

ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร
และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง

นางสาว พจนีย์ ไชวาริล

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง ภาควิชาการปกครอง

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-13-0096-4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BACKGROUND OF THE CANDIDATES FOR MEMBERS OF SENATE IN BANGKOK
AND THEIR MOTIVATION

Miss Pojanee Chaiwaril

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Government

Department of Government

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0096-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง

โดย นางสาวพจนีย์ ไชวาริล

สาขาวิชา การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ คำชู)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ประณต นันทิยะกุล)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พจนีย์ ไชวาริล : ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง (BACKGROUND OF THE CANDIDATES FOR MEMBERS OF SENATE IN BANGKOK AND THEIR MOTIVATION) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 197 หน้า. ISBN 974-13-0096-4.

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร จำนวน 264 คน ที่มีการเลือกตั้งในวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 การเก็บข้อมูลในด้านภูมิหลังของผู้สมัคร ใช้ข้อมูลจากใบสมัคร เอกสารแนะนำตัว จากการสัมภาษณ์ และจากแหล่งอื่นๆที่เกี่ยวข้อง สำหรับในด้านแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สมัครจำนวนหนึ่ง และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลางจากกลุ่มต่างๆ ซึ่งมีข้อสมมุติฐานสองประการ คือ ประการแรก ผู้สมัครส่วนมากมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง เป็นผู้ประสบความสำเร็จสูงในหน้าที่การงาน และประการที่สอง ผู้สมัครส่วนมากมีแรงจูงใจในด้านชื่อเสียงเกียรติยศเป็นหลัก

ผลการศึกษาทางด้านภูมิหลัง พบว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง และดำรงตำแหน่งสูงในหน่วยงานต่างๆ สอดคล้องกับสมมุติฐานประการแรก ส่วนการศึกษาด้านแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งพบว่า มีแรงจูงใจหลัก 4 ประเภท คือ (1) แสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ พบว่า ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจประเภทนี้เห็นว่า วุฒิสภาเป็นสภาอันทรงเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกำหนดให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง (2) ความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง เป็นความต้องการที่จะใช้ความรู้ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (3) แสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม เป็นความต้องการที่จะเข้าไปเป็นตัวแทนของกลุ่มที่ตนเองทำงานหรือมีความผูกพันอยู่ด้วย หรือหาประโยชน์อื่นๆ (4) ความคลั่งไคล้ทางการเมือง เป็นความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการลงสมัครรับเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ โดยรู้ว่าตนเองจะไม่ได้รับเลือกตั้ง ทั้งนี้ผู้สมัครส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นหลัก สอดคล้องกับสมมุติฐานประการที่สอง

ภาควิชา.....การปกครอง.....

ลายมือชื่อนิสิต.....

สาขาวิชา.....การปกครอง.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา.....2543.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

418 11500 24 : MAJOR GOVERNMENT

KEY WORD : BACKGROUND / MOTIVATION / BANGKOK/ SENATE / ELECTION

POJANEE CHAIWARIL : BACKGROUND OF THE CANDIDATES FOR MEMBERS OF SENATE IN BANGKOK AND THEIR MOTIVATION.(THESIS TITLE) THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. PORNSAK PHONGPHAEW, Ph.D., 197 pp. ISBN 974-13-0096-4.

This thesis aims to study the socio- economic backgrounds and the motivation of the candidates running for the election on March 4th, 2000. Regarding data about the background of candidates, the writer collected this data from leaflets and interviews with some of the candidates and other related sources. For the motivation, the writer collected data from interviews with some candidates and non-biased scholars from different groups. The writer has two hypotheses as follows : 1. Most candidates have high socio-economic status and are successful in their work. 2. Most candidates were motivated by fame and honour.

The study found as follows : Most candidates were on high socio-economic statuses and successful in their work. They had 4 motivation as follows : [1] Motivation for seeking fame and honour. Candidates who were driven by this kind of motivation thought that the senate is a place of honour. [2] Motivation for high level of consciousness to perform civic duty. They desired to apply their knowledge and abilities for the benefit of the public. [3] Motivation for seeking power for themselves and their groups. They desired to be group representatives or seek other benefits. [4] Motivation for public recognition and a desire for power. This involves taking part in regular running for elections despite the fact that there may be no hope of being elected. The main motivation of most candidates was to seek honour. This is in accordance with both hypotheses.

Department.....Government.....

Student' signature.....

Field of study.....Government.....

Advisor' signature.....

Academic year.....2000.....

Co-advisor' signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีจากความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ รองศาสตราจารย์ประณต นันทิยะกุล กรรมการวิทยานิพนธ์ ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการทำสัมภาษณ์ต่างๆ จึงขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานครทุกท่านที่ได้กล่าวอ้างถึงในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งท่านเหล่านี้ได้ให้เกียรติสละเวลาให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาวิจัย

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนในด้านการเงิน ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกท่านที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในทุกๆด้านแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 ประชากรในการวิจัย	4
1.5 สมมุติฐาน	5
1.6 ตัวแปรสำคัญในการวิจัย	5
1.7 วิธีดำเนินการวิจัย	5
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	6
1.9 คำโครงการนำเสนอ	6
2 การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของไทย	8
2.1 ความนำ	8
2.2 ที่มาของวุฒิสภาไทย	9
2.3 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา	16
2.4 วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน	20
3 ทฤษฎีและแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย	23
3.1 ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับพฤติกรรมการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ...	23
3.2 แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ	28
3.3 มูลเหตุของแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง	31
3.4 แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ	36
3.5 แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง	36
3.6 แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.7 แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง	40
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1 ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา	41
4.1.1 ภูมิหลังด้านเพศ อายุ และการศึกษา	41
4.1.2 ภูมิหลังด้านอาชีพ	44
4.1.3 ภูมิหลังด้านประสบการณ์ทางการเมือง	46
4.1.4 ภูมิหลังของผู้สมัครกับการได้รับการเลือกตั้ง	47
4.1.5 ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากับเครือข่ายทางการเมือง	50
4.2 แรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง	51
4.2.1 แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ	52
4.2.2 แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง	54
4.2.3 แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม ...	57
4.2.4 แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง	60
4.3 ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากับแรงจูงใจในการลงสมัคร	61
5 บทสรุป	69
5.1 สรุปผลการศึกษา	69
5.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป	74
5.3 ข้อเสนอแนะ	75
รายการอ้างอิง	77
ภาคผนวก	84
ภาคผนวก ก	85
ภาคผนวก ข	174
ภาคผนวก ค	187
ประวัติผู้วิจัย	197

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 2.1 ระบบรัฐสภาของไทย	14
ตารางที่ 4.1 ภูมิหลังด้านเพศ อายุ และการศึกษา	43
ตารางที่ 4.2 ภูมิหลังด้านอาชีพ	44
ตารางที่ 4.3 ภูมิหลังด้านประสบการณ์ทางการเมือง	46
ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับแรงจูงใจ	64

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพและแผนภูมิ

ภาพประกอบ / แผนภูมิ	หน้า
ภาพประกอบที่ 3.1 ความเชื่อในประสิทธิภาพทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ...	33
แผนภูมิที่ 4.1 ภูมิหลังด้านอาชีพ	62
แผนภูมิที่ 4.2 แรงจูงใจของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา	63
แผนภูมิที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับแรงจูงใจ	67

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

วุฒิสภาไทยในอดีตนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา ก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2540 ถูกมองว่าเป็นสภาที่คอยค้ำจุนเสถียรภาพของฝ่ายบริหารมากกว่าที่จะเป็นสภาที่ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ เนื่องจากสภาพการเมืองไทยหลัง พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา มักจะเป็นลักษณะที่นักวิชาการเรียกว่า วงจรอุบาทว์ คือ มีการรัฐประหาร มีการร่างรัฐธรรมนูญเลือกตั้งทั่วไป มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นก็เกิดวิกฤตการณ์ทางการเมืองแต่สิ่งทีปรากฏให้เห็นเด่นชัดคือ หลังการเลือกตั้งโดยทั่วไปจะมีการกำหนดให้มีวุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้งของผู้มีอำนาจทางการเมือง โดยหลักการให้ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่หากทำการพิจารณาโดยถ่วงแท้แล้วจะพบว่า สภาพการเป็นพี่เลี้ยงของวุฒิสมาชิก ย่อมหมดไปพร้อมกับการพัฒนาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สภาพที่ปรากฏตามรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับที่ให้อำนาจวุฒิสมาชิกในการยับยั้ง กลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และทำหน้าที่ในการควบคุมการทำงานของรัฐบาลนั้น บทบาทของวุฒิสมาชิก ที่แสดงออกต่อสาธารณชน ไม่สามารถสนองความต้องการ และรักษาผลประโยชน์ให้กับประชาชนโดยทั่วไปได้¹

ตลอดระยะเวลาของการนำระบบ 2 สภามาใช้ในการเมืองไทยนั้น สมาชิกประเภทแต่งตั้งไม่ว่าจะเป็นสมาชิกประเภทที่ 2 หรือวุฒิสภาส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้โดยเหตุผลทางการเมือง เพื่อค้ำจุนเสถียรภาพของรัฐบาลและส่งเสริมการใช้อำนาจของรัฐบาลหรือผู้บริหารประเทศที่มีได้มาจากการเลือกตั้งได้โดยชอบธรรมและสะดวกยิ่งขึ้น หาใช่เพื่อให้สภาที่ 2 เป็นสภาถ่วงการหรือ "สภาพี่เลี้ยง" ตามหลักสากลที่ถูกหยิบยกมาเป็นข้ออ้างปิดบังไม่ การกำหนดให้สภาที่ 2 เป็นสภาของข้าราชการประจำ และอยู่ใต้อาณัติของรัฐบาลโดยให้นายกรัฐมนตรีหัวหน้าฝ่ายบริหารเป็นผู้แต่งตั้งสมาชิกสภา นอกจากจะทำให้สภาที่ 2 ต้องอยู่ในฐานะเป็นสภาของฝ่ายบริหารและไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างอิสระแล้ว ยังสะท้อนถึงความต้องการผูกขาดการใช้อำนาจปกครองอยู่เฉพาะในมือของคนกลุ่มเดียวคือข้าราชการประจำ ทั้งนี้โดยมีสภาเลือกตั้งอันเป็นตัวแทนเจตน์จำนงของประชาชนเป็นส่วนประกอบการใช้อำนาจให้ชอบธรรมมากขึ้น ซึ่งถือได้ว่า

¹ กิจจา แสงชวลิต, "บทบาทวุฒิสมาชิกในกระบวนการทางการเมืองไทย (พ.ศ. 2516-2536)," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539), หน้า 5-6.

เป็นลักษณะเฉพาะของระบบการเมืองแบบรัฐสภาของไทยตลอดระยะเวลาอันยาวนานและเป็นจุดบอดที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้ระบบ 2 สภา²

วุฒิสมาชิกเก่าที่มาจากการแต่งตั้ง โดยนายกรัฐมนตรีนั้นนอกจากจะเป็นฐานสนับสนุนเสถียรภาพของรัฐบาลแล้ว ยังเป็นการหาเงินทุน (ผู้ได้รับการแต่งตั้งต้องจ่ายเงินหลักล้าน ?) ทำให้วุฒิสภา ต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลของรัฐบาลและนักการเมืองและที่มามักจะกระจุกอยู่ในกลุ่มนายทุนธุรกิจและกลุ่มที่มีฐานอำนาจ ทำให้ไม่มีตัวแทนที่หลากหลายของกลุ่มในสังคม โดยเฉพาะตัวแทนคนส่วนใหญ่ของประเทศ นั่นก็คือ วุฒิสภาเก่ามักจะไม่ทำหรือไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่³

ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 นั้นกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ซึ่งการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกมีขึ้นในวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 200 คน ให้ใช้วิธีการเลือกตั้งโดยการออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครในเขตเลือกตั้งของตนได้เพียง 1 คน หากจังหวัดใดมีสมาชิกวุฒิสภามากกว่า 1 คน ให้ใช้วิธีการนับคะแนนที่ได้จากลำดับมากที่สุดลดหลั่นตามลงไปจนครบตามจำนวนสมาชิกที่มีได้ในจังหวัดนั้น⁴ ส่วนแต่ละจังหวัดจะมีวุฒิสมาชิกเท่าไรขึ้นอยู่กับจำนวนราษฎรของจังหวัดนั้น⁵

นอกจากนี้ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งยังมีอำนาจหน้าที่กว้างขวางขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือ นอกจากเป็นผู้กำกับการลงนามหมายและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ยังเป็นผู้มีอำนาจเสนอแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนมีอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสูง ซึ่งมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่⁶ ประชาชนควรให้ความสนใจกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งประวัติศาสตร์นี้เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากไม่ใช่แค่เป็นเพราะเป็นการเลือกตั้งที่ประชาชนเพิ่งได้รับเป็นครั้งแรกเท่านั้น แต่เป็นเพราะการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีระเบียบวิธี มีกระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นเรื่องใหม่ กล่าวคือ ห้ามไม่

² ทวีพงศ์ แสงสุวรรณ, "ผลกระทบของระบบสองสภาต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของไทย พ.ศ. 2475-2527," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 225.

³ ชัยวัฒน์ สุวิชัย, "วุฒิสมาชิกใหม่ ต้องดีกว่าเก่า : ทำอย่างไร?," ผู้จัดการรายวัน (10 กุมภาพันธ์ 2543) : 6.

⁴ ชาวนะ ไตรมาส, การเลือกตั้งแบบใหม่ ทำไมคนไทยต้องไปเลือกตั้ง (กรุงเทพมหานคร : พี. เพรส, 2542), หน้า 32-33.

⁵ โคทม อารียา, การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ครั้งแรกในประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2542), หน้า 17.

⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

ให้ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาสั่งกีดพรรคการเมือง และห้ามไม่ให้ทำการรณรงค์หาเสียงในการเลือกตั้ง⁷

ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นต้องการให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นอิสระจากการเมือง มีความเป็นกลางเพื่อให้เป็นองค์กรกลั่นกรอง ตรวจสอบอย่างแท้จริง และยิ่งพิจารณาในรายละเอียดถึงบทบาทในการกลั่นกรองกฎหมาย การตรวจสอบ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล การดำเนินงานต่างๆของนักการเมืองและข้าราชการระดับสูง ก็จะทำให้เห็นถึงความจำเป็นของความเป็นอิสระของสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวชัดเจนมากยิ่งขึ้นกล่าวคือ บทบาทในด้าน การกลั่นกรองกฎหมายไม่ให้เอื้อประโยชน์ต่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของ คนส่วนรวมในประเทศ บทบาทในด้านการให้ความเห็นชอบและถอดถอนการดำรงตำแหน่งของ ข้าราชการระดับสูงตลอดจนนักการเมืองที่ประพฤติมิชอบ ทุจริตคดโกงต่อบ้านเมือง รวมถึง บทบาทอื่นๆในการให้ความเห็นชอบต่างๆ จากบทบาททั้งหลายดังกล่าวนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่วุฒิสภาจะต้องเป็นอิสระ ปลอดจากการครอบงำจากพรรคการเมืองหรือนักการเมือง มิเช่นนั้นวุฒิสภาก็จะไม่สามารถแสดงบทบาททั้งหลายดังกล่าวให้เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองและประชาชนโดยรวมได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในทางปฏิบัติแล้วเป็นเรื่องยากที่จะทำให้การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาไม่เป็นการเมือง เพราะเป็นการยากที่จะห้ามคนใกล้ชิดหรือญาติของนักการเมืองไม่ให้มาลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอีกทั้งจากการรายงานของสื่อมวลชนได้ชี้ประเด็นชัดเจนว่า นักการเมือง พรรคการเมือง มีความเกี่ยวข้องกับผู้สมัครวุฒิสมาชิกในรูปสายสัมพันธ์ส่วนตัว เขตพื้นที่เขตอิทธิพลของพรรคการเมืองที่ปรากฏเห็นชัดเจนจนก่อความวิตกว่าเป็นสภาเครือญาติการเมืองกัน น่าจะใกล้เคียงทีเดียว⁸

มีหลายเขตหลายพื้นที่ยากจะปฏิเสธเรื่องเครือญาติ พฤติการณ์เช่นนี้เข้าใจเป็นอย่างอื่นยาก นอกจากมาสนับสนุนพรรคการเมือง กลุ่มผู้สมัครเหล่านี้เข้าสู่อำนาจโดยการจัดสรรคะแนนจากพรรคการเมือง นักการเมืองอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น แม้ในทางนิตินัยผู้ควบคุมการเลือกตั้งไม่อาจจะใช้อำนาจไปเอาผิดกับบุคคลเหล่านี้ได้แต่ในทางพฤตินัยประจักษ์แจ้งว่าผู้สมัครกลุ่มนี้ผ่านเข้าสู่อำนาจและจะเป็นตัวแทนพรรคการเมือง⁹ จากสภาพดังกล่าวทำให้การพิจารณาในด้านตัวผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภามีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากได้มีการวิพากษ์วิจารณ์และจับตามองจากสื่อมวลชนต่างๆ อย่างมาก เกี่ยวกับประเด็นเรื่องของการที่ผู้สมัครมีสายสัมพันธ์กับพรรคการเมือง การซื้อเสียง การทุจริตการเลือกตั้งต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานและการแสดงบทบาทของผู้ที่จะเข้าไปเป็นสมาชิกวุฒิสภาในอนาคต

⁷ ชาวนะ ไตรมาศ, การเลือกตั้งแบบใหม่ ทำไมคนไทยต้องไปเลือกตั้ง, หน้า 32.

⁸ แจงวรรณ คดีบรรณ, "วุฒิช 2000 สภาคุณาญาติ : วิฤตศรัทธาทางการเมือง," วัฏจักร (10 มกราคม 2543) : 10.

⁹ เรื่องเดียวกัน.

ในการเลือกตั้งวุฒิสภาครั้งนี้ กรุงเทพมหานครเป็นเขตเลือกตั้งที่น่าสนใจเป็นพิเศษ เนื่องด้วยกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ มีประชากรที่ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลหลากหลายทั้งทางด้านฐานะเศรษฐกิจ การศึกษาและอาชีพ อีกทั้งกรุงเทพมหานครยังเป็นเขตเลือกตั้งที่มีจำนวนวุฒิสมาชิกได้มากที่สุดถึง 18 คน และยังมีบุคคลให้ความสนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในเขตกรุงเทพมหานครถึง 264 คน จากหลากหลายสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นครูอาจารย์ นักวิชาการ นักธุรกิจ ข้าราชการ อดีตนักการเมือง เป็นต้น จึงน่าสนใจที่จะศึกษาในรายละเอียดว่าผู้สมัครเหล่านี้เป็นใคร มีลักษณะทางภูมิหลังอย่างไร ทำไมจึงให้ความสนใจมาลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา บุคคลดังกล่าวมีเป้าหมายหรือแรงจูงใจสำคัญอะไรที่ผลักดันให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ มีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ว่าคุณลักษณะใดเป็นตัวบ่งชี้ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาของกรุงเทพมหานครในภาพรวม หากจัดประเภทของผู้สมัครจะทำได้หรือไม่ในลักษณะอย่างไร
2. แรงจูงใจหลักของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของกรุงเทพมหานครในการลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้คืออะไร เพื่อเกียรติยศชื่อเสียง เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของตนและกลุ่มหรือมุ่งที่จะอุทิศตนเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ขอบเขตของการวิจัย

เนื่องจากข้อจำกัดในหลายๆ ด้านในการศึกษาวิจัย เช่น ข้อจำกัดในด้านเวลา การเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของเรื่อง โดยจะศึกษากับประชากรที่เป็นผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการเลือกตั้งขึ้นในวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 เท่านั้น และกำหนดกรอบของการศึกษาไว้ที่ประเด็นเรื่องภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญ และแรงจูงใจสำคัญประเภทต่างๆ ในการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา

ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2543 ในเขตกรุงเทพมหานครรวมทั้งสิ้น 264 คน โดยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเพื่อลงรายละเอียดในด้านภูมิหลังของผู้สมัคร และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งเฉพาะผู้สมัครที่เป็นตัวแทนของกลุ่มต่างๆ

สมมุติฐาน

จากการศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาไว้ดังนี้

1. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาของกรุงเทพมหานคร ส่วนมากมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง เป็นผู้ประสบความสำเร็จสูงในหน้าที่การงาน มีเพียงเป็นส่วนน้อยที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำและมีความสำเร็จในหน้าที่การงานต่ำด้วย
2. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาส่วนมากมีแรงจูงใจในการแสวงหาเกียรติยศชื่อเสียงเป็นหลัก มีเพียงส่วนน้อยที่ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยมีแรงจูงใจเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือมุ่งแสวงโชค

ตัวแปรสำคัญในการวิจัย

การศึกษาเรื่องภูมิหลังและแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานครนี้ สามารถกำหนดตัวแปรจากปัญหา และสมมุติฐานได้ดังนี้

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของความเป็นนักการเมืองในระดับต่างๆ ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่างๆ

2. แรงจูงใจในการสมัครสมาชิกวุฒิสภา เช่น ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ การรักษาผลประโยชน์ของตนเองและองค์กรที่ตนเองสัมพันธ์อยู่ ความต้องการอำนาจ ความต้องการรักษาความเป็นธรรมในสังคม เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองส่วน กล่าวคือ ในส่วนแรกจะเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาทั้งในด้านภูมิหลังและแรงจูงใจของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา และในส่วนที่สองจะเป็นการนำเอาข้อมูลต่างๆที่ได้นั้นมาทำการศึกษาวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การเก็บข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ใช้ข้อมูลพื้นฐานจากใบสมัคร เอกสารแนะนำตัว จากการสัมภาษณ์ และข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น สื่อมวลชน หน่วยงานเดิม เป็นต้น และในส่วนที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยสัมภาษณ์ผู้สมัครบางคนให้ได้มากที่สุด ในแง่แรงจูงใจใน

การสมัคร และสัมภาษณ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลางจากกลุ่มต่างๆ จำนวน 20 ท่าน เช่น นักวิชาการสื่อมวลชน คณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามสมมุติฐานและวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ข้างต้น โดยเฉพาะประเด็นสำคัญ นั่นคือการวิเคราะห์ถึงประเภทของภูมิหลังและแรงจูงใจในการลงสมัคร โดยใช้ตัวแปรต่าง ๆ และการหาข้อสรุปจากตัวแปรที่มีความหมายสูงสุดต่อการวิเคราะห์ให้เห็นภาพรวมของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาที่ชัดเจน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ช่วยให้เห็นถึงภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาชัดเจนขึ้น ว่ามีภูมิหลังอย่างไร
2. ช่วยให้ทราบถึงแรงจูงใจในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาว่าเป็นไปเพื่อเป้าหมายใดเป็นสำคัญ
3. ช่วยให้ทราบถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับใด
4. ช่วยให้เห็นภาพรวมของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาชัดเจนขึ้น ว่าสามารถจำแนกเป็นประเภทใดได้บ้าง

เค้าโครงการนำเสนอ

การนำเสนอผลการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึง ความสำคัญของปัญหา สมมุติฐาน ตัวแปรสำคัญในการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูลและการศึกษา ตลอดจนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา

บทที่ 2 การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของไทย ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอถึงสภาพทั่วไปของวุฒิสภา อำนาจหน้าที่ ความเป็นมาตั้งแต่อดีต จนถึงวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

บทที่ 3 ทฤษฎีและแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาถึงภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล และแรงจูงใจในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง

บทที่ 4 ภูมิหลังและแรงจูงใจของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เป็นการกล่าวถึง ภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในด้านต่างๆ และแรงจูงใจประเภทต่างๆที่ ผลักดันให้ผู้สมัครเหล่านั้นลงสมัครรับเลือกตั้ง

บทที่ 5 บทสรุป เป็นการสรุปผลที่ได้จากการศึกษา การพิสูจน์สมมุติฐาน ข้อเสนอแนะ และ ข้อเสนอแนะต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของไทย

ความนำ

ในอดีตที่ผ่านมาวุฒิสภาของไทยไม่ว่าจะมีโครงสร้างเป็นแบบใด มักจะมีข้อถกเถียงกันอยู่เสมอถึงบทบาทและพฤติกรรมของสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะบทบาทของสภาสูงซึ่งมักจะมาจากการแต่งตั้งของฝ่ายบริหาร ว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง

นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี พ.ศ. 2475 เป็นต้นมาประเทศไทยมีวุฒิสภา 2 รูปแบบในรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ กล่าวคือ

1. ระบบสภาเดียว

ตามรัฐธรรมนูญไทยตั้งแต่อดีต ระบบวุฒิสภาแบบสภาเดียวมี 2 ลักษณะ คือ สภาเดียวที่มีสมาชิกแต่งตั้งทั้งหมด และสภาเดียวที่มีสมาชิกสองประเภทคือ แต่งตั้งและเลือกตั้ง สำหรับสภาเดียวที่มีสมาชิกแต่งตั้งทั้งหมดนั้น ธรรมนูญการปกครอง พ.ศ. 2475, 2502, 2515, 2520, 2534 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2519 ได้กำหนดรูปของรัฐสภาเป็นรูปสภาเดียว และประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการแต่งตั้งทั้งหมด โดยกำหนดให้ผู้นำกลุ่มซึ่งกุมอำนาจการปกครองในขณะนั้น หรือนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เลือกสรรสมาชิกนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแต่งตั้ง¹ ส่วนสภาเดียวที่มีสมาชิกสองประเภท มีสิทธิและหน้าที่เท่าเทียมกันทุกประการสมาชิกประเภทแต่งตั้งหรือสมาชิกประเภทสองได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี อย่างไรก็ตามระบบวุฒิสภาแบบสภาเดียวทั้งสองลักษณะดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่และบทบาทไม่ต่างกัน²

2. ระบบสองสภา

ในอดีตนั้น ระบบสองสภาของประเทศไทยเป็นลักษณะของสภาคู่ โดยสภาหนึ่งมาจากการเลือกตั้ง และอีกสภาหนึ่งมาจากการแต่งตั้ง ได้แก่ รูปแบบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ 2489 รัฐธรรมนูญ 2490, รัฐธรรมนูญ 2492, 2511, 2517, 2521 และรัฐธรรมนูญ 2534 สภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน เรียกว่า “สภาผู้แทนราษฎร” สภาที่สมาชิกมาจากการแต่งตั้ง หรือ

¹ สุปรีย์ สมุทธประภูต, “การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองกับความจำเป็นในการปรับปรุงองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536), หน้า 20.

² เรื่องเดียวกัน.

เลือกตั้งทางอ้อม เรียกว่า “วุฒิสภา” ยกเว้นรัฐธรรมนูญ 2498 เรียก “พฤฒิสภา” ทั้งสองสภาจะประชุมแยกกัน และจะประชุมร่วมกันในบางกรณี อำนาจของวุฒิสภาแตกต่างกันออกไปในแต่ละรัฐธรรมนูญ บางฉบับให้อำนาจวุฒิสภาเท่าเทียมกับสภาผู้แทนราษฎรทุกประการ บางฉบับจำกัดอำนาจของวุฒิสภาให้ต่ำกว่าสภาผู้แทนราษฎร³ ส่วนระบบสองสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2540 นั้น มีสิ่งที่แตกต่างไปจากรัฐธรรมนูญฉบับก่อนๆ คือ การกำหนดให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ยังเพิ่มอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในด้านการแต่งตั้ง และถอดถอนเข้าไปอีกด้วย⁴

ที่มาของวุฒิสภาไทย

ตลอดระยะเวลาในอดีตที่ผ่านมา มีการตอกย้ำเสมอถึงปัญหาการได้มาของวุฒิสมาชิกของประเทศไทยว่าไม่ได้เป็นตัวแทนปวงชนอย่างแท้จริง วุฒิสภาที่เกิดจากการแต่งตั้งของผู้ทำการรัฐประหารหรือนายกรัฐมนตรีในแต่ละรัฐบาล ไม่สามารถทำให้ประชาชนแน่ใจได้เลยว่าจะสามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนส่วนใหญ่โดยแท้จริง⁵

จุดเริ่มต้นของวุฒิสภาไทยมาจากการมีสภาเดียว โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการแต่งตั้งทั้งหมด ภายใต้การประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว ฉบับวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 โดยคณะราษฎรได้วางเงื่อนไขไว้ว่า ถ้าประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษา และมีความรู้ในเรื่องการเมืองการปกครองดีพอ ก็จะให้สิทธิโดยตรงแก่ประชาชนในการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตามหลักการของคณะราษฎร ที่วางรูปแบบการปกครองไว้ในรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พ.ศ. 2475 ยังไม่ได้ใช้ให้บรรลุเป้าหมาย ก็ถูกยกเลิกเมื่อใช้ได้เพียง 5 เดือนเศษเท่านั้น ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามฉบับถาวร พ.ศ. 2475 (วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475) ก็ยังคงนำระบบสภาเดียวมาใช้เช่นเดิม แต่มีบทเฉพาะกาลกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระยะแรกประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภท มี

³ สุปรีย์ดี สมุทระประภูต, อ้างแล้ว, หน้า 20-21.

⁴ คณิน บุญสุวรรณ, “กระบวนการทำงานของระบบรัฐสภาในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่,” ในรวมสาระรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2541), หน้า 227.

⁵ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, เปิดโลกความคิด มองวุฒิสภาไทย (กรุงเทพมหานคร : ชัดเชสมีเดีย, 2539), หน้า 21-22.

จำนวนเท่ากัน คือ สมาชิกประเภทที่ 1 มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และสมาชิกประเภทที่ 2 มาจากการแต่งตั้งของพระมหากษัตริย์⁶

ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2489 (วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2489) จึงได้ยกเลิกสมาชิกประเภทที่ 2 แล้วนำรูปแบบของรัฐสภาที่เรียกว่า “ระบบสองสภา” มาใช้เป็นครั้งแรกในประเทศไทย⁷ ระบบสองสภาในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้กำหนดให้ทั้งสองสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชน แต่มีวิธีการที่แตกต่างกัน กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งโดยตรงและลับ ส่วนสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกวุฒิสภาตามที่ใช้เรียกกันในรัฐธรรมนูญนี้ มาจากการเลือกตั้งโดยทางอ้อมและลับ ซึ่งมีจำนวน 80 คน⁸

ต่อมา ในวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 จอมพลผิน ชุณหะวัณ ได้ก่อรัฐประหารโค่นล้มรัฐบาล และยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2489 และได้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้น คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับชั่วคราว พ.ศ. 2490 สารสำคัญของส่วนใหญ่นั้น เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2489 คือ การใช้ระบบสองสภา ได้แก่ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ซึ่งได้เปลี่ยนชื่อมาจากพฤฒิสภา คณะรัฐประหารผู้ร่างรัฐธรรมนูญ ได้มีเจตนาที่จะเปลี่ยนฐานะของวุฒิสภาด้วยการบัญญัติวิธีการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาโดยพระมหากษัตริย์ตามคำแนะนำของรัฐบาล แทนวิธีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา นอกจากนี้ยังมีได้มีบทบัญญัติห้ามข้าราชการประจำดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาได้ในขณะเดียวกันไว้เหมือนกับที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2489⁹

ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2492 ได้กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วยวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร โดยวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 100 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงเลือกและแต่งตั้งจากผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีประธานองคมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาจะเป็นข้าราชการประจำไม่ได้ ส่วนสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้งโดยตรง¹⁰

⁶ โสภณ เคนวิเศษ, “บทบาทของวุฒิสภาในการควบคุมฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 15.

⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 16-17.

⁸ สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง, “วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536), หน้า 77-78.

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 16-17.

¹⁰ ทวีพงศ์ แสงสุวรรณ, “ผลกระทบของระบบ 2 สภาต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของไทย พ.ศ. 2475-2527” (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 139.

ต่อมาเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็กระทำรัฐประหาร ยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2492 ซึ่งเป็นผลให้วุฒิสภาสิ้นสุดสมาชิกภาพไปด้วย และภายหลังรัฐประหารนั้น จอมพล ป. พิบูลสงคราม ก็ได้นำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2475 มาแก้ไขเพิ่มเติม และประกาศใช้ เรียกว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2495 โดยกำหนดให้ใช้ระบบสภาเดียว ประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภทเช่นเดิม และเมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ขึ้นเป็นผู้นำทางการเมือง ก็ยังคงใช้รูปแบบรัฐสภาเช่นนี้อีก จนกระทั่งมีการรัฐประหารอีกครั้งหนึ่งในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2501 จึงได้ยกเลิกระบบสภาเดียวดังกล่าวนั้น ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2502 ที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประกาศใช้ภายหลังรัฐประหารนี้ ได้กำหนดให้หัวหน้าคณะปฏิวัติเสนอชื่อบุคคลจำนวน 240 คน ให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่เป็นสมานิติบัญญัติและร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วย แต่ก็ใช้เวลาร่างรัฐธรรมนูญยาวนานมาก จนได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2511 ในสมัยรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร¹¹ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2511 นี้ ได้นำระบบสองสภามาใช้อีกครั้ง หลังจากใช้ระบบสภาเดียวมานาน โดยวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง และสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้ง และมีหลักการแยกอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ กับฝ่ายบริหารออกจากกัน กล่าวคือ ห้ามมิให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีเป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะเดียวกัน¹²

ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517 ซึ่งเกิดขึ้นจากกระแสความต้องการประชาธิปไตยของประชาชน ภายหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516¹³ รัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้ใช้ระบบสองสภา ประกอบด้วย วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 100 คน ที่พระมหากษัตริย์ทรงเลือกและแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ประธานองคมนตรีเป็นผู้ลงนามสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยประกาศเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2518 โดยในการนี้ได้แก้ไขคำว่าพระมหากษัตริย์ “เลือกและแต่งตั้ง” เป็น “ทรงแต่งตั้ง” และแก้ไขผู้ลง

¹¹ อานาจ ชุนหะนันท์, “บทบาทของวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532), หน้า 21.

¹² โสภณ เคนวิเศษ, “บทบาทของวุฒิสภาในการควบคุมฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”, หน้า 24-25.

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 27.

นามรับสนองพระบรมราชโองการจากประธานองคมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี¹⁴ และรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องสิ้นสุดลงโดยการรัฐประหารของคณะทหาร เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519¹⁵

ในวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 นิสิตนักศึกษาประท้วงการกลับมาของอดีตสองผู้นำ คือ จอมพลถนอม กิตติขจร และจอมพลประภาส จารุเสถียร จนเกิดการจลาจล จึงเป็นเหตุให้คณะทหารทำการยึดอำนาจในนามของ “คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน” และได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2519 ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ องค์การนิติบัญญัติประกอบด้วยสภาเดียว เรียกชื่อว่า “สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน” ทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติ โดยมีจำนวน 340 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีอายุเพียง 1 ปีเศษก็ได้มีคณะทหารเรียกตนเองว่าคณะปฏิวัติ นำโดย พลเรือเอกสงัด ชลออยู่ เข้าทำการปฏิวัติยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินในวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 และต่อมาได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2520 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520¹⁶

1 ธันวาคม พ.ศ. 2520 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มาจาก การแต่งตั้งจำนวน 360 คน ได้มีการเลือกตั้ง “คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ” ขึ้นจำนวน 35 คน เพื่อดำเนินการยกร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งปรากฏว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีมติเห็นชอบในหลักการที่จะกำหนดให้ฝ่ายนิติบัญญัติประกอบด้วย 2 สภา คือ สภาที่มาจาก การเลือกตั้ง เรียกว่า “สภาผู้แทนราษฎร” และอีกสภาหนึ่ง มาจากการแต่งตั้ง เรียกว่า “วุฒิสภา”¹⁷ หลังจากนั้นก็ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521 เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2521¹⁸

รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2521 ได้สิ้นสุดลงเมื่อคณะรัฐประหาร ซึ่งเรียกตัวเองว่า “คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ” (รสช.) นำโดยพลเอกสุนทร คงสมพงษ์ ได้เข้าทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 จากนั้นจึงได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวขึ้นเมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2534 เรียกชื่อว่า “ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2534” ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้รัฐสภาเป็นสภาเดียว คือ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่จัดทำรัฐธรรมนูญ และพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มีสมาชิกประกอบด้วยบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า 200 คน แต่ไม่เกิน 300 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ตามที่ประธานสภา

¹⁴ อำนาจ ชุณหะวัณ, “บทบาทของวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521”, หน้า 24-25.

¹⁵ สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง, “วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา”, หน้า 88.

¹⁶ สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง, “วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา”, หน้า 88.

¹⁷ อำนาจ ชุณหะวัณ, “บทบาทของวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521”, หน้า 26-27.

¹⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 32.

รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาตินำความกราบบังคมทูล ซึ่งสมานิติบัญญัติแห่งชาติชุดนี้ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 292 คน สมานิติบัญญัติแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ทำหน้าที่ยกร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อร่างเสร็จแล้ว สมานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเป็นสามวาระ ตามบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. 2534 ในที่สุดสมานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติเห็นชอบให้นำรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าฯถวาย เพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั่นก็คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534¹⁹ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐสภาเป็นแบบสองสภา ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง และวุฒิสภาซึ่งมาจากการแต่งตั้ง²⁰ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีการแก้ไขบ่อยครั้งที่สุด ซึ่งได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงถึง 6 ครั้ง²¹ การแก้ไขบ่อยครั้งที่สุดนั้นอาจเป็นเพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นผลพวงของการยึดอำนาจการปกครอง วุฒิสภาจึงถูกออกแบบจัดตั้งขึ้นเพื่อค้ำจุนอำนาจของ รสช.²² ในระยะนั้นจึงเกิดกระแสเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญอีก โดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2534 ด้วยการแทรกเพิ่มเติมที่หลังมาตรา 211 เพื่อเปิดโอกาสให้มีการเขียนรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับ ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนของประชาชน ซึ่งเลือกตั้งกันเองจาก 76 จังหวัด และนักวิชาการกับผู้ที่มีประสบการณ์ ซึ่งสถาบันต่างๆ คัดเลือกเสนอชื่อมาอีก 23 คน ทั้ง 99 คนนี้ ได้รับเลือกมาจากรัฐสภา²³

ในที่สุดรัฐสภาได้ลงมติเห็นชอบในร่างรัฐธรรมนูญของสภาร่างรัฐธรรมนูญ และได้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2540²⁴ ตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 (ฉบับปัจจุบัน) นี้ได้กำหนดให้วุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นครั้งแรก และกำหนดหน้าที่ในการเลือกตั้งองค์กรตรวจสอบที่สำคัญๆ ทั้งปวงให้เป็นของวุฒิสภา โดยเฉพาะ และโดยฝ่ายเดียว จึงถือว่าวุฒิสภาเป็นรูปแบบใหม่มีหน้าที่เป็นสภาตรวจสอบโดยเฉพาะ²⁵

¹⁹ สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง, "วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา", หน้า 91-92.

²⁰ โสภณ เคนวิเศษ, "บทบาทของวุฒิสภาในการควบคุมฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย", หน้า 37.

²¹ เดโช สวานานนท์, "จดหมายเหตุฉบับย่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540," ใน รวมสารรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2541), หน้า 86.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 87.

²³ อมร รักษาสัตย์, รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พร้อมบทวิจารณ์ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 3.

²⁴ เดโช สวานานนท์, "จดหมายเหตุฉบับย่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540," ใน รวมสารรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน, หน้า 111-112.

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 116.

เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญฉบับต่างๆ จากจำนวนที่มีอยู่ทั้งสิ้น 16 ฉบับ แล้วจะพบว่ารัฐสภาไทยเป็นระบบสภาเดี่ยว และสองสภาอย่างละ 8 ฉบับเท่ากัน สรุปได้ดังนี้²⁶

ตารางที่ 2.1 ระบบรัฐสภาของไทย

ระบบสภาเดี่ยว		ระบบสองสภา		
		รัฐธรรมนูญฉบับที่		การได้มาซึ่งวุฒิสภา
ฉบับที่ 1	พ.ศ. 2475	ฉบับที่ 3	พ.ศ.2489	เลือกตั้งทางอ้อม
ฉบับที่ 2	พ.ศ.2475	ฉบับที่ 4	พ.ศ.2490	แต่งตั้ง
ฉบับที่ 6	พ.ศ.2495	ฉบับที่ 5	พ.ศ.2492	แต่งตั้ง
ฉบับที่ 7	พ.ศ.2502	ฉบับที่ 8	พ.ศ.2511	แต่งตั้ง
ฉบับที่ 9	พ.ศ.2515	ฉบับที่ 10	พ.ศ.2517	แต่งตั้ง
ฉบับที่ 11	พ.ศ.2519	ฉบับที่ 13	พ.ศ.2521	แต่งตั้ง
ฉบับที่ 12	พ.ศ.2520	ฉบับที่ 15	พ.ศ.2534	แต่งตั้ง
ฉบับที่ 14	พ.ศ.2534	ฉบับที่ 16	พ.ศ.2540	เลือกตั้งทางตรง

เมื่อพิจารณาถึงที่มาของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับต่างๆ ก่อนที่จะมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 จะพบว่าวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งไม่สามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบถ่วงดุลย์การทำงานของรัฐบาล หรือสภาผู้แทนราษฎรได้ดีพอตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ กล่าวคือ

เหตุผลที่ทำให้มีวุฒิสภาหรือพฤฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฯ ฉบับปี พ.ศ. 2489 ขึ้นเป็นครั้งแรกก็เพราะเห็นว่าประชาชนยังขาดการศึกษา และยังมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยน้อย แม้จะเปิดโอกาสให้มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรกันขึ้นมา ก็หาได้มีหลักประกันที่ดีพอที่จะไว้วางใจว่า ผู้แทนเหล่านั้นจะมีคุณภาพที่ดีพอมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองได้ดีพอ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีวุฒิสภาขึ้นเพื่อช่วยประคับประคองสภาผู้แทนราษฎรเป็นเสมือนสภาพี่เลี้ยงไปพลางก่อน อีกทั้งยังช่วยถ่วงดุลย์กฎหมายต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น ครั้งต่อมาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยพัฒนาขึ้น ผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเริ่มมีความรู้ความเข้าใจในการเมืองการปกครองมากขึ้น วุฒิสภาก็ยังมีประโยชน์ในการถ่วงดุลย์กัน ระหว่างสภาที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนและสภาที่มาจากการแต่งตั้งของผู้มีอำนาจซึ่ง

²⁶ สมคิด เลิศไพฑูรย์, กฎหมายการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2542), หน้า 61.

ยึดกุมอำนาจรัฐในแต่ละยุคแต่ละสมัย จากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2486 เป็นต้นมา ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญ ที่บัญญัติให้มีสองสภาอีก คือ รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2490, 2492, 2511, 2517, 2521 และ 2534 รัฐธรรมนูญฉบับต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นต่างก็ให้เหตุผลในการมีวุฒิสภาล้ำยคลึงกันคือ ต้องการให้วุฒิสภำทำหน้าที่กลั่นกรองร่างกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติประกาศให้ใช้ และมีอำนาจที่จะแก้ไขร่างกฎหมายนั้นให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือยับยั้งไม่ให้มีการประกาศใช้ร่างกฎหมายฉบับนั้นไว้ได้เป็นการชั่วคราว²⁷

ดังนั้นการมีสถาบันวุฒิสภาในส่วนที่เกี่ยวกับการบัญญัติกฎหมาย จึงเป็นหลักประกันแก่ราษฎรว่าร่างกฎหมายจะได้รับการพิจารณาโดยรอบคอบคือ ผ่านการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทำให่วุฒิสภามีโอกาสชี้ข้อบกพร่องให้สภาผู้แทนราษฎรที่พิจารณาทราบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง²⁸

แต่เมื่อพิจารณาถึงมูลเหตุแห่งการมีวุฒิสภาตามความเป็นจริงหาเป็นเช่นในบทบัญญัติของกฎหมายไม่ ดังจะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่ผ่านมา กล่าวคือ²⁹ การเปลี่ยนแปลงหรือล้มเลิกรัฐธรรมนูญในประเทศไทยมิใช่ว่ารัฐธรรมนูญไทยไม่ดีหรือไม่เหมาะสมกับสังคมไทย แต่เนื่องจากรัฐบาลในขณะนั้นไม่เป็นที่พอใจของผู้มีอำนาจที่แท้จริง เสียมากกว่า จึงต้องหาเหตุผลมาล้มเลิกรัฐธรรมนูญเพื่อขับไล่รัฐบาลออกไป เพื่อพรรคพวกของตนจะได้ขึ้นมารองอำนาจแทน ที่จริงแล้วประเทศไทยไม่ได้ร่างรัฐธรรมนูญตามหลักหรืออุดมการณ์อะไรแต่เป็นการร่างเพื่อใครมากกว่า นั่นคือรัฐธรรมนูญประเทศไทยส่วนมากร่างขึ้นมาตามความต้องการหรือความพอใจของผู้มีอำนาจในขณะนั้น เช่น คณะราษฎร คณะปฏิวัติ หรือแม้กระทั่งคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (รสช.) ซึ่งร่างขึ้นให้ต่างกับฉบับที่รัฐบาลใช้อยู่เพื่อสงวนอำนาจไว้ให้อยู่ในมือของพวกเขาให้นานที่สุด ส่วนการร่างอีกแบบหนึ่งคือการร่างโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมักจะร่างให้ถูกกับหลักการประชาธิปไตยตามความคิดของคณะผู้ร่าง เช่น รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2489 และ 2517 แต่รัฐธรรมนูญ ฉบับผู้ทรงคุณวุฒินี้มักจะอายุสั้นสู่นับของผู้มีอำนาจไม่ได้

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2489, 2490, 2492, 2511, 2517, 2521 และ 2534 ต่างก็ให้เหตุผลในการมีวุฒิสภาก็เพื่อคอยเหนี่ยวรั้งและกลั่นกรองกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวอีกทั้งบทบาทของวุฒิสภาในความเป็นจริงก็หาได้สอดคล้องกับเหตุผลดังกล่าวข้างต้นไม่ วุฒิสภากลั้ถูกบิดเบือนให้กลายเป็นเครื่องมือในการค้ำจุนอำนาจของผู้มีอำนาจในแต่ละยุคแต่ละสมัยเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากบทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญที่มักจะกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจมากใกล้เคียงกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นอย่างมาก เช่น รัฐธรรมนูญ

²⁷ สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง, “วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา”, หน้า 108-109.

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 109.

²⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 109-114.

ฉบับ พ.ศ. 2521 ในบทเฉพาะกาลมาตรา 203 ได้กำหนดให้วุฒิสภาใช้อำนาจร่วมกับสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมร่วมกัน ซึ่งจะเป็นเรื่องที่สำคัญๆ และเรื่องที่สำคัญที่สุดเห็นจะเป็นการให้อำนาจวุฒิสภาในการอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ นั่นคือถ้าวุฒิสภายังให้การสนับสนุนรัฐบาลอยู่ก็จะใช้อำนาจส่วนนี้คำจุนรัฐบาลต่อไป

จริงอยู่แม้ในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ ที่ผ่านมา (ยกเว้นรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2489) จะให้เป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่จะทรงแต่งตั้งวุฒิสภา แต่ในทางปฏิบัติแล้วหัวหน้ารัฐบาล หรือหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ถวายรายชื่อบุคคลที่ตนเห็นสมควรโดยไม่เปิดโอกาสให้พระมหากษัตริย์ใช้พระบรมราชวินิจฉัยเลยว่าจะสมควรหรือไม่ ความผูกพันของสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่จึงขึ้นตรงต่อผู้ที่แต่งตั้งมากกว่าที่จะทำหน้าที่ด้วยจิตสำนึกของความเป็นผู้แทนในการที่จะคอยท้วงติงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีที่อาจกระทำการใดอันเป็นภัยต่อประเทศชาติ เมื่อเป็นเช่นนี้วุฒิสภาตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร เป็นการยกอำนาจทางการเมืองให้กับผู้ที่แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ควบคุมบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงทำให้บทบาทของสมาชิกวุฒิสภาเป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารหรือฝ่ายรัฐบาลที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อวุฒิสภา การกระทำการใดๆ ในอำนาจหน้าที่จึงเป็นไปตามความต้องการของผู้นำฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลเป็นสำคัญ ดังนั้นอำนาจในการควบคุมฝ่ายบริหารของวุฒิสภา เช่น การตั้งกระทู้ถามหรือการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติในสภาของสมาชิกวุฒิสภาจึงมีน้อยมากหรือบางที่อาจไม่มีเลย และระยะเวลาที่วุฒิสภาใช้ในการพิจารณาอนุมัติร่างพระราชบัญญัติทั้งสามวาระก็น้อยมาก การลงคะแนนเสียงอนุมัติก็มักเป็นเอกฉันท์ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีเป็นเรื่องกระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ส่วนตัวและเสถียรภาพของรัฐบาลเท่านั้น

บทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา

โดยทั่วไปการจะให้วุฒิสภามีอำนาจมากน้อยแค่ไหน และเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเมือง และปัจจัยอันเป็นองค์ประกอบของวุฒิสภานั้นเอง อาทิเช่น วัตถุประสงค์ของการให้มีวุฒิสภา ที่มาของวุฒิสภา เป็นต้น³⁰ สำหรับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไทยนั้นจะมีความแตกต่างกันไปแต่ละยุคสมัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเมืองที่ก่อให้เกิดรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับขึ้น รัฐธรรมนูญบางฉบับกำหนดให้อำนาจหน้าที่ไว้มากเกือบเท่ากับสภาผู้แทนราษฎรบางฉบับก็กำหนดให้น้อยกว่าสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตามบทบาทของวุฒิสภาที่ผ่านมาจะ

³⁰ โสภณ เคนวิเศษ, “บทบาทของวุฒิสภาในการควบคุมฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”, หน้า 62.

มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ. 2540 กีดกันอยู่ภายใต้การครอบงำของฝ่ายบริหารซึ่งอำนาจหน้าที่หลักของวุฒิสภาในช่วงระยะเวลาดังกล่าวที่สำคัญพอที่จะแยกออกได้ 2 ประการ คือ³¹

1. อำนาจหน้าที่ในด้านนิติบัญญัติ

สำหรับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไทยในด้านนิติบัญญัติ เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองไทยที่ผ่านมาที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองบ่อยครั้งอันเป็นผลให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญขึ้นมาใช้หลายฉบับ ซึ่งบางฉบับก็มีเจตนารมณ์ที่จะให้วุฒิสภาเป็นสภาพี่เลี้ยงเพื่อกลั่นกรองกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร บางฉบับก็ให้วุฒิสภาเป็นสภาเพื่อถ่วงดุลอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรวมทั้งเป็นฐานสนับสนุนคำจูนรัฐบาลด้วย ทำให้อำนาจหน้าที่ในด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภาแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ทางการเมืองการปกครอง ซึ่งหากแยกรัฐธรรมนูญของไทยออกเป็น 2 กลุ่มจะเห็นว่า

กลุ่มที่ 1 จะเป็นกลุ่มที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจวุฒิสภาในด้านนิติบัญญัติไว้น้อย อันได้แก่รัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2489, 2492, 2517, 2521 (หลังสิ้นสุดบทเฉพาะกาล) และฉบับ พ.ศ. 2534 (หลังมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาล พ.ศ. 2535) เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญกลุ่มนี้มุ่งหมายที่จะให้วุฒิสภาเป็นเพียงสภากลั่นกรองร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ดังนั้นรัฐธรรมนูญจึงกำหนดให้อำนาจวุฒิสภาในด้านนิติบัญญัติน้อยกว่าสภาผู้แทนราษฎรกล่าวคือ รัฐธรรมนูญกลุ่มนี้ไม่ได้มอบอำนาจให้สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเสนอร่างกฎหมายได้ ไม่ว่าจะกฎหมายเกี่ยวกับการเงินหรือกฎหมายทั่วไปก็ตาม

กลุ่มที่ 2 รัฐธรรมนูญในกลุ่มนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นภายหลังจากการทำการปฏิวัติรัฐประหารและผู้จัดให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นมักจะเป็นผู้นำในการทำการปฏิวัติ รัฐประหาร ดังนั้น เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญกลุ่มนี้จึงมีมุ่งหมายเพื่อที่จะให้วุฒิสภา เป็นสภาถ่วงดุลอำนาจสภาผู้แทนราษฎรและขณะเดียวกันก็เพื่อสนับสนุนคำจูนเสถียรภาพของรัฐบาลด้วย ดังนั้นรัฐธรรมนูญกลุ่มนี้จึงกำหนดให้อำนาจของวุฒิสภาในด้านนิติบัญญัติไว้มากเกือบจะเท่าเทียมกันกับสภาผู้แทนราษฎรทุกประการ รัฐธรรมนูญกลุ่มนี้ได้แก่ ฉบับปี พ.ศ. 2490, 2511, 2521 (ก่อนสิ้นสุดบทเฉพาะกาล) และฉบับ พ.ศ. 2534 (ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535) กล่าวคือรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2549 และ 2511 ยังให้สิทธิแก่สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเสนอร่างกฎหมายได้ไม่ว่าร่างกฎหมายทั่วไปหรือร่างกฎหมายว่าด้วยการเงิน โดยมีนายกรัฐมนตรีรับรองก็ตาม ตลอดจนอำนาจในการพิจารณา และอนุมัติพระราชกำหนดต่างๆ ด้วย ส่วนรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2521 (ก่อนสิ้นสุดบทเฉพาะกาล) และรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2534 (ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535) นั้น แม้ไม่ได้กำหนดให้ สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเสนอร่างกฎหมายได้ แต่ในวาระเริ่ม 4 ปีแรก

³¹ เรื่องเดียวกัน.

บทเฉพาะกาลได้ให้อำนาจวุฒิสภาคำเนินการด้านนิติบัญญัติในลักษณะการประชุมร่วมกันของ รัฐสภาไว้หลายประการ กล่าวคือ สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเช่นเดียวกับสภาผู้แทนราษฎร โดยเข้า ประชุมร่วมในการพิจารณาร่างกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างกฎหมาย งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ร่างกฎหมายโอนงบประมาณรายจ่าย และร่างกฎหมายสำคัญๆ ที่ คณะรัฐมนตรีแจ้งว่าเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ หรือเศรษฐกิจของประเทศ ที่ประธานรัฐสภาเห็นชอบด้วย ตลอดจนการพิจารณาและอนุมัติพระราชกำหนดต่างๆ ด้วย

2. อำนาจหน้าที่ในด้านการควบคุมฝ่ายบริหาร

สำหรับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการควบคุมฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญไทยนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า รัฐธรรมนูญทุกฉบับจะกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย เช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่โดยที่สมาชิกวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง รัฐธรรมนูญของ ไทยส่วนใหญ่จึงกำหนดให้อำนาจของสมาชิกวุฒิสภาใช้มาตรการควบคุมฝ่ายบริหารได้น้อยกว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ก็มีรัฐธรรมนูญบางฉบับที่ให้อำนาจวุฒิสภาใช้มาตรการควบคุมฝ่าย บริหารได้เกือบเท่าเทียมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมาตรการสำคัญๆ เช่น

2.1 มาตรการในการตั้งกระทู้ตาม การตั้งคณะกรรมการ และการควบคุมการ ใช้จ่ายเงินของรัฐบาล มาตรการเหล่านี้มักจะไม่มีผลเด็ดขาดและรุนแรงพอที่จะทำให้รัฐมนตรีหรือ รัฐบาลพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ได้ รัฐธรรมนูญทุกฉบับจึงให้สิทธิพื้นฐานทั้งสมาชิกวุฒิสภาและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้มาตรการเหล่านี้ได้เท่าเทียมกันเสมอ จะมีข้อแตกต่างกันบ้างก็แต่ละ ชั้นตอนหรือกระบวนการปลีกย่อยเท่านั้น

2.2 การเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีการลงมติ หรือเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี เป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ สำหรับการเสนอบัญญัติขอเปิดอภิปรายทั่วไปโดยห้ามมิให้ลงมตินั้น รัฐธรรมนูญเคยให้อำนาจแก่วุฒิสภาโดยกำหนดไว้ในบททั่วไป ได้แก่ รัฐธรรมนูญฉบับปี 2492, 2511 และ 2534 (ก่อนมีการแก้ไขเพิ่มเติม 2535) ส่วนการเสนอบัญญัติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อ ลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ รัฐธรรมนูญที่กำหนดให้อำนาจแก่วุฒิสภาไว้ โดยตรงในบททั่วไปมีเพียงฉบับเดียว คือ ฉบับปี พ.ศ. 2511 ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้สิทธิเด็ดขาด แก่สมาชิกวุฒิสภาทั้งในการเข้าชื่อกันเสนอญัตติและลงมติไม่ไว้วางใจด้วย ส่วนรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2521 (ก่อนสิ้นสุดบทเฉพาะกาล) และรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2534 จะไม่กำหนดให้สมาชิก วุฒิสภาในการเสนอบัญญัติดังกล่าวนี้เพื่อควบคุมฝ่ายบริหารได้โดยตรง แต่จะกำหนดไว้ในบท เฉพาะกาลในลักษณะให้สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเข้าประชุมร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณี ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอญัตติ แต่อย่างไรก็ตาม แม้สมาชิกวุฒิสภาจะไม่มีสิทธิ์เข้าชื่อ หรือร่วมเข้าชื่อในการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปได้แต่สมาชิกวุฒิสภาก็ยังมีสิทธิอภิปราย

ตลอดจนลงมติไม่ไว้วางใจร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเท่ากับเป็นการให้อำนาจวุฒิสภาไว้เกือบเท่ากับสภาผู้แทนราษฎรนั่นเอง

เมื่อพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาดังกล่าวข้างต้นจะพบว่ารัฐธรรมนูญบางฉบับ เช่น รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2521 บัญญัติให้อำนาจวุฒิสภาเทียบเท่ากับสภาผู้แทนราษฎร อันได้แก่ อำนาจในการเสนอร่างกฎหมายและควบคุมฝ่ายบริหาร และอำนาจในการอภิปรายเพื่อลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้ รัฐธรรมนูญบางฉบับเช่นรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2521 หลังช่วงใช้บทเฉพาะกาลก็บัญญัติให้อำนาจวุฒิสภาน้อยกว่าสภาผู้แทนราษฎร โดยวุฒิสภาไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมายและอภิปรายเพื่อลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาล ส่วนการได้มาซึ่งสมาชิกภาพของวุฒิสภาไทยนั้นมาจากการแต่งตั้งของพระมหากษัตริย์ ยกเว้นรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2489 กำหนดให้อำนาจวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไทยนั้นไม่ว่าจะมีสิทธิเสนอร่างกฎหมายหรืออภิปรายเพื่อลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาล การได้มีซึ่งสมาชิกภาพของวุฒิสภาไทยก็มาจากการแต่งตั้งของพระมหากษัตริย์ทั้งสิ้น จะมีแต่เพียงรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2489 เท่านั้นซึ่งวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกภาพของวุฒิสภาแม้จะมาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม แต่อำนาจหน้าที่ก็มีเพียงแค่กลั่นกรองร่างกฎหมายเท่านั้น การที่วุฒิสภาไทยไม่มีสิทธิเสนอร่างกฎหมายและอภิปรายลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาล และสมาชิกวุฒิสภามาจากการแต่งตั้งก็ถูกต้องตามหลักของการมีวุฒิสภาที่เป็นสภาที่กลั่นกรองและยับยั้งร่างกฎหมาย แต่หากกรณีเป็นเรื่องที่วุฒิสภามีอำนาจในการเสนอร่างกฎหมาย และมีสิทธิอภิปรายเพื่อลงมติไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจรัฐบาลแล้ว สมาชิกวุฒิสภากลับมาจากการแต่งตั้ง ทำให้เห็นว่าวุฒิสภามีอำนาจเท่ากับสภาผู้แทนราษฎร แต่วิธีการได้มาของสมาชิกวุฒิสภากลับแตกต่างไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร³²

ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาของประเทศไทยก็คือวุฒิสภาบางสมัยเช่นตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2534 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 ในบทเฉพาะกาลก็กำหนดให้วุฒิสภามีอำนาจค่อนข้างมาก กล่าวคือนอกจากจะมีอำนาจในทางยับยั้งกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรแล้ววุฒิสภาไทยยังมีอำนาจเลยไปถึงการควบคุมฝ่ายบริหาร หรือรัฐบาลในการอภิปรายเพื่อลงมติไว้วางใจรัฐบาลด้วย สาเหตุสำคัญที่รัฐธรรมนูญไทยบัญญัติให้มีอำนาจนี้ก็เพราะว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญต้องการให้วุฒิสภาเป็นผู้คอยช่วยเหลือรัฐบาลนั่นเอง การมีอำนาจค่อนข้างมากในขณะเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบต่อผู้ใดทั้งสิ้นแม้แต่ประชาชน ทำให้วุฒิสภาใช้อำนาจนี้ในการค้าจุนหรือต่อรองกับรัฐบาลตลอดมา ผู้ที่เป็นรัฐบาลจะอบอุ่นใจเป็นอย่างมาก เพราะแม้ว่าจะเป็นพรรคการเมืองเสียงข้างน้อยแต่ถ้ามีวุฒิสภาเป็นพวกก็จะทำให้กุมเสียงข้างมาก ทำให้ฝ่ายค้านไม่อาจลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้ อำนาจในการควบคุมรัฐบาลของรัฐสภาจึงเป็นเพียงความจริงแต่ในทางทฤษฎีเท่านั้น ในทางกลับกันถ้ารัฐบาลไม่สามารถควบคุมวุฒิสภาที่ตนเอง เป็นผู้แต่งตั้งมาได้ สมาชิกวุฒิสภาเหล่านี้ก็จะหันไปร่วมมือกับฝ่ายตรงข้ามรัฐบาล ก่อให้เกิดปัญหาของระบบการเมือง

³² สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง, "วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา", หน้า 115.

นั่นคือการล้มลุกคลุกคลานของรัฐบาลนั่นเอง³³ และจากปัญหาบทบาทของวุฒิสภาในอดีตที่กล่าวข้างต้นนี้เองที่นำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบทบาทของวุฒิสภาในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งในด้านที่มา อำนาจหน้าที่ และคุณสมบัติอื่นๆ

วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (ฉบับปัจจุบัน) ได้บัญญัติให้วุฒิสภาเป็นระบบสองสภา ซึ่งประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา³⁴ วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีลักษณะหลายอย่างที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ

1. องค์ประกอบและที่มา

มาตรา 21 กำหนดให้วุฒิสภามีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง นับเป็นครั้งแรกของไทยและกำหนดจำนวนสมาชิกคงที่ 200 คน ซึ่งเป็นแบบที่ใช้ประชากรของประเทศเป็นฐานคำนวณจำนวนสมาชิกวุฒิสภา 1 คน อย่างไรก็ตามก็ต้องให้จังหวัดที่มีพลเมืองต่ำกว่าเกณฑ์นั้นได้สมาชิก 1 คนไว้ก่อน ต่อจากนั้นจึงคำนวณส่วนนี้เพิ่มตามจำนวนเต็มและจำนวนปัดเศษ สูงไปหาต่ำตามลำดับจนได้สมาชิกครบ 200 คน³⁵

2. วิธีการออกเสียงเลือกตั้ง

วิธีออกเสียงเลือกสมาชิกวุฒิสภาแตกต่างกับวิธีเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่เคยมีมา คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครได้เพียงคนเดียว แม้จังหวัดนั้นจะมีสมาชิกวุฒิสภาได้หลายคน ส่วนผู้ที่จะได้รับเลือกคือ คนที่ได้คะแนนสูงสุดลงไปตามลำดับจนครบจำนวน³⁶

3. คุณสมบัติที่ปลอดจากการเมือง

เมื่อวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ซึ่งไม่แตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากไม่มีการกำหนดให้วุฒิสภาปลอดจากการเมืองวุฒิสภาก็จะไม่ต่างอะไรไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีความจำเป็นจะต้องมีวุฒิสภา ดังนั้น เพื่อให้วุฒิสภาปลอดจาก

³³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 116.

³⁴ คณิน บุญสุวรรณ, กระบวนการทำงานของระบบรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2541), หน้า 19.

³⁵ อมร รักษาสัตย์, รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พร้อมบทวิจารณ์, หน้า 108.

³⁶ เรื่องเดียวกัน.

พรรคการเมือง อันจะทำให้วุฒิสภามีอิสระในการทำงานอย่างแท้จริง ในการที่จะคอยกลั่นกรอง ตรวจสอบการทำงานของสภาผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญจึงกำหนดมาตรการต่าง ๆ ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้³⁷

1. รัฐธรรมนูญกำหนดห้ามไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาสังกัดพรรคการเมือง และถ้าเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะต้องพ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี
2. รัฐธรรมนูญกำหนดห้ามไม่ให้วุฒิสภาชิกเป็นรัฐมนตรี แม้ลาออกก็ต้องรอให้พ้น 1 ปี ก่อน จึงจะเป็นรัฐมนตรีได้ เพื่อไม่ให้มีการวิ่งเต้นกับพรรคการเมือง
3. รัฐธรรมนูญกำหนดห้ามไม่ให้บุคคลที่เป็นวุฒิสมาชิกมาแล้วสมัยหนึ่งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาสมัยที่สองติดกัน เพื่อไม่ให้มีการหาเสียงเองงบประมาณไปลงพื้นที่ และหาเสียงกับคนในเขตเลือกตั้ง
4. เมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดห้ามผู้สมัครรับเลือกตั้งสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งทำให้ขาดเงินอุดหนุนจากพรรคการเมืองในการหาเสียง รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐจัดให้มีการปิดประกาศและติดแผ่นป้ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งและผู้สมัครรับเลือกตั้ง จัดหาสถานที่และจัดสรรเวลาออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เพื่อแนะนำผู้สมัครรับเลือกตั้ง

4. อำนาจหน้าที่

วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็ยังคงมีอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่งเหมือนกับวุฒิสภาเก่า คือ กลั่นกรอง และยับยั้งร่างกฎหมายที่ผ่านมาจากสภาผู้แทนราษฎร ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลอันเป็นการควบคุมการบริหารราชการ ตลอดจนร่วมในการอภิปรายทั่วไปเมื่อรัฐบาลขอรับฟังความคิดเห็นโดยไม่ลงมติ และรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังได้ให้อำนาจหน้าที่แก่วุฒิสภาเพิ่มมากขึ้น³⁸ ซึ่งอำนาจใหม่ที่สำคัญของวุฒิสภา ได้แก่

4.1 อำนาจแต่งตั้ง³⁹

อำนาจที่สำคัญและจะมีผลต่อประเทศชาติ คือ อำนาจในการพิจารณาถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ในการแต่งตั้งบุคคลากรระดับสูงของประเทศในองค์กรตามรัฐธรรมนูญทุกองค์กร คือ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ การตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ การตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในศาลปกครองสูงสุด กรรมการและเลขาธิการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการและผู้ว่าตรวจเงินแผ่นดิน

³⁷มานิตย์ จุมปา, รัฐธรรมนูญใหม่มีอะไรใหม่ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2541), หน้า 169-170.

³⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 171.

³⁹อมร รักษาสิทธิ์, รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พร้อมบทวิจารณ์, หน้า 118.

บุคคลเหล่านี้มีวิธีการคัดเลือก การสรรหาต่างกันแต่ผลที่สุดต้องส่งมาให้วุฒิสภาพิจารณา เลือกตั้ง แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือความเห็นชอบ ซึ่งวุฒิสภาต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ โดยต้องรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเพื่อรายงานต่อวุฒิสภาประกอบการพิจารณา

4.2 อำนาจถอดถอน⁴⁰

เป็นอำนาจที่สำคัญควบคู่กับอำนาจแต่งตั้ง โดยในรัฐธรรมนูญใหม่ กำหนดให้วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนบุคคลากรระดับสูงที่ตนให้ความยินยอมในขณะที่แต่งตั้งและบุคคลสำคัญอื่นๆ ไม่ว่าจะ เป็นนายกรัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. อัยการ ผู้พิพากษา ตุลาการ ข้าราชการระดับสูงออกจากตำแหน่งได้เมื่อมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อหน้าที่ในการยุติธรรมหรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ทั้งนี้เมื่อ ส.ส. จำนวนหนึ่งในสี่ หรือประชาชนห้าหมื่นคน สมาชิกวุฒิสภาหนึ่งในสี่ขอให้ถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาด้วยกัน ส.ส.หนึ่งในสี่ร้องว่ากรรมการ ป.ป.ช. ขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือพฤติการณ์เสื่อมต่อเกียรติศักดิ์

จากที่กล่าวข้างต้นทั้งหมดจะเห็นได้ว่าระบบรัฐสภาทั้งแบบสภาเดียวหรือแบบสองสภาที่ผ่านมา บทบาทของสมาชิกประเภทแต่งตั้งไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ ส่วนใหญ่จะคล้อยตามหรือสนับสนุนรัฐบาล ไม่ได้แสดงบทบาทเพื่อส่วนรวมโดยแท้จริง ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่กำหนดให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเป็นครั้งแรกพยายามที่จะแก้ไขปัญหานี้ด้วยการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้าง ที่มา และส่วนอื่นๆ เพื่อให้วุฒิสภาลอดจากการเมือง แต่อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องที่ต้องคอยติดตามกันต่อไปว่า วุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทมากน้อยเพียงใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁴⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 199.

บทที่ 3

ทฤษฎีและแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ปัญหาที่น่าสนใจในการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองก็คือ ทำไมบุคคลบางคนจึงเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านกิจกรรมต่างๆ ในขณะที่บางคนไม่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีส่วนร่วมในระดับของการสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง อะไรเป็นสาเหตุหรือแรงผลักดันที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเมืองดังกล่าว บุคคลเหล่านั้นมีเหตุผลหรือแรงจูงใจ หรือมีเป้าหมายใดในการกระทำเช่นนั้น

การศึกษาถึงสาเหตุหรือแรงผลักดันของพฤติกรรมในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าวข้างต้นจำเป็นต้องอาศัยการนำเอาแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาประกอบในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมกับพฤติกรรมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น เป็นปรากฏการณ์ที่สลับซับซ้อนขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆ มากมาย แมคคอสกี้ ได้รวบรวมปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ¹

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะทางสังคมของบุคคล เช่น เพศ ที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ ศาสนา อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ เป็นต้น
2. ตัวแปรทางด้านจิตวิทยา เช่น ความต้องการ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทศนคติ และความรู้สึกร่วม
3. ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง เช่น ระบบพรรคการเมือง การรณรงค์หาเสียง เป็นต้น

ตัวแปรทางด้านสังคมของบุคคล นับเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญยิ่งตัวแปรหนึ่ง การวิจัยเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรสถานะทางสังคมมีจำนวนมาก ทั้งนี้อาจจะ

¹ Herbert McClosky, "Political Participation," in International Encyclopedia of the Social Sciences, ed. David L. Sills (New York : Macmillan and Free Press, 1968), Vol. 12, pp. 256-262. อ้างถึงใน สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนไทย : ศึกษาจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2522 (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 74.

เป็นเพราะตัวแปรสถานะทางสังคมหรือภูมิหลังต่างๆ สามารถมองเห็นได้ชัดเจนและพร้อมที่จะวัดได้²

ความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลทำให้เกิดความแตกต่างในพฤติกรรมทางการเมืองโดยทั่วไป จากผลของการศึกษาวิจัยในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่นๆ พบว่า ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเข้าร่วมทางการเมืองอยู่บ้าง กล่าวโดยทั่วไปแล้ว บุคคลที่อยู่ในกลุ่มต่อไปนี้มีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมทางการเมืองสูงกว่า คือ ผู้ได้รับการศึกษาดี (เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ได้รับการศึกษาน้อย) ผู้ที่มีอาชีพดีและมีรายได้สูง ผู้ที่อยู่ในวัยกลางคนหรืออายุ 35-55 ปี (เมื่อเปรียบเทียบกับคนหนุ่มหรือผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี) ผู้ที่อยู่ในศาสนาและชาติพันธุ์ที่เด่นกว่า ผู้ที่ตั้งถิ่นฐานเป็นหลักแหล่ง (เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่เพิ่งย้ายถิ่นเข้ามา) ผู้ที่อยู่ในเขตเมือง (เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่อยู่ในเขตชนบท) เพศชาย (เมื่อเปรียบเทียบกับเพศหญิง) ผู้ที่แต่งงานแล้ว (เมื่อเทียบกับคนโสด)³

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่าบุคคลที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างหนึ่งจะมีพฤติกรรมทางการเมืองอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ แตกต่างจากบุคคลที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมอย่างอื่น ซึ่งเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับค่านิยม วัฒนธรรมในสังคมนั้นๆ และสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการอบรมกล่อมเกลาก่อนทางการเมืองของสังคม จะเห็นได้จากนิยามของกระบวนการอบรมกล่อมเกลาก่อนทางการเมืองที่ว่า กระบวนการอบรมกล่อมเกลาก่อนทางการเมือง เป็นกระบวนการซึ่งปัจเจกบุคคลรู้จักว่าตนเองอยู่ในระบบการเมือง และทำให้เกิดความสำเหนียก (perception) หรือปฏิกริยาต่อปรากฏการณ์ทางการเมือง กระบวนการอันนี้เกิดจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกอยู่ ตลอดจนยังเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (interaction) ของบุคลิกภาพและประสบการณ์ของปัจเจกบุคคลนั้นอีกด้วย⁴

² Lester W. Milbrath, Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics (Chicago : Rand McNally College Publishing Co.,1965), p. 86 อ้างถึงใน วรทัศน์ วานิชอังกูร, “การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นไทยมุสลิม : ศึกษาเฉพาะกรณีใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 33.

³ Seymour M. Lipset, Political Man (Garden City, New York : Doubleday, 1960), p. 184 อ้างถึงใน สถิต นียมญาติ, สังคมวิทยาการเมือง (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 33.

⁴ Michael Rush and Phillip Athoff, Introduction to Political Sociology (London : Western Printing Serviced Press, 1971), p.16. อ้างถึงใน ลิขิต ธีรเวคิน, วัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลารับรู้ทางการเมือง (เอกสารทางวิชาการหมายเลข 28 : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529), หน้า 24.

นอกจากนี้ยังมีตัวการต่างๆ ที่มีบทบาทสำคัญต่อการอบรมกล่อมเกลາทางการเมือง ได้แก่ ครอบครัว สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ สื่อมวลชน และประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับการเมืองจากการปฏิสัมพันธ์กับสถาบันการเมืองต่างๆ กล่าวคือ⁵

ครอบครัว เป็นเป็นตัวการในการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองที่มีอิทธิพลสูงและต่อเนื่องเป็นระยะยาวทั้งทางตรงและทางอ้อม ประสบการณ์ของเด็กเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในครอบครัวจะส่งผลต่อความรู้สึกมีความสามารถทางการเมือง สร้างทักษะเกี่ยวกับการมี ปฏิสัมพันธ์ทางการเมือง และนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในอนาคต ในครอบครัวที่พูดคุยถกเถียงปัญหาทางการเมืองจะทำให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ทางการเมืองที่จะพัฒนาให้เด็กมีความรู้สึกมีความสามารถทางการเมือง และมีความผูกพันกับหน้าที่ทางการเมือง นอกจากนี้ครอบครัวยังมีบทบาทในการก่อรูปของทัศนคติทางการเมืองในอนาคตของเด็ก จากการกำหนดระบุดตนเองและบุคคลอื่นๆ เข้ากับกลุ่มเชื้อชาติ ภาษา ชนชั้นทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ สร้างการยอมรับต่อค่านิยมต่างๆ ด้วย

สถาบันการศึกษา โดยทั่วไปบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะตระหนักถึงความเกี่ยวข้องและผลกระทบจากรัฐบาลที่มีต่อตนเอง จะมีความสนใจทางการเมือง มีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทางการเมือง และอาจเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในขอบเขตที่กว้างขวางกว่าบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า สถาบันการศึกษาจะทำให้เด็กและเยาวชนมีความรู้เกี่ยวกับโลกการเมืองและบทบาททางการเมืองของตน ได้เรียนรู้ถึงสถาบันทางการเมืองและความสัมพันธ์ต่างๆ ในระบบการเมือง

กลุ่มเพื่อน อาจหมายถึง กลุ่มเพื่อนของเด็ก กลุ่มทำงานเล็กๆ สมาชิกของกลุ่มมีความเสมอภาคและใกล้ชิดกัน บุคคลจะรับเอาทัศนคติและความคิดเห็นของเพื่อนเป็นของตน อาจเนื่องจากการยอมรับนับถือ หรือความต้องการที่จะเหมือนเพื่อนในกลุ่ม กลุ่มเพื่อนนี้มีบทบาทในการกระตุ้นหรือจูงใจ หรือกดดันให้สมาชิกมีทัศนคติและพฤติกรรมที่กลุ่มยอมรับอยู่

กลุ่มอาชีพ เป็นกลุ่มที่ผูกพันกันด้วยอาชีพการงาน เป็นตัวการในการถ่ายทอดข่าวสารและความเชื่อ เมื่อบุคคลหนึ่งจัดตนเองเข้าร่วมกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็จะยอมรับปทัสถานของกลุ่มและจะมีการประเมินค่าสิ่งต่างๆ ในแนวทางเพื่อประโยชน์ของกลุ่มที่ตนสังกัดอยู่ กลุ่มที่มีขนาดใหญ่มีความเหนียวแน่นและมีความจงรักภักดีสูง ก็จะมีบทบาทในการสร้างและปลูกฝังค่านิยมทางการเมืองแก่สมาชิกมากขึ้น

⁵ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว และ สายทิพย์ สุคติพันธ์, การเมืองของเด็ก : กระบวนการสังคมประกิตทางการเมือง (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526), หน้า 20-23.

สื่อมวลชน นอกจากสื่อมวลชนจะมีบทบาทในการกระจายข่าวสารแล้วยังมีบทบาทในการส่งผ่านค่านิยม ความเชื่อที่สำคัญๆ ในสังคมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม และยังสามารถสร้างความรู้สึกทางอารมณ์ที่มีอิทธิพลต่อการวางรูปแบบความเชื่อทางการเมืองอีกด้วย

สถาบันการเมือง สถาบันการเมือง พรรคการเมือง และกลุ่มผลประโยชน์ ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อข้าราชการในระบบราชการ ตลอดจนการติดต่อกับผู้ใช้อำนาจทางการเมืองในระดับต่างๆ มีผลต่อการเรียนรู้ทางการเมืองของบุคคล พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์เป็นตัวการที่ทำให้ประชาชนได้มีความรอบรู้เกี่ยวกับการเมือง ได้มีความสนใจทางการเมือง และทำให้ประชาชนทั่วไปยอมรับและเห็นด้วยกับทัศนคติ ค่านิยม และอุดมการณ์ของพรรคทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม และที่สำคัญก็คือการสร้างความโน้มเอียงที่จะเป็นผู้น่ามีส่วนร่วมทางการเมือง

ในการศึกษาวิจัยถึงภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 นี้ จะทำการศึกษาถึงตัวแปรด้านเศรษฐกิจและสังคม 5 ตัวแปรคือ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ทางการเมือง

เพศ

ปัญหาที่ว่าทำไมบางคนจึงสนใจการเมืองมาก บางคนสนใจการเมืองน้อย ก็มีการศึกษาโดยทั่วไปพบว่าคนที่มีความสนใจทางการเมืองสูงมักจะสนใจการเมือง และมีความปรารถนาทางการเมือง คืออยากให้การเมืองเป็นไปในรูปนั้นรูปนี้มากขึ้น รวมถึงการศึกษาในตัวแปรด้านเพศด้วย ซึ่งพบว่าผู้ชายมีแนวโน้มที่จะสนใจหรือมีความปรารถนาทางการเมืองมากกว่าผู้หญิง⁶ ขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนใหญ่เน้นว่าการเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับผู้ชายเป็นเพศแรก แล้วผู้หญิงจึงเข้ามีส่วนร่วมด้วย ดังนั้นผู้ชายจึงผูกพันกับการเมืองมากกว่าผู้หญิง ถึงแม้ว่าสังคมจะเปลี่ยนแปลงเป็นแบบอุตสาหกรรม ทำให้ความแตกต่างทางเพศลดลง แต่ผลกระทบตามประเพณียังคงสูงอยู่โดยเฉพาะในระดับการศึกษาที่ต่ำ⁷

อายุ

อายุมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองเช่นกัน โดยเฉพาะในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง กล่าวคือ ในแต่ละช่วงชีวิตบุคคลจะมีพฤติกรรมทางการเมืองแตกต่างกัน ในช่วงแรกของชีวิต เด็กจะได้รับการอบรมกล่อมเกลารวมถึงการเมือง สร้างให้เกิดความสนใจ ทัศนคติ บุคลิกภาพ และความรู้สึกผูกพันต่อหน้าที่ของพลเมือง ในช่วงปลายวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จะเป็นช่วงสำคัญต่อการก่อตัวของทัศนคติทางการเมือง ระยะเวลาอาจเกิดภาวะเครียดทางจิตใจ เนื่องจากไม่สามารถ

⁶ ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์, จิตวิทยาทางการเมือง (กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล, 2518), หน้า 112-113.

⁷ วรทัศน์ วานิชขงกูร, "การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นไทยมุสลิม : ศึกษาเฉพาะกรณีใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้", หน้า 36.

ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ แต่เมื่อปรับตัวผ่านภาวะนี้ไปได้จะเริ่มมีความรู้สึกมีประสิทธิภาพทางการเมือง ยอมรับหน้าที่และความผูกพันต่อระบบการเมือง ในวัยผู้ใหญ่ก่อนถึงวัยกลางคน จะเป็นช่วงที่มีความตื่นตัวต่อปรากฏการณ์ทางการเมือง เมื่อเข้าสู่วัยกลางคน บุคคลจะมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีสถานภาพในกลุ่มสังคม มีแนวโน้มที่จะสนใจการเมืองและเข้าร่วมทางการเมืองมากขึ้น ดังนั้นบุคคลที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่เต็มตัว จนกระทั่งถึงวัยกลางคนน่าจะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในอัตราที่สูงกว่าบุคคลในช่วงอื่นๆ⁸

การศึกษา

การศึกษาของ Almond และ Verba ในเรื่องอิทธิพลของการศึกษากับทัศนคติทางการเมืองใน 5 ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เอเชียตะวันตก อิตาลี และเม็กซิโก พบว่า คนยิ่งได้รับการศึกษาสูงขึ้นเท่าใดจะเป็นคนที่รับรู้การเมือง สนใจการรณรงค์เลือกตั้ง มีความคิดและสนใจการเมืองอย่างยิ่ง ชอบถกปัญหาทางการเมืองโดยเสรี มีความเชื่อว่าตนเองมีอิทธิพลต่อรัฐบาลร่วมเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองและองค์กรต่างๆ และมีความเชื่อมั่นในสิ่งแวดล้อมทางสังคมมากกว่าคนที่ได้รับการศึกษาน้อย⁹

อาชีพ

เป็นตัวแปรสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยากกว่าการศึกษาและรายได้ เพราะไม่สามารถบอกความแตกต่างของอาชีพประเภทต่างๆ ได้อย่างชัดเจน แม้ว่าจะพยายามแบ่งแยกประเภทก็ตาม จากการศึกษาหลายครั้งพบว่า บุคคลที่มีสถานะอาชีพสูงมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่มีสถานะทางอาชีพต่ำกว่า¹⁰

อาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง อาชีพของบุคคลมีผลมาจากการศึกษาอบรม กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีตำแหน่งงานสูงอาชีพเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลนั้นจะทำงานอยู่กับกลุ่มใด ประเภทของงานสามารถกำหนดความแตกต่างในระดับความรู้ ความเข้าใจ การมองโลก และพฤติกรรมของบุคคล ประสบการณ์ด้านการศึกษา เมื่อ

⁸ Robert E. Lane, Political Life : Why and How People Get Involved in Politics (New York : Free Press, 1965), pp. 216-219. อ้างถึงใน สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมมการเลือกตั้งของคนไทย : ศึกษาจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2522, หน้า 76.

⁹ Gabriel Almond and Sidney Verba, The Civic Culture (Boston : Little, Brown and Company, 1965), p. 3. อ้างถึงใน ผดุงศักดิ์ หายูปริชาสวัสดิ์, "ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมกับทัศนคติทางการเมืองของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองตาก," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 90-91.

¹⁰ อุษา ว่องวงศ์ภพ, "ภูมิหลัง แรงจูงใจ และพื้นฐานอำนาจของผู้นำทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 112.

ได้รับแรงหนุนจากประสบการณ์จากที่ทำงาน จะทำให้คนมีทักษะทั้งในด้านส่วนตัว สังคมและสติปัญญาที่จะทำกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ¹¹

ในทัศนะของ Robert E. Lane เห็นว่า อาชีพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางการเมืองอย่างยิ่ง โดยมีอิทธิพลต่อ ทักษะและความสามารถของบุคคล ประชาชนที่บุคคลมีส่วนติดต่อด้วย ผลประโยชน์ในความรู้สึกของบุคคลในระบบการตัดสินใจทางการเมือง และบทบาททางสังคมซึ่งอาชีพมีส่วนประกอบอยู่ด้วยของบุคคล¹²

ประสบการณ์ทางการเมือง

การเคยดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ทางการเมืองอย่างหนึ่งที่น่าจะมีบทบาทอย่างมากในกระบวนการอบรมกล่อมเกลাজิตใจทางการเมือง ที่จะนำไปสู่การสร้างทัศนคติทางการเมืองได้อย่างหนึ่งให้เกิดแก่บุคคล¹³

นอกจากประสบการณ์ทางการเมืองโดยตรงจะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาความรู้สึกมีประสิทธิภาพทางการเมืองของบุคคล กล่าวคือ ประสบการณ์ทางการเมืองของบุคคล เช่น พรรคการเมืองที่เขาสนับสนุนอย่างจริงจังได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง การที่นักการเมืองเอาใจใส่ต่อความคิดเห็นและความต้องการของเขา การที่ระบบการเมืองเปิดช่องทางให้สามารถเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองได้อย่างแท้จริง เป็นต้น เหล่านี้อาจช่วยพัฒนาความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถทางการเมืองสูงขึ้นเรื่อยๆ¹⁴

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องของแรงจูงใจนั้น มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าและทำการวิจัยในเรื่องนี้อยู่เป็นจำนวนมากไม่น้อย และในเบื้องต้นเมื่อพิจารณาถึงเรื่องแรงจูงใจก็พบว่า มีผู้ที่ได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของแรงจูงใจไว้หลายประการดังนี้

¹¹ สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนไทย : ศึกษาจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2522, หน้า 78.

¹² Robert E. Lane, Political Life : Why and How People Get Involved in Politics, p. 331. อ้างถึงใน อูษา ว่องวงศ์ภพ, “ภูมิหลัง แรงจูงใจ และพื้นฐานอำนาจของผู้นำทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย”, หน้า 112-113.

¹³ ผดุงศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์, “ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมกับทัศนคติทางการเมืองของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองตาก”, หน้า 92.

¹⁴ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว และ สายทิพย์ สุคติพันธ์, การเมืองของเด็ก : กระบวนการสังคมปริศนทางการเมือง, หน้า 91.

สมพงษ์ เกษมสิน กล่าวว่า แรงจูงใจ (motivation) มีลักษณะเป็นนามธรรม กล่าวคือ เป็นวิธีการที่จะนำพฤติกรรมผู้อื่นให้ประพฤติปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ พฤติกรรมของคนจะเกิดขึ้นได้ต้องมีแรงจูงใจ (Motive) เหตุนี้การจูงใจจึงเป็นเรื่องเกี่ยวโยงกับสิ่งเร้าหรือแรงจูงใจ¹⁵

เสนาะ ตียะวารี สุปราณี ศรีฉัตรภิมุข และ นิยะดา ชุณหวงค์ กล่าวในเรื่องนี้ในมุมมองที่กว้างกว่าแต่มีความสอดคล้องกันในเรื่องของเป้าหมายของการแสดงพฤติกรรมว่า เป็นการยากที่จะให้คำจำกัดความของคำว่า "จูงใจ" คืออะไร ไม่มีคำที่บ่งชี้ชัดเจน ผู้ใช้มักนำเอาไปใช้ต่าง ๆ กัน เป็นทั้งคำคุณศัพท์ คำนาม และคำกริยา เพราะฉะนั้นการที่จะอธิบายคำคำนี้ จึงต้องกล่าวถึงเรื่องราวต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง เมื่อกล่าวถึงการจูงใจ เรามักจะเพ่งเล็งว่าเป็นความสามารถที่จะกระตุ้นให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างเต็มอกเต็มใจ มีความกระตือรือร้นมีจุดมุ่งหมายและหวังผลจากพฤติกรรมนั้น¹⁶

เอ็ดวิน บี. ฟลิปโป (Edwin B. Flippo) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจที่ใกล้เคียงกันว่าหมายถึง การกระตุ้น เร่งเร้าและการทำให้เกิดอิทธิพลเหนือพฤติกรรมคน อันจะยังผลให้คนเกิดความรู้สึกภายในเป็นพลัง เป็นอาการเร่งเร้าหรือเป็นอาการเคลื่อนไหวที่บ่งการหรือเป็นช่องทางให้มีพฤติกรรมมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ ทั้งนี้โดยอาจกระตุ้นเร่งเร้าและทำให้เกิดอิทธิพลเช่นว่านั้นด้วยวิธีเชิงปฏิฐานหรือเชิงบวก และด้วยวิธีการเชิงนิเสธหรือเชิงลบ¹⁷

John S. Guilford และ David E. Gray ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจอย่างค่อนข้างเฉพาะเจาะจงว่า หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ซึ่งจะกระตุ้นชี้นำ และทำให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์¹⁸

นอกจากนี้แรงจูงใจยัง หมายถึง สิ่งที่บุคคลคาดหวัง โดยที่สิ่งนี้อาจเป็นสิ่งที่บุคคลพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจก็ได้ ความคาดหวังนี้เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ซึ่งกระบวนการที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเรียกว่า การจูงใจ (Motivation) จากความหมายของแรงจูงใจนี้จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจจะประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

¹⁵ สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 298.

¹⁶ เสนาะ ตียะวารี สุปราณี ศรีฉัตรภิมุข และ นิยะดา ชุณหวงค์, การบริหารงานบุคคล (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527), หน้า 243.

¹⁷ Edwin B. Flippo, Principles of Personnel Management, 2nd ed. (Tokyo, Japan : Kogakusha Co., Ltd., 1966), p.70. อ้างถึงใน ณรงค์ศักดิ์ เดชอุดม, "แรงจูงใจในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 10.

¹⁸ John S. Guilford and David E. Gray, Motivation and Modern Management (London : Harper and Row, Publishers, 1970), p.12.

1. เป็นพลังงานที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ซึ่งพลังงานสามารถแปรเปลี่ยนได้ เช่น จะเห็นได้ว่า คนเราบางครั้งจะเดินอย่างรวดเร็ว บางครั้งก็เดินช้า บางครั้งก็ลุกขึ้นจากเตียงนอนอย่างรวดเร็วและบางครั้งก็ใช้เวลาเกือบชั่วโมงกว่าที่จะลุกขึ้นมาได้

2. เป็นตัวกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น การที่คนเราเดินทางกลับบ้านหลังจากเลิกงานแล้ว อาจจะไปแวะที่ร้านอาหาร หรือบางครั้งอาจจะหยุดที่ร้านขายหนังสือ หรืออาจจะแวะที่บ้านเพื่อน เป็นต้น

3. เป็นตัวกำหนดระดับของความพยายาม เช่น การที่คนเราสนใจที่จะอ่านหนังสือวารสารสักหนึ่งเล่ม ก็อาจที่จะไปแวะดูที่แผงขายหนังสือ ถ้าพบว่าวารสารเล่มนี้หมดไปแล้วก็อาจจะหยุดความสนใจ แต่ถ้าความสนใจยังอยู่ในระดับที่สูงอยู่ เขาอาจที่จะเดินไปดูหลายๆ ร้านหรือไม่ก็อาจจะถามจากคนที่รู้จักว่าซื้อไว้หรือไม่ เพื่อว่าจะได้ขอยืมอ่าน หรือท้ายสุดอาจจะเขียนจดหมายไปยังโรงพิมพ์เพื่อสั่งซื้อก็ได้¹⁹

จากความหมายของแรงจูงใจต่างๆดังกล่าว ทำให้สามารถจะกล่าวโดยรวมได้ว่า แรงจูงใจนั้นเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีจุดหมายหรือมีสิ่งคาดหวัง และนอกจากนี้ยังมีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงจูงใจนี้ในอีกหลายแง่มุมดังจะกล่าวต่อไป

ในเรื่องเกี่ยวกับทฤษฎีการจูงใจ ได้มีนักจิตวิทยากล่าวและให้อธิบายไว้มากมาย ที่สำคัญคือ ทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจของ Maslow ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย โดยมีความคิดพื้นฐานว่า มนุษย์มีความต้องการที่มีอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นจะเข้ามาแทนที่ ซึ่งความต้องการของมนุษย์มีเป็นลำดับขั้น จากความต้องการระดับล่างไปสู่ความต้องการระดับสูงขึ้นไป โดย Maslow ได้แบ่งขั้นของความ ต้องการออกเป็น 5 ขั้น คือ²⁰

1. **ความต้องการทางด้านกายภาพ (physiological needs)** เป็นความต้องการเริ่มต้นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (survival need) ได้แก่ ความต้องการในเรื่องของอากาศ ความต้องการในเรื่องการกิน การอยู่ และความ ต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. **ความต้องการความปลอดภัยในชีวิต (safety needs)** ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัยจากความกลัว จากภัยอันตรายต่างๆ หรือความมั่นคงในการทำงาน

3. **ความต้องการความรักและความสัมพันธ์กับผู้อื่น (belongingness and love needs)** เช่น ต้องการมีเพื่อน ต้องการความรัก ต้องการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม

¹⁹ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 1-7 (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531), หน้า 168.

²⁰ Abraham H. Maslow, Motivation and Personality (New York : Harper and Row, Publishers, 1954), pp. 35-47.

4. ความต้องการยอมรับนับถือตนเอง (esteem needs) เป็นความต้องการที่จะมีความภาคภูมิใจในตนเอง ต้องการยอมรับนับถือตนเองว่าเป็นคนมีความสามารถ มีคุณค่าในสังคม

5. ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต (self actualization needs) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ที่มีความพร้อมหรือได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่างๆที่ผ่านมาแล้ว ก็มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุด

หากพิจารณาถึงความต้องการของมนุษย์ในทางพุทธศาสนาแล้ว อาจพิจารณาได้จากเรื่องโลกธรรมแปด ซึ่งหมายถึง การได้-การเสีย การมีชื่อเสียง-การเสียชื่อเสียง การถูกสรรเสริญ-การถูกนินทา ความสุข-ความทุกข์²¹

ในบรรดาโลกธรรมทั้งแปดเหล่านี้ สิ่งที่เรียกว่าสุขเวทนา หรือความรู้สึกเป็นสุขในทางวัตถุทางเนื้อหนังนี้เอง เป็นสิ่งที่ประทับใจยิ่งกว่าสิ่งใดๆ การได้ลาภก็ทำให้เกิดความรู้สึกสุขเวทนา การได้ยศ ได้ชื่อเสียงก็ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุขเวทนา การถูกสรรเสริญก็ทำให้เกิดความรู้สึกที่เป็นสุขเวทนา การได้อย่างใจ ตามสบายใจก็เป็นเหตุให้เกิดสุขเวทนา ซึ่งมนุษย์ทั้งหลายตกเป็นทาสของสุขเวทนา²²

มูลเหตุของแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

หากพิจารณามูลเหตุของแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง จะพบว่าปัจจัยในด้านตัวบุคคลมีความสำคัญไม่น้อยต่อการผลักดันให้บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง ดังที่ Lester M. Milbrath และ M. L. Goel ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องปัจจัยส่วนบุคคลอย่างเป็นการทั่วไปว่า²³

1. บุคคลยังมีความสนใจจะห่วงใยเรื่องการเมืองมักมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรม
2. บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมสูง โดยเฉพาะมีระดับของการศึกษาสูงมีแนวโน้มในทางจิตวิทยาว่าจะเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองมากกว่าบุคคลที่มีสถานภาพต่ำ
3. บุคคลที่มีความจงรักภักดี หรือมีความพึงพอใจในพรรคการเมืองหรือกลุ่มทางการเมืองใดๆ แล้วมีแนวโน้มว่าจะกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง
4. บุคคลที่รู้สึกในความสำคัญของตนเองจะเข้าไปมีส่วนร่วมในระดับสูงกว่าบุคคลที่ไม่รู้สึกเช่นนี้

²¹ ธรรมสภา, คู่มือปฏิบัติธรรม (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา, 2537), หน้า 285.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 286-287.

²³ Lester .W. Milbrath and M. L. Goel, Political Participation (Chicago : Rand McNally College Publishing Co., 1977), pp. 43-85. อ้างถึงใน พิเชษฐ ลิขมรังษี, “แรงจูงใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำชุมชนไทย : ศึกษากรณีผู้บางเลน จังหวัดนครปฐม นำในชุมชนในเขตอำเภอ,” (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 43-44.

5. บุคคลที่สามารถเข้ามีส่วนร่วมในกิจการของครอบครัวในช่วงเยาว์วัย มีแนวโน้มว่าจะพัฒนาความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญในช่วงเวลาแห่งชีวิตต่อๆ มา

6. พวกที่มีแนวโน้มจะเข้ามีส่วนร่วมในรูปแบบของการใช้ความรุนแรงหาได้เป็นเพราะถูกบีบบังคับไม่แต่พวกนี้มักจะเป็นพวกที่ได้รับการศึกษาดี เป็นที่รู้จักกันในสังคม สนใจการเมืองและมีความรู้เกี่ยวกับการเมืองเป็นอย่างดี และยังเป็นพวกที่เชื่อในความสามารถของตนว่าจะสร้างผลกระทบต่อการเมืองได้

7. บุคคลที่มีบุคลิกภาพชอบออกสังคม มักจะมีแนวโน้มว่าจะเข้าสู่การเมืองและมักจะมีบทบาทเป็นผู้นำด้วย

8. บุคคลที่เกิดจากชนชั้นกลางระดับสูง หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมซึ่งมีสถานทางเศรษฐกิจสังคมสูง มีแนวโน้มจะพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองและมีความรู้สึกที่ตนเองมีความสามารถว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ

สำหรับ Smith, Bruner และ White มีความเห็นว่า การที่มนุษย์เข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการเมืองเป็นเพราะความต้องการ 3 ประการ กล่าวคือ²⁴ มนุษย์พยายามที่จะเข้าใจโลกและควบคุมสถานการณ์ต่างๆ ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น และสุดท้ายต้องการที่จะตอบสนองความตึงเครียดของจิตใจ

ขณะที่ Robert E. Lane กล่าวถึง แรงจูงใจทางการเมืองอย่างใกล้เคียงกันในหลายประเด็นว่า การที่มนุษย์เข้าไปร่วมกิจกรรมทางการเมือง เป็นเพราะความต้องการ 6 ประการคือ²⁵

1. มนุษย์ต้องการที่จะเพิ่มความกินดีอยู่ดีทางเศรษฐกิจหรือทางวัตถุ รายได้ ทรัพย์สิน และความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจ โดยใช้กลไกทางการเมือง (political means)
2. มนุษย์ต้องการมีพวกพ้อง ต้องการความรักใคร่ และมีความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น
3. มนุษย์ต้องการที่จะเข้าใจในเรื่องโลก และสาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อมนุษย์
4. มนุษย์หาทางลดความตึงเครียดในจิตใจของตน โดยเฉพาะแรงกระตุ้นจากความก้าวร้าว และแรงกระตุ้นทางเพศ โดยแสดงออกทางการเมือง (political expression)
5. มนุษย์ต้องการมีอำนาจเหนือบุคคลอื่นโดยผ่านช่องทางทางการเมือง (political channels)
6. มนุษย์ต้องการรักษาความภูมิใจในตัวเองไว้ และปรับปรุงให้มากขึ้น ผ่านกิจกรรมทางการเมือง (political activity)

²⁴ Robert E. Lane, Political Life : Why and How People Get Involved in Politics, p. 102.

²⁵ Ibid.

นอกจากนี้ปัจจัยภายนอกก็มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลด้วย ดังเช่นที่ Robert A. Dahl มีความเห็นว่าความเชื่อในประสิทธิภาพทางการเมือง และการเข้ามีส่วนร่วมในการเมือง นั้นคือ ทั้งสองสิ่งต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน ความเชื่อในประสิทธิภาพทางการเมืองทำให้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง และการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองก็ทำให้ความเชื่อในประสิทธิภาพทางการเมืองเพิ่มขึ้นไปด้วย²⁶ ดังภาพประกอบ

ที่มา : อุษษา ว่องวงศ์ภพ, “ภูมิหลัง แรงจูงใจ และพื้นฐานอำนาจของผู้นำทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 21.

ภาพประกอบที่ 3.1 ความเชื่อในประสิทธิภาพทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

²⁶ Robert A. Dahl, Who Governs? Democracy and Power in an American City (New Haven : Yale University Press, 1961), p. 114. อ้างถึงใน อุษษา ว่องวงศ์ภพ, “ภูมิหลัง แรงจูงใจ และพื้นฐานอำนาจของผู้นำทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย”, หน้า 20-21.

ในสหรัฐอเมริกา นั้นมูลเหตุจูงใจของผู้สมัครที่ลงสมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งต่าง ๆ มีหลายประการ บางอันก็สูงส่ง บางอันก็ต่ำต้อย ไม่มีเหตุผลใดที่จะใช้กับผู้สมัครได้ทุกคน แต่มีไม่น้อยที่ใช้กับผู้สมัครส่วนมากได้ มูลเหตุดังกล่าวได้แก่²⁷

บริการสาธารณะ ผู้สมัครส่วนมากเข้าแข่งขันเพื่อมีอิทธิพลในกิจการสาธารณะ ไม่ว่าจะปัญหาจะเป็นเรื่องจราจรในเมือง เงินมลรัฐเพื่อการศึกษา หรือสันติภาพในโลก ประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ย่อมมีส่วนกำหนดนโยบายในเรื่องต่างๆ แต่บทบาททางการเมืองมีความเข้มข้น มีเป้าหมาย และมีผลเด็ดขาดมากกว่า

อำนาจ ชื่อเสียง ความร่ำรวย ผู้สมัครบางคนเข้าสู่เวทีการเมืองเพราะความเฝ้าของอำนาจ พวกเขาต้องการได้อำนาจและรักษาเอาไว้ให้นานที่สุด ผู้สมัครทุกคนมีจุดมุ่งหมายที่จะได้ชื่อเสียงอยู่บ้างเหมือนกัน การเมืองเป็นจุดรวมความสนใจของประชาชน ไม่ใช่แค่เป็นที่รู้จักของประชาชนเท่านั้น แต่มันเป็นความตื่นเต้นที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนด้วย นอกจากนี้ชื่อเสียงกับความร่ำรวยมักจะไปด้วยกัน มันไม่ใช่เรื่องเงินเดือนของตำแหน่งเท่านั้นที่สำคัญ บ่อยครั้งที่พวกเขาเชื่อว่าชื่อเสียงทางการเมืองจะทำให้มีความสามารถในการหาเงินเพิ่ม

เพียงเป็นเรื่องสนุก ข้อจูงใจอย่างหนึ่งที่มีต่อผู้สมัครทุกคนเหมือนกันคือความคิดที่ว่าการเมืองเป็นเรื่องสนุก มีความแตกต่าง มีความผจญภัย และความตื่นเต้น เป็นสิ่งที่ทำนายไม่ได้

ตัวเล็ดทางการเมือง การเมืองเป็นสาเหตุของเชื้อที่จะโรคเรื้อรังไปตลอดชีวิต บุคคลจะเริ่มเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นเรื่อยๆ จากที่คิดว่าตัวเองไม่น่าจะเป็นผู้สมัครได้ ต่อมาก็จะเริ่มเห็นว่าตนเองมีโอกาสดีเท่ากับคนอื่นหรืออาจจะมากกว่าเสียด้วย และจะเข้าไปเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และจะอยู่ในการเมืองไปจนตลอด

ส่วนแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งของไทยนั้น พิจารณาได้จากผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรในประเทศไทย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุจูงใจที่ทำให้บุคคลเหล่านั้นลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นเพราะสาเหตุประการใดประการหนึ่ง หรือหลายประการดังต่อไปนี้²⁸

1. ผู้สมัครหลายคนเชื่อว่าตำแหน่งผู้แทนราษฎรมีสិทธิพิเศษ กล่าวคือได้รับเอกสิทธิในการที่จะไม่ถูกจับกุมคุมขังหรือดำเนินคดีในศาลในระหว่างสมัยประชุม และในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่บ้านเมืองมักเกรงกลัวอิทธิพลของผู้แทนราษฎรที่อาจให้โทษกับตนในทางอ้อม

²⁷ อับราฮัม ริบคอฟ และ จอน โอ นิวแมน, การเมืองแบบอเมริกัน, แปลโดย กระมล ทองธรรมชาติ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย, 2515), หน้า 70-75.

²⁸ กระมล ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ และ ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ, การเลือกตั้ง พรรคการเมือง และเสถียรภาพของรัฐบาล (กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิจัย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 45-52.

2. ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนต้องการที่จะได้รับเลือกตั้งเพื่อรักษาผลประโยชน์ในธุรกิจของตน รวมทั้งขยายวงการธุรกิจของตนให้กว้างยิ่งขึ้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งประเภทนี้มักจะเป็นเจ้าของหุ้นส่วนรายใหญ่ในกิจการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม นายธนาคารหรือสถาบันการเงิน ธุรกิจการค้าต่างๆ

3. ผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยที่มีความประสงค์ที่จะเข้ามารับใช้ประชาชนอย่างเสียสละ เพราะมีอุดมการณ์แน่วแน่ในการรับใช้สังคม ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีเหล่านี้มักมีอุดมการณ์ว่า การเป็นผู้แทนราษฎรเป็นเกียรติอย่างสูงต่อตนเองและวงศ์ตระกูล

4. ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนลงสมัครเพราะมีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ยึดถืออย่างเคร่งครัด และเชื่อว่าเมื่อได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรแล้ว จะทำตามอุดมการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในแนวที่ตนเองเชื่อมั่น

5. ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนลงสมัครเพราะเห็นว่าตำแหน่งผู้แทนราษฎรเป็นตำแหน่งที่มี "อำนาจวาสนา" พอสมควร และสามารถสร้างบารมีให้กับตนเองได้มากเช่นกัน ผู้สมัครรับเลือกตั้งประเภทนี้มักจะเคยเป็นใหญ่ในวงราชการมาก่อน

6. ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนมีความปรารถนาที่จะเป็นรัฐมนตรีภายหลังจากการได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรแล้ว

7. ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนอาจลงสมัครรับเลือกตั้งเพราะค่านึงถึงรายได้และผลประโยชน์ที่เป็นเงินอื่นๆ ที่จะได้รับจากการเป็นผู้แทนราษฎร

8. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรบางคนมีนายทุนออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งให้ เนื่องจากความไม่พร้อมทางเศรษฐกิจ เมื่อผู้สมัครเหล่านี้ได้รับการเลือกตั้งแล้วก็มักจะปกป้องผลประโยชน์ในธุรกิจการค้าของนายทุน

9. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรบางคนต้องการจะใช้ตำแหน่งผู้แทนราษฎรเป็นเกราะป้องกันภัยไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาข่มเหงรังแกได้

10. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรบางคนลงสมัครรับเลือกตั้งเพราะแรงผลักดันทางจิตวิทยา บางคนเคยสอบตกก็ต้องการจะเอาชนะ บางคนเป็นอดีตข้าราชการที่ถูกกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชาลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อต้องการจะล้างแค้น

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แนวความคิดเรื่องแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง

แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียง เกียรติยศ

คนส่วนมากต้องการได้มีสถานภาพอันได้แก่ฐานะหรือตำแหน่งขนาดหนึ่งในหมู่เพื่อนฝูงของตน อย่างน้อยที่สุดคนก็ถูกเร้าให้ทำตนอยู่ในฐานะที่คนอื่นคิดถึงตนในแง่ดีให้ได้รับความนับถือจากคนในหมู่ที่ตนรู้จัก และไม่ต้องการให้คนอื่นเห็นว่าตนต่ำต้อย ถ้าความต้องการนี้มีอย่างแรงจัด ผู้นั้นอาจต้องการที่จะได้รับตำแหน่งที่สูงที่สุดในชุมชนของตน ในอาชีพของตน หรือในมาตรฐานการเปรียบเทียบกับอื่น ๆ ถ้าจะพูดอย่างกลางๆ เป็นความปรารถนาที่จะให้ตนอยู่ ณ ตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใด เราต้องการที่จะรู้ว่าใครอยู่เหนือตนหรือใครอยู่ต่ำกว่าตนจะได้ปฏิบัติตนได้เหมาะสม ทั้งนี้ระบบของตำแหน่ง แตกต่างกันไปตามหมู่ไม่ว่าจะเป็นชุมชนใด สังคมใด ทั้งเก่าแก่และปัจจุบันมีระบบตำแหน่ง (status system) ของตนเองทั้งสิ้น²⁹

ฐานะหรือตำแหน่งเป็นจุดมุ่งหมายทุกดิถีภูมิ ที่มีเพื่อตอบสนองแรงจูงใจขั้นมูลฐานมากมายคนที่มีสถานภาพอย่างหนึ่งสามารถจะคาดหวังได้ว่าจะทำเงินได้ขนาดหนึ่ง มีชีวิตได้แบบหนึ่ง และได้รับการปฏิบัติจากคนอื่นอย่างหนึ่ง ดังนั้นสถานภาพสามารถประกันให้เราได้ไม่มากนักน้อยกว่า บุคคลอาจตอบสนองความต้องการอื่นได้ขนาดหนึ่งและนอกจากนั้นมันยังช่วยให้คนไม่ต้องกลัวว่าเขาจะต้องสูญเสียความพอใจบางอย่างที่ไปด้วยกันกับสถานภาพ³⁰

แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง

ความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง (sense of citizen duty or sense of civic obligation) เป็นทัศนคติทางการเมืองที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึงความรู้สึกว่าบุคคล(และคนอื่น ๆ) ควรจะเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง โดยไม่คำนึงว่ากิจกรรมทางการเมืองเช่นนั้นจะให้ผลคุ้มค่าหรือไม่³¹

ความรู้สึกหรือความตระหนักถึงในทางการเมืองเช่นนี้ Robert E. Lane ได้อธิบายไว้ในความหมายของสำนึกทางการเมืองว่าหมายถึง อัตตาทางการเมือง (self-in-politics) ซึ่งรวมทั้งความรู้สึก ความคิดและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมีปฏิกริยาในการตอบสนอง (sensitivity) ต่อข้อบัญญัติทางการเมือง ควรตระหนัก (awareness) ความผูกพันและสติปัญญา ตลอดจนความ

²⁹ ประพนธ์ สโรชมาน, จิตวิทยาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524), หน้า 20.

³⁰ บำเพ็ญ บินไทยสงค์, “แรงจูงใจในการเป็นนักการเมือง : ศึกษากรณีนักการเมืองของจังหวัดเชียงราย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 31.

³¹ Angus Campbell, “Sense of Citizen Duty,” Measures of Political Attitudes, eds. John P. Robinson, Jerrold G. Rusk and Kendra B. Head (Ann Arbor, Mich. : The Institute for Social Research, 1968), p. 461. อ้างถึงใน วรทัศน์ วานิชองกูร, “การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นไทยมุสลิม : ศึกษาเฉพาะกรณีใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้”, หน้า 27.

นึกคิดที่มีในทางการเมือง³² สิ่งต่างๆดังกล่าวจะเกิดจากความรู้ ความต้องการ แรงจูงใจและการแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ในทางการเมือง³³

สำหรับ James S. Coleman มีความเห็นว่า ความสำนึกทางการเมืองเป็นความรู้สึกรู้หรือความตระหนัก หรือการกำหนดตัวเองเข้าเป็นส่วนประกอบทางการเมืองที่ทำให้เกิดความสนใจทางการเมือง ซึ่งเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมการเมือง แต่ก่อนอื่นบุคคลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเสียก่อน กล่าวคือ ต้องมีความรู้ ความเชื่อ และโลกทัศน์เกี่ยวกับระบบการเมือง การมีความรู้จึงจะมีความสำนึกในทางการเมืองได้³⁴ ความสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยความเสียสละ ด้วยความรู้ความสามารถของตนที่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมในฐานะที่ตนเองเป็นพลเมืองของประเทศ

แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม

ความต้องการมีอำนาจนั้นเป็นความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น หรือกิจกรรมต่างๆ และเพื่อเกิดความพึงพอใจที่ได้ควบคุม ความต้องการมีอำนาจนั้นอาจเกี่ยวข้องกับการที่ได้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้อื่นทั้งในด้านทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลอื่นอีกด้วย³⁵

นอกจากนี้ความต้องการที่จะมีอำนาจคล้ายๆ กับความต้องการทางสถานภาพ แต่ไม่เหมือนกันทีเดียว มีบางคนที่หลีกเลี่ยงหรือไม่ใส่ใจกับความมีชื่อเสียง แต่ทะเยอทะยานที่จะมีอำนาจเหนือพวกพ้อง บางคนอาจจะไม่มีชื่อเสียงใดๆแต่กำอำนาจต่างๆ ไว้ในมือ วิธีการแบบนี้แสดงให้เห็นถึงผลของความต้องการมีสถานภาพในวิธีที่ต่างกันอย่างออกไป³⁶

³² Robert E. Lane, Political Thinking and Consciousness (Chicago : Markham Publishing, 1969), p. 312. อ้างถึงใน ชวนะ ภวภานันท์, “ความสำนึกทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะกรณีเขตเทศบาลตำบลโนนสูง,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 92.

³³ เรื่องเดียวกัน.

³⁴ James S. Coleman, “Introduction,” Education and Political Development, ed. James S. Coleman (Princeton, New Jersey : Princeton University Press, 1968), p. 18. อ้างถึงใน เฉลิมวุฒิ รัชชิตวงศ์, “การวิเคราะห์โครงสร้างของเทศบาลตามร่างพระราชบัญญัติเทศบาล,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536), หน้า 59-60.

³⁵ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไป (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531), หน้า 179.

³⁶ ประพนธ์ สโรชมาน, จิตวิทยาทั่วไป, หน้า 20-21.

ลักษณะเฉพาะบางอย่างของบุคคล ก็อาจเป็นสาเหตุสำคัญในการกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลแสวงหาอำนาจ เช่นที่ Harold D. Lasswell³⁷ สรุปว่า ผู้แสวงหาอำนาจทางการเมืองมีความต้องการในอำนาจเพื่อชดเชยสิ่งที่ขาดไปทางจิตใจเมื่อวัยเด็ก การชดเชยสิ่งที่ขาดไปในวัยเด็กจึงเป็นแรงกระตุ้นสำหรับผู้แสวงหาอำนาจทางการเมืองก็คือ การไม่ได้รับความนับถือ ศรัทธาและความรักในวัยเด็ก คนเหล่านี้จะได้รับความกระทบกระเทือนทางใจและจะประมาณค่าของตัวเองต่ำลงไป ในวัยเด็กหรือเมื่อเป็นผู้ใหญ่หรือต่อๆ มา ผู้แสวงหาอำนาจเรียนรู้ที่จะยกระดับคุณค่าของตนเองด้วยวิธีการตั้งเป้าหมายในเรื่องอำนาจ คนเหล่านี้เริ่มที่จะมีความเชื่อว่าด้วยวิธีการแสวงหาอำนาจเขาสามารถที่จะสร้างตนเองให้ดีขึ้นได้ และด้วยเหตุผลนี้ การสร้างความรักและความเชื่อถือ หรือพวกเขาจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติผู้อื่นที่มีต่อเขาได้ ด้วยอำนาจจะทำให้เขามีความสำคัญ เป็นที่รักนับถือและชื่นชม เขาหวังว่าด้วยความสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจความเห็นใจ ความรักและความศรัทธาจะเกิดขึ้นในครอบครัวของเขา พฤติกรรมบางส่วนเท่านั้นที่ต้องการแรงกระตุ้น โดยมีมีโนธรรมและเหตุผลในทางตรงกันข้ามแรงจูงใจจำนวนมากก็เป็นสิ่งที่มิโนธรรม ผู้แสวงหาอำนาจไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องเข้าใจว่าเหตุใดเขาจึงแสวงหาอำนาจ โดยการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ แล้ว ผู้แสวงหาอำนาจจะให้คุณค่าอย่างสูงกับการมีอำนาจ ซึ่งผู้แสวงหาอำนาจนั้นจะมีความต้องการอำนาจ และสิ่งที่มีคุณค่าอื่นๆ สำหรับตัวเอง เป็นความต้องการเบื้องต้นที่จะนำไปสู่ความต้องการอื่นๆ รวมถึงมีความเชื่อมั่นอย่างสูงว่าสามารถที่จะมีอำนาจได้ และสุดท้ายผู้แสวงหาอำนาจก็จะมีความต้องการที่จะมีความเชี่ยวชาญในการใช้อำนาจ

นอกจากนี้ Lasswell ได้แจกแจงคุณลักษณะของผู้แสวงหาอำนาจ อย่างไรก็ตามเขาได้เน้นเฉพาะผู้มีคุณสมบัติ ซึ่ง Dahl ได้แจกแจงออกมา

1. ผู้แสวงหาอำนาจไม่มีความจำเป็นที่จะแสวงหาอำนาจในคณะรัฐบาล เขาควรจะแสวงหาอำนาจในสถานการณ์อื่นๆ เช่น ในวงการธุรกิจ วงการศาสนาหรือในมหาวิทยาลัย
2. สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อชื่อเสียงเกียรติยศของบุคคลอื่น "ปราศจากคำชดเชยหรือคำตอบแทน" โดยไม่ได้สร้างสรรค์ผู้แสวงหาอำนาจ แต่ "จะทำให้ผู้แสวงหาอำนาจคนอื่นๆ ต้องถอยตัวออกไป และในกรณีที่ร้ายแรงที่สุด การฆาตกรรมตัวเอง"
3. ความรู้สึกภูมิใจในเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งมีอยู่ในระดับต่ำ จะได้รับการกลั่นกรองด้วยวิธีการต่างๆ ที่มากกว่ากิจกรรมทางการเมือง ตัวอย่างเช่น อาจถูกชักชวนขึ้นสู่เวทีการเมืองและกลายเป็นผู้ที่ต้องการความชื่นชมนับถือจากบุคคลทั่วไป

³⁷ Harold D. Lasswell, "The Political Personality," Power and Personality (New York : W. W. Norton Co., 1948), p. 90. อ้างถึงใน ศรีศักดิ์ คำภีร์ญาณ, "แรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมืองไทย," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540), หน้า 27-28.

4. บุคคลซึ่งแสวงหาอำนาจเพื่อชดเชยความรู้สึกของตนเองที่ว่าไม่มีความสามารถพอเพียงที่จะมีอำนาจ เมื่อนั้น เขาก็จะได้รับการกระตุ้นอย่างรุนแรงในการที่จะไม่ชอบและไม่เชื่อถือในบุคคลอื่น "บุคคลซึ่งไม่มีความต้องการในอำนาจก็จะทำตัวห่างเหินอย่างมากจากผู้ที่มีอำนาจคนนั้น การประสบความสำเร็จในอำนาจจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้สำหรับเขา"

5. จากการศึกษาค้นคว้าได้แสดงให้เห็นว่า ความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองและประสิทธิภาพของบุคคลมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างไรก็ตามดูเหมือนกับว่าบุคคลซึ่งมีความเชื่อมั่นในตนเองและมีประสิทธิภาพอาจไม่มีความรู้สึกภูมิใจในเกียรติยศชื่อเสียงเสมอไป

6. อำนาจสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้มากมาย ฉะนั้นบุคคลหนึ่งอาจจะแสวงหาอำนาจโดยมีแรงจูงใจที่แตกต่างกันไปมากมาย ความต้องการที่จะชดเชยความรู้สึกที่ว่าตนเองมีคุณค่าเป็นเพียงแรงจูงใจอย่างหนึ่งเท่านั้น³⁸

เมื่ออำนาจสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้มากมาย ทำให้บุคคลที่แสวงหาอำนาจเมื่อได้รับอำนาจแล้วในทางหนึ่งที่สำคัญก็มักจะใช้อำนาจนั้นเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองหรือกลุ่มของตนเองอยู่เสมอ และสำหรับแนวความคิดเกี่ยวกับความต้องการในการรักษาผลประโยชน์นั้น Graham Wallas³⁹ เห็นว่า ผลประโยชน์ทำให้มนุษย์เข้าไปเล่นการเมืองซึ่งนำไปสู่คำถามต่อไปที่ว่า คือผลประโยชน์ใด เขาพิจารณาถึงการให้เหตุผลที่มากเกินไปของกลุ่มถือเอาประโยชน์เป็นใหญ่ และเห็นว่าเรื่องของการแสดงออกทางการเมืองนั้นมีสาเหตุมาจากแรงกระตุ้นต่างๆ เช่น ความเสียใจความกลัว ความยินดีความปรารถนาในทรัพย์สิน สัญชาตญาณของการต่อสู้ ความสงสัย ความอยากรู้อยากเห็น และความปรารถนาที่จะหลบหนีภัย Lasswell เห็นพ้องกับทฤษฎีแรงกระตุ้น (impulse theory) แต่มีความเชื่อว่าการแสดงออกทางการเมืองของมนุษย์นั้น มีสาเหตุมาจากผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคลเป็นสำคัญ

ขณะที่ Robert E. Lane⁴⁰ กล่าวว่า การที่บุคคลเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงเนื่องมาจากการกระตุ้นเตือนที่มากขึ้นและเพราะผลประโยชน์นั่นเอง โดยมนุษย์จะลอกเลียนแบบความคิดและการแสดงกิจกรรมเพื่อการกินดีอยู่ดีด้านวัตถุ มนุษย์จะปกป้องทรัพย์สินของตนเองให้เกิดความมั่นคงยิ่งขึ้นมีรายได้ที่แน่นอน ซึ่งหากจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับการเมืองจะต้องพิจารณาจากผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจไปสู่การเมือง จากจุดนี้ ปัจจัยเรื่องความ

³⁸ Harold D. Lasswell, "The Political Personality," Power and Personality (New York : W. W. Norton Co., 1948), p. 90. อ้างถึงใน บำเพ็ญ บินไทยสงค์, "แรงจูงใจในการเป็นนักการเมือง : ศึกษากรณีนักการเมืองของจังหวัดเชียงราย", หน้า 24-25.

³⁹ Robert E. Lane, Political Life : Why and How People Get Involved in Politics, p.101.

⁴⁰ เรื่องเดียวกัน, pp. 99-103, อ้างถึงใน ศรีศักดิ์ คำภีร์ญาณ, "แรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมืองไทย", หน้า 31.

ทะเลอ ทะยานจึงลดน้อยลง การพิจารณาถึงการจำแนกธรรมชาติของความพึงพอใจ จะบรรลุได้ก็โดยการพิจารณาเรื่องการเมืองจากผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง

เราสามารถที่จะทราบถึงแรงกระตุ้นทางจิตสำนึก (conscious motive) ของแต่ละบุคคลได้ โดยการพิจารณาถึงความต้องการและวัตถุประสงค์ของเขา ซึ่งความต้องการที่เขาแสดงให้เห็นให้ทราบนี้ จะมีส่วนหนึ่งที่เป็นจิตไร้สำนึก (unconscious) อยู่ด้วย ดังนั้น เราสามารถที่จะกล่าวได้ว่าแรงกระตุ้น (motive) ของมนุษย์นี้ จะมีทั้งส่วนที่เป็นจิตสำนึกและส่วนที่เป็นจิตไร้สำนึกอยู่ด้วย ดังนั้น ความปรารถนาในการที่จะใช้ความมีเหตุมีผลควบคุมพฤติกรรมนั้น จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เราพยายามจะปฏิเสธไม่ยอมใช้ความไม่มีเหตุไม่มีผลเท่านั้น เพราะในขณะที่เราปฏิเสธว่าเราจะไม่ใช้ความไม่มีเหตุไม่มีผลนั้น ยังมีสิ่งที่ไม่ใช่เหตุไม่มีผลบางอย่างที่เป็นความไม่มีเหตุผลขั้นพื้นฐาน ซึ่งเราพยายามไม่แสดงให้ผู้อื่นเห็นหรือพยายามปกปิดไว้อยู่ด้วย⁴¹

เช่นเดียวกับกับแรงจูงใจในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้งอาจลงสมัครด้วยเหตุผลต่างๆ มากมายรวมถึงเหตุผลที่อธิบายไม่ได้ว่าเพราะอะไร แต่เมื่อเขาได้มีโอกาสเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองแล้ว มันก็จะกลายเป็นโรคเรื้อรัง ทำให้ต้องสละเวลา พลังงาน และสติปัญญาเพื่อเข้าร่วมทางการเมืองไปจนตลอดชีวิต⁴²

จากแนวคิดและทฤษฎีต่างๆทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การศึกษาถึงภูมิหลังและแรงจูงใจในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลนั้น มีมูลเหตุและปัจจัยอันหลากหลายที่จะต้องศึกษาและพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาทั้งในด้านปัจจัยทางสังคมของบุคคลซึ่งต้องอาศัยการศึกษาถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ และปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในเรื่องความต้องการ และแรงจูงใจในด้านต่างๆ เข้ามาประกอบกัน ซึ่งเป็นกรอบแนวความคิดสำคัญในการศึกษาถึงภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้

⁴¹ โสภาก ชูพิกุลชัย, จิตวิทยาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 68.

⁴² อับราฮัม ริบิคอฟ และ จอน โอ นิวแมน, การเมืองแบบอเมริกัน, แปลโดย กระมล ทองธรรมชาติ, หน้า 75.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่มีขึ้นในวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 นี้ ถือเป็น การเลือกตั้งครั้งประวัติศาสตร์ เพราะเป็นครั้งแรกที่ประชาชนจะได้มีโอกาสเป็นผู้เลือกกว่าใครควรจะเข้าไปทำหน้าที่นี้ ซึ่งก่อนหน้านั้นวุฒิสภามาจากการแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหารที่มักจะเลือกคนของตนเองเข้าไป การเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้สนใจลงสมัครรับเลือกตั้งกันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานครมีผู้สมัครจากหลากหลายอาชีพ การที่จะดูว่าผู้สมัครเหล่านั้นเป็นใคร มีที่มาอย่างไร จำเป็นจะต้องพิจารณาในด้านตัวผู้สมัคร กล่าวคือ จำเป็นจะต้องศึกษาถึงภูมิหลังของผู้สมัคร โดยพิจารณาถึง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ เพื่อให้มองเห็นผู้สมัครในภาพรวมได้

นอกจากนี้ปัจจัยในด้านเศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ ยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนแห่งพฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์ กล่าวคือ พฤติกรรมทางการเมืองนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่มีปัจจัยเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก นักพฤติกรรมศาสตร์ได้พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนแห่งพฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ปัจจัยเหล่านี้มักมีอิทธิพลร่วมกันหรือเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งเรียกรวมว่า “สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม”¹

ในการศึกษาถึงภูมิหลังทางด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 นี้ จะพิจารณาในปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ทางการเมืองเป็นหลัก นอกจากนี้ยังพิจารณาในเรื่องความสัมพันธ์ของผู้สมัครกับพรรคการเมือง หรือนักการเมืองประกอบด้วย ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในด้านพฤติกรรมและความคิดของบุคคลอันเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของบุคคลด้วย

ภูมิหลังด้าน เพศ อายุ และการศึกษา

การพิจารณาถึงภูมิหลังด้านเพศนั้นมีความเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของบุคคล เนื่องจากเพศมีความสำคัญต่อการปลูกฝังหรือได้รับการเรียนรู้ที่ทำให้บุคคลเกิดประสบการณ์ ค่านิยม ซึ่งมีผลไปถึงระดับของแรงจูงใจ ความนึกคิดต่าง ๆ ก่อนที่จะเกิดพฤติกรรม² จากผลการศึกษาวิจัยทาง

¹ สุขุม ดลโสภณ, “แรงจูงใจ, ทัศนคติ, บุคลิกภาพและอุปนิสัยทางการเมืองของผู้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งในจังหวัดมหาสารคาม,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535), หน้า 157.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 159.

รัฐศาสตร์ พบว่าเพศชายมักมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง เพราะโดยส่วนใหญ่วัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศต่างๆ เน้นว่า การเมืองเป็นเรื่องของผู้ชาย การบ้านเป็นเรื่องของผู้หญิง เพศชายจึงมักผูกพันทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง³

อายุก็มีความเกี่ยวข้องกับความคิด ความเชื่อเช่นกัน เนื่องจากอายุเป็นเครื่องบ่งบอกว่าผู้นั้นมีประสบการณ์หรือผ่านการเรียนรู้ทางสังคมมานานเท่าใด ซึ่งประสบการณ์ที่แตกต่างกันไปก็อาจมีผลต่อพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย⁴

ส่วนการศึกษานั้นเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองของบุคคล เพราะทำให้คนที่ได้รับการศึกษามีความสำนึกในบทบาทของรัฐบาล สนใจข่าวสารการเมือง และได้รับความคิดและทัศนคติทางการเมือง ระดับการศึกษาจึงมีผลกระทบอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิด ทัศนคติ ค่านิยมต่างๆ ซึ่งย่อมก่อให้เกิดการแสดงบทบาททางการเมืองที่แตกต่างกันไป⁵ และรายละเอียดของภูมิหลังด้าน เพศ อายุ และการศึกษาของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 พิจารณาได้จากข้อมูลดังต่อไปนี้

³ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, เอกสารการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น แทนตำแหน่งว่าง : 18 เมษายน 2526 (กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527), หน้า 119.

⁴ รัฐฐะ สิริธรรังศรี, “ผลกระทบของภูมิหลัง ทัศนคติทางการเมืองและแรงจูงใจทางการเมืองที่มีต่อบทบาททางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 58.

⁵ Gabriel A. Almond and Sidney Verba, Education and Political Development, ed. James S. Coleman (Princeton, New Jersey : Princeton University Press, 1965), pp. 18-20. อ้างถึงใน รัฐฐะ สิริธรรังศรี, “ผลกระทบของภูมิหลัง ทัศนคติทางการเมืองและแรงจูงใจทางการเมืองที่มีต่อบทบาททางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง”, หน้า 60.

ตารางที่ 4.1 ภูมิหลังด้าน เพศ อายุ และการศึกษา

ประเภทของภูมิหลัง		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	239	90.53
	หญิง	25	9.47
อายุ	40-44	41	15.53
	45-49	39	14.77
	50-54	28	10.61
	55-59	41	15.53
	60-64	62	23.48
	65-69	41	15.53
	70 ปีขึ้นไป	12	4.55
ระดับการศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี	153	57.96
	ปริญญาโท	79	29.92
	ปริญญาเอก	32	12.12
รวม		264	100.00

ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ที่มีการเลือกตั้งในวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ.2543 นี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายจำนวนมากถึง 239 คน จากจำนวนผู้สมัครทั้งหมด 264 คน คิดเป็นร้อยละ 90.53 ในขณะที่มีผู้หญิงลงสมัครเพียง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47 เท่านั้น

ส่วนในด้านอายุนั้น ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุในวัยเพิ่งเกษียณอายุการทำงาน กล่าวคือ มีผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 60-64 ปี มีจำนวนมากที่สุดถึง 62 คน คิดเป็นร้อยละ 23.48 รองลงมา ได้แก่กลุ่มผู้สมัครที่มีจำนวนกลุ่มละ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 15.53 เท่ากันถึงสามกลุ่ม ได้แก่ผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 40-44 ปี ผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 55-59 ปี และผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 65-69 ปี ส่วนผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 45-49 ปี ก็มีจำนวนมากพอสมควรคือ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.77 ในขณะที่ผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 50-54 ปี มีจำนวนเพียง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.61 และผู้สมัครที่มีจำนวนน้อยที่สุดก็คือ ผู้สมัครที่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป ซึ่งมีเพียง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55

สำหรับระดับการศึกษาของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่กฎหมายกำหนดคุณสมบัติอย่างต่ำไว้ คือ ระดับปริญญาตรีจำนวนมากที่สุดถึง 153 คน คิดเป็นร้อยละ 57.96 รองลงมาคือ ผู้สมัครที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 29.92 และในระดับปริญญาเอก จำนวนน้อยที่สุด คือ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12

ภูมิหลังด้านอาชีพ

อาชีพที่นับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อแรงจูงใจเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะงาน ภาระเบียดและความเคยชินของบุคคลในแต่ละอาชีพนั้นย่อมแตกต่างกันไป ซึ่งย่อมมีผลทำให้แรงจูงใจ ความคิด ความเชื่อแตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งรายละเอียดภูมิหลังด้านอาชีพของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 มีดังนี้

ตารางที่ 4.2 ภูมิหลังด้านอาชีพ

ลักษณะอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการบำนาญ	60	22.73
นักกฎหมาย ทนายความ	44	16.67
นักธุรกิจการค้า	34	12.88
นักการเมือง	27	10.23
ครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา	27	10.23
ไม่ระบุอาชีพ, อื่นๆ	21	7.95
นักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์	12	4.53
สื่อมวลชน	11	4.17
แพทย์ พยาบาล	10	3.79
ข้าราชการประจำและพนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	3.41
รับจ้าง พนักงานเอกชน	9	3.41
รวม	264	100.00

ที่มา : พิจารณาและตัดสินใจจากประวัติของผู้สมัครที่ปรากฏในเอกสารแนะนำตัวของผู้สมัคร เอกสารเกี่ยวกับผู้สมัครของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 ที่เป็นข้าราชการบำนาญ มีจำนวนมากที่สุดถึง 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 รองลงมาได้แก่ กลุ่มนักกฎหมายทนายความ มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และรองลงมาอีกก็คือ กลุ่มนักธุรกิจการค้า จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.88 ในขณะที่กลุ่มอาชีพอื่นที่น่าสนใจอย่างกลุ่มนักการเมือง มีจำนวนเพียง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 กลุ่มครู อาจารย์ นักวิชาการจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 เช่นกัน กลุ่มองค์กรเอกชนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.53 และกลุ่มสื่อมวลชนจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

สำหรับการแบ่งกลุ่มอาชีพนั้น มีรายละเอียดของลักษณะอาชีพในแต่ละกลุ่มดังนี้

ข้าราชการบำนาญ ได้แก่บุคคลที่เป็นอดีตข้าราชการหน่วยงานต่างๆ ที่ออกจากราชการ โดยการเกษียณอายุ มีสถานภาพในขณะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นข้าราชการบำนาญ

ครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา ได้แก่บุคคลที่มีอาชีพเป็นครู อาจารย์ ผู้สอน ในสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมถึงผู้บริหารโรงเรียนและผู้บริหารสถาบันการศึกษาต่างๆ

นักกฎหมาย ทนายความ ได้แก่บุคคลที่ทำอาชีพทางด้านกฎหมายต่างๆ อาทิ เป็นทนายความ เป็นที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นกรรมาธิการ ผู้ร่างกฎหมายต่างๆ เป็นต้น

นักธุรกิจการค้า ได้แก่ผู้ที่ประกอบกิจการค้า และธุรกิจต่างๆ เป็นอาชีพหลัก

นักการเมือง ได้แก่บุคคลที่เป็นอดีตข้าราชการการเมือง เป็นผู้ที่เคยได้รับการเลือกตั้งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่างๆ เช่น เป็นรัฐมนตรี เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นต่างๆ เป็นต้น

นักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์ ได้แก่บุคคลที่ทำงานในหน่วยงานหรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐและไม่ใช่ภาคเอกชนที่แสวงหากำไร (NGO) บุคคลที่ทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ และทำงานเพื่อสาธารณกุศลต่างๆ

สื่อมวลชน ได้แก่ผู้ที่ทำงานเป็นสื่อมวลชนทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ อาทิ พิธีกร นักจัดรายการ ผู้ผลิตรายการวิทยุและโทรทัศน์ ผู้สื่อข่าว นักหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

แพทย์ พยาบาล ได้แก่ บุคคลที่ทำงานเป็นแพทย์ พยาบาล ทำงานด้านการรักษาพยาบาล การสาธารณสุขต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน

ข้าราชการประจำและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ บุคคลที่มีสถานภาพเป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งช่วงก่อนลงสมัครรับเลือกตั้งยังคงทำงานในหน่วยงานรัฐและรัฐวิสาหกิจ และยังไม่ได้เกษียณอายุ

รับจ้างและพนักงานเอกชน ได้แก่ บุคคลที่ทำงานรับจ้างทั่วไป เป็นลูกจ้างหรือพนักงานในหน่วยงานเอกชนต่างๆ

ไม่ระบุอาชีพ, อื่นๆ ได้แก่ บุคคลที่ทำงานในกลุ่มอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวมาในข้างต้น เช่น วิศวกร สถาปนิก เกษตรกร เป็นต้น และบุคคลที่ไม่ได้ระบุอาชีพแน่ชัด

ภูมิหลังด้านประสบการณ์ทางการเมือง

ประสบการณ์จากการดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งทางการเมืองนั้น ย่อมจะทำให้บุคคลได้เรียนรู้ หรือได้รับการถ่ายทอดค่านิยม ความคิด ความเชื่อต่างๆ และในการศึกษาภูมิหลังด้านประสบการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานครในครั้งนี้มีรายละเอียดสำคัญดังนี้

ตารางที่ 4.3 ภูมิหลังด้านประสบการณ์ทางการเมือง

ประสบการณ์ทางการเมือง		จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเป็น ส.ส.	เคยเป็น	23	8.71
	ไม่เคยเป็น	241	91.29
การเป็น ส.ว.	เคยเป็น	25	9.47
	ไม่เคยเป็น	239	90.53
การเป็น สสร.	เคยเป็น	6	2.27
	ไม่เคยเป็น	258	97.73
การเป็น ส.ก./ส.ข.	เคยเป็น	11	4.17
	ไม่เคยเป็น	253	95.83
รวม		264	100.00

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ทางการเมืองในด้านของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรืออื่นๆ จะเห็นได้ว่ามีเพียงร้อยละ 8.71 เท่านั้นที่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน ในขณะที่ผู้มีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกวุฒิสภามีจำนวนไม่ต่างกันมากนักคือร้อยละ 90.47

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครในครั้งนี้อันแล้วพบว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์การทำงานและผลงานต่างๆ มากมายและประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับ มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงอยู่ในสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนสอดคล้องกับสมมุติฐาน นอกจากนี้พบว่าผู้สมัครโดยรวมแล้วประกอบด้วยกลุ่มคนหลากหลายอาชีพ แม้ว่าผู้สมัครส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการบำนาญแต่ผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาชีพอื่นๆ ก็ให้ความสนใจมาลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้กันอย่างหลากหลายไม่ว่าจะเป็นกลุ่มครูอาจารย์ นักวิชาการ นักธุรกิจการค้า นักพัฒนาองค์กรเอกชน

หรือแม้แต่กลุ่มนักการเมืองเองก็ลงสมัครกันเป็นจำนวนมากไม่น้อยแม้ว่าเจตนาของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะไม่ต้องทำให้วุฒิสมาชิกมีความสัมพันธ์กับพรรคการเมืองก็ตาม

ภูมิหลังของผู้สมัครกับการได้รับการเลือกตั้ง

การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมุ่งไปสู่การเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งได้นั้น โดยทั่วไปแล้วจะต้องเป็นบุคคลที่มีลักษณะพิเศษกว่าบุคคลอื่น กล่าวคือ⁶

1. ภูมิหลังทางการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่จะต้องเป็นผู้ที่มีภูมิหลังทางการเมืองมาพอสมควร หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง ดังจะเห็นได้จากผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2521 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนประมาณร้อยละ 84 เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระดับท้องถิ่นมาแล้ว

2. ชื่อที่รู้จักกันดี ชื่อเสียงที่รู้จักกันดีในหมู่ประชาชนทั่วไป เป็นส่วนประกอบสำคัญที่เร่งเร้าให้บุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยคาดว่าจะต้องมีหวังที่จะได้รับการเลือกตั้ง เช่นผู้ที่ใช้นามสกุลที่เป็นที่รู้จัก เป็นต้น

3. จังหวัดและโชค เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้สมัครบางคนตัดสินใจเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยดูจังหวัดและโชคที่ตนจะมีโอกาสได้รับเลือกตั้ง เช่น แนวโน้มความนิยมของประชาชนขณะนั้นนิยมคนมีการศึกษาสูง หรือนิยมคนหนุ่ม เป็นต้น

4. การบอกกับประชาชน ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ประสงค์จะลงสมัครในเขตใด ก็จะไปบอกกับประชาชนในเขตของตนถึงแผนการในการที่จะลงสมัคร ทั้งนี้เป็นการหยั่งเสียงประชาชน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเองก่อนสมัครรับเลือกตั้ง

สำหรับผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 18 คนในครั้ง นี้ ประกอบด้วยกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นจำนวนมากที่สุดถึง 6 คนคือ นายโสภณ สุภาพงษ์, นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์, นายมีชัย วีระไวทยะ, นางประทีป อึ้งทรงธรรม, นายจอน อึ้งภากรณ์ และคุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช รองลงมาได้แก่กลุ่มอดีตข้าราชการจำนวน 4 คนได้แก่ นายปราโมทย์ ไม้กลัด, พล.ต.อ.ประทีป สันติประภาพ, พล.ต.ท.ทวี ทิพย์รัตน์ และนายฟองเล้งอี กลุ่มนักวิชาการจำนวน 3 คนคือ นายแก้วสรร อติโพธิ, นายอิมรอน มะลูลีม และนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง กลุ่มนักกฎหมายทนายความ 2 คนคือ นายลัก กอแสงเรือง และ นายเสรี สุวรรณภานนท์ สื่อมวลชน 1 คน คือ นายดำรง พุฒตาล นักธุรกิจ 1 คน คือ นายชัชวาลย์ คงอุดม และอดีตนักการเมือง 1 คน คือ นายชุมพล ศิลปอาชา

⁶ วรสิทธิ์ โรจนพานิช, “การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลสะท้อนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 30-32.

จากผลการเลือกตั้งครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงกระแสความนิยมในกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำให้มีบุคคลที่ทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนได้รับความไว้วางใจจากประชาชนมากเป็นพิเศษจนได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสัดส่วนมากที่สุด ในขณะที่บุคคลที่เป็นอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและอดีตสมาชิกวุฒิสภาที่มีชื่อเสียงหลายท่านไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา

ผู้สมัครในกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาค่อนข้างจะเป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียงและมีความโดดเด่นมากในด้านผลงานต่างๆ กล่าวคือ นายโสภณ สุภาพงษ์ มีชื่อเสียงในฐานะแกนนำองค์กรด้านเศรษฐกิจแบบพอเพียง และเป็นเจ้าของรางวัลแมกไซไซ สาขาบริการสาธารณะ, นายวัลลภ ตังคณานุก์ หรือครูหุ่ย เป็นอดีตวุฒิสมาชิกมีผลงานโดดเด่นในด้านการช่วยเหลือและปกป้องเด็ก, นายมีชัย วีระไวทยะ ผลงานด้านการวางแผนครอบครัวที่มีมาต่อเนื่องยังคงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป, นางประทีป อึ้งทรงธรรม หรือครูประทีป มีผลงานสำคัญในด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยโดยเฉพาะชุมชนแออัด, นายจอห์น อึ้งภากรณ์ บุตรชายของ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ ทำงานช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์มาโดยตลอด, คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช บทบาทเด่นชัดที่รู้จักกันโดยทั่วไปในฐานะผู้ทำงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะโครงการตาวิเศษ อย่างไรก็ตามมีผู้สมัครที่ทำงานในกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนนี้หลายคนไม่ได้รับการเลือกตั้ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าผลงานอาจมีความโดดเด่นเป็นที่รู้จักชัดเจนน้อยกว่า หรืออาจเป็นเพราะถูกตัดคะแนนกันเองในกลุ่มนี้ เช่น นางสาวรสนา โตสิทธะกุล แกนนำ 30 องค์กรเคลื่อนไหวกรณีการทุจริตการจัดซื้อยาอย่างต่อเนื่อง, นางมุสดี ตามไท ในฐานะตัวแทนของกลุ่มผู้หญิง ทำงานในด้านการพัฒนาบทบาทของผู้หญิงในทางการเมือง โดยเฉพาะกิจกรรมเครือข่ายผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญ ในขณะที่ตัวแทนกลุ่มคนพิการอย่าง นายณรงค์ ปฏิบัติธุรกิจ อดีตวุฒิสมาชิก ผู้ผลักดันพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการก็ไม่ได้รับการเลือกตั้งเช่นเดียวกัน และตัวแทนกลุ่มคนตาบอดอย่าง นายเพชรรัตน์ เตชะวัชร ซึ่งมีความพหุหน้าที่ชัดเจนมากในการส่งเสริมบทบาทและศักยภาพของคนตาบอดก็ไม่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้เช่นกัน

สำหรับกลุ่มอดีตข้าราชการนั้นได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นจำนวนมากพอสมควร แต่ก็ถือว่ายังน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนผู้สมัครที่เป็นอดีตข้าราชการทั้งหมด ผู้สมัครที่เป็นอดีตข้าราชการนี้หลายท่านเป็นผู้มีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานเป็นข้าราชการระดับสูงในหน่วยงานต่างๆ บางท่านในที่นี้ได้รับการเลือกตั้ง แต่บางท่านก็พลาดโอกาส กล่าวคือ นายปราโมทย์ ไม้กลัด อดีตอธิบดีกรมชลประทานผู้มีข่าวครึกโครมกรณีถูกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลสั่งย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอาจได้รับความเห็นใจจากเรื่องนี้มากพอสมควร ได้รับคะแนนท่วมท้นมาเป็นอันดับหนึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ อดีตข้าราชการตำรวจที่มีชื่อเสียงได้รับการเลือกตั้งเข้ามา 2 ท่านคือ พล.ต.อ.ประทีป สันติประภาพร อดีตอธิบดีกรมตำรวจและพล.ต.ท.ทวี ทิพย์รัตน์ อดีตผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ส่วนนายผ่อง เล่งอี้ อดีตอธิบดีกรมป่าไม้ซึ่งกล่าวกันว่าได้ฐานคะแนนสำคัญเพื่อน ๆ อดีตผู้บังคับบัญชา และบรรดาศิษยานุศิษย์วัด

พระธรรมกาย สำหรับอดีตข้าราชการที่มีชื่อเสียงแต่ไม่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้ เช่น นายเสรี วังไพจิตร อดีตผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีบทบาทสำคัญในการทำให้อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของไทยเจริญเติบโตอย่างมาก หรืออย่างเช่น พล.อ.อ.สามารถ โสคติย์ อดีตเสนาธิการ ทหารอากาศ, พล.อ.นฤดล เดชประดิษฐ์ อดีตประธานบอร์ด อ.ส.ม.ท. ซึ่งบุคคลเหล่านี้น่าจะมีฐานะ คະแนนจากอดีตผู้ได้บังคับบัญชา หรือจากคนในหน่วยงานเดิมที่เคยสังกัดอยู่มากพอสมควร แต่ กลับไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา

ส่วนผู้สมัครในกลุ่มนักวิชาการก็เช่นเดียวกันกับกลุ่มอดีตข้าราชการ มีผู้สมัครที่เป็นนัก วิชาการที่มีชื่อเสียงหลายท่านไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ส่วนนักวิชาการที่ได้รับการเลือกตั้งเข้า มาในครั้งนี้คือ นายแก้วสรร อติโพธิ อดีต สสร. สายวิชาการ และ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรม ศาสตร์, นายอิรอน มะลูลีม อดีตประธานกรรมการอิสลามกลาง เป็นตัวแทนสำคัญของชาวมุสลิม และนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้ดำเนินรายการต่างๆทางวิทยุ และโทรทัศน์ ส่วนผู้สมัครในกลุ่มนักวิชาการที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้ เช่น นายอมร รักษาสัตย์ อดีต สสร. สายวิชาการ เป็นนักวิชาการทางรัฐศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป, นายวิทยากร เชียงกุล เป็นนักเศรษฐศาสตร์การเมืองและนักเขียนที่เป็นที่รู้จัก เป็นต้น อย่างไรก็ตามผู้สมัครใน กลุ่มนักวิชาการที่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้ถือเป็นจำนวนมากพอสมควรเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ สมัครในกลุ่มอดีตข้าราชการ

ผู้สมัครที่เป็นนักกฎหมาย ทนายความ ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเพียง 2 คนเท่านั้น ใน ขณะที่ผู้สมัครในกลุ่มนี้มีจำนวนมากพอสมควร นักกฎหมาย ทนายความที่ได้รับการเลือกตั้งใน ครั้งนี้เป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป กล่าวคือ นายสัท กอแสงเรือง เป็นที่รู้จักในฐานะอดีต นายกสภทนายความ และนายเสรี สุวรรณภานนท์ เป็นที่รู้จักในฐานะอดีตเลขาธิการสภาทนาย ความและอดีต สสร. ส่วนผู้สมัครคนอื่นๆ ในกลุ่มนักกฎหมาย ทนายความ ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ในครั้งนี้ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นบุคคลที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปนัก จึงอาจเป็นข้อเสีย เปรียบทำให้ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาน้อย

สำหรับผู้สมัครที่เป็นสื่อมวลชนเพียงคนเดียวที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาในครั้งนี้ คือ นาย ดำรง พุฒตาล เป็นที่รู้จักคุ้นหน้าคุ้นตากันเป็นอย่างดีในฐานะพิธีกรชื่อดัง และอดีตวุฒิสมาชิก อาจ เป็นไปได้ว่าผู้สมัครที่เป็นสื่อมวลชนเองก็มีจำนวนน้อยอยู่แล้วเมื่อเทียบกับผู้สมัครในกลุ่มอื่นทำให้ ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเพียงคนเดียว

เช่นเดียวกันกับผู้สมัครในกลุ่มสื่อมวลชน ผู้สมัครในกลุ่มนักธุรกิจก็ได้รับการเลือกตั้งเพียง คนเดียวเช่นกัน คือ นายชัชวาล คงอุดม เจ้าของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ และเจ้าของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามผู้สมัครในกลุ่มนักธุรกิจนี้แตกต่างจากกลุ่มสื่อมวลชนตรงที่มี จำนวนผู้สมัครมากพอสมควร แต่กลับได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นจำนวนน้อยมาก ซึ่งผู้สมัครที่มี

ชื่อเสียงเป็นนักธุรกิจใหญ่ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้ เช่น นายประยุทธ์ มหากิจศิริ เจ้าของธุรกิจเนสกาแฟ และนายประภาส ดิษยเทพกุล เจ้าของธุรกิจน้ำดื่มโพลาริส เป็นต้น

สุดท้าย ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มอดีตนักการเมืองเพียงคนเดียวอีกเช่นกัน คือ นายชุมพล ศิลปอาชา อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สุพรรณบุรีหลายสมัย เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ลาออกจากพรรคชาติไทยและหันมาทำงานด้านวิชาการในระยะหลัง ซึ่งมีข้อน่าสังเกตตรงที่ นายชุมพล ไม่เคยมีฐานคะแนนในกรุงเทพมหานครเลยแต่กลับได้รับการเลือกตั้ง ในขณะที่อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานครหลายคนไม่ได้รับการเลือกตั้ง เช่น นายสุทิน นพเกตุ, นางเครือวัลย์ สมณะ, นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, นายพีระพงษ์ ถนอมพงษ์พันธ์ เป็นต้น

อาจกล่าวโดยรวมได้ว่าผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในเขตกรุงเทพมหานครนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปและบางคนก็เป็นที่คั่นหน้าคั่นตากันดีตามสื่อต่างๆ แต่ทั้งนี้ก็ต้องมีภาพพจน์อันดีด้วยเพราะจะเห็นได้ว่ามีผู้สมัครหลายท่านที่มีชื่อเสียงก็ไม่ได้รับการเลือกตั้ง กล่าวคือนอกจากจะเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงพอคั่นหน้าคั่นตาก่อนแล้วก็ยังคงต้องมีภาพพจน์ที่ดี ที่น่าเชื่อถือพอด้วยถึงจะได้รับเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากับเครือข่ายทางการเมือง

การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2543 ครั้งแรกนี้ มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากในเรื่องของการที่นักการเมืองส่งเครือข่ายหรือผู้ที่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวลงสมัครกันเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้การเชื่อมโยงเครือข่ายเข้าสู่ระบบการเมืองในระดับชาติมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบัน หลังจากที่มีการเปิดกว้างให้กลุ่มบุคคลต่างๆ สามารถเข้ามามีบทบาททางการเมืองด้วยการลงสมัครรับเลือกตั้งได้ง่ายขึ้น⁷

การที่นักการเมืองได้ส่งเครือข่ายในตระกูลหรือครอบครัว หรือสกุลเดียวกันมาลงสมัครรับเลือกตั้ง มีความได้เปรียบกว่าบุคคลอื่นๆ เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นได้เปรียบทั้งในแง่ประสบการณ์ทางการเมือง และฐานทางการเมืองที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้รับเลือกตั้งมากกว่า นอกจากนี้ยังมีกลุ่มนักธุรกิจจำนวนหนึ่งสนใจและเข้ามาเกี่ยวข้องกับทางการเมือง เพื่อปกป้องและรักษาประโยชน์ทางธุรกิจ และได้ส่งเครือข่ายมาลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อสานต่อการปกป้องผลประโยชน์ดังกล่าว⁸

⁷ รัชชัย กฤตยาภิชาติกุล, “การสร้างทายาททางการเมืองของตระกูลนักการเมืองไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), หน้า 5.

⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 39.

ถึงแม้ว่ากลุ่มนักการเมืองจะไม่ประสบความสำเร็จในการส่งบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ แต่ก็น่าจับตามองต่อไปอยู่ที่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่ามีการส่งบุคคลที่เป็นเครือญาติหรือมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือไม่ อย่างไร และจะมีผลต่อการทำงานของวุฒิสภาหรือไม่ ทั้งนี้มีผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นเครือญาติกับสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครด้วย เช่น นายบรรหาร ศิลปอาชา, นางกัญญา ศิลปอาชา, นายวราวุธ ศิลปอาชา และนายศิริชัย ศิลปอาชา เป็นเครือญาติกับนายชุมพล ศิลปอาชา ซึ่งจากการศึกษาถึงรายละเอียดที่ผ่านมาของการสืบทอดทายาททางการเมืองของตระกูล “ศิลปอาชา” โดย รัชชชัย กฤติยาภิชาติกุล พบว่าการสืบทอดทายาททางการเมืองของตระกูลนี้เริ่มแรกเป็นการสืบทอดจากพี่ชาย คือ นายบรรหาร ศิลปอาชา มายังน้องชาย คือ นายชุมพล ศิลปอาชา และจากบิดา คือ นายบรรหาร ศิลปอาชา มายังบุตร คือ นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ซึ่งทั้งนายชุมพล และนางสาวกัญญา ได้เข้าสู่วงการเมืองโดยการจัดสรรและดำเนินการจากนายบรรหารทั้งสิ้น และเป็นไปเพื่อการแก้ไขปัญหาทางการเมือง ทั้งสองคนกล่าวยอมรับว่าไม่ได้ตัดสินใจลงสมัครเองมาก่อน และไม่ได้ลงสมัครเพื่อสานต่ออุดมการณ์ทางการเมืองแต่อย่างใด⁹ และนอกจากนี้ยังมีคุณหญิงกัลยา โสภณพนิช เป็นเครือญาติกับ คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช อย่างไรก็ตามการที่สมาชิกวุฒิสภาจะมีญาติพี่น้องลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องผิดแต่อย่างใด หากแต่สมาชิกวุฒิสภาที่มีเครือญาติลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องมีความเป็นกลาง และไม่ยอมให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาครอบงำการทำงานได้ดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา

อาจกล่าวโดยรวมในประเด็นเรื่องภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครได้ว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีฐานะหน้าที่การงานสูง มีอาชีพที่เป็นที่ยอมรับในสังคม มีการศึกษาสูง หลายท่านมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปสอดคล้องกับสมมุติฐานด้านภูมิหลังของผู้สมัคร

แรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง

นอกจากการศึกษาถึงภูมิหลังทางด้านต่าง ๆ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาแล้ว การศึกษาในเรื่องเป้าหมายหรือแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะจะทำให้สามารถพิจารณาถึงตัวผู้สมัครในอีกด้านหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของความคิด ความตั้งใจต่าง ๆ และจากการศึกษาเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครจำนวนหนึ่ง จากการวิเคราะห์ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และจากการสัมภาษณ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ พบว่า แรงจูงใจสำคัญในการลงสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร คือ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียง เกียรติยศ แรงจูงใจ

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 126-127.

ในความสำคัญในหน้าที่ของพลเมือง และแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม ดังจะกล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ

คนบางคนมีความรู้สึกว่าการดำเนินชีวิตไปวันๆ หนึ่ง โดยไม่มีใครรู้จัก ไม่มีใครนับหน้าถือตาเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย จึงเข้าร่วมทำกิจกรรมทางการเมือง ในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่ง เพื่อให้คนรู้จักมากขึ้น ซึ่งในทางพระพุทธศาสนากล่าวว่ามนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมา เพราะแรงผลักดันที่เรียกว่า ตัณหาซึ่งคือความทะยานอยาก หรือความใคร่ความกระหาย อยากเป็นโน่นอยากเป็นนี่ อยากได้โน่นอยากได้นี้ หนึ่งในจำนวนนั้นที่มนุษย์อยากมีอยากได้ คือชื่อเสียงเกียรติยศ เราไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าใครไม่อยากมีชื่อเสียง มีเกียรติยศให้สังคมยอมรับตามทฤษฎีของมาสโลว์ ลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ ความต้องการที่จะได้รับการยกย่อง (esteem needs) อยู่ชั้น 4 ซึ่งเกือบจะเป็นเป้าหมายสูงสุดของมนุษย์แล้ว วิธีการที่จะได้มาซึ่ง "ชื่อเสียงเกียรติยศ" มีหลายวิธีด้วยกันแต่วิธีการหนึ่งที่จะได้มาซึ่งชื่อเสียงเกียรติยศ คือการได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทน ไม่ว่าจะในระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น¹⁰

ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเป็นตำแหน่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงเกียรติยศและเป็นมูลเหตุจูงใจให้บุคคลเข้ามาสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา และจากการสัมภาษณ์ผู้สมัครในประเด็นความเห็นที่ว่าวุฒิสภายังคงเป็นสภาอันทรงเกียรติ อยู่หรือไม่หากสมาชิกวุฒิสภา ต้องมาจากการเลือกตั้งอย่างในครั้งนี มีผู้สมัครบางท่านได้แสดงความเห็นไว้อย่างน่าสนใจ เช่น ปราโมทย์ ไ้มักลัด¹¹ ได้กล่าวถึงวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ว่า

"...รัฐธรรมนูญกำหนดให้มาจากการเลือกตั้ง ถูกต้องที่สุด เป็นสภาที่มีเกียรติ รัฐธรรมนูญบอกว่า สภานี้ต้องการผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปในสภานี้ รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจนแล้วห้ามหาเสียง ห้ามสังกัดพรรคการเมือง เอาผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสาขาที่มีผลงาน ปรากฏในอดีตมาให้ประชาชนเลือก เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ เจตนารมณ์นี้ สร้างเกียรติให้สภานี้ แต่ในทางปฏิบัติผมไม่ทราบ..."

ส่วน สถาพร โคธีรานุรักษ์¹² มีความเห็นในเรื่องนี้ว่า

¹⁰ ณรงค์ศักดิ์ เตชะอุตม, "แรงจูงใจในการสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), หน้า 79.

¹¹ สัมภาษณ์ ปราโมทย์ ไ้มักลัด, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

¹² สัมภาษณ์ สถาพร โคธีรานุรักษ์, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

"...ผู้ที่มีหน้าที่ต้องทำความเข้าใจให้ประชาชนได้ทราบว่ามันมีความแตกต่างกัน ยังไงระหว่าง สว.กับ สส. นะครับ ... ถามว่าเป็นสถาบันที่ทรงเกียรติอยู่หรือไม่ ทรงเกียรติอยู่ ก็ยังเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากกระบวนการประชาธิปไตย ที่เราได้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาก็ต้องยอมรับวิธีการเลือก แม้ว่าตัวเองไม่ได้ไปเกี่ยวข้องในช่วงร่างก็ตามนะครับ แต่คิดว่า เมื่อได้ออกกฎหมายตามระบอบออกมาแล้วเหี้ยมะครับ ก็น่าจะยอมรับแล้วก็พัฒนาต่อไป ... ถือว่ายังทรงเกียรติอยู่ แต่ก็อยู่ที่ สว.ที่เข้าไปจะรักษาเกียรติยศนั้นทำหน้าที่นั้นให้สมบูรณ์หรือไม่...."

สุชาติ ไชยะมะโน¹³ กล่าวถึงเรื่องนี้ในทำนองเดียวกันว่า

"...การเลือกตั้ง สว.เหี้ยมะเป็นครั้งแรกของเมืองไทย มีเกียรติว่าทุกสภาและเป็นเกียรติกว่า สว.ที่แล่วมา สว.ที่แล่วมาเราแต่งตั้งนะ ตอนนี้เป็นกรเลือกตั้งโดยประชาชน เพื่อประชาชนและเป็นของประชาชนจริงๆ นะครับ บุคคลที่เราเลือกมานั้นเป็นบุคคลที่มีความสำคัญถึงมารับใช้ เป็น สว. เพราะฉะนั้น ผมเห็นด้วยว่าจะต้องรับใช้บ้านเมืองต่อไปอีก 6 ปี แล้วก็มา สมัครสว. นะครับ มีความภาคภูมิใจ และเห็นด้วยและมีความสำคัญกว่าทุกสภาที่ผ่านมาครับ..."

ส่วน สุจินต์ ไฝ่เจริญ¹⁴ เห็นด้วยกับความมีเกียรติในเชิงหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญว่า

"...ถ้าเผื่อว่า ส.ว. มาจากการเลือกตั้งโดยบริสุทธิ์ตามกฎหมายเกณฑ์ที่กต..วางไว้ ตามที่รัฐธรรมนูญวางไว้ก็น่ามีเกียรติที่น่าภูมิใจ คือไม่ขึ้นอยู่กับพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ไม่ได้อยู่ที่อิทธิพลของใคร สามารถทำงานได้อย่างอิสระเสรีก็มีเกียรติ..."

ในขณะที่ สุนทร โคตรบรรเทา¹⁵ กล่าวถึงความมีเกียรติของวุฒิสภาในเรื่องของความเป็นตัวแทนของประชาชนดังนี้

"...คิดว่ามีเกียรติมากกว่า เพราะว่าเป็นตัวแทนของประชาชนจริงๆ เพราะแต่ก่อนมาเหี้ย นายกขเป็นคนไปเลือกมา ก็นายกขก็จะไม่รู้จักคนทุกคน เพราะส่วนมากก็จะเป็นคนในกรุงเทพฯ นะครับ หรือคนที่นายกขไปเลือกมานะครับ เพราะฉะนั้นมันไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชน ..."

¹³ สัมภาษณ์ สุชาติ ไชยะมะโน, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

¹⁴ สัมภาษณ์ สุจินต์ ไฝ่เจริญ, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

¹⁵ สัมภาษณ์ สุนทร โคตรบรรเทา, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

2. แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง

บุคคลที่จะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ บุคคลที่สนใจการเมือง มีความเข้าใจการเมือง เชื่อว่าตนเองมีประสิทธิภาพทางการเมือง มีความศรัทธาในกระบวนการทางการเมืองและตัวนักการเมือง คิดว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นหน้าที่ของตน¹⁶

การลงสมัครรับเลือกตั้งด้วยแรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง เป็นความตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในฐานะที่ตนเองเป็นพลเมืองคนหนึ่ง ที่มุ่งหวังจะเข้าไปเป็นตัวแทนในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมด้วยความรู้ความสามารถที่มีอยู่ มีผู้สมัครหลายท่านได้แสดงความเห็นถึงมูลเหตุในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ในเชิงของสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง ดังเช่น วีระ กิจจาทร¹⁷ กล่าวว่า

"... คือคิดว่าได้ผ่านงานมาทุกด้าน ทั้งด้านทหาร ด้านรัฐวิสาหกิจ ด้านการศึกษา ทั้งทางด้านธุรกิจ แล้วก็การกีฬา แล้วก็รวมถึงที่ได้รับใช้ใต้เบื้องพระยุคลบาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็คิดว่ามีประสบการณ์ คิดว่ารู้อะไรผิดอะไรถูก อะไรควรไม่ควร อะไรดีไม่ดี ที่นี้เมื่อเกษียณอายุแล้วเราก็ไม่อยากให้ประสบการณ์นี้อยู่เฉยๆ แล้วผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ ก็เลยเสนอตัวเข้ามาเพื่อจะทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา เพื่ออาจจะมีโอกาสได้จรรโลงความยุติธรรม ความถูกต้อง และสิ่งที่ไม่ถูกต้องทั้งหลายให้หมดไปเท่าที่จะทำได้..."

ส่วน บุญเหลือ เครือไชย¹⁸ ได้กล่าวถึง ความรู้ ประสบการณ์ที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมเช่นกัน ดังนี้

"... พอรัฐธรรมนูญ 40 ออกมา หน้าที่วุฒิสก มี 4 อย่าง หนึ่ง กลั่นกรองกฎหมาย สอง แต่งตั้ง บุคคลสำคัญๆ เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง สามตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล มีถอดถอนการดำรงตำแหน่ง เพราะฉะนั้นแรงบรรดาลใจจากตรงนี้ เมื่อมาคำนวณดูแล้ว อายุ 63 ปี ยังไม่แก่เกินไป ความรู้ที่มีประสบการณ์ที่ผ่านมาจากกรมที่ดิน เป็นทนาย เคยช่วยเหลือคนยากคนจนมาเป็นสิบๆ ปีแล้ว แล้วมาช่วยงานสังคมมาช่วยมูลนิธิ บ้านคนชราบางแค เป็นกรรมการมูลนิธิบ้านบางแค ที่ปรึกษาสมาคมมิตรภาพบางแค ซึ่งช่วยเหลือชาวบ้าน ใครตายไปสวดไปเผา... ประสบการณ์เท่านี้ การเลือกตั้งครั้งนี้ไม่มีพรรค เมื่อไม่มีพรรคทุกคนเริ่มจากศูนย์เท่ากันหมด ถ้ามีพรรคการเมืองไม่เท่าเทียม ที่นี้เมื่อเริ่มจากศูนย์เรามีฐานะคะแนนที่กล่าวมา ตรงนี้มาคำนวณดูแล้ว ความรู้ ประสบการณ์ หน้าที่มันน่าจะเป็นโอกาสที่จะติด 1 ใน 18 ..."

¹⁶ ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์, จิตวิทยาการเมือง (กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา, 2527), หน้า 123.

¹⁷ สัมภาษณ์ วีระ กิจจาทร, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

¹⁸ สัมภาษณ์ บุญเหลือ เครือไชย, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

สนั่น มณีกุล¹⁹ เป็นท่านหนึ่งที่ตระหนักในความรู้ความสามารถของตนต่อประเทศชาติ ดังที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการลงสมัครครั้งนี้ว่า

"... แรบ้งบันดาลใจอันแรก คือ ผมอยากจะแก้ไขปัญหาของประเทศชาติเท่าที่ความรู้ความสามารถของกระผมที่จะรับใช้ประเทศชาติ และอีกประการหนึ่ง ผมสำเร็จคณะรัฐประศาสนศาสตร์จากนิด้า ซึ่งมีเรื่องที่เราได้รับความรู้มามาก ไม่ว่าจะเป็นการเมือง ด้านเศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆ อีกมากและตามที่ท่านคณบดีท่านได้กล่าวมาให้พวกเราเนี่ย ไปช่วยกันพัฒนาประเทศชาติ..."

ขณะที่ สถาพร โคธีรานุรักษ์²⁰ มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า

"...ก็คิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ประชาชนชาวไทยทุกคนควรจะใช้สิทธิของตัวเองให้เกิดประโยชน์นะครับ ในส่วนนี้เองก็พิจารณาจากประสบการณ์ ความรู้ แล้วก็กิจกรรมทางสังคมที่ผ่านมาทั้งการที่เป็นอาจารย์ ก็คิดว่ามีคุณสมบัติที่เหมาะสม หลังรวมทั้งก็เมื่อเช็คจากดูในส่วนรัฐธรรมนูญที่กำหนดแล้วก็เห็นว่า มีความเหมาะสมไม่น้อยกว่าท่านอื่นเลย..."

ดุสิต เจริญกุลทรัพย์²¹ กล่าวในเชิงสำนึกในส่วนรวมว่า

"... คือว่า ตลอดชีวิตของผมนะอะ ผมเห็นว่าการเมืองเนี่ยมันไม่ดีขึ้นเลย ชีวิตประชาชนก็รู้สึกว่าจะตกต่ำตลอดเวลา จึงคิดว่าเมื่อผมเรียนกฎหมายมีความรู้ด้านกฎหมาย อยากจะมาใช้ชีวิตชีพทางกฎหมาย เพราะกฎหมายเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะแก้ไขกลไกให้พลเมืองที่ด้อยโอกาสเนี่ย ได้มีโอกาสและช่องว่างใกล้เคียงกัน..."

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา²² ก็เช่นเดียวกัน มีความเห็นในเรื่องนี้ว่า

"... ผมอยู่ในวงการเมืองมาในอดีต แล้วก็เห็นความไม่ชอบมาพากลมากมาย แล้วก็เห็นว่าการเมืองมันเป็นเรื่องของผลประโยชน์ ซึ่งอันนี้เนี่ยไม่ถูกต้อง เราจะทำอะไรเราต้องทำเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติเป็นอันดับแรกเลย เพราะฉะนั้น ผมเห็นว่า การที่เมื่อเรามีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งสว.มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องตรวจสอบ นักการเมือง ตรวจสอบข้าราชการชั้นผู้ใหญ่บางระดับนะครับ ซึ่งอันนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นแรงจูงใจว่าถึงเวลาแล้วที่เรามีโอกาสที่จะแก้ไขสถานการณ์นะครับ อย่างน้อยก็เป็นตัวที่จะคอยช่วยในการที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีในบ้านเมืองของเราครับ..."

¹⁹ สัมภาษณ์ สนั่น มณีกุล, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

²⁰ สัมภาษณ์ สถาพร โคธีรานุรักษ์, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

²¹ สัมภาษณ์ ดุสิต เจริญกุลทรัพย์, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

²² สัมภาษณ์ อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

อนันต์ อินสุข²³ มีความหวังใยในประเทศ และตระหนักในความรู้ความสามารถของตน จากการกล่าวถึงแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ว่า

“...คือผมเองนะครับไม่อยากจะเห็นบ้านเมืองอยู่อย่างนี้ อยากจะให้พัฒนาไปในทางที่ดีนะครับตอนนี้รัฐธรรมนูญได้เปิดกว้างให้มีสภาของวุฒิสภา ก็คือสภาเป่าบู้่นจิ้น ฉะนั้นในสภาเป่าบู้่นจิ้นเนี่ยควรมีคนที่ดีนะครับเข้าไปทำหน้าที่ตรงนั้น ผมเองผมเคยรับราชการในกระทรวงมหาดไทยมานะครับ เคยทำงานในด้านธุรกิจเอกชน เป็นเจ้าหน้าที่ของสมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย ของสถาบันผู้รับเหมาก่อสร้าง เคยเป็นที่ปรึกษาให้กับบริษัทจัดสรร บริษัทรับเหมาก่อสร้างหลายบริษัท ซึ่งอยู่กับบุคคลต่างๆ ...คิดว่าเรามีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์เราก็ควรเข้ามา...”

ถวัลย์ รุยาพร²⁴ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์สายตรงด้านกฎหมาย มีแรงจูงใจในเชิงสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองนี้เช่นกัน ดังที่กล่าวว่า

“...ผมเป็นกรรมการสภาทนายความสองสมัยแล้ว ก็ทำงานด้านช่วยเหลือประชาชนด้านกฎหมายอยู่ ก็คิด อาชีพเราเนี่ยทำงานด้านกฎหมาย แล้วก็การที่วุฒิชัยเนี่ยก็มีด้านตรงสายตรงเลย ในการที่จะพิจารณาด้านกฎหมาย กลั่นกรองกฎหมาย แล้วก็ต้องพิจารณากฎหมายโดยตรง แล้วเราก็ประกอบอาชีพทางด้านนี้ แล้วเราก็มีโอกาสจะได้ช่วยเหลือประเทศชาติ ช่วยเหลือสังคมด้วย...”

พล.ต.ต. อุทัย อัครวิไล²⁵ กล่าวถึงตัวเองในฐานะผู้มีประสบการณ์ ผู้รู้เห็นปัญหาทางการเมือง ที่ทำให้ต้องมาลงสมัครรับเลือกตั้งว่า

“...ผมคิดว่าผมเนี่ยอยู่ในวงการ เป็นผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองมาตลอดในชีวิตราชการ เพราะผมอยู่ในสันติบาล หน้าที่ผมคือติดตามการเคลื่อนไหวทางการเมืองนะฮะ..... ผมคิดว่าผมมีความรู้ มีประสบการณ์ในทางการเมือง แล้วรู้อะไรบ้างที่จะมาปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน ถ้าผมมีฐานะมีเวทีย่างนี้แล้วเนี่ย มันน่าจะดีกว่าที่ผมออกมาพูดในฐานะส่วนตัวใช่ไหมฮะ... เวลานี้บ้านเมืองมันมีแต่คนแก่งแย่ง บ้านเมืองจนเป็นหนี้เขาสามล้านล้านแล้ว แต่หากคนกล้าที่จะมาพูด หากคนกล้าที่จะมาไวยวายไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นผมเป็นคนหนึ่งที่อาสาลงมา ผมคิดว่าผมยังพอมีประโยชน์ให้กับสังคมได้ ที่จะดูแลปกป้องผลประโยชน์หรือเอาความจริงมาตีแผ่ให้กับประชาชนได้รับทราบ...”

²³ สัมภาษณ์ อนันต์ อินสุข, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

²⁴ สัมภาษณ์ ถวัลย์ รุยาพร, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

²⁵ สัมภาษณ์ อุทัย อัครวิไล, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

ส่วน สายสุรี จุติกุล²⁶ กล่าวถึงประสบการณ์สายตรงในการเป็นสมาชิกวุฒิสภาว่า
 “...คือดิฉันคิดว่าหน้าที่ของวุฒิสภาเนี่ยสำคัญมาก ทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย แล้วก็
 มีอำนาจเพิ่มขึ้นอีกมากมายในแง่ของการแต่งตั้งและถอดถอนบุคลากรที่สำคัญ ดิฉันเป็น 4
 ปีนี้แหละ เออ ก็เลยเห็นความสำคัญมาแล้ว ก็เลยเห็นบทบาทของตัวเองที่เข้าไปช่วยแก้
 กฎหมายได้มาก แล้วก็แปรญัตติกฎหมายได้หลายฉบับหลายจุด หลายมาตรา ซึ่งส่วนนั้นเนี่ย
 เป็นส่วนที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชนทั่วไป...”

3. แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม

ในสภาพความเป็นจริงทางการเมืองและสังคมนั้นมีบุคคลจำนวนหนึ่งที่ปรารถนาจะมี
 อำนาจและอิทธิพลมากกว่าบุคคลอื่นๆ เพื่อที่จะมีบทบาทในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์
 บัญญัติกฎหมาย กำหนดนโยบาย การบังคับใช้กฎหมายระเบียบการปกครองและการบริหาร
 กิจการ นับตั้งแต่ของชุมชน เช่น หมู่บ้าน ตำบล จังหวัด จนถึงระดับชาติ โดยหลักการแล้วการใช้
 อำนาจทางการเมืองนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่ออำนาจให้สมาชิกในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่าง
 เป็นสุข แบ่งปันผลประโยชน์กันอย่างเป็นธรรมเฉลี่ยความสุขหรือการรับบริการต่างๆ จากรัฐ หรือ
 หน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างเป็นธรรมมิใช่เพื่อตนเอง หรือกลุ่มของตน เป็นต้น แต่ในโลกของ
 ความเป็นจริง และในทางปฏิบัติแล้วมักจะเป็นว่าผู้แสวงหาอำนาจและอิทธิพลนั้น เมื่อได้อำนาจ
 และอิทธิพล และมีอำนาจทางการเมืองแล้วมีแนวโน้มที่จะใช้อำนาจและอิทธิพลนั้น เพื่อส่วนตน
 และพรรคพวกอยู่เสมอๆ²⁷

ธีรเทพ ทองสถิตย์²⁸ ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ได้แสดงความเห็นใน
 ประเด็นที่วุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้งนี้ว่า

“... วุฒิสภาเนี่ย เขามุ่งหวังจะให้ไปคุม ส.ส.นะ แต่ว่ามันจะเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญ
 กำหนดไว้รึเปล่า เพราะว่าเขาไม่ให้เกี่ยวข้องกับการเมือง แต่เท่าที่ฟังข่าวฟังอะไรเนี่ย
 แปลว่านักการเมืองส่งเข้าประกวดทั้งนั้น นักการเมืองส่งเข้าประกวด มันก็ต้องเป็นเครือข่าย
 ของ นักการเมือง...”

มีผู้สมัครจำนวนไม่น้อยที่มาจากแวดวงต่างๆ ต้องการที่จะเข้ามาเพื่อเป็นตัวแทนของ
 แวดวงหรือกลุ่มของตน เพื่อให้กลุ่มของตัวเองไม่ถูกมองข้าม หรือเพื่อผลักดันส่งเสริมงานหรือ

²⁶ สัมภาษณ์ สายสุรี จุติกุล, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

²⁷ ณรงค์ศักดิ์ เตชะอุดม, “แรงจูงใจในการสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา”, หน้า 74-75.

²⁸ สัมภาษณ์ ธีรเทพ ทองสถิตย์, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

ประโยชน์ในแวดวงของตน จอน อึ้งภากรณ์²⁹ ได้แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจในการลงสมัครเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งนี้ว่า

"... คือคิดว่ามันเป็นโอกาสอันหนึ่งที่ ...คือ ทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนมานานแล้ว แล้วเวลาทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนหลายๆ เรื่องเนี่ย มันไม่สามารถที่จะเสนอไปถึงขั้นสูงสุดได้ หรือ คือมีข้อมูลเยอะเรื่องปัญหาสังคม เรื่องคนไม่ได้รับความเป็นธรรมในสังคม แต่โอกาสที่จะสู้ในเรื่องนี้มันยาก ก็เลยคิดว่าน่าจะมีความในแวดวงเอ็นจีโอ บางส่วนที่มีโอกาสที่จะไปอยู่ในบางจุดที่อาจจะมีโอกาสพูดได้เสียงดังขึ้น หรือสามารถที่จะทำอะไรที่จะเป็นการส่งเสริมการทำงานขององค์กรเอกชนหรือของภาคประชาชนได้มากกว่านี้..."

เพชรรัตน์ เตชวัชรา³⁰ ได้แสดงความเห็นในทำนองเดียวกันว่า

"... อยากจะเป็นตัวแทนของคนตาบอดหลายแสนคน แล้วคนด้อยโอกาส คนพิการยังเป็นล้านคนนะครับ หลายล้านคนไปเป็นปากยื่นเสียงให้เขาเหล่านั้น แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็อยากจะทำภาพพจน์ใหม่ให้กับคนทั่วไปนะครับเกี่ยวกับคนตาบอด เพราะภาพพจน์ของคนทั่วไปว่าคนตาบอดเนี่ย เป็นคนที่ไม่มีความสามารถนะครับ ทำอะไรไม่ได้ ต้องคอยพึ่งคนอื่น ๆ ผมอยากจะทำประวัติของผม เอาอะไรที่ผมทำมาเนี่ย มาให้กับประชาชนได้ทราบ ว่าผมทำอะไรบ้าง..."

ในขณะที่ พัชราภรณ์ วนะสินธุ์³¹ ได้แสดงความเห็นส่วนหนึ่งในเชิงที่อยากส่งเสริมกลุ่มอาชีพของตนในการลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ว่า

"...เป็นข้าราชการบำนาญ และก็อยากจะทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติ คือรับเอาแต่บำนาญไม่ได้ทำอะไรให้เลยก็เกรงใจ แล้วก็ว่าง ๆ อยู่อยากจะทำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ต่างๆ ที่เคยมีมา คือเป็นครูเพราะฉะนั้นก็เลยอยากจะได้เห็นความเป็นอยู่ของครูอาจจะดีขึ้น หรือจะมีทางไหนที่จะทำให้ครูเป็นที่รู้จักของคนทั่วๆ ไป จริงๆ เขาก็รู้จักอยู่แล้วนะคะ แต่ว่าการทำงานของครูสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อนจะต้องพัฒนามากมาย..."

มุสดี ตามไท³² ได้กล่าวถึงความเป็นตัวแทนของกลุ่มต่างๆ เพื่อความหลากหลายของวุฒิสภาว่า

"...คือในใจเนี่ยมองเห็นว่ากระบวนการทางกฎหมายเนี่ย จุดเริ่มต้น ถ้ากติกาสำหรับสังคมมันเป็นธรรม ช่วยทำให้เป็นประตูด่านแรกของการสร้างสังคมที่เป็นธรรม ... ในตอน

²⁹ สัมภาษณ์ จอน อึ้งภากรณ์, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

³⁰ สัมภาษณ์ เพชรรัตน์ เตชวัชรา, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

³¹ สัมภาษณ์ พัชราภรณ์ วนะสินธุ์, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

³² สัมภาษณ์ มุสดี ตามไท, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

ช่วงที่ทำพ.ร.บ.คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนชุดนั้นนะคะ กลุ่มผู้หญิงแล้วก็กลุ่มที่อยู่ในองค์กรภาคเอกชน ก็ไปเคาะประตูพรรคการเมืองทุกพรรคแหละคะ บอกเขาว่าเราสนใจกฎหมายฉบับนี้มาช่วยตั้งเราเข้าไปหน่อยได้ไหม เพราะว่าจริงๆ แล้วเวลาเขาแต่งตั้งกรรมการวิสามัญเนี่ย เขาต้องให้เป็นโควตาของพรรคการเมืองใช่ไหมคะ ... ถ้าเผื่อเราอยากจะให้สังคมเป็นธรรมเนี่ยนะคะ ซึ่งเป็นเป้าหมายปลายทางสุดท้ายอันที่หนึ่ง กติกามันต้องเป็นธรรมตั้งแต่เริ่มต้น ทีนี้มันเป็นธรรมไม่ได้ถ้าเผื่อว่าเราไม่มีคนหลากหลายเข้าไปนั่งในที่แห่งการพิจารณากฎหมาย...”

เช่นเดียวกันกับ กาญจนา นาคสกุล³³ ที่อยากจะเป็นตัวแทนของผู้หญิงที่จะเข้าไปในวุฒิสภา

“...คือดิฉันเห็นว่าวุฒิสภานั้นเป็นสภาสูง เป็นสภาที่ต้องพิจารณากลับกรองกฎหมายของประเทศ แล้วก็เป็นผู้พิจารณาการทำงานของรัฐบาลในทุกแง่ทุกมุมนะคะ ไม่ใช่เฉพาะเศรษฐกิจ ไม่ใช่เฉพาะการเมือง ไม่ใช่เฉพาะการทหาร แต่น่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านวัฒนธรรม ทางด้านภาษา ทางด้านประวัติศาสตร์ของประเทศเนี่ยด้วย แล้วก็อีกประการหนึ่งก็คือว่า ดิฉันอยากให้มีผู้หญิงอยู่ในสภามากๆ เท่าที่มองนั้นเห็นว่าจะมีไม่ถึง 10 คน... ด้วยเหตุสองประการนี้ก็เลยสนใจทำให้ลงสมัครเข้ารับเลือกตั้ง เพราะว่าอย่างน้อย ถ้าดิฉันได้รับเลือกเข้าไปนะคะ ก็จะเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านวัฒนธรรม...”

ในทำนองเดียวกัน ศรีพันธ์ บุญหลง³⁴ ก็มีความเห็นว่า

“...คิดว่าอยากจะให้ผู้หญิงเข้าไปทำงานบ้างนะคะ เพราะว่าที่ทุกคนที่ให้สัมภาษณ์หรืออะไร โดยมากผู้หญิงด้วยกันคือไม่ได้สนใจให้ผู้หญิงเข้าไปได้ทำงานตรงนี้ คือเห็นมีผู้ชายเขาาก็ไปสัมภาษณ์ผู้หญิงนะคะ แล้วก็บอกว่าอยากได้ผู้ชายเป็นวุฒิสมาชิก อะไรตรงนี้ก็เห็นว่ารู้สึกที่เราควรจะส่งเสริมผู้หญิง...”

ชัตติยา กรรณสูต³⁵ กล่าวว่า

“...คือดิฉันคิดว่า ดิฉันอยากจะผลักดันกฎหมายสวัสดิการสังคมเนี่ยนะคะ เพราะว่า 30 ปีมาเนี่ยมันได้ครั้งเดียว สำหรับผู้ที่ใช้แรงงาน เราเรียกว่าแรงงานนอกระบบ คือชาวไร่ ชาวนา อะไรเนี่ยนะคะ พวกอาชีพอิสระเขายังไม่ได้หลักประกันอะไรเลย...”

³³ สัมภาษณ์ กาญจนา นาคสกุล, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

³⁴ สัมภาษณ์ ศรีพันธ์ บุญหลง, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 20 กุมภาพันธ์ 2543.

³⁵ สัมภาษณ์ ชัตติยา กรรณสูต, ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

4. แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง

เมื่อพิจารณาในแง่จิตวิทยาแล้วนักวิชาการทั้งหลายมักจะให้เหตุผลว่า การที่มนุษย์เข้าร่วมทางการเมืองนั้นก็เพื่อความต้องการต่างๆ ของเขา เช่น บุคคลต้องการอำนาจ ต้องการแข่งขัน ต้องการความสำเร็จ ต้องการไปสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเงินทอง ต้องการศักดิ์ศรี ต้องการให้สถานภาพสูงขึ้น ต้องการการยอมรับจากสังคม เหล่านี้เป็นต้น กล่าวโดยสรุปก็คือ ความต้องการต่างๆ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง อย่างไรก็ตามนักวิชาการก็ไม่ค่อยรู้อย่างแน่ชัดว่า แรงจูงใจต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลมากน้อยขนาดไหน³⁶

แรงจูงใจของมนุษย์บางครั้งก็เป็นไปโดยไม่รู้ตัว คนเรามักจะไม่ค่อยรู้ว่าแรงจูงใจที่แท้จริงคืออะไร และจุดมุ่งหมายของตนคืออะไร บางครั้งเราอาจจะหาเหตุผลสำหรับพฤติกรรมของเราได้ แต่ส่วนมากแล้วเรามักจะบอกไม่ได้ว่าตัวการที่จูงใจให้เรามีพฤติกรรมที่แท้คืออะไร³⁷

มีบุคคลกลุ่มหนึ่งที่เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานครครั้งนี้ เพียงเพราะต้องการที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่านั้น ไม่ได้มีเป้าหมายหรือความต้องการใดๆ จากการได้รับตำแหน่ง เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ตระหนักดีว่าตนเองจะไม่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งนี้ และบุคคลเหล่านี้ก็มักจะลงสมัครรับเลือกตั้งทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ฯลฯ แม้จะรู้ดีว่าจะไม่ได้รับการเลือกตั้งก็ตาม

หากพิจารณาในแง่คุณลักษณะทางบุคลิกภาพแล้ว จะพบว่าบุคลิกภาพบางอย่างมีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมทางการเมืองในเชิงบวก เป็นต้นว่าลักษณะความเป็นคนชอบเด่น หรือชอบเป็นผู้นำ ลักษณะความเป็นผู้ที่รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ผู้ที่มีคุณลักษณะเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่ขาดคุณลักษณะดังกล่าว³⁸

อย่างไรก็ตามไม่ว่าผู้สมัครเหล่านี้จะลงสมัครเพียงเพื่อให้ได้รับความสนใจ หรือเพียงเพื่อให้เป็นที่รู้จัก หรือเพราะเหตุผลอื่นก็ตาม ผู้สมัครเหล่านี้ก็ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความสนใจและใส่ใจทางการเมืองที่น้อยกึ่ง

จากการศึกษาถึงแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานครในครั้งนี้อาจกล่าวโดยรวมได้ว่าผู้สมัครส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นหลักสอดคล้องกับสมมุติฐาน เนื่องจากผู้สมัครส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของตัวเองมาแล้ว มีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคงแล้วก็อยากจะแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศให้กับตนเอง และนอกจากนี้ยังมีผู้สมัครจำนวนหนึ่งที่อยากใช้ประสบการณ์

³⁶ สถิตย์ นิยมญาติ, สังคมวิทยาการเมือง (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 34.

³⁷ ประนอม สโรชมาน, จิตวิทยาทั่วไป, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524), หน้า 25.

³⁸ สถิตย์ นิยมญาติ, สังคมวิทยาการเมือง, หน้า 35.

ความรู้ที่สั่งสมมาเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ เช่นเดียวกันกับผู้สมัครจำนวนหนึ่งที่ต้องการจะแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่มของตน และผู้สมัครอีกจำนวนเล็กน้อยที่ลงสมัครรับเลือกตั้งด้วยความคลั่งไคล้ทางการเมือง

ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากับแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วถึงความเกี่ยวข้องของปัจจัยที่เกี่ยวกับภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคมกับพฤติกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านอาชีพกับแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เนื่องจากกลุ่มอาชีพ การประกอบอาชีพ การทำมาหากิน เป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ที่ต้องเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว เมื่อบุคคลประกอบอาชีพในหน่วยงานแห่งใดแห่งหนึ่งของรัฐบาลหรือของเอกชนก็ตาม เป็นระยะเวลายาวนานพอสมควรจะทำให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกที่ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานนั้น ตัวบุคคลนั้นก็เคยชินหรือยอมรับสภาพความเป็นอยู่ หรือกฎเกณฑ์ของอาชีพนั้นๆ เป็นเสมือนชีวิตจิตใจในของตัวเอง ดังนั้นสภาพแวดล้อม ระเบียบปฏิบัติ หรือลักษณะงานในกลุ่มอาชีพ หรือหน่วยงานต่างๆจะมีอิทธิพลอย่างมากในการหล่อหลอม ถ่ายทอดบุคลิกภาพ ทัศนคติ การตัดสินใจในปัญหาต่างๆ และโลกทัศน์แก่บุคคล³⁹

เช่นเดียวกันกับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ตัวแปรด้านกลุ่มอาชีพเป็นตัวแปรที่ทำให้เห็นภาพรวมของผู้สมัครได้ชัดเจนที่สุด และสามารถศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านกลุ่มอาชีพนี้กับประเภทของแรงจูงใจต่างๆของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาได้ เนื่องจากตัวแปรด้านอื่นยังมีสัดส่วนของจำนวนที่ไม่เหมาะสมแก่การวิเคราะห์ กล่าวคือ ตัวแปรด้านเพศนั้น เพศหญิงมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับชาย คือเพียงร้อยละ 9.47 เท่านั้น เช่นเดียวกับตัวแปรด้านประสบการณ์ทางการเมืองที่ผู้สมัครส่วนใหญ่จะไม่เคยมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ มากถึงกว่าร้อยละ 90 และในขณะที่ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาถูกกำหนดคุณสมบัติให้มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป รวมถึงต้องสำเร็จการศึกษาอย่างต่ำในระดับปริญญาตรี ทำให้ตัวแปรเหล่านี้ไม่มีความหลากหลายในการหาความสัมพันธ์ของภูมิหลังของผู้สมัครกับประเภทของแรงจูงใจในการลงสมัคร ดังนั้นตัวแปรที่เหมาะสมที่สุดที่จะขอนำมาศึกษาในประเด็นนี้ก็คือ ตัวแปรด้านกลุ่มอาชีพ

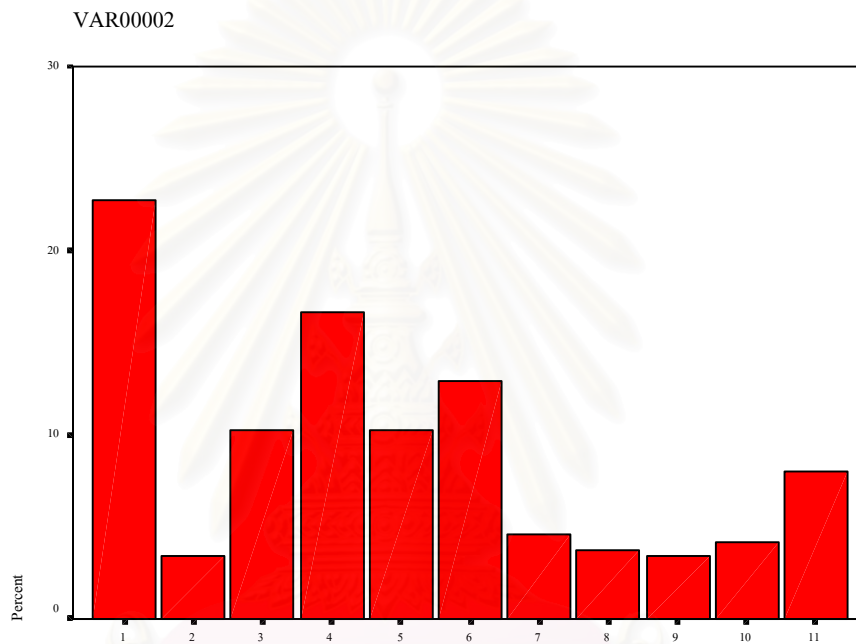
ในส่วนของตัวแปรด้านกลุ่มอาชีพนั้นได้ทำการศึกษาและแบ่งกลุ่มอาชีพต่างๆโดยการศึกษาและตัดสินใจจากประวัติของผู้สมัครที่ปรากฏในเอกสารแนะนำตัวของผู้สมัคร เอกสารเกี่ยวกับผู้สมัครของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร เอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องและจากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร สำหรับการพิจารณาตัดสินใจถึงแรงจูงใจของผู้สมัครนั้น ได้ตัดสินใจจากการสัมภาษณ์ผู้สมัครจำนวนหนึ่ง และจากการสัมภาษณ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลาง

³⁹ ประสิทธิ์ สวาสต์ญาตี, “วัฒนธรรมทางการเมือง,” ใน การเมืองและสังคม (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 152.

สาขาต่างๆ จำนวน 20 ท่าน ประกอบด้วย นักวิชาการ คณะกรรมการการเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร สื่อมวลชน และ ตำรวจ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 มีจำนวนทั้งสิ้น 264 คน ประกอบด้วยผู้สมัครจากหลากหลายสาขาอาชีพมากน้อยแตกต่างกันไป ซึ่งพอจะจำแนกได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 4.1 ภูมิหลังด้านอาชีพ

VAR00002

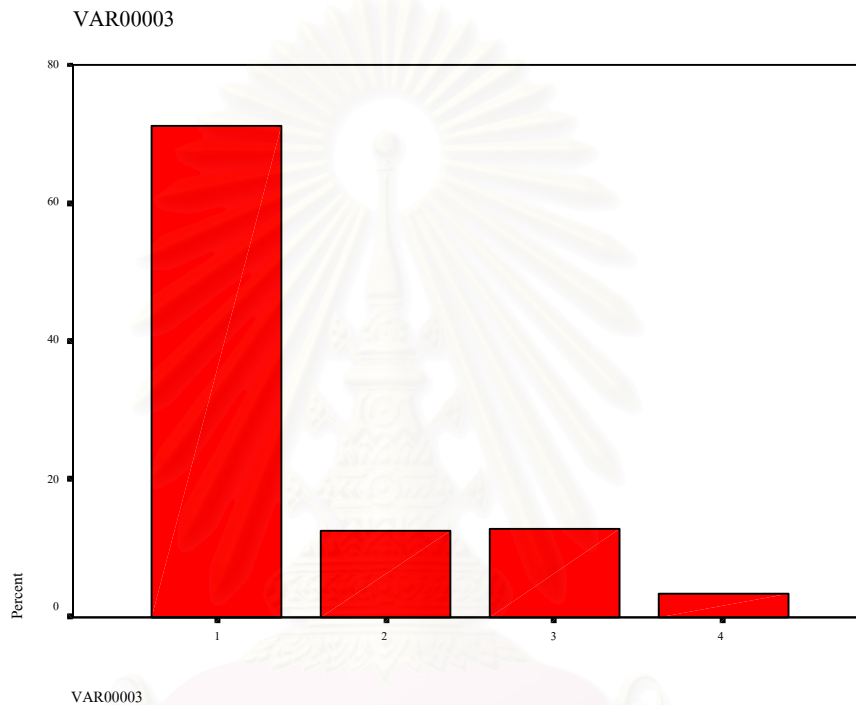
หมายเหตุ : แนวตั้งของแผนภูมิ แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของผู้สมัคร

แนวนอนของแผนภูมิ แสดงกลุ่มอาชีพของผู้สมัครซึ่งมีทั้งสิ้น 11 กลุ่ม คือ

1. ข้าราชการบำนาญ 60 คน (22.7%)
2. ข้าราชการประจำ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ 9 คน (3.4%)
3. ครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา 27 คน (10.2%)
4. นักกฎหมาย ทนายความ 44 คน (16.7%)
5. นักการเมือง 27 คน (10.2%)
6. นักธุรกิจการค้า 34 คน (12.9%)
7. นักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์ 12 คน (4.5%)
8. แพทย์ พยาบาล 10 คน (3.8%)
9. รับจ้าง พนักงานเอกชน 9 คน (3.4%)
10. สื่อมวลชน 11 คน (4.2%)
11. อื่นๆ 21 คน (8.0%)

จากผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างๆ ดังกล่าวนี้ทั้งหมด 264 คน มีแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้ที่สัปดาห์ต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 4.2 แรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง

หมายเหตุ : แนวตั้งของแผนภูมิ แสดงจำนวน (ร้อยละ) ของผู้สมัคร

แนวนอนของแผนภูมิ แสดงประเภทของแรงจูงใจ 4 ประเภท คือ

1. แสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ 188 คน (71.2%)
2. สำนึกในหน้าที่ของพลเมือง 33 คน (12.5%)
3. แสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม 34 คน (12.9%)
4. คลั่งไคล้ทางการเมือง 9 คน (3.4%)

จากการศึกษาพบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดต่างๆดังนี้

ตารางที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับแรงจูงใจ

อาชีพ		แรงจูงใจ				รวม
		ชื่อเสียงเกียรติยศ	สำนึกในหน้าที่พลเมือง	อำนาจเพื่อผลประโยชน์	คลังโคล้ทางการเมือง	
ข้าราชการบำนาญ	จำนวน	37	8	13	2	60
	% ของอาชีพ	61.7 %	13.3 %	21.7 %	3.3 %	100.0 %
	% รวม	14.0 %	3.0 %	4.9 %	0.8 %	22.7 %
ข้าราชการประจำ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	จำนวน	8	1			9
	% ของอาชีพ	88.9 %	11.1 %			100.0 %
	% รวม	3.0 %	0.4 %			3.4 %
ครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา	จำนวน	20	4	2	1	27
	% ของอาชีพ	74.1 %	14.8 %	7.4 %	3.7 %	100.0 %
	% รวม	7.6 %	1.5 %	0.8 %	0.4 %	10.2 %
นักกฎหมาย ทนายความ	จำนวน	37	4	2	1	44
	% ของอาชีพ	84.1 %	9.1 %	4.5 %	2.3 %	100.0 %
	% รวม	14.0 %	1.5 %	0.8 %	0.4 %	16.7 %
นักการเมือง	จำนวน	14	6	7		27
	% ของอาชีพ	51.9 %	22.2 %	25.9 %		100.0 %
	% รวม	5.3 %	2.3 %	2.7 %		10.2 %
พ่อค้า นักธุรกิจ	จำนวน	26	1	6	1	34
	% ของอาชีพ	76.5 %	2.9 %	17.6 %	2.9 %	100.0 %
	% รวม	9.8 %	0.4 %	2.3 %	0.4 %	12.9 %
นักพัฒนา องค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์	จำนวน	3	8	1		12
	% ของอาชีพ	25.0 %	66.7 %	8.3 %		100.0 %
	% รวม	1.1 %	3.0 %	0.4 %		4.5 %
แพทย์ พยาบาล	จำนวน	9			1	10
	% ของอาชีพ	90.0 %			10.0 %	100.0 %
	% รวม	3.4 %			0.4 %	3.8 %
รับจ้าง พนักงานเอกชน	จำนวน	8			1	9
	% ของอาชีพ	88.9 %			11.1 %	100.0 %
	% รวม	3.0 %			0.4 %	3.4 %
สื่อมวลชน	จำนวน	9	1	1		11
	% ของอาชีพ	81.8 %	9.1 %	9.1 %		100.0 %
	% รวม	3.4 %	0.4 %	0.4 %		4.2 %
อื่นๆ ไม่ระบุอาชีพ	จำนวน	17		2	2	21
	% ของอาชีพ	81.0 %		9.5 %	9.5 %	100.0 %
	% รวม	6.4 %		0.8 %	0.8 %	8.0 %
รวม	จำนวน	188	33	34	9	264
	% ของอาชีพ	71.2 %	12.5 %	12.9 %	3.4 %	100.0 %
	% รวม	71.2 %	12.5 %	12.9 %	3.4 %	100.0 %

ค่าสถิติ Pearson Chi-Square = 69.305, Sig = 0.000

จากตารางสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้สมัครกับแรงจูงใจในการลงสมัครได้ดังนี้

กลุ่มข้าราชการบำนาญ เป็นกลุ่มอาชีพที่มีจำนวนมากที่สุดของผู้สมัครทั้งหมดคือ 60 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ผู้สมัครในกลุ่มอาชีพนี้ส่วนมากมีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ คิดเป็นร้อยละ 61.7 ของผู้สมัครทั้งหมดในกลุ่มข้าราชการบำนาญนี้ รองลงมาได้แก่แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 21.7 แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองร้อยละ 13.3 และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองอีกเพียงเล็กน้อย คือร้อยละ 3.3

กลุ่มข้าราชการประจำและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นกลุ่มอาชีพที่มีจำนวนเพียง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครกลุ่มนี้มีแรงจูงใจในการลงสมัครเพียงสองประเภท คือแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ จำนวนร้อยละ 88.9 และแรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมืองอีกเพียงร้อยละ 11.1

กลุ่มครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.2 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครส่วนใหญ่ร้อยละ 74.1 ของกลุ่มอาชีพนี้มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ รองลงมาได้แก่ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง คิดเป็นร้อยละ 14.8 และนอกเหนือจากนี้ มีผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองอีกเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.4 และ ร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

กลุ่มนักกฎหมาย ทนายความ มีจำนวนทั้งสิ้น 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครที่เป็นนักกฎหมาย ทนายความ ส่วนมากมีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ จำนวนมากถึงร้อยละ 84.1 นอกเหนือจากนี้ได้แก่ ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง ร้อยละ 9.1 ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่มเพียงร้อยละ 4.5 และผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองอีกเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.3

กลุ่มนักการเมือง มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 ของผู้สมัครทั้งหมด มีแรงจูงใจในการลงสมัครทั้งสิ้นสามประเภทด้วยกัน กล่าวคือ แรงจูงใจหลักของผู้สมัครส่วนมากคือแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ คิดเป็นร้อยละ 51.9 ของผู้สมัครทั้งหมดในกลุ่มนี้ ส่วนแรงจูงใจอีกสองประเภทคือ แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และแรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง จำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 25.9 และ ร้อยละ 22.2 ตามลำดับ

กลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจ เป็นกลุ่มผู้สมัครที่มีจำนวนมากพอสมควรคือ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครส่วนมากในกลุ่มนี้ก็มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมาได้แก่ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม มีจำนวนมากพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 17.6 และผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง กับ ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองอีกจำนวนเพียงร้อยละ 2.9 เท่ากัน

กลุ่มนักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์ มีจำนวนผู้สมัครเพียง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของผู้สมัครทั้งหมด แรงจูงใจหลักของผู้สมัครกลุ่มนี้ได้แก่ แรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองและกลุ่มอีกเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.3 ของผู้สมัครทั้งหมดในกลุ่มอาชีพนี้

กลุ่มแพทย์ พยาบาล มีผู้สมัครจำนวนทั้งหมดเพียง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครในกลุ่มอาชีพนี้มีแรงจูงใจสองประเภทด้วยกัน คือ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศซึ่งเป็นแรงจูงใจหลัก และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง คิดเป็นร้อยละ 90.0 และร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

กลุ่มรับจ้าง พนักงานเอกชน มีจำนวนผู้สมัครเพียง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ของผู้สมัครทั้งหมด มีแรงจูงใจหลักในการลงสมัครเพียงสองประการเช่นเดียวกับผู้สมัครในกลุ่มแพทย์ พยาบาล กล่าวคือ ผู้สมัครเกือบทั้งหมดมีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ จำนวนร้อยละ 88.9 และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง ร้อยละ 11.1

กลุ่มสื่อมวลชน มีจำนวนผู้สมัครทั้งสิ้น 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครเกือบทั้งหมดในกลุ่มนี้มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ คิดเป็นร้อยละ 81.8 และนอกเหนือจากนี้มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง และแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 9.1 เท่ากัน

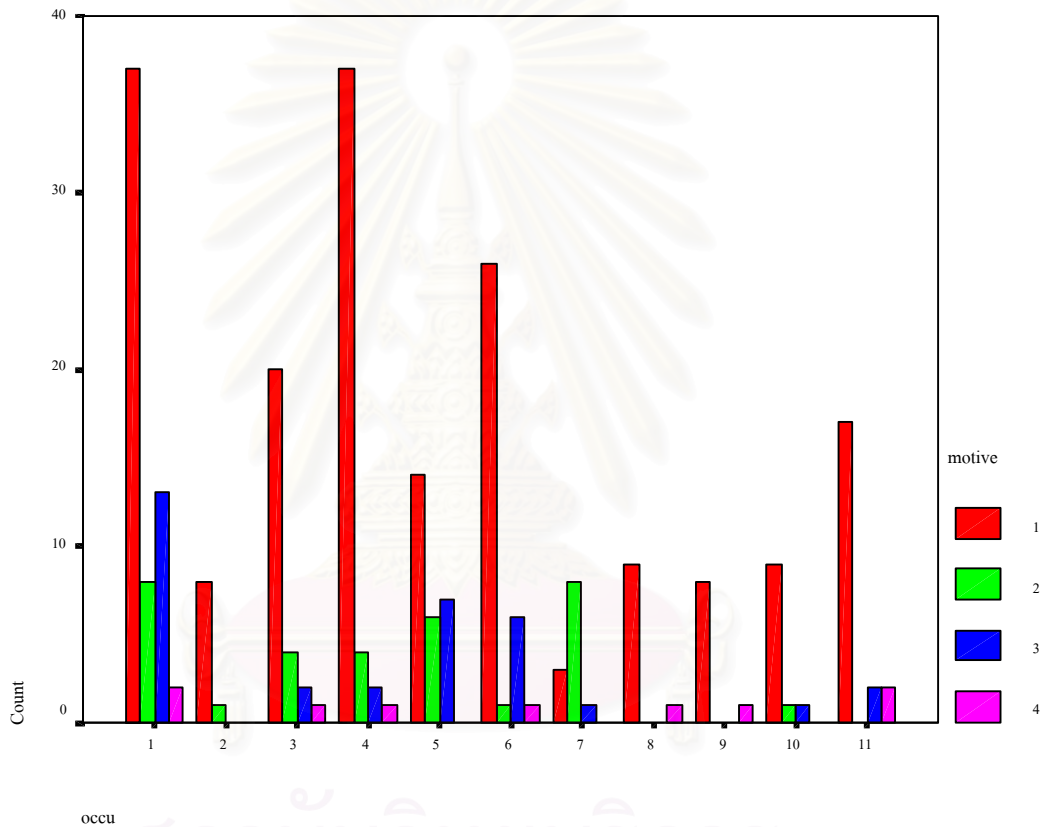
กลุ่มอาชีพอื่นๆ หรือไม่ระบุอาชีพ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ของผู้สมัครทั้งหมด ผู้สมัครส่วนมากในกลุ่มนี้มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมาได้แก่ ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และ ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง จำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 9.5

อาจกล่าวโดยรวมได้ว่าแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นแรงจูงใจหลักของผู้สมัครแทบทุกกลุ่มอาชีพ ยกเว้นเพียงกลุ่มนักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์เท่านั้นที่ผู้สมัครส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง ส่วนแรงจูงใจที่เป็นอันดับรองลงมาของแทบทุกกลุ่มอาชีพ ได้แก่ แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม

กับแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมืองจำนวนใกล้เคียงกัน และสุดท้ายได้แก่ แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง อย่างไรก็ตามอัตราจำนวนผู้สมัครที่มีแรงจูงใจประเภทต่างๆ ของแต่ละกลุ่มอาชีพก็มีความแตกต่างกันไปดังรายละเอียดที่ได้กล่าวไปในข้างต้น

เมื่อพิจารณาจากรายละเอียดทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นแล้ว สามารถจัดทำเป็นแผนภูมิเพื่อให้เห็นภาพรวมได้ชัดเจนขึ้นดังนี้

แผนภูมิที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับแรงจูงใจ

หมายเหตุ : แนวตั้ง แสดงจำนวน (คน) ของผู้สมัคร
แนวนอน แสดงกลุ่มอาชีพ (1=ข้าราชการบำนาญ, 2=ข้าราชการประจำและพนักงานรัฐวิสาหกิจ, 3=ครู อาจารย์ นักวิชาการ และผู้บริหารการศึกษา, 4= นักกฎหมาย ทนายความ, 5=นักการเมือง, 6=นักธุรกิจการค้า, 7=นักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์, 8=แพทย์ พยาบาล, 9=รับจ้าง พนักงานเอกชน, 10=สื่อมวลชน, 11=อื่นๆ)

แถบ 1 – 4 แสดงประเภทของแรงจูงใจ (1 = แสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ, 2 = สำนึกในหน้าที่ของพลเมือง, 3 = แสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม, 4= คลั่งไคล้ทางการเมือง)

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจะพบว่า ผลการศึกษามีความสอดคล้องกับสมมุติฐาน ทั้งในประเด็นด้านภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร และประเด็นด้านแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง กล่าวคือ

ภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครส่วนมาก เป็นบุคคลที่มีความรู้ดีมีฐานะทางอาชีพการงานที่เป็นที่ยอมรับทางสังคม เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสูงในหน่วยงานต่างๆ และหลายท่านเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป

ส่วนแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งของผู้สมัครประกอบด้วยแรงจูงใจ 4 ประเภท คือ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ ซึ่งเป็นแรงจูงใจหลักที่สำคัญที่สุด ผู้สมัครส่วนมากมีแรงจูงใจประเภทนี้ แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม สองประเภทนี้เป็นแรงจูงใจรองลงมา มีผู้สมัครบางส่วนที่มีแรงจูงใจสองประเภทนี้ และสุดท้ายแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง เป็นแรงจูงใจที่มีอยู่เป็นส่วนน้อยของผู้สมัครทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่องภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร และแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง มีจุดประสงค์ที่จะทราบถึงภูมิหลังของผู้สมัครโดยรวมว่า ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 เหล่านี้เป็นใคร และมีความมุ่งหมายอย่างไรในการลงสมัครรับเลือกตั้ง มีเป้าหมายใดเป็นแรงผลักดันให้บุคคลเหล่านี้เข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2543 นี้ นับว่ามีความสำคัญและน่าสนใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นครั้งแรกของประวัติศาสตร์ไทยที่ประชาชนจะมีสิทธิเลือกผู้ที่จะเข้าไปทำหน้าที่ในสภาสูงนี้โดยตรง

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ประชาชนมีความตื่นตัวและให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และมีบุคคลเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกนี้กันเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนสมาชิกวุฒิสภาได้ 18 คน มีผู้มาลงสมัครรับเลือกตั้งมากเป็นพิเศษถึง 264 คน นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาแล้วจะพบว่า เป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในระดับชาติไม่แพ้สภาผู้แทนราษฎร อีกทั้งยังเป็นสถาบันที่ต้องการบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความเป็นกลาง และเป็นอิสระจากการเมืองอีกด้วย แต่ในความเป็นจริงแล้วมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากถึงความสัมพันธ์ของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภากับพรรคการเมืองหรือนักการเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของวุฒิสภาต่อไปในอนาคตถ้าหากผู้สมัครเหล่านี้ได้รับการเลือกตั้งเข้าไป ดังนั้นการศึกษาในด้านตัวบุคคลของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาและติดตามการแสดงบทบาทของวุฒิสภาให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และความต้องการของประชาชน

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานไว้สองประเด็นด้วยกันคือ ประเด็นแรก เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้สมัคร ซึ่งมีข้อสมมุติฐานว่า ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาของกรุงเทพมหานคร ส่วนมากมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง เป็นผู้ประสบความสำเร็จสูงในหน้าที่การงาน มีเพียงเป็นส่วนน้อยที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำและมีความสำเร็จในหน้าที่การงานต่ำด้วย

ประเด็นที่สอง เป็นประเด็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งมีข้อสมมุติฐานว่า ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาส่วนมากมีแรงจูงใจหลักในการแสวงหาเกียรติยศชื่อเสียงเป็นหลัก มีเพียงส่วนน้อยที่ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยมีแรงจูงใจเพื่อประโยชน์ส่วนตน หรือมุ่งแสวงโชค

นอกจากนี้ การวิจัยเรื่องนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา เฉพาะผู้สมัครในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการเลือกตั้งในวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 เท่า

นั้น และใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารแนะนำตัวของผู้สมัคร จากตำรา และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลทั่วไปในด้านภูมิหลังของผู้สมัคร และใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ได้จำนวนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในด้านประวัติและแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้ง รวมทั้งสัมภาษณ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆประกอบด้วย

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความเป็นมาของวุฒิสภาไทย รวมถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในอดีตที่ผ่านมา พบว่าวุฒิสภาในอดีตที่ผ่านมานั้นล้วนแล้วแต่มาจากการแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหารทำให้บทบาทของวุฒิสภาที่ผ่านมาไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่โดยแท้จริง แต่บทบาทของวุฒิสภามักจะเป็นไปในลักษณะของการเป็นสภาที่อ้อมชูฝ่ายบริหาร จึงส่งผลให้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พ.ศ. 2540 กำหนดให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเป็นครั้งแรก อีกทั้งยังเพิ่มอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาเข้าไปอีก กล่าวคือ นอกจากจะมีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย และควบคุมฝ่ายบริหารเช่นเดิมแล้ว ยังมีหน้าที่ในการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งสูงต่างๆอีกด้วย

สำหรับทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจมูลเหตุของแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจประเภทต่างๆ ซึ่งแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจนั้น พบว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีจุดหมายหรือมีสิ่งคาดหวัง มาสโลว์เห็นว่า แรงจูงใจของมนุษย์นั้นเป็นความต้องการที่มีอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด มีเป็นลำดับขั้น กล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะมีความต้องการในระดับสูงขึ้นไปอีก

ส่วนแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น พบว่า มูลเหตุสำคัญของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยส่วนบุคคล เช่น บุคคลที่มีแนวโน้มจะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองมักจะเป็นบุคคลที่มีความสนใจเรื่องการเมือง มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีระดับการศึกษาสูง เป็นต้น

และเป้าหมายสำคัญในการที่บุคคลเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองก็มีมากมายเช่นกัน อย่างเช่น ต้องการจะเข้าใจโลกและสถานการณ์ต่างๆ ต้องการความกินดีอยู่ดี ต้องการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ฯลฯ ซึ่งแรงจูงใจทั้งหลายเหล่านี้สามารถรวบรวมเป็นแรงจูงใจประเภทต่างๆได้ คือ

แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นความต้องการที่จะได้อยู่ในฐานะหรือตำแหน่งที่คนอื่นให้ความยอมรับนับถือ

แรงจูงใจในความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง เป็นความต้องการที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยความรู้สึกว่าคุณควรที่จะเข้าร่วมทางการเมืองด้วยความสำนึกในหน้าที่ของตนต่อส่วนรวม

แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม เป็นความต้องการที่จะควบคุมหรือมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้อื่น นอกจากนี้อำนาจสามารถตอบสนององวัตถุประสงค์ต่างๆ ได้มากมาย บุคคลอาจแสวงหาอำนาจโดยมีแรงจูงใจต่างกันมากมายซึ่งในทางหนึ่งที่สำคัญนั้นก็คือ การใช้อำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์ของตนเองหรือพรรคพวก ด้วยความปรารถนาในทรัพย์สิน ความต้องการที่จะปกป้องทรัพย์สินของตนให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น

แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมทางการเมืองด้วยความสนใจ ใส่ใจ และฝักใฝ่ทางการเมืองเป็นพิเศษ เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองเป็นประจำสม่ำเสมอ เช่นลงสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทุกระดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นเรื่องภูมิหลังของผู้สมัครนั้น ในด้านข้อมูลทั่วไปได้ทำการศึกษาถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ โดยศึกษาตัวแปรทางด้าน เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และประสบการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2543 ทั้งหมด 264 คน พบว่า

ผู้สมัครส่วนใหญ่ร้อยละ 90.53 เป็นเพศชายจำนวนถึง 239 คนในขณะที่ผู้สมัครที่เป็นเพศหญิงมีเพียง 25 คนคิดเป็นร้อยละ 9.47 เท่านั้น

อายุของผู้สมัครส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 60-64 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.48 รองลงมาได้แก่ กลุ่มผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 40-44 ปี กลุ่มผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 55-59 ปี และกลุ่มผู้สมัครที่มีอายุระหว่าง 65-69 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากันทั้งสามกลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 15.53 ส่วนผู้สมัครที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ผู้สมัครที่มีอายุ 70 ปีขึ้นไปเพียงร้อยละ 4.55

ระดับการศึกษาของผู้สมัครส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.96 ขณะที่ผู้สมัครที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทเพียง ร้อยละ 29.92 และปริญญาเอกเพียง ร้อยละ 12.12 เท่านั้น

สำหรับตัวแปรด้านอาชีพเป็นตัวแปรที่ทำให้มองเห็นภาพรวมของผู้สมัครทั้งหมดได้ดีที่สุดว่าประกอบไปด้วยบุคคลกลุ่มใดบ้าง ซึ่งพบว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่เป็นข้าราชการบำนาญ มีจำนวนร้อยละ 22.73 รองลงมาคือ ผู้สมัครที่เป็นนักกฎหมาย ทนายความ จำนวนร้อยละ 14.39 ในขณะที่ผู้สมัครที่เป็นนักธุรกิจ และผู้สมัครที่เป็นนักการเมืองก็มีจำนวนรองลงมาใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 13.26 และร้อยละ 11.74 ตามลำดับ

ภูมิหลังด้านประสบการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา พบว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางการเมืองในฐานะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่างๆ เช่น สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญ หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นๆ กล่าวคือ ผู้สมัครกว่าร้อยละ 90 ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่างๆ ดังกล่าวมาก่อน

นอกจากนี้เมื่อศึกษาถึงประวัติความเป็นมาของผู้สมัคร รวมถึงประสบการณ์ในการทำงานต่างๆ จากหนังสือและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2543 ส่วนใหญ่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง เป็นผู้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสูงในหน่วยงานต่างๆ สอดคล้องกับสมมุติฐานในด้านภูมิหลังของผู้สมัคร

ส่วนการศึกษาในประเด็นเรื่องแรงจูงใจของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการลงสมัครรับเลือกตั้งนั้น ผลการศึกษาก็มีความสอดคล้องกับสมมุติฐานในด้านแรงจูงใจของผู้สมัครเช่นกัน กล่าวคือ จากการสัมภาษณ์ผู้สมัครจำนวนหนึ่งและผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ พบว่า ผู้สมัครส่วนใหญ่เห็นว่าวุฒิสภาเป็นสภาอันทรงเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกำหนดให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง และผู้สมัครส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ที่มีความอึดตัว มีความสำเร็จทางด้านการทำงานสูงในหน่วยงานที่ตนเองสังกัดอยู่แล้ว จึงต้องการจะเปลี่ยนแปลงบทบาทตนเองให้มีความสำคัญเป็นที่ยอมรับในระดับชาติบ้าง ดังนั้นแรงจูงใจของผู้สมัครส่วนใหญ่จึงเป็นไปเพื่อแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นสำคัญ ซึ่งผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 71.2 ของผู้สมัครทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม มีผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งที่ลงสมัครรับเลือกตั้งโดยความมุ่งหมายที่จะประโยชน์ต่อส่วนรวม ด้วยเหตุที่เล็งเห็นถึงความรู้ความสามารถ และความรู้สึกรักในหน้าที่ในฐานะพลเมืองของตน เป็นจำนวนร้อยละ 12.5 และมีผู้สมัครอีกจำนวนร้อยละ 12.9 ที่มีแรงจูงใจในลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม โดยส่วนใหญ่ต้องการเข้าไปเป็นตัวแทนของกลุ่มที่ตนทำงานหรือมีความผูกพันอยู่ด้วย และสุดท้ายผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง ซึ่งลงสมัครโดยที่รู้ตัวดีว่าตนเองจะไม่ได้รับการเลือกตั้ง แต่ให้ความสนใจลงสมัคร และมักจะลงสมัครรับเลือกตั้งทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งในทุกๆระดับ มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 3.4

ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครในครั้งนี้ เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ประกอบด้วยบุคคลจากกลุ่มอาชีพต่างๆรวม 18 คน คือ กลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนจำนวนมากที่สุด 6 คน กลุ่มอดีตข้าราชการจำนวน 4 คน กลุ่มนักวิชาการจำนวน 3 คน กลุ่มนักกฎหมายทนายความจำนวน 2 คน สื่อมวลชนจำนวน 1 คน นักธุรกิจจำนวน 1คน และอดีตนักการเมือง 1คน ซึ่งผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครนี้ ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไป

นอกจากนี้เมื่อได้ข้อสรุปจากการศึกษาในประเด็นด้านภูมิหลังของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กับประเด็นด้านแรงจูงใจในการลงสมัครแล้ว สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของทั้งสองประเด็น

ได้ กล่าวคือ นำเอาภูมิหลังทางด้านอาชีพที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นตัวแปรที่เด่นชัดที่สุดในการมองภาพรวมของผู้สมัคร มาทำการหาความสัมพันธ์กับประเภทของแรงจูงใจของผู้สมัคร ซึ่งพบว่า ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ

แม้ว่าผู้สมัครส่วนใหญ่ของเกือบทุกกลุ่มอาชีพจะมีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นหลัก แต่ก็ยังมีจำนวนอัตรารวมถึงแรงจูงใจประเภทอื่นรองลงมาแตกต่างกันออกไปในแต่ละกลุ่มอาชีพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มผู้สมัครที่เป็นข้าราชการบำนาญซึ่งเป็นกลุ่มผู้สมัครที่มีจำนวนมากที่สุด มีผู้สมัครที่มีแรงจูงใจประเภทต่างๆ ทั้งสี่ประเภท โดยผู้สมัครจำนวนกว่าครึ่งคือร้อยละ 61.7 ของผู้สมัครในกลุ่มอาชีพนี้ มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นหลัก รองลงมาคือผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม จำนวนร้อยละ 21.7 ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมืองจำนวนร้อยละ 13.3 และผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองน้อยที่สุดจำนวนเพียงร้อยละ 3.3

มีกลุ่มผู้สมัครที่มีแรงจูงใจต่างๆ ครอบคลุมประเภทเช่นเดียวกับผู้สมัครในกลุ่มข้าราชการบำนาญ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้สมัครที่มีจำนวนมากพอสมควรเมื่อเทียบกับผู้สมัครทั้งหมดทุกกลุ่มอาชีพ ได้แก่ ผู้สมัครในกลุ่มครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา กลุ่มนักกฎหมาย ทนายความ และกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจ โดยผู้สมัครส่วนมากจำนวนกว่าร้อยละ 70 ของทั้งสามกลุ่มอาชีพ มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ ส่วนแรงจูงใจในอันดับรองลงมานั้นพบว่า ทั้งกลุ่มครู อาจารย์ นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา และ กลุ่มนักกฎหมาย ทนายความ มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองอีกจำนวนเล็กน้อยเป็นแรงจูงใจรองลงมาตามลำดับ สำหรับกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจนั้นมีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่มเป็นแรงจูงใจสำคัญ รองลงมาจากแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ มีจำนวนมากพอสมควรคือร้อยละ 17.6 ของผู้สมัครทั้งหมดในกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจนี้ ส่วนผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมืองของกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจนี้ มีจำนวนเท่ากันเพียงร้อยละ 2.9 เท่านั้น

กลุ่มผู้สมัครที่เป็นนักการเมืองมีแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งสามประเภท คือ ประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้สมัครทั้งหมดในกลุ่มนี้ (ร้อยละ 51.9) มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศเป็นหลัก นอกเหนือจากนี้มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง จำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 25.9 และ ร้อยละ 22.2 ตามลำดับ

กลุ่มผู้สมัครที่เป็นนักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์ ก็มีแรงจูงใจในการลงสมัครรับเลือกตั้งสามประเภทเช่นเดียวกับผู้สมัครในกลุ่มนักการเมือง แต่ต่างกันตรงที่แรงจูงใจหลักของผู้สมัครในกลุ่มนักพัฒนาองค์กรเอกชน นักสังคมสงเคราะห์นี้ คือ แรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง จำนวนร้อยละ 66.7 ในขณะที่แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ และแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม มีจำนวนเพียงร้อยละ 8.3 เท่านั้น

กลุ่มผู้สมัครที่เป็นสื่อมวลชนก็มีแรงจูงใจในการลงสมัครสามประเภทอีกเช่นเดียวกัน โดยที่แรงจูงใจหลักของผู้สมัครส่วนมากเกือบทั้งหมดของกลุ่มนี้คือ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ จำนวนร้อยละ 81.8 ในขณะที่ผู้สมัครที่มีแรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และ แรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง มีจำนวนเท่ากันเพียงร้อยละ 9.1

ผู้สมัครในกลุ่มแพทย์ พยาบาล และผู้สมัครในกลุ่มรับจ้าง พนักงานเอกชน มีแรงจูงใจสำคัญสองประเภทเท่านั้น คือ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ และ แรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง ซึ่งผู้สมัครเกือบทั้งหมดของทั้งสองกลุ่มอาชีพมีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ จำนวนมากกว่าร้อยละ 80

กลุ่มผู้สมัครที่เป็นข้าราชการประจำ และพนักงานรัฐวิสาหกิจมีแรงจูงใจในการลงสมัครสองประเภทเช่นกัน แต่เป็นแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ และแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง โดยที่ผู้สมัครเกือบทั้งหมดของกลุ่มข้าราชการประจำและพนักงานรัฐวิสาหกิจนี้จำนวนร้อยละ 88.9 มีแรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ และมีผู้สมัครในกลุ่มนี้จำนวนเพียงร้อยละ 11.1 เท่านั้นที่มีแรงจูงใจในความสำเร็จในหน้าที่ของพลเมือง

ส่วนผู้สมัครในกลุ่มอาชีพอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาทั้งหมด รวมถึงผู้สมัครที่ไม่ระบุอาชีพที่แน่ชัด มีแรงจูงใจหลักสามประการด้วยกันคือ แรงจูงใจในการแสวงหาชื่อเสียงเกียรติยศ จำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 81.0 และรองลงมาคือ แรงจูงใจในการแสวงหาอำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนเองหรือกลุ่ม และแรงจูงใจในความคลั่งไคล้ทางการเมือง จำนวนเท่ากันคือร้อยละ 9.5

ข้อสังเกตทั่วไป

จากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 มีประชาชนตื่นตัวออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากถึงร้อยละ 71.7¹ จนดูเหมือนว่าการปฏิรูปทางการเมืองไทยเริ่มมีความก้าวหน้าขึ้น มีข้อสังเกตบางประการที่น่ากล่าวถึงเกี่ยวกับเรื่องนี้ กล่าวคือ

¹ คณะกรรมการการเลือกตั้ง, กราฟแสดงยอดผู้มาใช้สิทธิเปรียบเทียบ (Online). แหล่งที่มา : [http:// www.ect.go.th](http://www.ect.go.th) (7 มิถุนายน 2543)

ประการแรก การที่ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีความตื่นตัวออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นจำนวนมากนั้นเป็นเพราะความตระหนักถึงภาระหน้าที่ ความสำคัญของสมาชิกวุฒิสภาที่มีต่อประเทศ หรือเป็นเพราะกระแสแห่งการปฏิรูปการเมือง และการประคองขบวนการของสื่อต่างๆ หรือความเข้าใจผิดในเรื่องของการเสียสิทธิอื่นๆ นอกเหนือจากการเสียสิทธิทางการเมืองหากไม่ได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งที่สอง ในวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2543 ชาวกรุงเทพมหานครออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งลดลงเหลือเพียงร้อยละ 40.4² เท่านั้น

ประการที่สอง เมื่อพิจารณาถึงผลการเลือกตั้งจะพบว่า ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานครในครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง มีผลงานด้านต่างๆ เป็นที่ยอมรับ และมีภาพพจน์ค่อนข้างดี ที่สำคัญอดีตนักการเมืองได้รับการเลือกตั้งเข้ามาน้อย ซึ่งทำให้มองได้ว่าคนกรุงเทพมหานครมีความรู้ ความเข้าใจในระดับหนึ่งถึงภาระหน้าที่ของวุฒิสภา ที่รัฐธรรมนูญต้องการให้เป็นสภาที่เป็นกลาง ปลอดจากการเมือง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งตามสัดส่วนของคนกลุ่มต่างๆ ในสังคมแล้ว จะพบว่ายังไม่มีหลากหลายพอ กล่าวคือ แม้ว่าจะมีตัวแทนจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ทั้งกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มอดีตข้าราชการ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มนักกฎหมาย ทนายความ สื่อมวลชน นักธุรกิจ และอดีตนักการเมืองแล้ว แต่ก็ยังไม่ตัวแทนของบางกลุ่มที่สำคัญ เช่น กลุ่มคนพิการ กลุ่มคนตาบอด กลุ่มสตรี เป็นต้น

ประการที่สาม ผลคะแนนของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งมีความกระจายอย่างมาก มีเพียงผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นอันดับหนึ่งและสองเท่านั้นที่ได้คะแนนเกินร้อยละ 10 ยิ่งไปกว่านั้นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งบางคนในอันดับท้ายๆ ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 1 และผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีชื่อเสียงหลายท่านไม่ได้รับการเลือกตั้ง จากผลคะแนนเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้สมัครอย่างเพียงพอ หรือไม่ก็อาจเป็นไปได้ว่าผู้สมัครมีจำนวนมากเกินไปทำให้ตัดคะแนนกันเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องนี้ มีประเด็นที่เกี่ยวข้องและน่าจะทำการศึกษาเพิ่มเติม คือ

1. การศึกษาถึงพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อดูถึงแบบแผนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาว่า บุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ จะมีแบบแผนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ใช้เหตุผลหรือเกณฑ์อะไรในการตัดสินใจ แตกต่างจากเหตุผลในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่อย่างไร

² เรื่องเดียวกัน.

2. การศึกษาถึงภูมิหลังของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปเป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้อย่างหมด ทั่วผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปเป็นสมาชิกวุฒิสภาจากทั่วประเทศนั้นเป็นใครกันบ้าง ประกอบด้วยคนกลุ่มใดบ้าง มีประวัติความเป็นมาอย่างไร สัดส่วนของกลุ่มอาชีพต่างๆ เป็นอย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่

3. ในโอกาสต่อไปน่าจะได้มีการศึกษาถึงบทบาทของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ชุดแรกนี้ว่า มีบทบาทเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างไร ตอบสนองต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันหรือไม่ และมีผลกระทบของภูมิหลังของสมาชิกวุฒิสภาต่อการแสดงบทบาทหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

4. การศึกษาถึงปัญหาการจัดการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง การจัดการเลือกตั้งในครั้งต่อไป โดยศึกษาว่าในการเลือกตั้งที่ผ่านมามีปัญหาติดขัดอะไรบ้าง อุปสรรคต่างๆ มีสาเหตุมาจากอะไร และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระมล ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ และ ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. การเลือกตั้ง พรรคการเมือง และเสถียรภาพของรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิจัย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

กาญจนา นาคสกุล. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

กิจจา แสงขวลิต. บทบาทวุฒิสมาชิกในกระบวนการทางการเมืองไทย พ.ศ. 2516-2536. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. เปิดโลกความคิด มองวุฒิสภาไทย. กรุงเทพมหานคร : ชัคเซสมิเดีย, 2539.

ชัตติยา กรรณสูต. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

คณะกรรมการการเลือกตั้ง. กราฟแสดงยอดผู้มาใช้สิทธิเปรียบเทียบ (Online). แหล่งที่มา : [http:// www.ect.go.th](http://www.ect.go.th) (7 มิถุนายน 2543)

คณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือวุฒิสภา. 4 ปีในวุฒิสภา “บันทึกไว้ในใจเรา”. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรุงเทพ(1984. จำกัด,2543.

คณิต บุญสุวรรณ. กระบวนการทำงานของระบบรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่. กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, 2541.

คณิต บุญสุวรรณ. กระบวนการทำงานของระบบรัฐสภาในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่. ใน รวมสารรัฐธรรมนุญฉบับประชาชน, หน้า 225-282. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2541.

โคทม อารียา. การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ครั้งแรกในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, 2542.

จอห์น อิงภากรณ์. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

แจ่งวรรณ คดีบรรณ. “วุฒิช 2000 สภาคณาญาติ : วิฤตศรัทธาทางการเมือง.” วัฏจักร 10 มกราคม 2543 : 10.

เฉลิมวุฒิ รักษาติวงศ์. การวิเคราะห์โครงสร้างของเทศบาลตามร่างพระราชบัญญัติเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ชวนะ ภวากานันท์. ความสำคัญทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มผลประโยชน์ในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะกรณีเขตเทศบาลตำบลโนนสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ชัยวัฒน์ สุริวิชัย. วุฒิสมาชิกใหม่ ต้องดีกว่าเก่า : ทำอย่างไร? ผู้จัดการรายวัน 10 กุมภาพันธ์ 2543.: 6.

เชาวนะ ไตรมาศ. การเลือกตั้งแบบใหม่ ทำไมคนไทยต้องไปเลือกตั้ง. กรุงเทพมหานคร : พี. เพรส, 2542.

ณรงค์ สินสวัสดิ์. จิตวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา, 2527.

ณรงค์ สินสวัสดิ์. จิตวิทยาทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมล, 2518.

ณรงค์ศักดิ์ เดชอุดม. แรงจูงใจในการสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ดุสิต เจริญกุลทรัพย์. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

เดโช สวานานนท์. จดหมายเหตุฉบับย่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. ใน รวบรวมสาระรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน, หน้า 80-120. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2541.

ถวัลย์ รุยาพร. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

ทวีพงศ์ แสงสุวรรณ. ผลกระทบของระบบสองสภาต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของไทย พ.ศ. 2475-2527. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ธรรมสภา. คู่มือปฏิบัติธรรม. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา, 2537.

ธวัชชัย กฤติยาภิชาติกุล. การสร้างทายาททางการเมืองของตระกูลนักการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ธีรเทพ ทองสถิตย์. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

บำเพ็ญ บินไทยสงค์. แรงจูงใจในการเป็นนักการเมือง : ศึกษากรณีนักการเมืองของจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528 .

- บุญเหลือ เครือไชย. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.
- ประนอม สโรชมาน. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- ประสิทธิ์ สวาสดิ์ญาติ. วัฒนธรรมทางการเมือง. ใน การเมืองและสังคม, หน้า 145-154. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- ปราโมทย์ ไม้กลัด. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- ผดุงศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์. ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมกับทัศนคติทางการเมืองของสมาชิกสภาเทศบาลเมืองตาก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ผุสดี ตามไท. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว และสายทิพย์ สุคติพันธ์. การเมืองของเด็ก : กระบวนการสังคมประกิตทางการเมือง. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. เอกสารการวิจัยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น แทนตำแหน่งว่าง : 18 เมษายน 2526. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2527.
- พัชราภรณ์ วนะสินธุ์. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- พิเชษฐ สีขมรังษี. แรงจูงใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำชุมชนไทย : ศึกษากรณีผู้บางเลน จังหวัดนครปฐม นำในชุมชนในเขตอำเภอ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- เพชรรัตน์ เตชวัชรา. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531.
- มานิตย์ จุมปา. รัฐธรรมนูญใหม่มีอะไรใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2541.
- รัฐฉะ สิริธรรงค์. ผลกระทบของภูมิหลัง ทัศนคติทางการเมืองและแรงจูงใจทางการเมืองที่มีต่อบทบาททางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ลิขิต ธีรเวคิน. วัฒนธรรมทางการเมืองและการกล่อมเกลาริเริ่มรู้ทางการเมือง. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 28 : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

- วรทัศน์ วาณิชอังกร. การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่นไทยมุสลิม : ศึกษาเฉพาะกรณีใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- วรสิทธิ์ โรจนพานิช. การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลสะท้อนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- วัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์. เด็กที่ถูกกลืนในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วีระ กิจจาทร. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- ศรียพันธ์ บุญหลง. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- ศรียศศักดิ์ คำภีร์ญาณ. แรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมืองไทย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สถาพร โคธีรานุกรักษ์. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- สถิต นิยมญาติ. สังคมวิทยาการเมือง. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524
- สนั่น มณีกุล. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. กฎหมายการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2542.
- สมพงศ์ เกษมสิน. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- สายสุรี จุติกุล. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.
- สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า. ทำเนียบสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2534. กรุงเทพมหานคร : กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2534.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. ศูนย์บริการข้อมูลและกฎหมาย. ทำเนียบสมาชิกวุฒิสภา 2537. กรุงเทพมหานคร : กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2537.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. ฝ่ายผลิตเอกสารรัฐสภา. กองการประชาสัมพันธ์. ทำเนียบสมาชิกรัฐสภา 2535. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2535.

- สุขุม ดลโสภณ. แรงจูงใจ, ทศนคติ, บุคลิกภาพและอุปนิสัยทางการเมืองของผู้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเลือกตั้งของคนไทย : ศึกษาจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2522. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สุจินต์ ไผ่เจริญ. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- สุชาติ ไชยะมะโน. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.
- สุธีรา ทอมสัน และ เมทินี พงษ์เวช, บรรณาธิการ. ทำเนียบสตรี ผู้นำการเปลี่ยนแปลง พลัังสรรค์ในการพัฒนาประเทศ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเอดิสัน เพรส โปรดักส์ จำกัด, 2539.
- สุนทร โคตรบรรเทา. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.
- สุปรีย์ สมุทธประภูต. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองกับความจำเป็นในการปรับปรุงองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุรินทร์ สุทธิธรรมดำรง. วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- เสนาะ ดิยาวี สุปราณี ศรีนัตราภิมุข และ นิยะดา ชุณหวงศ์. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.
- โสภณ เคนวิเศษ. บทบาทของวุฒิสภาในการควบคุมฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- โสภา ชูพิกุลชัย. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- อนันต์ อินสุข. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2543.
- อมร รักษาสัตย์. รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พร้อมบทวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- อับราฮัม ริบคอฟ และ จอน โอ นิวแมน. การเมืองแบบอเมริกัน. แปลโดย กระมล ทองธรรมชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมาคมนักคิดศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2515.

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

อำนาจ ชุณหะวัณ. บทบาทของวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีวุฒิสภาดำรงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2521. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

อุทัย อัครวิไล. ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์, 22 กุมภาพันธ์ 2543.

อุษา ว่องวงศ์ภพ. ภูมิหลัง แรงจูงใจ และพื้นฐานอำนาจของผู้นำทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ภาษาอังกฤษ

Almond, Gabriel and Verba, Sidney. The Civic Culture. Boston : Little, Brown and Company, 1965.

Campbell, Angus. Sense of Citizen Duty. In Robinson, John P., Rusk, Jerrold G. and Head, Kendra B. (ed.) Measures of Political Attitudes, pp. 441-446. Ann Arbor, Mich. : The Institute for Social Research, 1968.

Coleman, James S. Introduction. In Coleman, James S. (ed.) Education and Political Development, pp. 3-32. New Jersey : Princeton University Press, 1968.

Dahl, Robert A. Who Governs? Democracy and Power in an American City. New Haven : Yale University Press, 1961.

Flippo, Edwin B. Principles of Personnel Management. 2nd ed. Tokyo, Japan : Kogakusha, 1966.

Guilford John S. and Gray, David E. Motivation and Modern Management. London : Harper and Row, Publishers, 1970.

Lane, Robert E. Political Life : Why and How People Get Involved in Politics. New York : The Press, 1959.

Lane, Robert E. Political Thinking and Consciousness. Chicago : Markham Publishing, 1969.

Lasswell, Harold D. The Political Personality. In Power and Personality, p. 90. New York : W.W. Norton, 1948.

Lipset, Seymour M. Political Man. Garden City, New York : Doubleday, 1960.

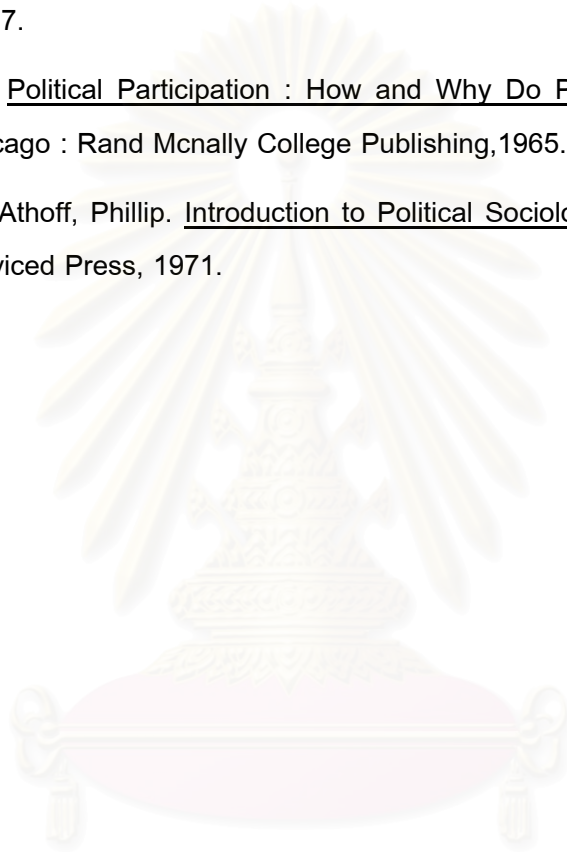
Maslow, Abraham H. Motivation and Personality. New York : Harper and Row, 1954.

McClosky, Herbert. Political Participation. In Sills, David L. (ed.) International Encyclopedia of the social Sciences, pp. 252-264. New York : Macmillan and free press, 1968., Vol. 12..

Milbrath, Lester W. and Goel, M.L. Political Participation. Chicago : Rand McNally College, 1977.

Milbrath, Lester W. Political Participation : How and Why Do People Get Involved in Politics. Chicago : Rand McNally College Publishing, 1965.

Rush, Michael and Athoff, Phillip. Introduction to Political Sociology. London : Western Printing Serviced Press, 1971.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. ประวัติของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543

ภาคผนวก ข. ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร 4 มีนาคม พ.ศ. 2543

ภาคผนวก ค. ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร 29 เมษายน พ.ศ. 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ประวัติของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2543 *

1. ศ.นพ.ดร.วิจิตร บุนนยะโหดระ

อายุ 70 ปี

การศึกษา จบปริญญาเอกด้านแพทยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยมหิดล

นอกจากนี้ยังได้รับประกาศนียบัตรด้านการบริหารความปลอดภัย สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม จากสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สวีเดน ฯลฯ

อาชีพ แพทย์ / ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

ที่อยู่ 469 / 37 อาคารเบญจศรี ถ.ศรีอยุธยา ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นประธานศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งชาติ ที่ปรึกษารัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัย ที่ปรึกษากรมการสาธารณสุข-เยาวชนและผู้สูงอายุสภาผู้แทนราษฎร ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญองค์การอนามัยโลก เป็นผู้ทำงานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนมากกว่า 30 ปี โดยเป็นผู้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยเสนอรัฐบาลให้ก่อตั้งคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.) ขึ้น เป็นผู้ผลักดันให้มี พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยรถยนต์ และ พ.ร.บ.ความปลอดภัยอื่นๆ นอกจากนี้ยังเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชน ทางวิทยุและโทรทัศน์ รายการปลอดภัยไว้ก่อน สัมผัสที่ 6 ฯลฯ เขียนหนังสือมากมาย เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและสามารถดูแลรักษาตนเองให้มีสุขภาพดี ปัจจุบันเป็นนายกสมาคมผู้บริโภคไทย เป็นนายกสมาคมป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ประธานมูลนิธิสุขภาพ ประธานสถาบันสุขภาพนานาชาติ ประธานสถาบันความปลอดภัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อม และการประหยัดพลังงานแห่งชาติ เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ มหาวิทยาลัยมหิดล และอื่นๆ

2. นายบุญเทียน คำชู

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านการจัดการทั่วไป จากสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ / ผู้เชี่ยวชาญด้านแรงงานสิทธิมนุษยชน สวัสดิการสังคม

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นประธานสภาองค์การลูกจ้างสมาพันธ์ เป็นนักบริหาร 8 การไฟฟ้านครหลวง และนายกสมาคม พนักงานรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้านครหลวง

*หมายเหตุ : ประวัติผู้สมัคร ณ เวลาที่ทำการลงสมัครรับเลือกตั้ง พ.ศ. 2542.

3. พลเอก จำแลง อุซุโกมล

อายุ 65 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ทางด้านวิทยาศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นเสนาธิการกองทัพภาคที่ 1 ผู้ช่วยเสนาธิการทหารบก ฝ่ายกิจการพลเรือน ผู้อำนวยการกองอำนวยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ และมีความเชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาประเทศ

4. นายมานะศักดิ์ อินทรโกมลย์สุด

อายุ 61 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2481 ที่จังหวัดนครราชสีมา บิดาชื่อ นายยศ

อินทรโกมลย์สุด เป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม มารดาชื่อ นางยุพวรรณ อินทรโกมลย์สุด

การศึกษา เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียน เซนต์คาเบรียล เมื่อปี พ.ศ. 2496 จบชั้น

เตรียมอุดมศึกษาที่โรงเรียนเตรียมอุดมเมื่อปี พ.ศ. 2498 และจบการศึกษารัฐศาสตรบัณฑิต

จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2504 เมื่อจบการศึกษาได้เข้ารับราชการที่สำนักงบประมาณ

ประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี และได้รับทุนไปศึกษาต่อที่ สหรัฐอเมริกา จบการศึกษาระดับ

ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย SOUTHERN CALIFORNIA สหรัฐ

อเมริกา

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยทำงานที่สำนักงบประมาณ พ.ศ. 2504-2513 และธนาคารพัฒนา

เอเชีย (A.D.B.) พ.ศ. 2513-2517, เคยเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2517-

2524, สมาชิกสภานิติบัญญัติ 15 พฤศจิกายน 2520 - 22 เมษายน 2522, สมาชิกวุฒิสภา 22 เมษายน

2522 - 11 มีนาคม 2526, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา 27 กรกฎาคม 2529 - 29

เมษายน 2531, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร 24 กรกฎาคม 2531 - 23

กุมภาพันธ์ 2534, เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม 2534, ประธานกรรมการเศรษฐกิจ

สภาผู้แทนราษฎร 2534

5. นายชุมพล ศิลปอาชา

อายุ 59 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2483 ที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี บิดาชื่อ นายเฮงกิม มารดาชื่อ นางสาวเฮง ภรรยาชื่อ นางดวงมัลย์ (เจียรสวัสดิ์วัฒนา) ศิลปอาชา เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง มีบุตรสาว 1 คน และบุตรชาย 1 คน คือ นางสาวสลิลดา ศิลปอาชา สำเร็จการศึกษาจาก คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ นายรัฐพล ศิลปอาชา สำเร็จการศึกษาจาก คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. 2506 และจบปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ จากประเทศสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2509

อาชีพ นักการเมือง / นักวิชาการ

ที่อยู่ 4108 / 2 ซอยเจียรสวัสดิ์ ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 8 สมัยติดต่อกันตั้งแต่ พ.ศ. 2522-2541 เคยดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ทางการเมืองมากมาย เช่น เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง 2 สมัยคือ ในปี พ.ศ. 2529-2531 และในเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม พ.ศ. 2535 เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในปี พ.ศ. 2540-2541 เป็นประธานคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง พ.ศ. 2538-2539 นอกจากนี้ยังเคยดำรงตำแหน่งในทางวิชาการ เช่น เป็นอาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2513-2522 และปัจจุบันก็ยังเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาในมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาหลายสถาบัน รวมทั้งเป็นนักวิชาการอิสระด้วย

6. นางเจี๊ยง จันทรมล

อายุ 52 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี แพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอุปนายกสมาคมผู้บริหารโรงพยาบาลประเทศไทย เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลในเครือบางปะกอกเป็นกรรมการประเมินภาควิชาในคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมีความเชี่ยวชาญในด้านการรักษาพยาบาล

7. นายจินดา กรรพฤทธิ

อายุ 59 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นที่ปรึกษากฎหมายสมาคมศิษย์เก่าเสนาธิราชดินแดน ผู้ฝึกสอนกีฬาฟันดาบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และนักกีฬาทีมชาติวิทยากรพิเศษสอนวิชากฎหมายของโรงเรียนเสนาธิราชดินแดน อุปนายกสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ อดีตทนายประจำสำนักงาน ชะลอ ไข่สดี และสหาย ผู้จัดการฝ่ายกฎหมายบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทองธนา จำกัด และผู้จัดการฝ่ายกฎหมายบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์วอลล์สตรีท จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันเป็นทนายความประจำสำนักทนายจินดา กรรพฤทธิ

8. พลเอกเฟื่องเฉลย อหิรุทธเทวา

อายุ 69 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2473 ที่กรุงเทพมหานคร สมรสกับ ม.ร.ว.วิมลโพยม สวัสดิวัตน์ หลานอาของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ในรัชกาลที่ 7 มีบุตรชาย 2 คน และหญิง 1 คน

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง นอกจากนี้ยังจบวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) หลักสูตรหลักสูตรที่ 20 ของ บก.สูงสุดกระทรวงกลาโหม

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ บ้านบรรทมสินธุ์ 2 ถนนกรุงเกษม แขวงวัดสามพระยา เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์ (5 ปี) เกษียณอายุราชการเป็นตุลาการศาลทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการสภาพทหารผ่านศึก กระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการผู้จัดการ มูลนิธิสงเคราะห์ทหารผ่านศึกแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เป็น ผู้แทนฝ่ายไทยในการประชุมสุดยอดการริเริ่มก่อตั้งสมาคมอาเซียน (ASEAN) ที่ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย จนสัมฤทธิ์ผลจนถึงขณะนี้ที่กำลังเจริญเติบโตในเวทีโลก ไปราชการสงคราม ต่างประเทศในตำแหน่งหัวหน้ากองยุทธการ กองบัญชาการกองกำลังทหารไทยในสมรภูมิเวียดนาม

9. พลเอกสุพร หิรัญสี

อายุ 62 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้อำนวยการกองอำนวยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ มีความเชี่ยวชาญ ทางด้านการปกครอง ฝ่ายเสนาธิการ การพัฒนา

10. นายถวัลย์ รุยาพร

อายุ 42 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนติบัณฑิตไทย

และจบปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสยาม

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 486 / 78 ถ.เพชรบุรี 14 แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2540, กรรมการฝ่ายช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย สภานายความ พ.ศ. 2538-2541, กรรมการสวัสดิการ สภานายความ พ.ศ. 2538-2541, กรรมการรับฟังความคิดเห็น สภาร่างรัฐธรรมนูญ ประจำจังหวัดเพชรบุรี, ผู้อำนวยการศูนย์รับฟังความคิดเห็น การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภานายความ พ.ศ. 2540, อาจารย์บรรยายวิชาว่าความ สำนักฝึกอบรมวิชาว่าความ สภานายความ และกรรมการบริหารสภานายความ

11. นายจรัส สุพร

อายุ 56 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าหน้าที่ระดับ 6 การรถไฟแห่งประเทศไทย

12. นายวรัญชัย โชคชนะ

อายุ 47 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านบริหารการศึกษ จากสถาบันราชภัฏพระนคร

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร 4 สมัย ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 3 สมัย

13. ดร.จรัล ทองเกษม

อายุ 58 ปี

การศึกษา จบ ค.ศ.บ. (วิชาเอก ภาษาไทย) รุ่นที่ 12 จากวิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร จบปริญญาโททางนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจบปริญญาเอก ทางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี ประเทศอินเดีย

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ที่อยู่ 88 / 150 หมู่ที่ 6 ซอย 7 การเคหะชุมชนธนบุรี ส่วน 1 แขวงสามตำ

เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2504 - 2542 ลาออกก่อนเกษียณอายุ เคยเป็น ผู้อำนวยการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ผู้อำนวยการศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, หัวหน้าสำนักผู้ตรวจราชการกรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

14. พล.ต.ต.อุทัย อัครวิไล

อายุ 65 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้บังคับการตำรวจสันติบาล รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง มีความเชี่ยวชาญด้านการข่าวและการสืบสวนสอบสวนคดีการเมือง

15. นายสมิทธ ธรรมสโรช

อายุ 62 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีด้านวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเวอร์มอนต์ เอ็นยีเนียริง

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการกระทรวงคมนาคม เป็นอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา และกรมไปรษณีย์โทรเลข มีความเชี่ยวชาญทางด้านอุตุนิยมวิทยาและการสื่อสาร

16. พล.ต.ท.กิตติโชติ แสงนิล

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาตรี โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตำรวจตำแหน่งเลขานุการกรมตำรวจ

เป็นผู้บังคับการปราบปรามยาเสพติด และรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

17. นายมีพาศน์ โปตระนันท์

อายุ 65 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจบปริญญา

โททางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยแอสตันพอร์ต ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 226 / 8 ถนนเพชรเกษม แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นนักวิชาการและนักเขียนด้านนโยบายเศรษฐกิจการเงินการคลัง กฎหมายฯลฯ โดยค้นคว้าศึกษา เปรียบเทียบกับประเทศสำคัญๆ อย่างลึกซึ้งตลอดมา อดีต อาจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์จุฬาฯ, ม.เชียงใหม่, ม.สงขลานครินทร์ และ ม.ธรรมศาสตร์ เคยเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา รองอธิบดีศาลอุทธรณ์ภาค 1 หัวหน้าศาลจังหวัดสงขลา หัวหน้าศาลประจำกระทรวงผู้พิพากษาศาลจังหวัดเชียงใหม่ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาฯ

18. นายศักดิ์ ธนประกอบ

อายุ 45 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบริหารทั่วไป) มหาวิทยาลัยรามคำแหง จบปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยแห่งรัฐฟิตส์เบอร์ก สหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นผู้บรรยายพิเศษ สาขาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช เป็นนักเขียนบทความอิสระ หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยรายวัน ประชาชาติรายวัน ประชาชาติรายสัปดาห์ เข้มทิศ มติชนรายวัน สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์ฯ และเป็นนักธุรกิจอิสระ แอมเวย์ ปัจจุบันเป็นผู้จำหน่ายตรงระดับเพชรคู่

19. นายสง่า หอพิบูลสุข

อายุ 60 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นทนายความ มีความเชี่ยวชาญด้านการว่าความ

20. นายปริญญา สุขชิต

อายุ 51 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อาชีพ นักการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา การกีฬา และศิลปวัฒนธรรม เคยได้รับรางวัลผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมปี 2537

21. ดร.ขวัญไทย วังอุดม

อายุ 58 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีด้านธุรกิจเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า), ปริญญาโทและปริญญาเอกบริหารธุรกิจ University of Missouri สหรัฐอเมริกา, ประกาศนียบัตรเศรษฐศาสตร์การขนส่ง Shipping Economics Institute สาธารณรัฐเยอรมัน

อาชีพ ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

ที่อยู่ 690 ประชาราษฎร์บำเพ็ญ ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ผู้อำนวยการโครงการวิจัยการส่งข้าวออกต่างประเทศของเอสแคป, หัวหน้าคณะผู้แทนดูงานตลาดส่งออกสินค้าเกษตรในสหภาพยุโรป, ผู้แทนเจรจาแก้ไขปัญหาการค้าและความร่วมมือทางการค้า, กรรมการและอนุกรรมการด้านเศรษฐกิจการค้าและการขนส่ง, ผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ

22. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจบปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา / การศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษาชุมชน จากมหาวิทยาลัยโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เริ่มทำงานเป็นครูมัธยมในปี พ.ศ. 2507 เคยทำงานองค์การช่วยเหลือต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (ยูซอม / ประเทศไทย) เป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษา นักแปลและล่าม เป็นอาจารย์ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร และยังคงเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอุดมศึกษา และฝึกหัดครูในลาวและบังคลาเทศ

23. นายประเสริฐ ภัคดีพัฒนพนิช

อายุ 52 ปี

การศึกษา จบปริญญาโท จากนิด้า คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สาขาจัดการภาครัฐและเอกชน

อาชีพ นักธุรกิจ

ที่อยู่ 261 / 75-76 ถ.จรัญฯ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นผู้พิพากษาสมทบศาลแรงงาน ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร แร่

งานสัมพันธ์ และสิ่งแวดลอม ปัจจุบันเป็นประธานกรรมการ บริษัท พีเอ็มซี มาร์เก็ตติ้ง จำกัด และเป็นกรรมการบริษัท ยูไนเต็ดฟูตส์ จำกัด (มหาชน)

24. นายชวณ ชูจันทร์

อายุ 46 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้าน การปกครอง จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยทำเกษตรกรรมแบบผสมผสาน เป็นทนายความเป็นนิติกรในโรงงานน้ำตาล กรมโรงงานอุตสาหกรรม และมีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย การเมือง การปกครอง

25. นายธวัชชัย เทียนจวง

อายุ 47 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2495 บิดาชื้อร้อยตำรวจโทบัณฑิต

เทียนจวง มารดาชื่อนางอาภรณ์ เทียนจวง

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง / ทนายความ

ที่อยู่ 37 / 58 หมู่ที่ 11 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นอาจารย์พิเศษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วงปี

พ.ศ. 2525-2526 เป็นประธานศูนย์ช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมาย และสวัสดิการสังคม กลุ่มกรุงเทพมหานคร-ใต้ (มตงาน) และเคยเป็นสมาชิกสภาเขตดีเด่น ปี พ.ศ. 2541-2542

26. นายยุทธ โภธารามิก

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านแพทยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย แพทยศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 123 ซอยศูนย์วิจัย 14 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10130

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นรองอธิบดีกรมการแพทย์, อธิบดีกรมสุขภาพจิต, รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข, อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ, รองเลขาธิการมูลนิธิ แพทย์อาสา, สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

27. พล.ต.ท.ทวี ทิพย์รัตน์

อายุ 61 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2480 ที่จังหวัดเชียงใหม่ บิดาชื่อ นายสม และมารดาชื่อ นางชิง

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน พ.ศ. 2505

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 60 / 1 หมู่ที่ 10 ซอยลาดพร้าว 15 ถนนลาดพร้าว แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตำรวจ เคยเป็นผู้บัญชาการตำรวจนครบาล มีผลงานและความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย และการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา เป็นที่รู้จักและยอมรับกันโดยทั่วไป

28. นายประยุทธ์ มหากิจศิริ

อายุ 54 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยซานดิเอโก ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นผู้ประกอบการธุรกิจใหญ่ๆ หลายประเภทคือ โรงงานผลิตเนสกาแฟ ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดถึง 80% อุตสาหกรรมเหล็กแผ่นไร้สนิมแห่งแรกในอาเซียนส่งออกจำหน่ายกว่า 20 ประเทศ อุตสาหกรรมผลิตฟิล์มบรรจุภัณฑ์ส่งออกจำหน่ายกว่า 50 ประเทศทั่วโลก และกำลังจะก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมทองแดงบริสุทธิ์

29. นายบรรจง อภิรติกุล

อายุ 61 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดที่อำเภอบางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรี ภรรยาชื่อ ภญ.รัชดา อภิรติกุล

อดีตเภสัชกร กองเภสัชกรรม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร มีบุตร 1 คน ชื่อนายธนบรรจบ อภิรติกุล เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษา จบปริญญาโท ทางด้านการศึกษา จากประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ผู้บริหารการศึกษา

ที่อยู่ 140 / 5 ซอยลือชา 1 ถ.พหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นอาจารย์และผู้อำนวยการวิทยาเขตพณิชยการพระนคร, ผู้อำนวยการวิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ, ผู้อำนวยการสถาบันวิทยบริการราชมงคล, รองอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนสภาผู้แทนราษฎร, กรรมการดำเนินการเผยแพร่หลักการและสาระที่สำคัญตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้แก่สถานศึกษาสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

30. นายเสรี สุวรรณภานนท์

อายุ 44 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2499 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อ นายศรี มารดาชื่อ นางฉลวย

การศึกษา จบนิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปี พ.ศ. 2522 และเนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. 2523

อาชีพ นักกฎหมาย / ทนายความ

ที่อยู่ 143 / 487 ถนนบรมราชชนนี แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานในด้านกฎหมายมาตลอด เคยเป็นเลขานุการสภา ทนายความ เป็นประธานชมรมพิทักษ์สิทธิลูกหนี้ และนอกจากนี้ยังเคยทำงานด้านกฎหมายในระดับชาติ นั่นคือ เป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกรุงเทพมหานครอีกด้วย

31. นายสมศักดิ์ จามิกรณ์

อายุ 45 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยทำเกษตรกรรม และเป็นทนายความ

32. พล.ร.อ.เกาะหลัก เจริญรุกษ์

อายุ 67 ปี

การศึกษา จบโรงเรียนนายเรือ (สเปน) ทางด้านวิทยาศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ / นักการเมือง

ที่อยู่ 325 ซ. 32 หมู่บ้านปัญญา ถ.พัฒนาการ สวนหลวง พระโขนง กรุงเทพฯ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นนายทหารในกองทัพเรือ และเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา

ปี พ.ศ. 2534 และมีความเชี่ยวชาญทางด้านกาบริหารและการเมือง

33. นายสุรวัฒน์ ชมภูพงษ์

อายุ 44 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยซานดิเอโก ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ ที่ปรึกษาโรงพยาบาลรามาริบัติ แพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นอาจารย์สอนกฎหมาย รัฐธรรมนูญมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย และบริหารธุรกิจ

34. พลเอกธนพล บุญโยปรัชญัมภ์

อายุ 66 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดที่แขวงอากาศสอน เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ภรรยาชื่อ นางสมถวิล

บุญโยปรัชญัมภ์ เป็นอดีตผู้อำนวยการกองการเงินและบัญชีกรมชลประทาน มีบุตรชาย 2 คน และหญิง 1 คน

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 34 / 50 ซินเขต ซอย 1 / 38 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการทหาร มีความเชี่ยวชาญด้านความมั่นคง เคยเป็นผู้ อำนวยการกองการฝึก-ศึกษา กรมยุทธการทหารบก, ผู้บังคับหน่วยอาสาสมัครทหารพราน ภาค 4, เสนาธิการกองทัพภาคที่ 4 และกอ.รมน. ภาค 4, รองผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการสงครามพิเศษ, ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการผู้บัญชาการทหารสูงสุด, ที่ปรึกษาวิทยาลัยป้องกัน ราชอาณาจักรและที่ ปรึกษาสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ และเคยเป็นอาจารย์พิเศษบรรยายวิชาว่าด้วยความมั่นคงใน โรงเรียนเสนาธิการทหารบก, วิทยาลัยการทัพบก สถาบันจิตวิทยาความมั่นคง นักบริหารชั้นสูง ก. พ., นักศึกษาระดับปริญญา, สโมสรไลออนส์ โรตารี และสถาบันเอกชนอื่น

35. นายแก้วสรร อติโพธิ

อายุ 48 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2494 ที่จังหวัดลำพูน บิดาชื่อ นายศิริ มารดาชื่อ นางสุชาดา

การศึกษา นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2516 และเนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมเนติบัณฑิตสภา พ.ศ. 2518

อาชีพ นักวิชาการ

ที่อยู่ 35 / 40 หมู่ที่ 3 ซอย 13 แขวงหลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ และอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นแกนนำกลุ่มอาจารย์มหาวิทยาลัย คัดค้านการสืบอำนาจ รสช. และที่สำคัญเป็นอดีตสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ สายวิชาการ เป็นนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป

36. นายสมุท มงคลกิติ

อายุ 68 ปี

การศึกษา จบปริญญาเอกทางด้านวิทยาศาสตร์การเกษตร จากประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้ริเริ่ม โครงการผักปลอดสารพิษ เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเชี่ยวชาญในด้านนิเวศวิทยาของแมลงศัตรูพืช

37. ร.ต.ท.ณรงค์ เทวคุปต์

อายุ 58 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางรัฐประศาสนศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน

อาชีพ ผู้บริหารโรงเรียน

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นนายตำรวจนครบาล เป็นผู้บริหารงานโรงเรียนในเครือโรงเรียนตั้งตรงจิตรพานิชยการ มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย การปกครอง และการศึกษา

38. นายเดชาพันธ์ อ่ำเข็มยุทธ

อายุ 45 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ค้าขาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ค้าขายทำธุรกิจส่วนตัว

39. พล.อ.อ.สามารถ โสตสถิตย์

อายุ 62 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนนายเรืออากาศ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 77 / 2 ซ.อารีสัมพันธ์ 1 ถ.พหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการทหารเคยเป็นเสนานิการทหารอากาศ เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา และมีความเชี่ยวชาญทางด้านความมั่นคง การยุทธทางอากาศ

40. นายประหัต เสนวิรัช

อายุ 41 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นอนุกรมมาธิการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หัวหน้าหน่วย ฝ่ายกฎหมายธนาคารกลุ่มศรีอยุธยา ประธานสมาชิกสภาเขตลาดพร้าว มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

41. นายสุชพันธ์ จิรจรียาเวช

อายุ 50 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความ เป็นกรรมการและเลขานุการ มูลนิธิ ศจ.สัญญาธรรมศักดิ์ และนายกสมาคมร้านขายยาสมัยที่ 1 และ 3

42. นายเวชสิทธิ์ เทียนฉาย

อายุ 55 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการกองทัพเรือ และนิติกรของกรุงเทพมหานคร มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

43. คุณหญิงสมศรี กัณหมาลา

อายุ 67 ปี

การศึกษา จบปริญญาโท ทางด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น รีเสิร์ฟ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการเคยเป็นอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย มีความเชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาชุมชน

44. นายทินกร รุจิณรงค์

อายุ 45 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยดีทรอยต์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ สถาปนิก

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นอุปนายกสมาคม มัณฑนากรแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษากรมราชทัณฑ์ อาจารย์สอนหลายมหาวิทยาลัย มีความเชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรม และ ศิลปวัฒนธรรม

45. นายวิศาล ภัทรรธรรมมาศ

อายุ 63 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านกฎหมายเปรียบเทียบ จากมหาวิทยาลัยเซาเทิร์นเมทอติสต์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักกฎหมาย / นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นที่ปรึกษากฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นายกสภาวิทยาลัยคริสเตียน สมาชิกวุฒิสภา มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีน แรงงานสัมพันธ์และภาษีอากร

46. นายจำรัส อินทุमार

อายุ 43 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นประธานสมาพันธ์ชุมชนแห่งประเทศไทย

47. นายประทีป วัชรโชคเกษม

อายุ 49 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านศิลปศาสตร์ จากสถาบันราชภัฏธนบุรี

อาชีพ นักการเมือง / นักธุรกิจ

ที่อยู่ 43 / 37 ถนนสุขุมวิท 103 (อุดมสุข) แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นนายกสมาคมส่งเสริมชาวคลองเตย, สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พระโขนง ปี 2528-2532, อดีตผู้สมัคร ส.ส. เขต 5, อดีตที่ปรึกษาประธานรัฐสภา, อดีตที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี, ที่ปรึกษาสมาคมศิษย์เก่าสถาบันราชภัฏธนบุรี ปัจจุบันเป็นประธานกรรมการบริหาร บริษัท วัชรโชคเกษม จำกัด

48. นายสุชาติ วิริยานุภาพพงศ์

อายุ 41 ปี

การศึกษา จบเนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมกฎหมาย

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นหัวหน้าฝ่าย กฎหมายธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) ประธานสภาเขตพญาไท มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย

49. นายสุพัฒน์ ทองเพ็ญ

อายุ 58 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านสังคมมานุษยวิทยา จากมหาวิทยาลัยไมซอร์ ประเทศอินเดีย

อาชีพ ค้าขาย

ที่อยู่ 99 / 276 ซอย 20 ก หมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ถนนกรุงเทพกรีฑา แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10250

ประสบการณ์ในการทำงาน นายกสมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย 3 สมัย, เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งกองทุน สนับสนุนพระสงฆ์ ที่ขาดทุนทรัพย์ จาริกแสวงบุญ ณ สังเวชนียสถาน 4

ตำบล ประเทศอินเดีย, เป็นผู้เขียนและพิมพ์เผยแพร่ หนังสือพูดให้คิด หนังสือนิราศเขาสุกิม เป็น
 ธรรมวิทยาทาน ให้กับหน่วยงานราชการ เอกชนและสถานศึกษาทั่วประเทศต่อเนื่อง มาเป็นเวลา 5
 ปี, ประธานจัดงานสังสรรค์, ประธานจัดงานที่เป็นสาธารณกุศลอื่นๆ และให้ทุนการศึกษา เป็นต้น
 ตลอดมาอย่างต่อเนื่อง, ผู้ผลิตจำหน่ายผลไม้แช่อิ่ม (ลุงยิ้ม) ปัจจุบัน เป็นกรรมการผู้จัดการและ
 เจ้าของผู้จัดการ หจก.โคลัมเบีย (ไทยแลนด์) บริษัท ดิจิตาโฟนไทย จำกัด และบริษัท เอ.เทค.
 คอมมูนิเคชั่น จำกัด

50. พลเรือเอก ฉลอง ศาสตรสุข

อายุ 63 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี จากโรงเรียนนายเรือ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการกองทัพเรือ มีความเชี่ยวชาญด้านการเดินเรือ การอาวุธ
 และการทหาร

51. นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม

อายุ 57 ปี

การศึกษา จบปริญญาเอกทางด้านจิตเวชศาสตร์ แพทยสภา

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายกและผู้ก่อตั้ง
 สมาคมสมาชิกรัฐสภาประเทศไทย กรรมการอำนวยการโครงการณรงค์เพื่อไม่สูบบุหรี่ มีความเชี่ยวชาญ
 ด้านจิตเวชศาสตร์

52. นายจุมพล วามะศิริ

อายุ 59 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านเมตคอลลเทคโนโลยี จากมหาวิทยาลัยโคลัมเบียยูนิเียน
 สหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน ประธานกรรมการโรงงานผลิตยาทาเล็บ

53. นายทิวา ลีจากภัย

อายุ 42 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 133 / 19 หมู่ที่ 5 บางหว้า ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายโดยเฉพาะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. 2540 (ฉบับประชาชน), เป็นผู้เขียนหนังสือ "ทางรอด (รอด) ลูกหนี้สถาบันการเงิน หลังถูกฟ้องบังคับคดี, เป็นเจ้าของและหัวหน้า สำนักงานทนายความทิวา ลีจากภัย และเพื่อนประสบการณ์ทนายความ 15 ปี, เป็นนักกฎหมายดีเด่นได้รับโล่เกียรติคุณจากสภาทนายความ ปี พ.ศ. 2530 และ 2535

54. พันตรีคล้าย นวพันธ์

อายุ 64 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการทหาร เคยเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และสมาชิกวุฒิสภา มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ และการทหาร

55. นายสุชาติ ไชยมะโน

อายุ 63 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านมัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ประธานสภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร, นายกสมาคมสุขภาพจิตแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, นายกสโมสรไลออนส์สวีสวี กรุงเทพฯ ภาค 310 ดี 41-42, กรรมการวิสามัญสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ, ผู้อำนวยการโรงเรียนระดับ 9 กรมสามัญศึกษา

56. นางหงษ์ลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์

อายุ 66 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการกรมการปกครอง เคยเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารจัดการ และบริหารงานคลัง

57. นายกฤษฎา พรหมพิพัฒน์พร

อายุ 47 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นทนายความมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

58. นายวิจิตร เกตุแก้ว

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านพลศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นประธานสมาพันธ์ฟุตบอลอาเซียน (A.F.F.) คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬา

59. นางสุภาวดี หาญเมธี

อายุ 45 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านบริหารงานบุคคล คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักพัฒนาสังคม (เด็กและครอบครัว)

ที่อยู่ บริษัทแปลน พับลิชชิ่ง จำกัด 1532 / 40-43 ถนนกรุงเทพฯ นนทบุรี 36

แขวงบางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

ประสบการณ์ในการทำงาน บรรณาธิการผู้ก่อตั้งนิตรสาร "รักลูก" (ตั้งแต่ปี 2526), บรรณาธิการอำนวยการสื่อในเครือ "รักลูก", กรรมการผู้จัดการบริษัท แปลน พับลิชชิ่ง จำกัด (หนึ่ง

ในกลุ่มบริษัทแปลน) ซึ่งเป็นองค์กรธุรกิจที่ไม่แสวงกำไรสูงสุด ทำหน้าที่ผลิตสื่อและกิจกรรม เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมการพัฒนาเด็ก สตรี และครอบครัว อย่างต่อเนื่องมาตลอด 17 ปี, อดีตกรรมการสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (ปี 2534-2536), กรรมการและอนุกรรมการในคณะกรรมการต่างๆ ที่ทำงานด้านพัฒนาเด็ก, การศึกษาและครอบครัว

60. ขาดคุณสมบัติ

61. นายประยูรศักดิ์ ชลายนเดชะ

อายุ 71 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางการบริหารจากนิด้า

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการการคมนาคม ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา มีความเชี่ยวชาญด้านโทรคมนาคม

62. นางขัตติยา กรรณสูต

อายุ 67 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2479 ที่กรุงเทพฯ บิดาชื่อ นาย ม. ชาเลห์ มารดาชื่อ นาง วัน อมรทัต สามีชื่อ พล.ต.ต.เกรียงไกร กรรณสูต อดีตผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง มีบุตร 1 คน ชื่อนายณัฐพล กรรณสูต

การศึกษา ปริญญาตรี บัณฑิตบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับทุน ICA ไปศึกษาต่อปริญญาโท การบริหารรัฐกิจ (M.A. Government), USA. ปริญญาโท ธุรกิจศึกษา (M.S. Business Education), USA. วุฒิปดฺร รัฐประศาสนศาสตร์, USOM, USA. ปริญญาเอก การศึกษาสังคม และนโยบายสังคม (Ph.D. Social Studies & Social Polixy), USA.

อาชีพ นักวิชาการ

ที่อยู่ 1124 ลาดพร้าวซอย 2 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นอาจารย์ประจำนิด้า คณะรัฐประศาสนศาสตร์ และคณะพัฒนาสังคมจนเกษียณ, สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐบาลม.ร.ว.คึกฤทธิ์, อนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.) ด้านการวิจัย & ด้านมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรม, กรรมการจัดตั้งองค์กร & เครือข่ายป้องกันทุจริต ป.ป.ป. ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษ นิด้า, ม.ธรรมศาสตร์, มหิดล, สถาบันราชภัฏ วิชานโยบายสังคม วิจัยสังคม ความมั่นคงทางสังคม, อนุกรรมการป้องกัน ปราบปรามการทุจริต & ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ป.ป.ป.), ด้าน

การวิจัยและด้านมาตรฐาน คุณธรรมจริยธรรม ฯลฯ มีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหาร การเมือง การปกครอง ปัญหาสังคม และความมั่นคงของสังคม

63. นายรณยุทธ ศรียิ่งยงค์

อายุ 64 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ข้าราชการบำนาญอัยการ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นทนายความ อัยการพิเศษประจำกรม ที่ปรึกษากฎหมาย ชุมชนสหกรณ์การเกษตร มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา กฎหมายมหาชน และรัฐศาสตร์

64. พลเอกสัณฑ์ สถิตยยุทธการ

อายุ 65 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี จากโรงเรียนนายเรืออากาศ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการในกองทัพอากาศ และกองทัพบก เคยเป็นหัวหน้าคณะ นายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บังคับบัญชา

65. นางกัระณา สุมาวงศ์

อายุ 53 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและเนติบัณฑิตประเทศอังกฤษ

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 634 ซอยศรีย่าน 1 ถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นนายกสมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย และสมาชิกวุฒิสภา มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับสตรี การค้าระหว่างประเทศ

66. นายปรามิทธิ์ ผลาภิรมย์

อายุ 50 ปี

การศึกษา จบนิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2513, เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตสภา รุ่น 23 พ.ศ. 2513, ปริญญาโททางกฎหมาย (M.C.L.) มหาวิทยาลัยไมอามี สหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1981

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 291 / 1 ซอยสุขสวัสดิ์ 32 แขวงบางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นเจ้าของและหัวหน้างาน ปรามิทธิ์ ผลาภิรมย์ ทนายความปี 2526 - ปัจจุบัน, กรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง, กรรมการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติล้มละลาย กระทรวงยุติธรรม (ผู้แทนสภาทนายความ ตั้งแต่ ต้น ถึงปี พ.ศ. 2535), ประธานอนุกรรมการฝ่ายคดีแพ่ง คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย (พ.ศ. 2529-2532), อุปนายกสมาคมทนายความแห่งประเทศไทย (ปี พ.ศ.2530-2532)

67. นายศิริ สูงคาสีทธิ์

อายุ 60 ปี

การศึกษา จบปริญญาโท ทางด้านบริหารการศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการครู กรมสามัญศึกษา มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา เคยเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชบพิศ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสุทธวราราม ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

68. พลเรือตรีจำลอง กิติกำมรา

อายุ 68 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนนายเรือ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการเคยทำงานฝ่ายอำนวยการผู้บังคับหน่วยงานปฏิบัติการ จิตวิทยา และกิจการพลเรือน

69. นายเดช พุทธเจริญทอง

อายุ 56 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระเจ้าเกิ้ลซันบุรี
ปริญญาโททางด้านวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวอร์มอนท์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และจบปริญญา
เอกทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ อาจารย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ 3 สมัย และประธานสภาคณบดี
คณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย 2 สมัย ผู้ช่วยอธิบายนโยบายกิจการนักศึกษา และกรรมการสภา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในสภาสถาบันราชภัฏธนบุรี
และจันทร์เกษม, กรรมการกำกับมาตรฐานวิชาการสาขาวิศวกรรมเครื่องกลในมหาวิทยาลัยเกษม
บัณฑิต ศรีปทุม เอเชียอาคเนย์สยาม และมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, ประธานที่ปรึกษารัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมในคณะทำงานรณรงค์เพื่อการปฏิรูปการเมือง

70. นายสุทิน นพเกตุ

อายุ 60 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2482 ภรรยาชื่อ นางวันเพ็ญ นพเกตุ ปัจจุบัน
เป็นกรรมการผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาผู้บริหาร มีบุตรสาว 1 คน และบุตรชาย 1 คน คือ
นางสาวเพ็ญวดี นพเกตุ กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย และอาจารย์ณพงศ์ นพเกตุ เป็นอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

การศึกษา จบปริญญาตรีบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบปริญญาโทบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และจบปริญญาเอกการปกครองและบริหารธุรกิจ
จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักบริหาร / นักการเมือง

ที่อยู่ 5 ซอยนวมธานี 2 แขวงคันทนายาว เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร 10230

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร 3 สมัย และ
เป็นกรรมการต่างๆ มากมาย เช่น ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ สภาผู้แทนราษฎร
ประธานคณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร ประธานคณะอนุ
กรรมการปฏิรูปการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ฯลฯ ปัจจุบันเป็นประธานกรรมการสถาบันพัฒนา
ผู้บริหาร (IMD) เป็นประธานกรรมการสถาบันพิทักษ์และพัฒนาสิทธิมนุษยชน และทำงานด้านสังคม
ต่างๆ อีกมากมาย

71. พลเรือโทสมบูรณ์ สุขพันธ์

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนนายเรือ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการเคยเป็นผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเรือ กรุงเทพมหานคร หัวหน้าฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้ช่วยเสนาธิการทหารเรือฝ่ายการข่าว และรองเสนาธิการทหารเรือ มีความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนยุทธศาสตร์ และการบริหาร

72. นายอิสรอน มะลูลีม

อายุ 55 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2488 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อ นาย ยี่แล มารดาชื่อ นางลมุล

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านกฎหมายจากประเทศอียิปต์ ในปี พ.ศ. 2514 ปริญญาโท Islamic Studies จากประเทศอินเดีย ในปี พ.ศ. 2517 และจบปริญญาเอกทางด้าน West Asian จากประเทศอินเดีย ใน พ.ศ. 2521

อาชีพ รับจ้าง

ที่อยู่ 248 ซอยริฟาลี ถนนรามคำแหง แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวงกรุงเทพมหานคร 10250

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นประธานกรรมการอิสลามกลาง เคยรับราชการเป็นผู้บรรยายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ เป็นตัวแทนชาวมุสลิมที่โดดเด่น

73. นายณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ

อายุ 65 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2477 บิดาชื่อ ร.ต.อ.หมั่น ปฏิบัติสรกิจ มีลูกชาย 1 คน

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาชีพ นักสังคมสงเคราะห์

ที่อยู่ 15 / 223 ติวานนท์ 54 อ.เมือง จ.นนทบุรี

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นตัวแทนของกลุ่มคนพิการที่มีความสามารถและบทบาทโดดเด่น ได้รับเลือกให้เป็นคนพิการดีเด่น ในด้านประสบผลสำเร็จในชีวิต โดยคณะกรรมการจัดงานปีคนพิการสากล พ.ศ. 2524 มีผลงานเพื่อสังคมมากมาย เป็นผู้ก่อตั้งสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทยปี 2523 เป็นนายกสมาคมคนพิการแห่งประเทศไทยเป็นคนแรก มีบทบาทผลักดัน พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถ

ภาพคนพิการ และนอกจากนี้ยังมีผลงานต่าง ๆ ในระดับประเทศ เช่น เป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขันเฟสปิกเกมส์ กีฬานานาชาติของคนพิการ เป็นสมาชิกวุฒิสภา เป็นกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม วุฒิสภา กรรมการศึกษาปัญหาสำหรับมนุษย์ชนวุฒิสภา เป็นต้น

74. นายดุสิต เจริญกุลทรัพย์

อายุ 68 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาชีพ นักธุรกิจ

ที่อยู่ สำนักงานนายความดุสิตและธุรกิจ เลขที่ 4/24 ถนนเสรีไทย แขวงคลองจั่น

เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการทหารบกสังกัดหลายหน่วยงาน เคยประกอบธุรกิจการค้าข้าวเปลือก ปัจจุบันมีตำแหน่งเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท กรุงเทพ โพรเทคชั่นเซอร์วิส (1979) จำกัด เป็นหัวหน้าสำนักงานธีรพัฒน์นายความและเป็นที่ปรึกษาสำนักงานนายความดุสิตและธุรกิจ

75. นายอรรถ แพทย์ยังกุล

อายุ 62 ปี

การศึกษา จบปริญญาโท ทางด้านบริหารรัฐกิจ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นหัวหน้าสำนักงาน อรรถเนติกรรมนายความ เป็นประธานสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตสวนหลวง กรรมการบริหารสภานายความ มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายเวนคืน

76. พล.ท.บุญเชิด วงศ์ไศลย์

อายุ 66 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ จากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการทหารมีประสบการณ์ทางด้านกิจการรักษาพระองค์ การรบในทะเลทราย ความมั่นคงของชาติ การทหารทุกเหล่า

77. นายมณฑลชาติสุวรรณ

อายุ 46 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านรัฐศาสตร์ (การเมืองการปกครอง)

จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ สื่อมวลชน

ที่อยู่ 804 หมู่บ้านพระปิ่น 2 เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการกระทรวงมหาดไทย ระดับนายอำเภอส่วนแยก
รักษาการนายอำเภอ ปลัดอำเภออาวุโส ผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับ
ฉายา "ปลัดแรมโบ้" เคยเป็นอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และรับฟังความคิดเห็น คณะกรรมการ
ปฏิรูปการเมือง, ที่ปรึกษารัฐมนตรี, คณะกรรมาธิการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน, ที่ปรึกษา
และอนุกรรมาธิการ สภาผู้แทนราษฎร, อนุกรรมาธิการ คณะทำงาน คณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อม
วุฒิสภา, กรรมการบริหารวิทยุ-โทรทัศน์ กรรมการบริหารวิทยุรัฐสภา ผู้อำนวยการคลื่นสังคมไทย
เอฟ.เอ็ม. 96, ผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์ ช่อง 9, ช่อง 11, ผู้ดำเนินรายการวิทยุ เอฟ.เอ็ม 87.5, 96,
เอ.เอ็ม. 1107, 1269, 612, 1314, 1089 ปัจจุบันเป็นผู้ำนวยการโครงการวิทยุ และสื่อเพื่อราษฎร
(มหาชน) ผู้อำนวยการสถาบันปรุ่งตัว (SYI) ดำเนินธุรกิจด้านการให้คำปรึกษาอบรม พัฒนา
บุคลากรทางการเมือง การบริหารรัฐกิจ การวางแผน และวิเคราะห์นโยบายทั่วไป, ปฏิบัติหน้าที่ใน
ฐานะนักวิชาการ ที่ปรึกษาในคณะกรรมาธิการการปกครอง สภาผู้แทนราษฎร, เลขานุการ, อนุกรร
มาธิการ บรรณาธิการบริหารนิตยสารสิ่งพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ

78. นายเสรี พัฒนพันธ์ชัย

อายุ 66 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านบัญชี จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง / นักธุรกิจ

ที่อยู่ 46 หมู่ 14 นิคมอุตสาหกรรมบางชัน ถ.เสรีไทย เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กทม. เขต 13, อดีตประธาน คณะ
กรรมาธิการการอุตสาหกรรมสภาผู้แทนราษฎร, อดีตที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร 2528-
2537, อดีตที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย, อดีตประธานชมรมอุตสาหกรรมบางชัน
14 สมัย 19 ปี, ผู้ร่วมก่อตั้งพรรคพลังธรรม, พ่อตัวอย่างประจำปี 2541, ปัจจุบันกรรมการผู้จัดการ
บริษัทเคหะอุปถัมภ์อุตสาหกรรม จำกัด ได้รับ ISO 9002 ไบร่รับรองมาตรฐานคุณภาพสากลระดับโลก

79. นางกาญจนา นาคสกุล

อายุ 62 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี และปริญญาโททางด้านอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจบปริญญาเอกทางด้านภาษาไทยและภาษาเขมร จากมหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ

อาชีพ นักวิชาการ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นผู้จัดและพิธีกรรายการโทรทัศน์ ภาษาไทยวันละคำ ภาษาไทย-ภาษาธรรม ภาษาไทยวันนี้, นายกสตรวิวัตระมังสมาคม, ประธานจัดทำพจนานุกรมภาษาไทยปัจจุบัน(จุฬาย), ประธานกรรมการเผยแพร่ความรู้ภาษาไทยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต, อดีตที่ปรึกษากรรมการการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วุฒิสภา, อดีตรองคณบดีฝ่ายวิจัย คณะอักษรศาสตร์ (จุฬาย), อดีตกรรมการอำนวยการสภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์

80. นายชวลิต รุ่งแสง

อายุ 64 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางการบริหารจากมหาวิทยาลัยออร์ติเนซ ประเทศฟิลิปปินส์

อาชีพ นักการเมือง / นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตสมาชิกวุฒิสภา, ข้าราชการการเมือง, ประจำสำนักงาน สภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี, ประจำสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ, ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, เป็นนายกสมาคมผู้ปกครองครูสุวรรณารามวิทยาคม ติดต่อกันเกือบ 20 ปี กรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการการแก้ไขน้ำเสียกรุงเทพมหานคร

81. นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักการเมือง / แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เคยทำงานด้านพัฒนาชุมชนสัมพันธ์

82. นายอนุวัตร ลิมสุวรรณ

อายุ 60 ปี

การศึกษา จบปริญญาเอก แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ทั หลุยเซียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ ตอบปัญหาสุขภาพทางวิทยุ มีความเชี่ยวชาญทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุข

83. นายสมิทธิ คำเพิ่มพูล

อายุ 68 ปี

การศึกษา จบปริญญาเอกทางด้านปรัชญา (วิศวกรรมศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยมลรัฐวิสคอนซิน ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการกรมชลประทาน ทำงานในบริษัทชลประทานซีเมนต์ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย เคยเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยสยาม มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร การวิจัย และธุรกิจ

84. นายชัยรัตน์ คำนวน

อายุ 69 ปี

การศึกษา จบประกาศนียบัตรชั้นสูง (เทียบเท่าปริญญาโท) ทางด้านการบัญชี จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเงิน

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพจำกัด รองประธานคณะกรรมการโอลิมปิคแห่งประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน แรงงาน การบริหาร และการกีฬา

85. นายเดโช สนวนนท์

อายุ 66 ปี

การศึกษา ชั้นประถมและมัธยมเข้าศึกษาที่โรงเรียนประชาบาลวัดพระธาตุไชยา และ โรงเรียนพุทธนิคมไชยา จบปริญญาตรีทางด้านบริหาร จากมหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา จบปริญญาโททางด้านจิตวิทยาและการศึกษา มหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา

นอกจากนี้ยังได้รับปริญญาเอกกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยเคลย์ตัน สหรัฐอเมริกาในสาขา รัฐประศาสนศาสตร์

อาชีพ นักวิชาการ / นักการเมือง

ที่อยู่ 117 / 3 ซ.สมหาร สุขุมวิท 4 เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน เข้ารับราชการในตำแหน่งครูประจำกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในปี พ.ศ. 2496 และดำรงตำแหน่งสำคัญๆ มากมาย เช่น เป็นอธิบดีกรมศิลปากรในปี พ.ศ. 2519 เป็นรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการในปี พ.ศ. 2525 เป็นต้น จากนั้นลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ในปี พ.ศ. 2529 เป็น ส.ส. กทม. ในปี 2529 และปี 2538 เป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ในปี 2535 และยังเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2539 ด้วย เป็นนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เป็นอาจารย์ประจำที่ มศว.ประสานมิตร เป็นอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอีกหลายสถาบัน รวมถึงเขียนตำราและบทความต่างๆ มากมาย

86. นายสำเร็จ นิลประดิษฐ์

อายุ 68 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านการมัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาชีพ ผู้บริหารการศึกษา

ที่อยู่ 50 / 99 หมู่ 5 ถนนบางกรวย-ไทยน้อย บางสีทอง บางกรวย นนทบุรี 11130

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตเลขาธิการคุรุสภา ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการสำนักอธิการวิทยาลัยทองสุข ที่ปรึกษากรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ที่ปรึกษามูลนิธิผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย ฯลฯ

87. นายสมบัติ วิอังกูธร

อายุ 47 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านครุศาสตร์ สาขาบริหารการศึกษา และสาขาพลศึกษา และนันทนาการ จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม และจบปริญญาโท ทางด้านบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยสยาม

อาชีพ นักการเมือง / นักบริหาร

ที่อยู่ 45 / 29 ซอยวัดกำแพง ถ.พระรามที่ 2 แสมดำ บางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150

ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ปี 2528-2532, ที่ปรึกษาประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ปี 2535-2538, ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี ปี 2529-2533, ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปี 2538-2539, ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปี 2533-2534, ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ ฯ ปี 2529

88. นายชรินทร์ พิทยาวิวิธ

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านพาณิชยศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจบปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยอีสต์ ฟิลิปปีนส์ ประเทศฟิลิปปินส์

อาชีพ พนักงานเอกชน

ที่อยู่ 1667 / 185 ถนนจรัญสนิทวงศ์ 45 บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานธนาคารพาณิชย์ และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์หลายแห่ง เช่น กรรมการบริหาร บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์แปซิฟิกไฟแนนซ์ จำกัด, กรรมการผู้จัดการ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ การทุนไทย จำกัด, รองประธานกรรมการบริหาร บริษัทเงินลงทุนหลักทรัพย์การทุนไทย จำกัด (มหาชน), รองประธานกรรมการ บริษัทเงินลงทุนหลักทรัพย์ การทุนไทย จำกัด (มหาชน), รองประธานกรรมการบริหารบริษัทเงินลงทุนหลักทรัพย์ การทุนไทย จำกัด (มหาชน), กรรมการ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ การทุนไทย จำกัด (มหาชน) มีความเชี่ยวชาญด้านการเงิน การธนาคาร

89. นายบุญช่วย สังข์ศรีศรี

อายุ 55 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักการเมือง / นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ และกฎหมาย

90. นายธีรเทพ ทองสถิตย์

อายุ 61 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 ที่ตำบลมงคลธรรมนิมิต อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง บิดาชื่อ นายแส ทองสถิตย์ มารดาชื่อ นางเมี้ยน ทองสถิตย์ ภรรยาชื่อ นางจรรุวรรณ ทองสถิตย์ มีบุตรชาย 1 คน และหญิง 1 คน

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
ที่อยู่ 38 / 108 ถ.ลาดปลาเค้า ซอย 4 แขวง/ เขต ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230
ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการครูเป็น ผอ.ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียน กทม. 4, ผอ. กศน. อ่างทอง, ลพบุรี, อุทัยธานี, อุดรธานี, ครู ร.ร. สายน้ำทิพย์ สุขุมวิท 22 กทม., ศึกษา นิเทศก์ สปช. กศน., (รวม 16 ปี)

91. ดร. มหัทธพาสน์ ชูโต

อายุ 64 ปี
ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2477 บิดาชื่อนี้ พระผดุงทะเลเปี่ยมกิจ ชูโต มารดาชื่อนี้ นางพาสนา ชูโต ภรรยาชื่อนี้ นาง มณฑนา ชูโต มีบุตรสาว 3 คน
การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบปริญญาโททางด้านกฎหมายและการทูต บัณฑิตวิทยาลัยเฟลิตเซอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาและจบปริญญาเอกด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัยเฟลิตเซอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา
อาชีพ ข้าราชการบำนาญ
ที่อยู่ 103 / 53 ถนนบรมราชชนนี แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการ เคยเป็นเอกอัครราชทูตประจำสหประชาชาติ เอกอัครราชทูตประจำประเทศแคนาดา, อิตาลี, สหรัฐอเมริกา ฯลฯ

92. นายนำชัย ดีวิ

อายุ 51 ปี
การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาชีพ สื่อมวลชน
ประสบการณ์ในการทำงาน เคยดำรงตำแหน่งรองประธานสภาเขตตลิ่งชัน กรรมการบริหารสมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นนักหนังสือพิมพ์ นักจัดรายการวิทยุ

93. นายอัครงค์ แสงสุริยจันทร์

อายุ 52 ปี
การศึกษา จบปริญญาโททางด้านวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยลาบาร์ เทกซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา
อาชีพ นักการเมือง / นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร 3 สมัย
เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ประธานกรรมการบริษัทมนตรีทรานสปอร์ตเตชั่น จำกัด

94. นายเสนีย์ รอดอหันธ์

อายุ 67 ปี

การศึกษา จบปริญญาเอกทางการบริหาร มหาวิทยาลัยเกรโกริโอ อาราเนตา ประเทศ
ฟิลิปปินส์

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นหัวหน้าแผนกฝึกอบรมกองปกครอง การไฟฟ้านครหลวง
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติ สมส. เทศบาลกรุงเทพฯ ที่ปรึกษาพัฒนาองค์การการเคหะแห่งชาติ ผู้อำนวยการ
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยธันยวัฒนา

95. นายเมธี วัฒนศิริโรจน์

อายุ 51 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ธ คาโรไลนา ประเทศ
สหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของกิจการโรงแรมและรีสอร์ท เจ้าของบริษัทสถาปนิกและ
ออกแบบ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว มีความเชี่ยวชาญด้านการออกแบบ
การจัดการและบริหาร งานศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม

96. นายยงชัย งามอุษวรรณ

อายุ 51 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านรัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นที่ปรึกษาประธานรัฐสภา ผู้ประสานงานประธานรัฐสภา มี
ความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และธุรกิจ

97. นายบุญเหลือ เครือไชย

อายุ 63 ปี

การศึกษา เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการกรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้คิดค้นประดิษฐ์อุปกรณ์จับแมลงวันทอง และเป็นทนายความ

98. นายสะอาด โสภาพ

อายุ 62 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (ป.ป.ป.)

99. นายแพทย์เหวง โตจิราการ

อายุ 48 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2494 ที่ อ.ยานนาวา ถ.สาทร กรุงเทพมหานคร ปรารถนาชื่อผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภญ.ธิดา ถาวรเศรษฐ มีบุตรสาว 1 คน บุตรชาย 1 คน

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาชีพ แพทย์

ที่อยู่ รัชดาคลินิก 2003 / 3 พหลโยธิน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นกรรมการหนึ่งในเจ็ดของ "สมาพันธ์ประชาธิปไตย" ร่วมกับประชาชนต่อต้านเผด็จการทหาร, เป็นเลขาธิการ "สมาพันธ์ประชาธิปไตย" และเป็นเลขาธิการ "มูลนิธิวีรชนประชาธิปไตย" (ยังคงเป็นถึงปัจจุบัน) เป็นอนุกรรมการคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง, เป็นประธาน"สมาพันธ์ประชาธิปไตย" ในปัจจุบันเป็นที่ปรึกษา"สมาพันธ์ประชาธิปไตย" เป็นกรรมการของคณะกรรมการวิสามัญร่างข้อบังคับประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

100. พันตำรวจโทสุรโชค วิเศษจักรพันธ์

อายุ 42 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาชีพ ไม่ระบุ

ที่อยู่ 629 พัฒนาการ 53 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตำรวจสืบสวนปราบปรามจับกุมคดีอาชญากรรมออกฉกรรจ์ อาชญากรรมข้ามชาติทั้งในและนอกประเทศสะท้อนขวัญมากกว่า 500 คดี ไม่รวมคดีย่อยอีกทั้งจับกุมคดีแพะ คดีที่ผู้กระทำความผิดให้ได้รับความยุติธรรม ให้คนบริสุทธิ์ได้รับความเป็นธรรมในสังคม โดยจับกุมผู้กระทำความผิดตัวจริงมาลงโทษอีกหลายคดี จนได้รับการยอมรับจากประชาชนสื่อมวลชนทุกแขนงว่าเป็น "สารวัตรแรมโบ้"

101. น.อ.หญิงลัดดา สารชณะกิจ

อายุ 69 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรี ทางด้านพาณิชยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้อำนวยการกองตรวจสอบวิเคราะห์ สำนักงานปลัดบัญชาทางอากาศ นักประพันธ์นามปากกา วลัย ภูภิญญา ดุจดดา

102. นายศักดิ์ กอแสงเรือง

อายุ 58 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อนายเตียว และมารดาชื่อนางเง็กหง

การศึกษา ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ หรือสิงหราชพิทยาคม จบการศึกษาระดับปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2506 เนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 15 พ.ศ. 2506

อาชีพ นักกฎหมาย / ทนายความ

ที่อยู่ 38 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความมาเป็นเวลากว่า 30 ปี นับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2506 จนถึงปัจจุบัน เคยดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ในสายงานที่เกี่ยวกับทางด้านกฎหมายมากมาย เช่น เป็นกรรมการสมาคมทนายความแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2524-2526 เป็นนายกสภาทนายความ พ.ศ. 2535-2538 รองประธานองค์กรกลางการเลือกตั้ง ในปี พ.ศ. 2535, 2538 และ พ.ศ. 2539 กรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ 11 ฉบับ วุฒิสภา กรรมการ

วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย, พระราชบัญญัติ ล้มละลาย เป็นต้น นอกจากนี้ในปัจจุบันก็ยังทำงานในแวดวงกฎหมายอีกมากมาย เช่น เป็นนายกสภาทนายความสมัยที่ 2 เป็นประธานช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมาย เป็นที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น

103. นายอนุภิน ณ นคร

อายุ 42 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของสำนักงาน ณ นครธุรกิจ และกฎหมาย และเป็นประธานบริษัทในเครือ

104. นางสาวสม วงศาสุลักษณ์

อายุ 41 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2501 สามีชื่อนายปรีชา วงศาสุลักษณ์

อาจารย์มหาวิทยาลัยสยาม

การศึกษา ปริญญาโท ทางด้านนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักสังคมสงเคราะห์ / นักธุรกิจ

ที่อยู่ 318-318 / 1 ปากซอย 14 ถนนสุขุมวิท เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นวิทยากร และการวางแผนงานการทำกิจกรรมเพื่อสาธารณกุศลต่างๆ, ประธานมูลนิธิรวมน้ำใจต้านภัยเอดส์ สร้างโรงเรียนเพื่อส่งเสริมให้การศึกษาแก่บุตรผู้ป่วยเอดส์, ประธานคณะกรรมการหารายได้ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย, ประธานร่วม โครงการพัฒนาเยาวชนสตรีในถิ่นก้นดงสารสตรีแห่งชาติ ช่วยจัดหาทุนการศึกษาเยาวชนหญิงในหลายจังหวัด, ประธานที่ปรึกษามูลนิธิสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านพญาไทช่วยเหลือสร้างงานแก่เด็กหญิงที่มีปัญหา

105. นายบรรจง โฉะมณี

อายุ 50 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาชีพ สื่อมวลชน

ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โฆษกสภากรุงเทพมหานคร ข้าราชการสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ผลิตรายการวิทยุ

106. นายสุธี กรกมลพฤกษ์

อายุ 56 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านวิศวกรรมสาขาบริหาร วิทยาลัยเทคโนโลยี เดลฟต์

ประเทศเนเธอร์แลนด์

อาชีพ วิศวกร

ที่อยู่ 7 สุขทัย แขวงจตุรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน สภากรรมการบริหารบริษัทไทยเดินเรือทะเล จำกัด กรรมการบริการการทำเรือแห่งประเทศไทย กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการก่อสร้าง มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมโยธา

107. พ.ต.อ. บรรจบ สุดใจ

อายุ 61 ปี

การศึกษา เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 10 / 28 ซอยชวนชื่น 4 หมู่บ้านชวนชื่น ถนนประชาชื่น กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตพนักงานการรถไฟฯ นิติกร สำนักงาน ก.พ. สรรวัตกรกองปราบปราม, สวส.สน.บางกอกน้อย สน.สำเหร่ สน.พระราชวัง, สวญ.สน.พญาไท สน.ประชาชื่น สน.หนองแขม สน.บุคคโล, ผกก.สน.จักรวรรดิ สน.บางซื่อ สน.ท่าข้าม อาจารย์พิเศษ รร.นายร้อยตำรวจ, อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

108. นายถนัด ตรัยเลิศวิเชียร

อายุ 49 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี

อาชีพ พนักงานเอกชน

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้บริหารบริษัทหลายแห่ง กรรมการมูลนิธิกระทรวงแรงงานนายกลิสโมสรไลอันและนายกสมาคม สหมิตรการซ่อมรถยนต์แห่งประเทศไทย

109. นายประสาน ปิ่นกุ่มภีร์

อายุ 57 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมิซซูรี-โคลัมเบีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักบริหารการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นนักวิชาการด้านการวางแผน การวิจัย ผู้อำนวยการด้านการบริหารการศึกษา มีความเชี่ยวชาญด้านการวางแผนการศึกษา การวิจัยการประเมินผลและการบริหารการศึกษา

110. ดร. อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา

อายุ 59 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2483 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อน พล.ต.จ.

ม.ล.มานิจ ชุมสาย มารดาชื่อนางเฉลิมขวัญ ชุมสาย ณ อยุธยา ภรรยา ชื่อนางวรลักษณ์ ชุมสาย ณ อยุธยา มีบุตรสาว 2 คน และบุตรชาย 1 คน

การศึกษา จบปริญญาตรีและโททางด้านวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

ประเทศอังกฤษ จบปริญญาเอกทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร มหาวิทยาลัยลอนดอน ประเทศอังกฤษ

อาชีพ นักการเมือง / นักวิทยาศาสตร์

ที่อยู่ 108 สุขุมวิท 53 กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตเป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร 3 สมัย, กรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยร่วมโครงการอวกาศไวกิ้งขององค์การนาซ่า สหรัฐอเมริกา ปัจจุบันเป็นประธานกรรมการ บริษัท มรกต อินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน), นายกสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม, ผู้เชี่ยวชาญโครงการจรวดวิทยาศาสตร์ - ฝนเทียม, สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

111. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์**อายุ** 44 ปี**ประวัติส่วนตัว** เกิดเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2498 ที่จังหวัดสุรินทร์ บิดาชื่อ

นายเชียงฮวด มารดาชื่อ นางจิม เป็นชาวจีน

การศึกษา จบปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเป็นมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) และจบหลักสูตรการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า**อาชีพ** นักพัฒนาองค์กรเอกชน**ที่อยู่** 100 / 475 ซอยแจ้งวัฒนะ 10 แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210**ประสบการณ์ในการทำงาน** นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ หรือครูหุ่ย มีบทบาทที่โดดเด่นในการทำงานเพื่อเด็กที่ด้อยโอกาส ตลอดระยะเวลายาวนาน โดยดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก เป็นรองประธานกรรมการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก กรรมการมูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม ประธานเครือข่ายองค์กรทำงานเพื่อเด็กเร่ร่อน ฯลฯ นอกจากนี้ยังดำรงตำแหน่งกรรมการระดับชาติอีกเช่น กรรมการวิชาการร่างแผนพัฒนาเด็กระยะที่ 5 ขององค์การยูนิเซฟประเทศไทย กรรมการพิจารณาสถานะเด็กด้อยโอกาส แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 และ 8 เป็นต้น รวมทั้งยังเป็นสมาชิกวุฒิสภาอีกด้วย และจากผลงานมากมายทำให้ได้รับรางวัลต่างๆ ตลอดมา ได้แก่ โล่เกียรติยศ ผู้สร้างสรรค์งานเพื่อเด็กจากรายการยกนิ้วให้ในปี พ.ศ. 2531 ได้รับรางวัลนักพัฒนาและริเริ่มงานเพื่อเด็กจากมูลนิธิไอโซก้า ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2534 ได้รับรางวัลผู้สร้างสรรค์คุณประโยชน์เพื่อเยาวชน จากสำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) ในปี พ.ศ. 2535 ได้รับรางวัลผู้ทำคุณประโยชน์เพื่อเด็กแห่งปี จากโสสะมูลนิธิ ในปี พ.ศ. 2542 ฯลฯ**112. นายบัว ทับทอง****อายุ** 63 ปี**การศึกษา** ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง**อาชีพ** ทนายความ**ประสบการณ์ในการทำงาน** เป็นครูสอนนักเรียนและบาลีแก่พระภิกษุและสามเณร เป็นทนายความสำนักงานบัว ทับทองทนายความ เป็นหัวหน้างานธุรการ สำนักงานอธิการบดี พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม มีความเชี่ยวชาญในกฎหมายนักเรียนและบาลี

113. นางเครือวัลย์ สมณะ

อายุ 61 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2481 สามีชื่อ นายแพทย์ ดร.เรื่อน สมณะ เป็นศาสตราจารย์ระดับ 11 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีบุตรชาย 2 คนคือ นายแพทย์จักร สมณะ เป็นอาจารย์สถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน และนายแพทย์ จามร สมณะ เป็นอาจารย์ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และจบปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง / นักธุรกิจ

ที่อยู่ 308 / 1 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน กรุงเทพมหานคร 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2535/ 1 และ พ.ศ. 2535/ 2 ถึง พ.ศ. 2538 เป็นผู้ร่วมก่อตั้งพรรคพลังธรรมในช่วงปี พ.ศ. 2528-2538 ในช่วงที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ดำรงตำแหน่งมากมาย เช่น เป็นประธานคณะกรรมการกิจการสตรีและเยาวชน สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2535 เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมช่วงปี พ.ศ. 2535-2537 เป็นเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมช่วงปี พ.ศ. 2537-2538 เป็นต้น

114. นายวิรุฬห์ ขาวปรีสุทธิ

อายุ 70 ปี

การศึกษา จบการศึกษาปริญญาตรีจากคณะแพทยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการเป็นแพทย์ และทำงานด้านกฎหมาย (ทนายความ) ด้วย

115. นาวาโทกาญจน์ ตันติเวชกุล

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบการศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์จากโรงเรียนนายเรือ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยดำรงตำแหน่งฝ่ายเสนาธิการฐานทัพเรือสัตหีบด้านการส่งกำลังบำรุง เคยดำรงตำแหน่งผู้บังคับฝูงบิน 1 กองบินทหารเรือและผู้อำนวยการท่าเรือพาณิชย์ สัตหีบ มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางการส่งกำลังบำรุง การพัฒนาการขนส่งทางทะเล และการขนส่งต่อเนื่อง

116. นายชูชีพ สอนสนิท

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาตรี สาขาการศึกษาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประธานมิตร

อาชีพ ครู / ผู้บริหารการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นครูและผู้อำนวยการโรงเรียน

117. นายเพชรรัตน์ เตชวัชรา

อายุ 59 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2483 บิดาชื่อ นายเพชร เตชวัชรา มารดาชื่อ นางบุญเสริม เตชวัชรา ภรรยาชื่อ นางอัมพร เตชวัชรา มีบุตร 2 คนคือ นางสาวพรรณรัตน์ เตชวัชรา และนายอภิรัตน์ เตชวัชรา

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ค้าขาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นนายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย 3 สมัย เป็นตัวแทนของกลุ่มคนตาบอดที่มีความโดดเด่นมาก ปัจจุบันนอกจากจะเป็นประธานบริษัท 10 พี เสริมสุขภาพ จำกัด และรองประธานบริษัท เพชรไทยเคมีภัณฑ์ จำกัด แล้วยังทำงานเพื่อคนตาบอดอีกมากมาย เช่น เป็นประธานมูลนิธิส่งเสริมอาชีพคนตาบอด ประธานกรรมการที่ปรึกษาสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย เป็นต้น

118. นายจอห์น อึ้งภากรณ์

อายุ 52 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2490 บิดาคือ ดร.ป๋วย อึ้งภากรณ์ มารดาชื่อ นางมาร์เกรท อึ้งภากรณ์ ชาวอเมริกัน

การศึกษา ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนมัธยมสาธิต วศ.ปทุมวัน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และจบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางวิศวกรรมศาสตร์ สาขาอิเล็กทรอนิกส์ จากมหาวิทยาลัยซัสเซก ประเทศอังกฤษ

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ 70 สุขุมวิท 85 กรุงเทพมหานคร 10250

ประสบการณ์ในการทำงาน เริ่มทำงานเป็นอาจารย์สอนวิชาฟิสิกส์ที่คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อ พ.ศ. 2514 หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ได้ลาออกจากราชการและไปอยู่

ที่ประเทศอังกฤษทำกิจกรรมการประสานงานในมูลนิธิมิตรไทย เพื่อส่งเสริมการกลับมาสู่ แนวทาง ประชาธิปไตยของประเทศไทย และจากจุดนี้เองทำให้เริ่มต้นชีวิตการทำงานในองค์กรพัฒนาสังคม หรือเอ็นจีโอ ในปี พ.ศ. 2523 ได้กลับมาประเทศไทยทำงานเป็นผู้อำนวยการคนแรกของมูลนิธิ อาสาสมัครเพื่อสังคม (มอส.) ซึ่งส่งเสริมการทำงานขององค์กรเอกชนต่างๆ ที่มีบทบาทด้านการ พัฒนาชุมชนและสังคม ร่วมรณรงค์ทางสังคมต่างๆ เช่น การเสนอแนวคิดเรื่องป่าชุมชน เกษตร ผสมผสานแบบพึ่งตนเอง ร่วมก่อตั้งคณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท (กป. / อพข.) จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2534 หันมาทำงานด้านการแก้ไขปัญหาเอดส์ในประเทศไทย ร่วมก่อตั้ง มูลนิธิเข้าถึงเอดส์ (แอคเซส) ซึ่งให้การศึกษารื่องการป้องกันเอดส์แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ ส่งเสริม การอยู่ร่วมกันในสังคม รวมถึงให้บริการช่วยเหลือแก่ผู้ติดเชื้อและครอบครัวจนถึงปัจจุบัน และจากผล งานในด้านนี้เองที่ทำให้บทบาทของนายจอนเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง

119. นายสมาน งามสนิท

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ทางด้านพัฒนาบริหารศาสตร์จากสถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี เคยเป็นประธานสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และนายกสมาคมชาว อีสาน มีความเชี่ยวชาญทางด้านรัฐศาสตร์ นิเทศศาสตร์ สื่อสารมวลชนและพุทธศาสนา

120. นายหนพคุณ ทรงชาติ

อายุ 66 ปี

การศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขามัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

อาชีพ ผู้บริหารการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน มีความเชี่ยวชาญทางการบริหารบุคคล เคยดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยอธิบดีกรมสามัญศึกษา ประธานกรรมการสืบสวนวินัยข้าราชการครูและผู้บริหารโรงเรียนใน สังกัดกรมสามัญศึกษา

121. นายสุทธิดิล สินประเสริฐหาวิณ

อายุ 45 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ค้าขาย

ประสบการณ์ในการทำงาน มีความเชี่ยวชาญในการทำธุรกิจการค้า

122. พลเอกนฤตล เดชประดิษฐ์

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการทหาร เป็นเลขานุการกองทัพบก ทำงานการประชาสัมพันธ์ให้ทั้งสามเหล่าทัพ นายกสมาคมจิตวิทยาความมั่นคงแห่งประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานและการประชาสัมพันธ์

123. นายพีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ

อายุ 51 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยแคนซัส ประเทศนิวซีแลนด์

อาชีพ อาจารย์

ประสบการณ์ในการทำงาน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการอาวุโส บริษัทไทยน้ำทิพย์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม การบริหารแบบ TQM และ Benchmarking

124. นายวุฒิพงศ์ วันหวัง

อายุ 47 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความผู้อำนวยการสำนักกฎหมายไทยนิติธรรม

ผู้อำนวยการห้างหุ้นส่วนจำกัดรุ่งอรุณพิทักษ์ภัย มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญา

125. นายพิศาล ไชยชาญ

อายุ 58 ปี

การศึกษา ปริญญาตรี ทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการตรวจรายงานการประชุม มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

126. นายวิสุทธิ์ เจตสันต์

อายุ 56 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมเครื่องกล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ วิศวกร

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้จัดการศูนย์วิชาการนานาชาติ มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมและโรงงาน

127. นายชัชวาลย์ สุกิจจวนิช

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางการตลาด มหาวิทยาลัยมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นรองอธิบดีกรมการค้าภายใน รองอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก มีความเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการส่งออก และการคุ้มครองผู้บริโภค

128. นายวิชัย วนดุรงค์วรรณ

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาตรี ทางด้านแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานด้านแพทย์สาธารณสุข เป็นผู้ริเริ่มคลินิกการกีฬา คลินิกแรงงาน ผู้ริเริ่มผลิตบัณฑิตวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นรองคณบดีฝ่ายบริหารคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล กรรมการแพทย์ กองทุนเงินทดแทน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

129. นายอดิพันธ์ แสงหิรัญ

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์โรงเรียนอัสสัมชัญ วิทยากร ทำงานด้านการรักษาความมั่นคงภายใน เป็นผู้พิพากษาสมทบศาลาเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสมุทรปราการ มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเยาวชน

130. นายผ่อง เล่งอี้

อายุ 64 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2478 ที่จังหวัดพัทลุง บิดาชื่อนายขวามารดาชื่อนางจับ

การศึกษา จบปริญญาตรี จากคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2503 และจบปริญญาโททางการจัดการสัตว์ป่า จากมหาวิทยาลัย มอนทานา ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ. 2509

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 364 หมู่ที่ 7 ซอยสุขเกษม ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10200

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอดีตข้าราชการกรมป่าไม้ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดี เคยดำรงตำแหน่งสูงสุดเป็นอธิบดีกรมป่าไม้

131. นายพรสันต์ จิตต์แจ้ง

อายุ 40 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จบปริญญาโททางด้านวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ รับจ้าง

ที่อยู่ 143 หมู่บ้านพิบูลวัฒนา พญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้จัดการโครงการบริษัท อินฟอร์เมชั่น แอนด์ เทเลคอมมิวนิเคชั่น เซอร์วิสเชส (ประเทศไทย) จำกัด, ผู้จัดการโครงการบริษัท เน็ทวัน เน็ทเวิร์ค โซลูชั่น จำกัด ในเครือบริษัท ล็อกซ์เลย์ จำกัด (มหาชน), ผู้จัดการโครงการติดตั้งระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของโครงการระบบเซ็คอิน ที่ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพฯ, ผู้จัดการโครงการติดตั้งระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของโครงการระบบเซ็คอิน ที่ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงเทพฯ, ผู้จัดการ

การโครงการติดตั้งระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลใหม่ เพื่อแก้ปัญหา Y2K ให้กับส่วนสำนักงานของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ภายในท่าอากาศยานนานาชาติ กรุงเทพมหานคร, ผู้จัดการโครงการระบบเครือข่ายข้อมูลแกนหลัก ณ สำนักงานใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

132. นายอารมย์ เชาวลิต

อายุ 43 ปี

การศึกษา จบปริญญาโท ทางด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อาชีพ นักสิ่งแวดล้อม

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการเศรษฐกิจ สมาคมผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการมูลนิธิส่งเสริมเศรษฐกิจชนบท และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการจัดการสิ่งแวดล้อม

133. พลเอกวิชิต บุญยะวัฒน์

อายุ 68 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นสมาชิกวุฒิสภา 3 สมัย รองประธานวุฒิสภา 1 สมัย รองประธานสภานิติบัญญัติ 1 สมัย มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาการทหารเกี่ยวกับกิจการวุฒิสภา การประชุมกับองค์การรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

134. นางประทีป อึ้งทรงธรรม

อายุ 47 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2495 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อ นายทองอยู่ และมารดาชื่อ นางทองสุข

การศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ 84 หมู่ 4 ถนนสุนทรโกษา แขวงคลองเตย เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน นางประทีป อึ้งทรงธรรม เป็นนักพัฒนาสังคมด้านการศึกษา เป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิดวงประทีป ทำงานช่วยเหลือและพัฒนาชุมชนแออัดจนมีชื่อเสียงโดดเด่น นอก

จากนี้ยังคงเคยมีประสบการณ์ทางการเมือง โดยการเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เรื่องที่อยู่อาศัยของคนจนเมืองอีกด้วย

135. นายธนุ บุญยรัตพันธุ์

อายุ 58 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านแห่งชาติ รองอธิการบดี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม อุปนายกสมาคมส่งเสริมการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม หลวงปู่แหวน สุทธิณโณ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการจัดการและวัฒนธรรม การประกันคุณภาพและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

136. พ.ต.ท.ประสิทธิ์ พุดขาว

อายุ 61 ปี

การศึกษา จบปริญญาโทจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 900 / 134 อุดมสุข 26 เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร, ประธานกรรมการเศรษฐกิจและการคลัง กทม., ประธานอนุกรรมการปกครอง กทม., ประธานอนุกรรมการจราจร กทม., กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กทม., อนุกรรมการการปกครองสภาผู้แทนราษฎร

137. นายชนะพงษ์ แจ่มกระจ่าง

อายุ 55 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางด้านรัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเท็กซัส เอ แอน โอ

ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ สื่อมวลชน / นักปกครอง

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นปลัดอำเภอ ป้องกันจังหวัด นักข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการปกครอง

138. ดร.สายสุรี จุติกุล

อายุ 65 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางการศึกษา วิทยาลัยคอลลิจ วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา, ปริญญาโททางการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา และปริญญาเอกทางด้านจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว มหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักพัฒนาสังคม

ที่อยู่ 118 อุลิต สุขุมวิท 4 กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (สมัยนายกรัฐมนตรี ชวนชม อานันท์ ปันยารชุน 1, 2), รองโฆษกรัฐบาล (สมัยนายกรัฐมนตรี ชวนชม พลเอกเปรม ติณสูลานนท์), ที่ปรึกษา สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด้านเด็ก สตรี การศึกษา และพัฒนาสังคม, เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, รองเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สมาชิกวุฒิสภา มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและการพัฒนาเกี่ยวกับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส การศึกษาและการพัฒนาสังคม

139. นายวิทยากร เชียงกุล

อายุ 53 ปี

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโททางด้านพัฒนาสังคม สถาบันสังคมศึกษา (ISS.) ประเทศเนเธอร์แลนด์

อาชีพ นักวิชาการ

ที่อยู่ 100 / 71 ถ.เทศบาลสงเคราะห์ แขวงลาดยาว จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยรังสิต รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต คณบดีคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยรังสิต นักวิจัยและวางแผนธนาคารกรุงเทพฯ เป็นนักเขียนและนักหนังสือพิมพ์ มีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม

140. นายประพร ใหญ่อรุณ

อายุ 61 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการในกระทรวงยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย สถานเอกอัครราชทูต กรุงจาการ์ตา ฯลฯ

141. นางผุสดี ตามไท

อายุ 49 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2494

การศึกษา จบปริญญาตรีจากคณะวิทยาศาสตร์ (เคมี) จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาโทและเอกทางด้านวิทยาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ สำนักงานมูลนิธิธรรมไทย ชั้น 18 อาคาร 208 ถนนวิทญู กรุงเทพมหานคร 10330

ประสบการณ์ในการทำงาน เริ่มทำงานเป็นอาจารย์สอนวิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2514-2515 แล้วย้ายมาทำงานที่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ช่วงปี พ.ศ. 2515-2534 ซึ่งรับผิดชอบในการพัฒนา หลักสูตร วิทยาศาสตร์ และในระหว่างนั้นก็มีส่วนร่วมในคณะที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ช่วงปี พ.ศ. 2534-2535 นอกจากนี้ยังทำงานเพื่อสังคมในลักษณะ

สาธารณกุศลต่างๆ เช่น ร่วมกับสมาชิกผู้หญิงของโบสถ์นานาชาติ จัดตั้งโครงการ จัดจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์ของผู้ด้อยโอกาส ร่วมก่อตั้งมูลนิธิธรรมไทย ซึ่งทำงานเสริมสร้างโอกาสในชีวิตและความ เป็นธรรมในสังคม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537-ปัจจุบัน แต่ที่โดดเด่นชัดเจนเห็นจะได้แก่ การทำงานในฐานะ ตัวแทนของกลุ่มผู้หญิง ซึ่งรับผิดชอบเป็นผู้อำนวยการสถาบันผู้หญิงกับการเมืองในปี พ.ศ. 2538-2542 จัดสัมมนาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบทบาทและศักยภาพของผู้หญิงในทางการเมือง และร่วมกิจกรรมเครือข่ายผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญ ในปี พ.ศ. 2539-ปัจจุบัน ซึ่งได้รับรางวัลผลักดันสาระสำคัญในรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิของผู้หญิง อีกทั้งยังเป็นคณะกรรมการและอนุกรรมการต่างๆ เช่น กรรมการ ประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

142. นายเกรียง วิศิษฐ์สุรอรถ

อายุ 57 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความ ประธานสมัชชา สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ที่ปรึกษาคณะกรรมการการเอกชน สตรี และผู้สูงอายุ ประธานมูลนิธิวิวัฒทัศน์

143. ว่าที่ร้อยตรีอำนาจ พุ่งสาคร

อายุ 40 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความ กรรมการสภาวัฒนธรรมเขตลาดพร้าว ประธานชมรมอาสาสมัครพิทักษ์เมืองสาขาลาดพร้าว

144. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

อายุ 49 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2493 ที่จังหวัดอ่างทอง บิดาชื่อ นาย สะเทือน มารดาชื่อ นางเชียมจู่

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านเศรษฐศาสตร์ (เกียรตินิยมดีมาก) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2515 จบปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์ (ภาคภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. 2517 และจบปริญญาเอกทางเศรษฐศาสตร์อีกเช่นกัน จาก มหาวิทยาลัยแสตนฟอร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักวิชาการ

ที่อยู่ 6 ซอยอินทามระ 39 แยก 3 ถนนสุขุมวิท แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินรายการสาระทางวิทยุและโทรทัศน์ มีความเชี่ยวชาญทางด้านการตลาดสินค้าเกษตร

145. เรืออากาศตรีฉลาด วรฉัตร

อายุ 56 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ประเทศฟิลิปปินส์

อาชีพ ไม่ระบุ

ที่อยู่ 304 / 38 ถนนประชาชื่น พุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

ประสบการณ์ในการทำงาน เคลื่อนไหวเรือรบประจักษ์ปไตย เคลื่อนไหวเรือรบรัฐธรรมนูญ ฉบับประชาชนด้วยวิธีอหิงสา มีความเชี่ยวชาญด้านเคเบิลทีวี อินเทอร์เน็ต

146. พล.อ.อ.วีระ กิจจาทร

อายุ 66 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2476 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สมรสกับ

คุณหญิงสุภา กิจจาทร อดีตประธานกรรมการบ้านเด็กตาบอด พิการซ้ำซ้อน มูลนิธิธรรมมิคน เพื่อคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีบุตรชาย 2 คน ธิดา 1 คน

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายเรืออากาศ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 999 ซอย ก.ม. 25 พหลโยธิน ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10220

ประสบการณ์ในการทำงาน กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน), ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารอากาศ, ผู้บัญชาการโรงเรียนนายเรืออากาศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519-2538 ทำหน้าที่สมาชิกทั้งสภาปฏิรูป สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (2 วาระ) เป็นสมาชิกวุฒิสภา 2 สมัย และเป็นกรรมการในคณะกรรมการการคมนาคม วุฒิสภา

147. นายสมพร เทพสิทธิ์า

อายุ 74 ปี

การศึกษา จบปริญญาโททางการค้าระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการเป็นอธิบดีกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กรมพาณิชย์ สัมพันธ์ รองประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย สมาชิกวุฒิสภามีความเชี่ยวชาญด้านสวัสดิการสังคมและศาสนา

148. นายกิริณฑ์ ชัชวาลวงศ์

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย

ที่อยู่ 239 / 15 ถนนสุรวงศ์ แขวงสุริยวงศ์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตนายกสมาคมทนายความแห่งประเทศไทย สมาชิกวุฒิสภา อนุกรรมการฝ่ายกฎหมาย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี อนุกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร หัวหน้านักกีฬาบาสเกตบอลทีมชาติไทย ไปแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่ประเทศญี่ปุ่น และโอลิมปิกเกมส์ ประเทศออสเตรเลีย

149. นายเฉลิม อ่างทอง

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงาน ประธานสหภาพแรงงาน ผู้นำแรงงาน คณะกรรมการค่าจ้างขั้นต่ำ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายแรงงาน

150. นายดำรง พุฒตาล

อายุ 55 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2487 ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บิดาชื่อนายเฉลียว และมารดาชื่อนางอำไพ

การศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาชีพ สื่อมวลชน

ที่อยู่ 238 / 28 ตึกคู่สร้างคู่สม ซอยอยู่เจริญ 29 ถนนรัชดาภิเษก แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นชาวมุสลิมที่มีภาพลักษณ์ที่ค่อนข้างชัดเจนและโดดเด่น ในฐานะพิธีกรชื่อดังทางโทรทัศน์ ซึ่งความจริงแล้วมีประสบการณ์การทำงานในอีกหลายด้าน เช่น เคยประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวภายในและภายนอกประเทศ เคยเป็นประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เคยเป็นกรรมการของสมาคมยิมนาสติกและกรรมการสมาคมเทควันโด เคยเป็นผู้สื่อข่าวและรายงานข่าวสมัครเล่นให้แก่สถานีวิทยุของพลที่ 1 รักษาพระองค์ เคยเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เป็นต้น

151. นายปราโมทย์ ไม้กลัด

อายุ 59 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2483 ที่แขวงบางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อนายกฤษณา ไม้กลัด และมารดาชื่อนางปิ่น ไม้กลัด ภรรยาชื่อนางเตือนใจ ไม้กลัด มีบุตรชาย 1 คน และหญิง 2 คน คือ นายปิตินันท์ ไม้กลัด ทำงานอยู่ที่บริษัทเงินทุนบุคคลลัทธิ จำกัด (มหาชน) นางสาวสุรัสวดี ไม้กลัด เป็นอาจารย์ โรงเรียนสาธิตแห่ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และนางสาวขไมภักดิ์ ไหม้กัลด เป็นอาจารย์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกำลังศึกษาระดับปริญญาเอกอยู่ที่ประเทศอังกฤษ

การศึกษา จบปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาชลประทาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (เกียรตินิยม) และจบปริญญาโทสาขาเดียวกันจากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้รับพระราชทานทุนมูลนิธิอานันทมหิดลไปศึกษา

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ที่อยู่ 220 ซอยประชาชื่น 37 ถนนประชาชื่น แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800

ประสบการณ์ในการทำงาน เริ่มรับราชการที่กรมชลประทาน เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2511 ในตำแหน่งนายช่างโท กองวิชาการ ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในกรมชลประทาน และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จนกระทั่งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมชลประทาน ในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 จนกระทั่งมีข่าวครึกโครมกรณีถูกรับมนตรีที่กำกับดูแลสั่งย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2542 และลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุในปี พ.ศ. 2542 ปราโมทย์ ไหม้กัลด มีผลงานมากมายในชีวิตการรับราชการ กล่าวคือ งานด้านการออกแบบและควบคุมการออกแบบโครงการชลประทานขนาดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานเขื่อนเก็บกักน้ำ เขื่อนทดน้ำ ระบบส่งน้ำ ฯลฯ นับร้อยโครงการกระจายอยู่ตามภาคต่างๆ งานอำนวยการให้คำปรึกษาแนะนำ ควบคุมและวางแผนการแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำ ทั้งในภาระหน้าที่ของกรมชลประทาน และในภาพรวมของรัฐบาล งานเขียนเอกสารวิชาการและตำราต่างๆ มากมายที่ใช้ในการศึกษาและการทำงานของนายช่างวิศวกร และผลงานสำคัญที่ทำให้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปก็คือ งานในหน้าที่วิศวกรอำนวยการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. 2520 เรื่อยมายาวนานกว่า 20 ปี มีผลงานซึ่งเป็นงานบริหารควบคุมดูแลการดำเนินโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินานาชาติที่สำคัญ เช่น เขื่อนเก็บกักน้ำแม่ น้ำป่าสัก การก่อสร้างประตูระบายน้ำปากพอง และงานบริหารจัดการเขื่อนเก็บกักน้ำคลองท่าด่าน

152. นายสมมาตร มีศิลป์

อายุ 42 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ผู้บริหารการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการองค์การค้ำของคุรุสภา รองผู้อำนวยการองค์การค้ำของคุรุสภา กรรมการสันทนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารงานองค์การและการบริหารงานบุคคล

153. นายประสาน หวังรัตนปราณี

อายุ 47 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จากนิด้า

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี, ที่ปรึกษาประจำกรมการปกครองวุฒิสภา, ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์กรมการสิ่งแวดล้อม สภาผู้แทนราษฎร มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายการเมืองและการปกครอง

154. นายธรรมศักดิ์ แดงท่าไม้

อายุ 54 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกสภาเขตห้วยขวาง ที่ปรึกษารัฐมนตรีแรงงาน ทำงานด้านกฎหมายสมุนไพรรักษาสุขภาพ

155. นาย ช.ศรีพิชญ์ เพ็ชฌุไพศิษฏ์

อายุ 51 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นแพทย์ เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีสาธารณสุข มีประสบการณ์ด้านปัญหาการจราจร การขนส่งและสิ่งแวดล้อม

156. นายวรสิทธิ์ ศรียุทธไกร

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ พนักงานเอกชน

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้จัดการฝ่ายสำนักงานและบุคคลของบริษัทกูยเฮงอิมพอร์ต ประธานกรรมการบริหารสหคริสจักร คณะแปดสิบประเทศไทย ประธานกรรมการประสานงานคริสจักรโปรเตสแตนต์ประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและการบริหารจัดการ

157. นายสุรพล เมฆะอำนวยชัย

อายุ 42 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ และทางด้านบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย / นักบัญชี

ที่อยู่ 251 ซ.นพรัตน์ 7 หมู่บ้านกฤษदानนคร 20 ถ.ปิ่นเกล้า-นครชัยศรี

เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ตรวจสอบบัญชี ที่ปรึกษากฎหมายให้บริษัทหลายแห่ง สมาชิก
 วิสามัญแห่งเนติบัณฑิตสภา มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน และการบัญชีตรวจสอบ

158. นายไพศาล พิษมงคล

อายุ 52 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน กรรมการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อสมท.),
 กรรมการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อตก.), กรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.),
 กรรมการการทหารแห่งวุฒิสภา, สมาชิกวุฒิสภา มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญ

159. นาวาเอกอมร สุวรรณบุบผา

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายเรือ

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ราชการทหารในหน่วยรบพิเศษทางเรือ SEAL จัดตั้งมวลชนให้
 ความรู้เพื่อปฏิเสธรัทธิคอมมิวนิสต์ และลัทธิประธาธิบดี มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องสงคราม
 การเมือง

160. นายณรงค์ จันทระอารีย์

อายุ 46 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาชีพ เภสัชกร

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นเภสัชกรโรงพยาบาล เภสัชกรการตลาดโรงงานผลิตยาแผน
 ปัจจุบัน มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับยา เภสัชภัณฑ์ เคมีภัณฑ์

161. ดร.เจลิมรัฐ ชัมพานนท์

อายุ 66 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2476 ภรรยาชื่อนางฉวีวรรณ ชัมพานนท์ มีบุตร 2 คน

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาเอกทางการบริหาร และการจัดการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 13 ซอย 19 หมู่บ้านเสรี 1 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10250

ประสบการณ์ในการทำงาน คณะบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า), คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย, ผู้อำนวยการหลักสูตร M.B.A. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี, ผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, กรรมการเศรษฐกิจและการลงทุน, ผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา กรรมการสิ่งแวดล้อมของวุฒิสภา, ที่ปรึกษาองค์การสหประชาชาติด้านการฝึกอบรม การตั้งถิ่นฐานมนุษยชน กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา (UNCHS)

162. นายชัชวาลย์ คงอุดม

อายุ 55 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2488 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อนายปิ่น และมารดาชื่อนางปราณี

การศึกษา จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนอากาศบำรุง จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากการศึกษานอกโรงเรียน และจบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักธุรกิจ

ที่อยู่ 363 / 79 ตรอกข้าวสาร ถนนเตชะวนิช แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์การทำงาน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริษัทสยามรัฐ จำกัด เจ้าของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ นอกจากนี้ยังทำธุรกิจเกี่ยวกับรับเหมาก่อสร้างต่างๆ ในฐานะประธานกรรมการบริษัท คงอุดม จำกัด และประธานกรรมการบริษัทเตาปูนก่อสร้าง จำกัด ส่วนผลงานทางด้านอื่นก็ยังมีอีกมากมาย โดยเฉพาะผลงานทางด้านสังคม เช่น การช่วยเหลือเกี่ยวกับอาหารคนจน การให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส การช่วยเหลือผู้เดือดร้อนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย โดยสร้างที่พักอาศัยให้กับคนจนที่มีปัญหาการถูกไล่รื้อโดยไม่เสียค่าเช่า การช่วยเหลือผู้เดือดร้อนเกี่ยวกับที่ทำกิน

โดยเช่าที่ดินจากการรถไฟ แล้วก่อสร้างเป็นตลาดสดให้พ่อค้าแม่ค้าเช่าในอัตราที่ต่ำ และการจัดซื้อที่ดินและบริจาคให้แก่สถานศึกษา เป็นต้น

163. นายเสรี วงษ์ไพจิตร

อายุ 60 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2482 ที่กรุงเทพมหานคร

การศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปลายจากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จบปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์ สาขาการต่างประเทศและการทูต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2505

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 6 ซอยพหลโยธินกอล์ฟ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน เริ่มเข้าทำงานกับองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อศท.) ในปี พ.ศ. 2505 และดำรงตำแหน่งสูงสุดเป็นผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537-2542 มีผลงานโดดเด่นสร้างความเจริญให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยเรื่อยมา เสนอให้รัฐบาลประกาศให้ปี พ.ศ. 2530 เป็นปีท่องเที่ยวไทย และปี พ.ศ. 2541-2542 เป็นปีอะเมซิ่งไทยแลนด์ ทำให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จก้าวขึ้นมาเป็นประเทศผู้นำด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียตะวันออก

164. นายบูรพา อัดถากร

อายุ 56 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีและโททางด้านเศรษฐศาสตร์ การเมือง ปรัชญา มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด ประเทศอังกฤษ

อาชีพ นักธุรกิจ / นักบริหาร

ที่อยู่ 23 / 19 สุขุมวิท 63 กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการใช้ทุนในกระทรวงเศรษฐกิจและกระทรวงคมนาคม ลาออกเมื่อปี พ.ศ. 2518 เคยเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (2 สมัย), เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี, สมาชิกวุฒิสภา (2 สมัย) มีประสบการณ์ในฐานะกรรมการและ / หรือผู้บริหารในธุรกิจหลายประเภทรวมทั้งธุรกิจส่งออก (บริษัทไทยวา) ธุรกิจนำเข้า (บริษัททอร์ทลิงค์) ธุรกิจเดินรถโดยสารประจำทาง (บริษัทบางกอกไมโครบัส) ธุรกิจประกันภัย (บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย) ธุรกิจการธนาคาร (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา) ธุรกิจประกันชีวิต (บริษัทพยูเด็นเซียล ทีเอสไอพี) ธุรกิจโฆษณาฯ นอกจากนี้

ยังคงเป็นที่ปรึกษาบริษัทข้ามชาติจำนวนมากเช่น BHP, Shell, Reuters, Midland Bank, Bewater, Chloride, DHL, Amadahl, Fujitsu ฯลฯ

165. พล.อ.อ.วีระรุฐ ลวะเปารยะ

อายุ 59 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์ (ช่างอากาศ) โรงเรียนนายเรืออากาศ

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ที่อยู่ 64 / 5 หมู่ 8 ซอยเสนานิคม 1 เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10320

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้บังคับฝูงบิน 411 กองบิน 41, รอง ผบ. กองบิน 41 (เชียงใหม่), รอง ผบ. ร.ร.เตรียมทหาร, หัวหน้าฝ่ายเสนานิคมการประจำรอง ผบ.ทอ., รองเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารอากาศ, หัวหน้าฝ่ายเสนานิคมการประจำรอง ผบ.ทหารสูงสุด, ประธานไวยาวัจกร วัดพระธรรมกาย มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมอากาศยาน

166. นายจรรุตม์ จารุประกร

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาตรี ทางด้านรัฐศาสตร์ การปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาโททางการบริหารสาธารณะ มหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์นแคลิฟอร์เนีย

ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ เกษตรกร

ที่อยู่ 39 ซ.อินทรามระ 34 ถ.สุทธิสาร ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการกระทรวงมหาดไทย เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าการทางพิเศษแห่งประเทศไทย อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยกรุงเทพ อาจารย์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และปัจจุบันทำเกษตรกรรมสวนลิ้นจี่ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร การงบประมาณและการเกษตร

167. นางเกาลีณา ณ นคร

อายุ 53 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทอิตัลสยาม จำกัด มีความเชี่ยวชาญด้านการติดต่อการค้าระหว่างประเทศ

168. นายสมบัติ ทิมทรัพย์

อายุ 49 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านวิศวกรรมเกษตร สถาบันโพลีเทคนิคแห่งชาติ ประเทศฝรั่งเศส

อาชีพ อาจารย์

ประสบการณ์ในการทำงาน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, รองคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับพลังงาน วิศวกรรมเครื่องกล และการศึกษา

169. ดร.สิงโต จ่างตระกูล

อายุ 72 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2470

การศึกษา จบปริญญาตรี สาขาประวัติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยแมริวิลล์ ประเทศสหรัฐอเมริกา จบปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกา และจบปริญญาเอก สาขากฎหมาย จากมหาวิทยาลัยเทนเนสซี ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักบริหาร / นักการเมือง

ที่อยู่ 7 ซอยลาดพร้าว 33 เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10300

ประสบการณ์ในการทำงาน มีประสบการณ์ในทางการเมืองมากมาย เช่น เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2516, 2536 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร 2 สมัย ช่วง พ.ศ. 2518-2519 สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2521 ปัจจุบันเป็นประธานมูลนิธิสมาคมมวยเอ็ม.ซี.เอ และเป็นกรรมการสถาบันอื่นอีกหลายแห่ง

170. นางสาวจิตติพร อภิบาลภูวนารถ

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านบริหาร มหาวิทยาลัยเบรโน ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งที่ปรึกษากิตติมศักดิ์นายกสมาคมสื่อมวลชนแห่งประเทศไทย, ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ นายกสมาคมศิษย์เก่าวัดราชาธิวาส, สมาชิก โรตารีบางเขน

171. นางสาวประภา ณ สงขลา

อายุ 65 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางการประถมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการครูในตำแหน่งครูปฏิบัติการสอน ผู้บริหารสถานศึกษา รับราชการในกองการมัธยมศึกษาด้านงบประมาณ งานบุคลากร และงานสืบสวนสอบสวน มีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนในระดับประถมและมัธยมและการบริหารงานในสถานศึกษา

172. ศาสตราจารย์ ธรรมบุญ ลัดพลี

อายุ 73 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2469 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อนี้ พระยา ลัดพลีธรรมประคัลภ์ อดีตคณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มารดาชื่อนี้ คุณหญิง ทิพย์วรรณ ลัดพลีธรรมประคัลภ์ ภริยาชื่อนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์สุดา ลัดพลี อดีตผู้ช่วย ศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บุตรชื่อนี้ นางสาวพลีพร ลัดพลี กำลัง ศึกษาในระดับปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา

การศึกษา จบปริญญาตรีธรรมศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจบปริญญาโท ทางด้านเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรมแรงงาน มหาวิทยาลัยชิคาโก-แสตนฟอร์ด ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 32 ถนนพหลโยธิน ซอย 7 เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 - พ.ศ. 2529 สอนวิชาเศรษฐกิจการขนส่ง และเป็นผู้จัดตั้งภาควิชาการตลาดขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2507 เคยเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติหรือสมาชิกวุฒิสภามาแล้ว 4 สมัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520-2537 เป็นกรรมการสามัญของสภานิติบัญญัติมาแล้วกว่า 10 คณะ และยังได้รับเลือกให้เป็น สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ในฐานะผู้มีประสบการณ์และกิจกรรมทางการเมืองและ รัฐธรรมนูญอีกด้วย

173. พล.ต.ต.ชาติรี สุทัศน์ ณ์ อยุธยา

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิชาการตำรวจและการบริหาร มหาวิทยาลัยลออสแอนเจลีส

สเตท คอลเลจ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รัฐบาลเป็นผู้บังคับการตำรวจดับเพลิง รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้ชำนาญงานด้านบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ และเลขานุการคณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ

174. นายไพโรจน์ ประเสริฐ

อายุ 58 ปี

การศึกษา เนติบัณฑิตไทย

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน อุปนายกฝ่ายวิชาการสภาทนายความ ประธานสภากรุงเทพมหานคร เลขานุการสโมสรไลออนส์กรุงเทพ วิทยากรผู้อบรมหลักสูตรผู้กำกับการตำรวจ วิทยากรผู้อบรมพนักงานอัยการจังหวัด

175. นายสุวิษ ชินะโชติ

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางการเกษตร มหาวิทยาลัยริกโฮเจ สคูล วูร์ โตรปิเซ

ประเทศเนเธอร์แลนด์

อาชีพ อาจารย์

ที่อยู่ 77 ซอยรามบุตรี ถนนจักรพงษ์ แขวงบางลำภู เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์ประจำสำนักส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร, ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรรมการบริหารศึกษานานาชาติ, นายกสมาคมนักเรียนเก่าเนเธอร์แลนด์, อุปนายกสมาคมนักเรียนเก่าภาคพื้นยุโรป, เลขานุการสันนิบาตเสรีชนแห่งประเทศไทย

176. พล.ต.อ. ประทีป สันติประภาพ

อายุ 65 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2477 ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา บิดาชื่อ นายประธาน มารดาชื่อ นางทวน

การศึกษา จบปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2500

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 10 / 1 ซอยพร้อมศรี 2 ถนนสุขุมวิท 39 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน มีประสบการณ์ความเชี่ยวชาญในด้านการเงิน และการธนาคาร เป็นพิเศษ เป็นประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เคยเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารศรีนคร และนอกจากนี้ยังเคยทำงานในด้านอื่นๆ อีก เช่น เคยเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. 2529 และสมาชิกวุฒิสภา เป็นต้น

177. นายธีรพันธ์ นาทีกาญจนลาม

อายุ 42 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นายหน้าอสังหาริมทรัพย์

ประสบการณ์ในการทำงาน นายกสมาคมตัวแทนและนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ กรรมการสมาคมพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคแห่งประเทศไทย คณะทำงานแยกร่างกฎหมาย กระทรวงการคลัง มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินราคาทรัพย์สิน การตลาด การคุ้มครองผู้บริโภคและอสังหาริมทรัพย์

178. นายแหบ สุดสงวน

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ปรึกษาบริษัทไทย-ญี่ปุ่น การส่งออก มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน

179. นายถวัลย์ศักดิ์ สุขะวรรณ

อายุ 61 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโททางด้านรัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยนอร์ธ คาโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ สื่อมวลชน

ที่อยู่ 9 ซอยสิรินธร 1 ถนนสิรินธร แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการสำนักข่าวไทย รองผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ผู้ดำเนินรายการ “สนทนาปัญหาบ้านเมือง” ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ช่อง 5, รายการ “ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ” และรายการ “ตรงประเด็น” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักอัยการสูงสุด มีความเชี่ยวชาญ

ชาญดำเนินงานสื่อสารมวลชนและงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

180. นายณรงค์ ทองจำรูญ

อายุ 64 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

181. พล.ต. สุตสาย หัสติน

อายุ 80 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยเทคนิคทหารบก

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ควบคุมดูแลชนกลุ่มน้อยทั่วประเทศ ควบคุมการสร้างทางและควบคุมดูแลกำกับการפקพาอาวุธ

182. นายยอดมหนู ภมรมนตรี

อายุ 40 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ สื่อมวลชน

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ประกาศข่าวสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 และช่อง 5 ผู้สื่อข่าว Em. News ในเครือแปซิฟิก มีความเชี่ยวชาญด้านรายการโทรทัศน์และวิทยุ

183. นายกมล วัฒนกุล

อายุ 52 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ร่วมประชุมดูงานในต่างประเทศ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้ชำนาญการประจำคณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อม กรรมาธิการวิสามัญกฎหมายประจำสภากรุงเทพมหานคร มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและปัญหาสิ่งแวดล้อม

184. นางสุชาดา อยู่ยอด

อายุ 49 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2493 ที่จังหวัดนครพนม บิดาชื่อนางสังวร อยู่ยอด อดีตข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มารดาชื่อนางเอมอร อยู่ยอด อดีตข้าราชการครู สามีชื่อนายจรัส พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาชีพ นักธุรกิจ

ที่อยู่ ปาร์ค แอนด์ ปรีนท์ คัลเลอร์แล็บ 44 / 41-43 ถนนงามวงศ์วาน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน นักวิทยาศาสตร์ 5 กองวิเคราะห์ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, นักวิทยาศาสตร์ 5 ช่วยราชการสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 กองแผนงาน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ปัจจุบันประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้านถ่ายรูปและธุรกิจที่ดิน

185. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช

อายุ 55 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2487 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อนายชิน และมารดาชื่อนางบุญศรี มีบุตรชาย 3 คนและหญิง 1 คน คือ นายชยุต ยังพิชิต นายชมุต ยังพิชิต นายเจษฎา ยังพิชิต และนางสาวดลีน ยังพิชิต

การศึกษา สำเร็จการศึกษาทางด้านอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย นอกจากนี้ยังมีคุณวุฒิพิเศษอื่นๆ อีก คือ ได้รับพระราชทานปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ 323 ชั้น 16 ถนนสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยเป็นผู้บริหารระดับสูงในด้านธุรกิจ ในฐานะผู้ก่อตั้งและกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ไตเนอร์คลับ (ประเทศไทย) จำกัด ทำงานเพื่อสังคมมากมาย แต่ที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับกันมากที่สุดก็คือ การที่เป็นผู้ก่อตั้งและนายกสมาคมสร้างสรรค์ไทย (ตาวีเศษ) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ได้แสดงบทบาทในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในการปลูกจิตสำนึกของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยใช้ตาวีเศษเป็นสัญลักษณ์ เคยดำรงตำแหน่งมากมายหลายด้าน เช่น กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิมหาวิทยาลัย ศิลปากร ในปี พ.ศ. 2533-2539 เคยเป็นอนุกรรมการประชาสัมพันธ์องค์กรกลาง กรรมการ คณะกรรมการผู้ชำนาญการ

พิจารณารายงาน การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการอุตสาหกรรม คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2535-2540 ปัจจุบันก็ยังคงได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงานต่างๆ ให้ดำรงตำแหน่งสำคัญๆ มากมาย เช่น เป็นกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา เป็นกรรมการที่ปรึกษาสมาคมสตรีไทยแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กรรมการมูลนิธิคอนเซ็ปท์เพื่อสุขภาพ และการวางแผนครอบครัว เป็นต้น

186. พลตรีมงคล พุ่มหิรัญ

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รองผู้บังคับกองร้อย กองพันที่ 1 กรมทหารราบที่ 1 มหาดเล็ก รักษาพระองค์, รองผู้บัญชาการกองพลที่ 11, รองเสนาธิการกองทัพภาคที่ 1

187. พลเรือโทชาญ วีระประจักษ์

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ราชองครักษ์เวรในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, นายทหารพิเศษประจำกรมนักเรียนนายเรือรักษาพระองค์, ผู้บังคับหมู่เรือลาดตระเวนชายแดน, ผู้บังคับการเรือรบหลวงราวี มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารรัฐกิจ

188. นายณัฐพิศิษฐ์ ศรีสุชาติ

อายุ 49 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ พนักงานรัฐวิสาหกิจ / นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการกองทัพเรือ นิติกรการประปานครหลวง

189. พล.ต.อ.อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ

อายุ 63 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2479 ที่แขวงคันทนายาว กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อ นายณรงค์ คณะเจริญ มารดาชื่อนางเป้า คณะเจริญ ภรรยาชื่อนางยุรพร คณะเจริญ มีบุตรชาย 1 คน หญิง 3 คน

การศึกษา ปริญญาโททางด้านพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 96 ซอยอ่อนนุช 36 ถนนอ่อนนุช แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

ประสบการณ์ในการทำงาน นายตำรวจราชสำนักเวร ประจำพระองค์ (พ.ศ. 2526-2539), ผู้อำนวยการรักษาความปลอดภัย สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, ที่ปรึกษาสถาบันวิชาการ ป้องกันประเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด (2534-2537), ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ (2537-2539), ประธานกรรมการโรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2539-2542), รองประธานอนุกรรมการเกี่ยวกับตำแหน่งของ ก.ตร., อุปนายกสมาคมโรงเรียนนายร้อยตำรวจ, ผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้ง “สถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ” ตามคำสั่ง อ.ตร. (พล.ต.อ.ณรงค์ มหานนท์) มีความเชี่ยวชาญด้านการตำรวจ การเมืองการปกครอง และการบริหาร

190. นายจำนงค์ ทองประเสริฐ

อายุ 70 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านปรัชญา มหาวิทยาลัยเยล ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการที่ราชบัณฑิตยสถาน, เลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน, ผู้อำนวยการกองศิลปกรรม,สมาชิกวุฒิสภา มีความเชี่ยวชาญด้านศาสนา ปรัชญา และภาษาไทย

191. พล.ต.ท.ประเวศน์ คุ้มภัย

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตำรวจ, ประธานคณะทำงานตำรวจชุมชน, ที่ปรึกษาสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้านการสอบสวน, เป็นผู้เชี่ยวชาญของศาลในสาขานิติเวชวิทยา

192. นายเสรี เจริญศิริ

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จากนิด้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการเขตบางกอกใหญ่ มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารราชการ

193. คุณหญิงวนิดา ฐปะเตมีย์

อายุ 69 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางการศึกษา มหาวิทยาลัยเดอะฟิลิปปินส์ วีเมนส์ ยูนิเวอร์ซิตี ประเทศฟิลิปปินส์

อาชีพ อาจารย์

ประสบการณ์ในการทำงาน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ลาดกระบัง, รองอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, รองประธานผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

194. นายสุจินต์ ใฝ่เจริญ

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโททางการศึกษา มหาวิทยาลัยมิชิแกน สเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 52 ซ.อุทิศ สุขุมวิท 4 นานาใต้ สุขุมวิท คลองเตย กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการกรมราชทัณฑ์ กรมการพัฒนาชุมชน สำนักงานส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี คำสั่งนายกรัฐมนตรี (พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์), รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, รองเลขาธิการ (นักบริหาร) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

195. นายวิหัย มงคล

อายุ 58 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านอุตสาหกรรมศิลป์ วิทยาลัยครูพระนคร

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการครู ตำแหน่งสุดท้าย ผู้อำนวยการโรงเรียนระดับ 8 มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหาร

196. ศ.ดร.อมร รักษาสัตย์

อายุ 66 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโทและเอกทางรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอินเดียน่า ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักวิชาการ

ที่อยู่ 161 ถ.นราธิวาสราชนครินทร์ 8 สาทร กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์โท-เอก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์และอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ ณ ศูนย์พัฒนาการบริหารแห่งเอเชียและแปซิฟิก กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย, ที่ปรึกษาสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (พลเอกเปรม ติณสูลานนท์), สมาชิกวุฒิสภา, สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ, เขียนตำราต่างๆ มากมาย มีความเชี่ยวชาญด้านรัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์

197. นายประมวล ศิริพล

อายุ 73 ปี

การศึกษา ปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน พนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรรมการเงิน กระทรวงกลาโหม, กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมพิธีการทูต, เลขานุการสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงโคโร และเม็กซิโก มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายไทยและกฎหมายระหว่างประเทศ

198. นายผจญ อุลปาท

อายุ 51 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาชีพ นักธุรกิจ

ที่อยู่ 99 / 9 ซ.เพชรเกษม 91 หมู่ 13 ถ.เพชรเกษม ต.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร
ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกวุฒิสภา ประธานส่งเสริมศิลปมวยไทยโลก และทำธุรกิจส่วนตัว

199. นางสาวรสนา โตสิตระกูล

อายุ 46 ปี
การศึกษา จบชั้นมัธยมต้นและปลายจากโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม และจบปริญญาตรีจากคณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ 217 หมู่ 3 แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10170

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนมากกว่า 20 ปี มีบทบาทในฐานะ ผู้จัดการมูลนิธิโกมลคีมทอง ซึ่งส่งเสริมคนหนุ่มสาวและเยาวชนให้ทำงานตามอุดมคติของตนเพื่อสังคมในด้านต่างๆ เป็นเลขานุการมูลนิธิสุขภาพไทย ซึ่งมีบทบาทในการผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมายยาในทิศทางที่คนไทยสามารถผลิตยาสมุนไพรและยาแผนปัจจุบันใช้เองภายในประเทศ ปี พ.ศ. 2533 ได้ริเริ่มงานเกษตรตามธรรมชาติและอาหารปลอดภัยสารพิษ และในปี พ.ศ. 2534 ร่วมก่อตั้งชมรมเพื่อนธรรมชาติเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคในการสร้างวิถีการบริโภคอาหารปลอดภัยสารพิษขึ้นในสังคมไทย ส่วนผลงานที่โดดเด่นมากที่สุดได้แก่ การตรวจสอบกรณีทุจริตงบประมาณการจัดซื้อยา 1,400 ล้านบาท ของกระทรวงสาธารณสุขเป็นแกนนำเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชน 30 องค์กร ร่วมกับชมรมแพทย์ชนบทและชมรมเภสัชชนบทเคลื่อนไหวเรียกร้องให้กระทรวงสาธารณสุขและรัฐบาลจัดการแก้ปัญหาทุจริตอย่างโปร่งใส

200. นายหนพดล เฉลิมชัยชาญ

อายุ 41 ปี
การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจ – การตลาด มหาวิทยาลัยสยาม

อาชีพ พนักงานเอกชน

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้จัดการแผนกปฏิบัติการหลักทรัพย์, บลจ.หลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จก. (มหาชน), ผช.ผอ. ฝ่ายหลักทรัพย์บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไทยเม็กซ์ จำกัด, กรรมการผู้จัดการบริษัทแมคเฟรท เซอร์วิส จำกัด มีความเชี่ยวชาญด้านการส่งออก-นำเข้า การตลาด และการตรวจสอบบัญชี

201. นายมงคล ประสาทเสรี

อายุ 47 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อาชีพ อาจารย์

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานด้านวิชาการ เป็นอาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
 นักเขียนนิตยสารหลายฉบับ มีความเชี่ยวชาญเรื่องสิ่งแวดล้อมเมืองด้านการฟื้นฟูเศรษฐกิจ
 การพัฒนาอย่างยั่งยืน สิ่งแวดล้อมชนบท

202. นายวิฑูรย์ อึ้งประพันธ์

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบอนน์ ประเทศเยอรมัน

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ข้าราชการคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล และได้รับตำแหน่ง
 ศาสตราจารย์ เลขานุการแพทย์สภา มีความเชี่ยวชาญด้านนิติเวชศาสตร์ และกฎหมายการแพทย์

203. ดร.ณรงค์ สินสวัสดิ์

อายุ 57 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโททางรัฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยยูท่าห์สเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา และปริญญาเอกทางรัฐศาสตร์ (การเมืองเปรียบเทียบ)
 มหาวิทยาลัยฮาวาย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักวิชาการ

ที่อยู่ 160 / 38 ซอยกิตติชัย บางขุนนนท์ กรุงเทพมหานคร 10700

ประสบการณ์ในการทำงาน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ผู้อำนวยการ
 การโครงการปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ผู้ร่วมก่อตั้งสำนักเสริมการศึกษา
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, เป็นอาจารย์สอนนิสิตปริญญาตรีและปริญญาโท เขียน
 หนังสือตำราต่าง ๆ มีความเชี่ยวชาญในเรื่องจิตวิทยาการเมือง การวิเคราะห์การเมืองไทย และ
 การเมืองระหว่างประเทศ

204. นายสมประสงค์ ปัญจทวี

อายุ 51 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน ทนายความ

205. นายธรรมบุญ วรรณิสสร

อายุ 63 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเทศสเปน

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเวชกรรมป้องกัน กระทรวงสาธารณสุข มีความเชี่ยวชาญในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

206. พล.ต.ต.สินสมุทร มุกดาหาร

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางรัฐประศาสนศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อาชีพ นักการเมือง

ที่อยู่ 143 / 9 หมู่ 1 ถนนพุทธมณฑลสาย 2 แขวงบางไผ่ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้บังคับการกองปราบปรามยาเสพติด 3 (ปราบปราม ผู้ผลิต ผู้จำหน่ายยาบ้าทั่วประเทศ), สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร, เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม, ประธานอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ในคณะกรรมการการ ยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร (รับคำร้องทุกข์จากประชาชนแล้วกลั่นกรอง สอบสวน และติดตามผล), เป็นผู้บรรยายพิเศษ “การแก้ปัญหายาเสพติด” ตามโรงเรียนทั่วไป

207. นายอาคม สรสุชาติ

อายุ 66 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประสาท พญาไท, ผู้อำนวยการด้านสุขภาพจิต กทม., สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพ 2 สมัย, อาจารย์สอนวิชาจิตวิทยา จิตเวชศาสตร์ ประสาทวิทยา (จุฬาราช, เกษตรฯ, มหิดล)

208. นายโสภณ สุภาพงษ์

อายุ 53 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2489 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อ นายมงคล สุภาพงษ์ มารดาชื่อ นางฉวี สุภาพงษ์ ภรรยาชื่อ นางอริยวัฒน์ สุภาพงษ์ มีบุตรสาว 2 คน

การศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ 244 / 2 ลาดพร้าว 122 กรุงเทพมหานคร 10310

ประสบการณ์ในการทำงาน ในอดีตนั้นเคยดำรงตำแหน่งกรรมการและประธานกรรมการหลายแห่ง เช่น เคยเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท บางจาก จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2528-2542, กรรมการบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลงานเพื่อสาธารณประโยชน์ เช่น การสร้างตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนชื่อ “ร้านเลมอนฟาร์ม” ในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยสร้างรูปแบบร้านค้าเพื่อสุขภาพ รองรับผลิตภัณฑ์จากชุมชนมาจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคในเมือง, ช่วยชุมชนให้เป็นเจ้าของกิจการปัมชุมชน เสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนมีโอกาสเพิ่มรายได้ ตลอดปี พ.ศ. 2534-2541 ปัจจุบันยังคงดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มากมาย เช่น เลขานุการมูลนิธิสื่อสร้างสรรค์ ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิเด็ก กรรมการสภามหาวิทยาลัยหลายแห่ง กรรมการนโยบายสังคมแห่งชาติ กรรมการสภาสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย (TDRI) และสมาชิกวุฒิสภา เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลอันทรงเกียรติอีกมากมาย เช่น รางวัลแมกไซไซ พ.ศ. 2541 สาขาบริการสาธารณะ, บุคคลดีเด่นแห่งชาติ พ.ศ. 2439 สาขาพัฒนาเศรษฐกิจ นักรัฐประศาสนศาสตร์ดีเด่น พ.ศ. 2539 เป็นต้น

209. นายสมพร อรรถเศรษฐ์

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านวิศวกรรมโครงสร้าง สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

อาชีพ วิศวกร

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้เชี่ยวชาญฝ่ายคอมพิวเตอร์ในงานวิศวกรรมโครงสร้างที่สถาบัน AIT, กรรมการในคณะทำงานติดตามปัญหาการก่อสร้างศูนย์กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13, ผู้พัฒนาโปรแกรมวิเคราะห์โครงสร้างชื่อ Microfeap มีความเชี่ยวชาญด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในงานวิศวกรรมโยธา

210. นายสมพงษ์ สุ่มุทธ

อายุ 52 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง / นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มีความเชี่ยวชาญด้านรัฐกิจและกฎหมาย

211. นายทองอินทร์ สุ่มสวัสดิ์

อายุ 58 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2484 ที่กรุงเทพมหานคร บิดาชื่อ นายสวาสดี สุ่มสวัสดิ์ มารดาชื่อนางฉวีวรรณ สุ่มสวัสดิ์ ภรรยาชื่อนางผ่องลักษณ์ สุ่มสวัสดิ์ มีบุตรชาย 2 คน หญิง 3 คน

การศึกษา ปริญญาโททางการศึกษา มหาวิทยาลัยโอคาโฮมาสเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน แต่งตำราเรียนภาษาต่าง ๆ ในนาม “ทองอินทร์โฟน” ประกอบธุรกิจโรงเรียนสอนภาษา ผลิตสื่อการสอนต่าง ๆ ทางด้านภาษา

212. นายมีชัย วีระไวทยะ

อายุ 59 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2484 บิดาชื่อ นายสมัคร และมารดาชื่อ นางเอลล่า ภรรยาคือท่านผู้หญิงบุตรี วีระไวทยะ มีบุตรสาว 1 คน คือ นางสาวสุจิตมา วีระไวทยะ

การศึกษา จบปริญญาตรีสาขาเศรษฐศาสตร์และพาณิชย์ มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย และยังได้รับคุณวุฒิพิเศษคือ ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากหลายสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล ฯลฯ

อาชีพ นักพัฒนาองค์กรเอกชน

ที่อยู่ 8 ซอยพร้อมมิตร สุขุมวิท 39 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ทางการเมือง เช่น เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2534-2535, รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2528, โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2529, สมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2530, และดำรงตำแหน่งในหน่วยงานอื่นๆ อีก เช่น เคยเป็นผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค, เคยเป็นประธานกรรมการธนาคาร

กรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน), ประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และที่เป็นผลงานอันโดดเด่นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปก็คือ ผลงานในฐานะนักพัฒนาองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวางแผนครอบครัวที่ทำต่อเนื่องหลายปี จนได้รับรางวัลแมกไซไซ สาขาบริการสาธารณะ ประจำปี พ.ศ. 2537 และรางวัลประชากรแห่งสหประชาชาติประจำปี พ.ศ. 2540 ในปัจจุบันยังคงทำงานและดำรงตำแหน่งสำคัญๆ มากมาย เช่น เป็นนายกสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน (PDA) เป็นประธานกรรมการบริษัทล้ำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และเป็นทูตพิเศษขององค์การสหประชาชาติ เป็นต้น

213. นายประมุต สุตะบุตร

อายุ 59 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2483 ภรรยาชื่อคุณหญิงจิราภา สุตะบุตร มีบุตร 1 คน

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโททางด้าน รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และปริญญาโททางด้านเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์น แคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ สื่อมวลชน

ที่อยู่ 91 / 5 พหลโยธิน 34 จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย, ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3, กรรมการธนาคารอาคารสงเคราะห์, ประธานกรรมการบริหารบริษัท ไทยสกายเคเบิลทีวี จำกัด มีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ การปกครอง การธนาคารและสื่อสารมวลชน

214. นายสมชอบ ไชยเวช

อายุ 63 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ภรรยาชื่อนางกมลทิพย์ ไชยเวช มีบุตร 3 คน

การศึกษา ปริญญาตรีวิศวกรรมเครื่องกล (BSME) จากมหาวิทยาลัยเปอร์ดู, ปริญญาโท วิศวกรรมเครื่องกล (MSME) จากมหาวิทยาลัยเปอร์ดู, ปริญญาเอกวิศวกรรมเครื่องกล (Ph.D) จากมหาวิทยาลัยเปอร์ดู

อาชีพ ผู้บริหารการศึกษา

ที่อยู่ 38 / 4 ถนนวิภาวดีรังสิต 22 กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน คณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตพระนครเหนือ, รองอธิการบดี บริหารงานวิทยาเขตพระนครเหนือ, อธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ปัจจุบันเป็นที่ปรึกษาอธิการบดี และผู้อำนวยการคณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, กรรมการทบวงมหาวิทยาลัย กรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาวิศวกรรมและอุตสาหกรรมวิจัย, กรรมการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ

215. นายธลิตล บุนนาค

อายุ 56 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพาร์ซันส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ พนักงานเอกชน

ประสบการณ์ในการทำงาน บริหารงานด้านประกันชีวิต รองประธานอาวุโส และรักษาการ ผู้จัดการทั่วไป

216. นายพะนารถ ตามประทีป

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางการบริหารโรงเรียน วิทยาลัยครูจันทระเกษม

อาชีพ สื่อมวลชน

ประสบการณ์ในการทำงาน การทหารและสื่อสารมวลชน นักหนังสือพิมพ์ มีความเชี่ยวชาญ ด้านการทหาร กฎหมาย และกิจการหนังสือพิมพ์

217. นายจักรพันธ์ วรอาคาร

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของสำนักงานเพิ่มธรรมทนายความ, ที่ปรึกษากฎหมายบริษัท เจ.เอ็ม.ที ลาบอเรตอริส จำกัด, เลขานุการสมาคมการแต่งผมและเสริมความงามแห่งประเทศไทย มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายและทางด้านสังคม

218. นายธรรมรัตน์ หาคสุริยะ

อายุ 63 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านพัฒนาสังคม นิต้า

อาชีพ สื่อมวลชน

ประสบการณ์ในการทำงาน รองประธานสภากรุงเทพมหานคร โฆษกพิธีกรจัดรายการ
ด้านวิทยุโทรทัศน์ ช่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์ มีความเชี่ยวชาญด้านพัฒนาสังคมและ
การ ประชาสัมพันธ์

219. นายอุกฤษเดช ศิริวงศ์

อายุ 40 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ค้าขาย

ประสบการณ์ในการทำงาน กรรมการผู้จัดการบริษัท ที.ดี. 33 กรุ๊ป สนับสนุนการวิจัยวัคซีน
เอเดสส์

220. นายอมรศักดิ์ จันทร์ทรง

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ปริญญา
โทคณะครุศาสตร์ สาขาบริหารการอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง

อาชีพ ผู้บริหารการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้บริหารการศึกษา
เอกชน กรรมการคุรุสภาในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีความเชี่ยวชาญด้าน
การกีฬา การบริหาร

221. นายพนิต บุญชะม้อย

อายุ 42 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ช่วยผู้ดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความเชี่ยวชาญ
ด้านกฎหมาย

222. นายไกรสร กรุงวงศ์

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ สื่อมวลชน

ประสบการณ์ในการทำงาน พนักงานวิจัย บริษัทพิทักษ์ประชา จำกัด ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์
 ปฏิญาณ ผู้สื่อข่าวและคอลัมนิสต์ วิทยากรทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

223. นายอภิชาติ กมลทิพย์

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความ มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย

224. นายอุดม ฐานวิภาส

อายุ 45 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ พนักงานเอกชน

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้จัดการฝ่ายบริหารบุคคล ซีโน-ไทยฯ ผู้จัดการบุคคล
 นารายณ์ภัณฑ์ มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดองค์การ งานบริหารบุคคล และแรงงานสัมพันธ์

225. นางสุกัญญา สิ้นประสงค์ศิริ

อายุ 48 ปี

การศึกษา เอกทางด้านบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ธ เทคซัส สเต ประเทศ
 สหรัฐอเมริกา

อาชีพ ผู้บริหารโรงเรียน

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของ ผู้จัดการ อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนนิวบลีย์บริหารธุรกิจ รอง
 ประธานกรรมการบริษัทครอสซูปเปอร์โปรดักส์ แอนด์ แพ็คกิ้ง จำกัด

226. นายมานพ เป็รื่องหน้

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นทนายความ และที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

227. นางจิราภรณ์ ครุพานิช

อายุ 49 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านสูติ-นรีเวชวิทยา

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นที่ปรึกษาด้านสูติ-นรีเวช อาสาสมัครแพทย์ดูแลสุขภาพ แม่เด็ก บ้านพักฉุกเฉินทุ่งสีกัน

228. นายประเสริฐ ลิมประเสริฐ

อายุ 44 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านปรัชญา มหาวิทยาลัยอเมริกัน คอสท์ไลน์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์พิเศษสอนกฎหมายโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อาจารย์สำนักอบรมวิชาว่าความกรมการสหราชอาณาจักร ที่ปรึกษากฎหมาย

229. นางศันศนีย์ ฉัตรคุปต์

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีแพทยศาสตร์ กุมารเวชและประสาทวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน อนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ภายใต้ พรบ. การศึกษาแห่งชาติ 2542 ผู้อำนวยการสถาบันสร้างสรรค์ศักยภาพสมอง ได้รับรางวัลทุนวิจัย เฟิร์สต์ อะวอร์ด กรรมการบริหารโรงเรียนนานาชาติ

230. นายวัชร ประภาพัดน์

อายุ 59 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ นักการเมือง / นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร 4 สมัยติดต่อกัน มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและระบบรัฐสภา

231. นายสมบัติ พงศ์บุญคุ้มลาภ

อายุ 46 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านเศรษฐกิจไทย มหาวิทยาลัยหอการค้า

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร, ประธานมูลนิธิโรงเรียนจันทร์วิศา ประธานบริหารบริษัทสีเทคอุตสาหกรรม จำกัด มีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจการค้า

232. พ.ต.อ.ประเสริฐ โชติคุณ

อายุ 66 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ทนายความ

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ชำนาญด้านสาขาวิชานิติศาสตร์ประจำสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย เป็นทนายความ ว่าความให้ผู้ด้อยโอกาส นิติศาสตร์ประจำสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย

233. นายจำลอง ศาลิคุปต์

อายุ 71 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านวิศวกรรมโยธา ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานด้านวิศวกรรมงานทางหลวง กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม

234. รศ.ประसार พลเยี่ยม

อายุ 67 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบาหลีอินดู

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความเชี่ยวชาญด้านการเมือง การปกครอง

235. นายธนรัชต์ วิเชียรรัตน์

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อาชีพ วิทยากร

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานบริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน) และเป็นวิทยากร

236. พลโทจรรุพันธ์ บูรณสงคราม

อายุ 66 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 23 / 4 นวธานี ซอย 3 ถนนเสรีไทย แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240

ประสบการณ์ในการทำงาน เสนาธิการ กรมการทหารสื่อสาร, รองเจ้ากรม กรมการทหารสื่อสาร, เจ้ากรมการทหารสื่อสาร, ที่ปรึกษากกรมการสื่อสารทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด, กรรมการ คณะกรรมการสื่อสารแห่งประเทศไทย (บอร์ด กสท.), ที่ปรึกษา กิตติมศักดิ์ กรรมการ คมนาคม สภาผู้แทนราษฎร, ที่ปรึกษา กิตติมศักดิ์ กรรมการ การปกครอง สภาผู้แทนราษฎร, กรรมการ คณะกรรมการบริหารสถานีวิทยุ และวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก (กบว. ทบ.), ประธาน กรรมการโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ (ทีวีพูล) แห่งประเทศไทย, ผู้อำนวยการสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5

237. นายสถาพร โคธีราหุรักษ์

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ ผู้สอบบัญชี

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานด้านการบัญชี, การสอบบัญชี, ภาษีอากรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 เป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย, ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจากกรมศุลกากร, ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตจาก สทง.คณะกรรมการ ก.ล.ต. และดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการผู้จัดการ บจก. สหพรแอนดีโก, บจก. ดีบีเอ็มที, รวมทั้งเป็นผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาวิชาชีพการบริหารธุรกิจและภาษีอากร อาจารย์พิเศษระดับปริญญาโทและปริญญาตรี บรรยายวิชาทางด้านการสอบบัญชี และภาษีอากรมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนหลายสถาบัน เช่น ส.เทคโนโลยีราชมงคล, ม.กรุงเทพ, ม.สยาม, ม.เกริก, ม.เทคโนโลยีมหานคร ฯลฯ วิทยากรพิเศษได้รับเชิญจากหน่วยงานต่างๆ เช่น จุฬาย, ธรรมศาสตร์, สมาคมนักบัญชีฯ, สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน, กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ฯ ฯลฯ

238. นายอนันต์ อินสุข

อายุ 45 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

อาชีพ รับจ้าง

ที่อยู่ 8 / 3 หมู่ 8 แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร 10170

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าหน้าที่กองงาน ก.ว. และ กส สป., รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท เจริญฤทธิ์วิลล่า จำกัด, เจ้าหน้าที่สมาคมอุตสาหกรรมก่อสร้างไทย, เจ้าหน้าที่สถาบันผู้รับงานก่อสร้าง, ผู้ช่วยปฏิบัติงานผู้อำนวยการการเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร เขต 31 ตลิ่งชัน-ภาษีเจริญ

239. นายเศรษฐ์ เหราบัตย์

อายุ 75 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางการทูต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รัราชการกระทรวงการต่างประเทศ ดำรงตำแหน่งเลขานุการในต่างประเทศ เอกอัครราชทูตประจำประเทศลาว โรมานี และบัลแกเรีย มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและเศรษฐศาสตร์

240. นายสุรเดช จิตรจรัญ

อายุ 48 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน พนักงานรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้านครหลวง ที่ปรึกษากฎหมาย สหกรณ์ออมทรัพย์ มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายแรงงาน

241. นายอุดม ทองบริสุทธิ์

อายุ 57 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์เวสเทิร์น

ประเทศฟิลิปปินส์

อาชีพ แพทย์

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นอายุรแพทย์ มีความเชี่ยวชาญด้านอายุรศาสตร์เขตร้อน

242. นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์

อายุ 51 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2491 ที่กรุงเทพมหานคร ภรรยาชื่อนางอุษา ถนอมพงษ์พันธ์ มีบุตรชาย 1 คน และบุตรสาว 1 คน

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโททางด้าน วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งอีสต์ลันด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักการเมือง

ที่อยู่ 1469 ถนนลาดพร้าว 94 กรุงเทพมหานคร 10310

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี, ผู้จัดการสำนักค้าเงินตราต่างประเทศ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม 2 ครั้ง, มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรม วิทยาศาสตร์ การเงิน การธนาคาร การเมือง และการบริหาร

243. นางสาวศรีพันธ์ บุญหลง

อายุ 41 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน เลขานุการส่วนตัววุฒิสมาชิก ศาสตราจารย์เดช บุญหลง พ.ศ. 2531-2534 เลขานุการประจำตัวสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก พ.ศ. 2535 เลขานุการ

ส่วนตัวอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เลขานุการส่วนตัว เลขานุการนายกรัฐมนตรีนี มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล

244. พล.อ.ท.สนั่น มณีกุล

อายุ 61 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2481 ภรรยาชื่อนาวาอากาศเอกหญิง วาสนา มณีกุล มีบุตรสาว 3 คน

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ นิต้า

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ที่อยู่ 504 / 8 ม.6 ซอยแอนแนกซ์ 2 ถนนพหลโยธิน แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นผู้บังคับการกองบินที่ 2 รองผู้บังคับการกองพลบินที่ 1 เสนาธิการกรมยุทธศึกษาทหารอากาศ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทหารอากาศ เป็นราชองครักษ์เวร ผู้อำนวยการเดินทางเครื่องบินพระราชพาหนะ

245. นายอุฤทธิ์ บุญาค

อายุ 52 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อาชีพ ไม่ระบุ

ประสบการณ์ในการทำงาน วิทยากรพิเศษสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) รองประธานอนุกรรมการติดตามรายได้กรุงเทพมหานคร มีความเชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม

246. นางพัชราภรณ์ วนะสินธุ์

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นครูโรงเรียนบางปะหัน โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม โรงเรียนกุนนทีสุทธารามวิทยาคม โรงเรียนสตรีวิทยา

247. นายจตุพร เรืองวิเศษ

อายุ 48 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยฟลอริดาสเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้อำนวยการอาวุโสฝ่ายการตลาด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ภัทร ธานี จำกัด, กรรมการผู้ช่วยและผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน กลุ่มบริษัทอมรินทร์ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน), ผู้จัดการฝ่ายการเงิน บริษัทไฟฟ้าฟิลลิปส์ ประเทศไทย จำกัด, ที่ปรึกษาการเงิน กลุ่ม บริษัท กรีนวิว จำกัด, บริษัท ไตรยูเนี่ยนก่อสร้าง ซีบี จำกัด, กรรมการบริษัท จี โอ เรียดี้ จำกัด, ที่ปรึกษา หจก. โรงงานบางกอกแคนดิส, มีความเชี่ยวชาญด้านการเงิน การตลาด และการธนาคาร

248. นายสุเมธ อัครกิจ

อายุ 50 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางด้านเวชปฏิบัติทั่วไป มหาวิทยาลัยมหิดล

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน กรรมการผู้จัดการบริษัททรัพย์คุณพัฒนา ผู้อำนวยการศูนย์ สเลนเดอร์ เฮลท์ เซ็นเตอร์ บริษัทก่อสร้างโลกจำกัด มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจขนาด กลาง และขนาดใหญ่

249. นายประภาส อติสยเทพกุล

อายุ 46 ปี

ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2496 ภรรยาชื่อนางแลนซี อติสยเทพกุล มีบุตรชาย 2 คน

การศึกษา ปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฟีนิกซ์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ

ที่อยู่ 31-33 ถ.ยุค 1 แขวงเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร 10100

ประสบการณ์ในการทำงาน ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรีนคร, ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม, ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, ที่ปรึกษา ประธานกรรมการสิทธิสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา, ประธานกรรมการบริหาร “น้ำดื่มโพลาริส” มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารการตลาดและการจัดการ

250. นายชลอ กมลพันธ์

อายุ 72 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปริญญาโททางด้าน
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาชีพ ผู้บริหารโรงเรียน

ที่อยู่ 34 ถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นครูสอนวิชากฎหมายธุรกิจ ผู้บริหารโรงเรียนพณิชยการ
เจ้าพระยา และเทคนิคเจ้าพระยา**251. นายอุดม วิบูลเทพาชาติ**

อายุ 44 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของกิจการรับเหมาก่อสร้าง ธุรกิจการค้า

252. นายสมยศ ดุรงค์เดช

อายุ 49 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านไฟฟ้า มหาวิทยาลัยมิสซูรี-โคลัมเบีย ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาชีพ พนักงานเอกชน

ประสบการณ์ในการทำงาน ทำงานบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด บริหารจัดการโรงงานและ
บริษัท ทีวายเค, วีเมทัล และมาซูมา มีความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ การสื่อสาร และ
บริหารจัดการโรงงาน**253. นายวีระศักดิ์ เขียวรุ่งโรจน์**

อายุ 59 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของกิจการโรงงานผลิตยา ทนายความสำนักทนายความ
วีระศักดิ์และเพื่อน ธุรกิจด้านยาแผนปัจจุบัน

254. นายสนั่น เพชรบัณฑิต

อายุ 46 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน ผู้พิพากษาสมทบจังหวัดสมุทรปราการ ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดเทอร์มินัลชั้น ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายธุรกิจการเดินเรือและการขนส่งระหว่างประเทศ

255. นายสาริต เกษสกุล

อายุ 40 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาชีพ นักกฎหมาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ฝ่ายกฎหมายบริษัท อภิพัฒน์นคร จำกัด และฝ่ายกฎหมายสมาคมมวยไทยโลก

256. นายอภิชาติชาย บุญลือ

อายุ 40 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เคยรับราชการกองบังคับการตำรวจดับเพลิง กทม., นิติกรด้านการตรวจสอบกฎหมาย, อาจารย์พิเศษ โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน, ที่ปรึกษาสมาคมอาสาสมัครป้องกันอัคคีภัย, ปัจจุบันประกอบธุรกิจส่วนตัวและเป็นอาจารย์พิเศษสอนภาษาอังกฤษ มีความเชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม และกฎหมายระหว่างประเทศ

257. นายมนัส ชัยสุขสวัสดิ์

อายุ 42 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางการจัดการลุ่มน้ำ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาชีพ ค้าขาย

ประสบการณ์ในการทำงาน ค้าขาย มีความเชี่ยวชาญด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และสิ่งแวดล้อม

258. นายจิตติ โสภณดิเรกวัฒน์

อายุ 51 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิชาการศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน เป็นนายกองค์การสถาบันราชภัฏพระนคร

259. พ.ต.อ.ไพฑูรย์ วิภิญโญธนี

อายุ 59 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เนติบัณฑิตไทย

อาชีพ ข้าราชการประจำ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตำรวจ ตำแหน่งสุดท้ายเป็นรองผู้บังคับการกองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

260. นายอำนาจ นารถศิลป์

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาเอกทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา

อาชีพ อาจารย์

ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา, ประธานสภาอาจารย์และประธานสภาการมหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรรมการศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ และคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์

261. นายวิเชียร เตชะไพบูลย์

อายุ 60 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจ สาขาการเงินการธนาคาร มหาวิทยาลัยบอสตัน สหรัฐอเมริกา

อาชีพ นักธุรกิจ / นักการธนาคาร

ที่อยู่ 135 หมู่ 1 หมู่บ้านศรีนครพัฒนา ถนนสุขาภิบาล 1 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10240

ประสบการณ์ในการทำงาน อดีตกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารศรีนคร, ประธานกรรมการหอการค้าไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย, ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ พ.ศ. 2529, มีความเชี่ยวชาญด้านการเงินและการธนาคาร

262. นายอำนาจ ยี่รงค์

อายุ 43 ปี

การศึกษา ปริญญาโททางด้านบริหารธุรกิจ นิติ

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน การบริหารงานทรัพยากรบุคคลและประชากรศาสตร์ นายกสมาคมผู้ประกอบการรักษาความปลอดภัยแห่งประเทศไทย สภาองค์การนายจ้างความปลอดภัย มีความเชี่ยวชาญด้านแรงงานสัมพันธ์ และธุรกิจรักษาความปลอดภัย

263. นายสนิทย์ ศรพรหม

อายุ 45 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำงาน ประธานกรรมการและกรรมการบริหารกลุ่ม พีเอ็ม กรรมการบริหาร กลุ่มธุรกิจประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน กรรมการบริหารกลุ่มผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี มีความเชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์แผนและนโยบาย

264. พ.ต.ท.วิมุตติ พิเศษกุล

อายุ 62 ปี

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

ประสบการณ์ในการทำงาน รับราชการตำรวจอยู่ฝ่ายปฏิบัติการ เชี่ยวชาญในการสอบสวน และการบังคับใช้กฎหมาย

265. นายอุทิศ เหมวัตถกิจ

อายุ 45 ปี

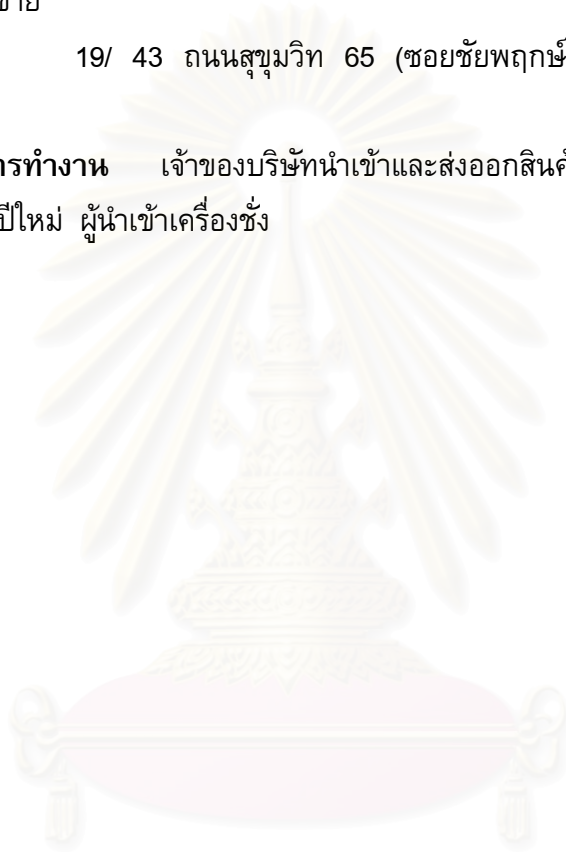
ประวัติส่วนตัว เกิดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2497 บิดาชื่อ นายชิมเอ็ก แซ่ฉั่ว มารดาชื่อ นาย โห่งต่านดี แซ่ตั้ง

การศึกษา ปริญญาตรีทางด้านศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อาชีพ ค้าขาย

ที่อยู่ 19/ 43 ถนนสุขุมวิท 65 (ซอยชัยพฤกษ์) แขวงพระโขนง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการทำงาน เจ้าของบริษัทนำเข้าและส่งออกสินค้า ผู้ขายทอดแรกสิ่งพิมพ์ ประเภทบัตรอวยพรปีใหม่ ผู้นำเข้าเครื่องชั่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร 4 มีนาคม พ.ศ.2543

รายงานผลการรวมคะแนนเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ 4 เดือน มีนาคม พ.ศ.2543 นั้น

บัดนี้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร ได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานผลการรวมคะแนนเลือกตั้ง ดังนี้

1. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งปรากฏในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 3,847,743 คน
2. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ได้รับมาทั้งหมด 4,058,135 บัตร
3. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้ง เพื่อการลงคะแนน 2,760,677 บัตร
4. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่เป็นคะแนนให้ผู้สมัครเลือกตั้ง 2,609,361 บัตร
5. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ทำเครื่องหมายในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครใดเลย 91,676 บัตร
6. จำนวนบัตรเสีย 59,640 บัตร
7. รวมจำนวนบัตรเลือกตั้งตามข้อ (4) (5) และ (6) 2,760,677
8. บัตรเลือกตั้งที่เหลือ 1,297,458 บัตร
9. รวมจำนวนบัตรเลือกตั้งตาม (7) และ (8) 4,058,135 บัตร
10. ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้คะแนนเรียงตามลำดับคะแนนผู้สมัคร ดังนี้

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ คะแนน	หมายเลข ประจำตัว ผู้สมัคร	ชื่อผู้สมัคร	ได้ คะแนน	ร้อยละ	อาชีพ*
1	151	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	421,515	16.15	ข้าราชการประจำ
2	150	นายดำรง พุฒตาล	387,994	14.87	สื่อมวลชน
3	144	ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	196,897	7.55	นักวิชาการ
4	208	นายโสภณ สุภาพงษ์	162,993	6.25	นักพัฒนาองค์กรเอกชน
5	176	พล.ต.อ.ประทีป สันติประภาพ	71,081	2.72	ข้าราชการบำนาญ
6	111	นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์	52,154	2.00	นักพัฒนาองค์กรเอกชน
7	162	นายชัชวาลย์ คงอุดม	50,322	1.93	นักธุรกิจ
8	35	นายแก้วสรร อติโพธิ	49,595	1.90	นักวิชาการ
9	212	นายมีชัย วีระไวทยะ	42,815	1.64	นักพัฒนาองค์กรเอกชน
10	134	นางประทีป อึ้งทรงธรรม	40,228	1.54	นักพัฒนาองค์กรเอกชน
11	102	นายสัก กอแสงเรือง	40,045	1.53	นักกฎหมาย
12	30	นายเสรี สุวรรณภานนท์	35,623	1.37	นักกฎหมาย
13	27	พล.ต.ท.ทวี ทิพย์รัตน์	33,966	1.30	ข้าราชการบำนาญ
14	72	นายอิมรอน มะลูลีม	33,154	1.27	นักวิชาการ
15	130	นายผ่อง เล็งอี้	25,957	0.99	ข้าราชการบำนาญ
16	261	นายวิเชียร เตชะไพบูลย์	25,433	0.97	นักธุรกิจ
17	5	นายชุมพล ศิลปอาชา	23,952	0.92	นักการเมือง
18	118	นายจอห์น อิงภากรณ์	22,925	0.88	นักพัฒนาสังคม
19	28	นายประยุทธ มหากิจศิริ	20,104	0.77	นักธุรกิจ
20	100	พ.ต.ท.สุรโชค วิเศษจักรพันธ์	19,475	0.75	ไม่ระบุอาชีพ
21	58	นายวิจิตร เกตุแก้ว	14,617	0.56	ไม่ระบุอาชีพ
22	105	นายบรรจง โชะมณี	14,436	0.55	สื่อมวลชน
23	1	ศจ.น.พ.วิจิตร บุญยะโหดระ	13,609	0.52	แพทย์

24	99	นายแพทย์เหวง โตจิราการ	13,448	0.52	แพทย์
25	39	พล.อ.อ.สามารถ โสดสถิตย์	12,919	0.50	ข้าราชการบำนาญ
26	78	นายเสรี พัฒนพันธ์ชัย	12,844	0.49	นักการเมือง
27	138	นางสายสุรี จุติกุล	12,758	0.49	นักพัฒนาสังคม
28	32	พล.ร.อ.เกาะหลัก เจริญรุกษ์	12,745	0.49	ข้าราชการบำนาญ
29	37	ร้อยตำรวจโทณรงค์ เทวคุปต์	12,438	0.48	ผู้บริหารการศึกษา
30	84	นายชัยรัตน์ คำนวน	11,997	0.46	นักการเงิน
31	181	พล.ต.สุตสาย หัสติน	11,918	0.46	ข้าราชการบำนาญ
32	110	นายอาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา	10,794	0.41	นักการเมือง
33	41	นายสุขสันต์ จิรจรียาเวช	10,742	0.41	ทนายความ
34	152	นายสมมาตร มีศิลป์	10,422	0.40	ผู้บริหารการศึกษา
35	185	คุณหญิงชดช้อย โสภณพานิช	10,351	0.40	นักพัฒนาองค์กรเอกชน
36	6	นางเจรีียง จันทรมล	10,090	0.39	แพทย์
37	122	พลเอกนฤตล เดชประดิษฐ์	9,787	0.38	ข้าราชการบำนาญ
38	128	รศ.น.พ.วิชัย วन्दรงค์วรรณ	9,650	0.37	แพทย์
39	54	พ.ต.คล้าย นวพันธ์	8,984	0.34	นักการเมือง
40	73	นายณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ	8,846	0.34	นักพัฒนาสังคม
41	59	นางสุภาวดี หาญเมธี	8,532	0.33	นักพัฒนาสังคม
42	106	นายสุธี กรกมลพฤษ	8,520	0.33	วิศวกร
43	182	นายยอดมหนู ภมรมนตรี	8,346	0.32	สื่อมวลชน
44	51	น.พ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	8,083	0.31	นักการเมือง
45	199	น.ส.รสนา โตสิตระกูล	7,966	0.31	นักพัฒนาองค์กรเอกชน
46	196	นายอมร รักษาสัตย์	7,825	0.30	นักวิชาการ
47	26	นายยุทธ โพธารามิก	7,648	0.29	ข้าราชการบำนาญ
48	198	นายผจญ อุลปาทร	7,538	0.29	นักธุรกิจ

49	16	พล.ต.ท.กิตติโชติ แสงนิล	7,502	0.29	ข้าราชการบำนาญ
50	215	นายธวัลล บุนนาค	7,091	0.27	พนักงานเอกชน
51	191	พล.ต.ท.ประเวศน์ คุ่มภัย	7,026	0.27	ข้าราชการบำนาญ
52	141	นางผุสดี ตามไท	6,913	0.26	นักสังคมสงเคราะห์
53	242	นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์	6,870	0.26	นักการเมือง
54	146	พล.อ.อ.วีระ กิจจาทร	6,844	0.26	ข้าราชการบำนาญ
55	206	พล.ต.ต.สินสมุทร มุกดาหาร	6,830	0.26	นักการเมือง
56	4	นายมานะศักดิ์ อินทรโกมาลย์สุต	6,815	0.26	นักการเมือง
57	238	นายอนันต์ อินสุข	6,664	0.26	รับจ้าง
58	147	นายสมพร เทพสิทธา	6,601	0.25	ข้าราชการบำนาญ
59	87	นายสมบัติ วิอังกูร	6,385	0.24	นักการเมือง
60	125	นายพิศาล ไชยชาญ	6,331	0.24	นักการเมือง
61	82	นายอนุวัตร ลิ้มสุวรรณ	6,248	0.24	แพทย์
62	108	นายถนัด ตริยเลิศวิเชียร	5,895	0.23	พนักงานเอกชน
63	155	นาย ช.ศรีพิชญ์ เพ็ชญาไพศิษฐ์	5,864	0.22	ไม่ระบุอาชีพ
64	9	พล.อ.สุพร หิรัญสิ	5,712	0.22	ข้าราชการบำนาญ
65	113	นางเครือวัลย์ สมณะ	5,535	0.21	นักการเมือง
66	259	พ.ต.อ.ไพฑูรย์ วิภิญโญธนี	5,509	0.21	ข้าราชการประจำ
67	123	รศ.ดร.พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ	5,505	0.21	อาจารย์
68	93	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	5,450	0.21	นักการเมือง
69	47	นายประทีป วัชรโชคเกษม	5,220	0.20	นักการเมือง
70	131	นายพรสันต์ จิตต์แจ้ง	5,192	0.20	รับจ้าง
71	115	นาวาโทกาญจน์ ดันติเวชกุล	5,046	0.19	ข้าราชการบำนาญ
72	34	พลเอกธนพล บุญโยปษฎัมภ์	5,009	0.19	ข้าราชการบำนาญ
73	65	นางกีระณา สุขาวงศ์	4,898	0.19	นักกฎหมาย

74	210	นายสมพงษ์ สู้ศุภอรรถ	4,825	0.18	นักการเมือง
75	148	นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์	4,762	0.18	นักกฎหมาย
76	207	น.พ.อาคม สรสุชาติ	4,734	0.18	นักการเมือง
77	15	นายสมิทธ ธรรมสโรช	4,676	0.18	ข้าราชการบำนาญ
78	136	พ.ต.ท.ประสิทธิ์ พุฒขาว	4,650	0.18	นักกฎหมาย
79	67	นายศิริ สุคาสีพันธ์	4,573	0.18	ข้าราชการบำนาญ
80	3	พลเอกจำลอง อู่ชูโกมล	4,567	0.18	ข้าราชการบำนาญ
81	163	นายเสรี วังส์ไพจิตร	4,542	0.17	ข้าราชการบำนาญ
82	139	นายวิทยากร เชียงกุล	4,496	0.17	นักวิชาการ
83	50	พล.ร.อ.ฉลอง ศาสตร์สุข	4,332	0.17	ข้าราชการบำนาญ
84	64	พลเอกสกันท์ สถิตยुทธการ	4,280	0.16	ข้าราชการบำนาญ
85	70	ดร.สุทิน นพเกตุ	4,256	0.16	นักการเมือง
86	85	นายเดโช สวานานนท์	4,167	0.16	นักการเมือง
87	126	นายวิสุทธิ์ เจตสันต์	4,125	0.16	วิศวกร
88	192	นายเสรี เจริญศิริ	4,026	0.15	ข้าราชการบำนาญ
89	127	นายชัชวาลย์ สุกิจจวนิช	4,002	0.15	ข้าราชการบำนาญ
90	45	นายวิศาล ภัทรธรรมมาศ	3,940	0.15	นักกฎหมาย
91	29	นายบรรจง อภิติกุล	3,901	0.15	ผู้บริหารการศึกษา
92	43	นางสมศรี กันธมาลา	3,884	0.15	ข้าราชการบำนาญ
93	249	นายประภาส อติสยเทพกุล	3,840	0.15	นักธุรกิจ
94	156	นายวรสิทธิ์ ศรียุทธไกร	3,777	0.14	พนักงานเอกชน
95	158	นายไพศาล พีชมงคล	3,771	0.14	ทนายความ
96	20	นายปริญญา สุขชิต	3,713	0.14	นักการศึกษา
97	44	นายทินกร รุจิณรงค์	3,709	0.14	สถาปนิก
98	133	พล.อ.วิจิต บุญยะวัฒน์	3,707	0.14	ข้าราชการบำนาญ

99	25	นายรัชชัย เทียนจวง	3,683	0.14	นักการเมือง
100	31	นายสมศักดิ์ จามิกรณ์	3,581	0.14	ทนายความ
101	114	นายวิรุพท์ ขาวปริสุทธิ์	3,561	0.14	แพทย์
102	153	นายประสาน หวังรัตนปราณี	3,543	0.14	นักการเมือง
103	2	นายบุญเทียน คำชู	3,537	0.14	พนักงานรัฐวิสาหกิจ
104	10	นายถวัลย์ รุยาพร	3,529	0.14	ทนายความ
105	33	นายสุรวัฒน์ ชมภูพงษ์	3,492	0.13	นักกฎหมาย
106	193	รศ.คุณหญิงวนิดา ฐปะเตมีย์	3,456	0.13	อาจารย์
107	241	นายอุดม ทองบริสุทธิ์	3,423	0.13	แพทย์
108	145	ร.ต.ฉลาด วรรณิตร	3,405	0.13	ไม่ระบุอาชีพ
109	52	นายจุมพล วามะศิริ	3,381	0.13	นักบริหารการศึกษา
110	53	นายทิวา ลีจากภัย	3,376	0.13	นักกฎหมาย
111	229	นางศันสนีย์ ฉัตรคุปต์	3,360	0.13	แพทย์
112	218	นายธรรมรัตน์ นาคสุริยะ	3,340	0.13	สื่อมวลชน
113	55	นายสุชาติ ไชยมะโน	3,322	0.13	ข้าราชการบำนาญ
114	69	รศ.ดร.เดช พุทธเจริญทอง	3,312	0.13	อาจารย์
115	132	นายอารมย์ เชาวลิต	3,289	0.13	นักสิ่งแวดล้อม
116	121	นายสุทธิตล สินประเสริฐนาวัน	3,214	0.12	ค้าขาย
117	104	นางสายสม วงศาสุลักษณ์	3,158	0.12	นักสังคมสงเคราะห์
118	109	นายประสาน ปิ่นกุ่มภีร์	3,157	0.12	นักบริหารการศึกษา
119	140	นายประพร ไหญ่อรุณ	3,112	0.12	ข้าราชการบำนาญ
120	173	พล.ต.ต.ชาติรัฐทัศน์ อนุชญา	3,041	0.12	ข้าราชการบำนาญ
121	48	นายสุชาติ วิริยานุภาพพงศ์	2,999	0.11	นักกฎหมาย
122	18	นายศักดิ์ ธนประกอบ	2,993	0.11	นักธุรกิจ
123	17	นายมีพาศน์ โปตระนันท์	2,979	0.11	นักกฎหมาย

124	80	นายชวลิต รุ่งแสง	2,942	0.11	นักการเมือง
125	167	นางภาลีนา ณ นคร	2,924	0.11	นักธุรกิจ
126	75	นายอรรถ แพทย์งกุล	2,835	0.11	นักกฎหมาย
127	258	นายจิตติ โสภณดิเรกรัตน์	2,827	0.11	นักธุรกิจ
128	169	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	2,822	0.11	นักการเมือง
129	251	นายอุดม วิบูลเทพชาติ	2,815	0.11	นักธุรกิจ
130	189	พล.ต.อ.อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ	2,807	0.11	ข้าราชการบำนาญ
131	46	นายจำรัส อินทุमार	2,698	0.10	ไม่ระบุอาชีพ
132	202	ศ.นพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์	2,693	0.10	ข้าราชการบำนาญ
133	231	นายสมบัติ พงศ์บุญคุ้มลาภ	2,686	0.10	นักธุรกิจ
134	135	รศ.ธนุ บุญยรัตพันธ์	2,678	0.10	ข้าราชการประจำ
135	142	นายเกรียง วิศิษฎ์สรอรรถ	2,677	0.10	นักกฎหมาย
136	120	นายนพคุณ ทรงชาติ	2,573	0.10	ข้าราชการบำนาญ
137	77	นายมณฑลชาติสุวรรณ	2,553	0.10	สื่อมวลชน
138	143	ว่าที่ร้อยตรีอำนาจ พุ่งสาคร	2,539	0.10	ทนายความ
139	235	นายธนรัชต์ วิเชียรรัตน์	2,531	0.10	วิทยากร
140	79	นางกาญจนา นาคสกุล	2,529	0.10	นักวิชาการ
141	49	นายสุขพัฒน์ ทองเพ็ง	2,512	0.10	ค้าขาย
142	107	พ.ต.อ.บรรจบ สุดใจ	2,482	0.10	ข้าราชการบำนาญ
143	62	นางขัตติยา กรรณสูต	2,470	0.09	อาจารย์
144	23	นายประเสริฐ ภัคดีพัฒน์พนิช	2,451	0.09	นักธุรกิจ
145	86	นายสำเร็จ นิลประดิษฐ์	2,420	0.09	ผู้บริหารการศึกษา
146	91	นายมนัสพาสน์ ชูโต	2,343	0.09	ข้าราชการบำนาญ
147	214	นายสมชอบ ไชยเวช	2,310	0.09	ผู้บริหารการศึกษา
148	21	นายขวัญไทย วังอุดม	2,305	0.09	ไม่ระบุอาชีพ

149	190	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ	2,259	0.09	ข้าราชการบำนาญ
150	40	นายประหยัด เสนวิรัช	2,243	0.09	นักกฎหมาย
151	66	นายปราโมทย์ ผลาภิรมย์	2,223	0.09	นักกฎหมาย
152	211	นายทองอินทร์ สุ่นสวัสดิ์	2,170	0.08	นักธุรกิจ
153	24	นายชวณ ชูจันทร์	2,160	0.08	ทนายความ
154	36	นายสมุทร มงคลกิติ	2,134	0.08	นักการเมือง
155	209	นายสมพร อรรถเศรณีวงศ์	2,105	0.08	วิศวกร
156	92	นายนำชัย ดีวิ	2,020	0.08	สื่อมวลชน
157	83	นายสมิทธิ์ คำเพิ่มพูล	1,996	0.08	นักธุรกิจ
158	71	ร.อ.สมบูรณ์ สุขพันธ์ ร.น.	1,991	0.08	ข้าราชการบำนาญ
159	76	พล.ท.บุญเชิด วงศ์ไศลย์	1,981	0.08	ข้าราชการบำนาญ
159	159	นายอมร สุวรรณบุบผา	1,981	0.08	ข้าราชการบำนาญ
160	124	นายวุฒิพงศ์ วันหวั่ง	1,961	0.08	ทนายความ
161	230	นายวัชระ ปรากฏพันธ์	1,944	0.07	นักการเมือง
162	88	นายชินนทร์ พิทยาวิวิธ	1,943	0.07	พนักงานเอกชน
163	22	นายสุนทร โคตรบรรเทา	1,940	0.07	ข้าราชการบำนาญ
164	117	นายเพชรรัตน์ เตชวัชรา	1,934	0.07	ค้าขาย
165	8	พลเอกเฟื่องเฉลย อนิรุทธเทวา	1,909	0.07	ข้าราชการบำนาญ
166	228	นายประเสริฐ ลิมประเสริฐ	1,894	0.07	นักกฎหมาย
167	63	นายรณยุทธ ศรียิ่งยงค์	1,839	0.07	ข้าราชการบำนาญ
168	154	นายธรรมศักดิ์ แดงท่าไม้	1,837	0.07	นักธุรกิจ
169	42	นายเวชสิทธิ์ เทียนฉาย	1,820	0.07	ข้าราชการประจำ
170	216	นายพะนารถ ตามประทีป	1,816	0.07	สื่อมวลชน
171	168	นายสมบัติ ทีฆทรัพย์	1,804	0.07	อาจารย์
172	236	พล.ท.จาร์พันธุ์ บุรณสงคราม	1,782	0.07	ข้าราชการบำนาญ

173	250	นายชลอ กมลพันธ์	1,750	0.07	ผู้บริหารโรงเรียน
174	183	นายกมล วัฒนกุล	1,740	0.07	นักกฎหมาย
175	179	นายถวัลย์ศักดิ์ สุขะวรรณ	1,735	0.07	สื่อมวลชน
176	103	นายอนุกุณ ฒ นคร	1,678	0.06	นักกฎหมาย
177	161	นายเฉลิมรัฐ ชัมพานนท์	1,658	0.06	ข้าราชการบำนาญ
178	264	พ.ต.อ. (พิเศษ)วิมุตติ พิเศษกุล	1,638	0.06	ข้าราชการบำนาญ
179	101	น.อ.หญิงลัดดา สารชวณะกิจ	1,631	0.06	ข้าราชการบำนาญ
180	81	รศ.นพ.บุญเทียม เขมาภิรัตน์	1,625	0.06	นักการเมือง
181	7	นายจินดา กรรพฤทธิ์	1,606	0.06	ทนายความ
182	160	นายณรงค์ จันทอรีย์	1,604	0.06	เภสัชกร
183	253	นายวีระศักดิ์ เชี่ยวรุ่งโรจน์	1,592	0.06	นักธุรกิจ
184	174	นายไพโรจน์ ประเสริฐ	1,558	0.06	นักกฎหมาย
185	13	นายจรัส ทองเกษม	1,516	0.06	ข้าราชการประจำ
186	165	นายวีระวุธ ลวะเปารยะ	1,509	0.06	ข้าราชการประจำ
187	97	นายบุญเหลือ เครือไชย	1,497	0.06	ทนายความ
188	213	นายประมุก สุตะบุตร	1,489	0.06	สื่อมวลชน
189	116	นายชูชีพ สอนสนิท	1,469	0.06	ครู
190	19	นายสง่า หอพิบูลสุข	1,442	0.06	ทนายความ
191	57	นายกฤษฎา พรหมพิพัฒน์พร	1,433	0.05	ทนายความ
192	164	นายบูรพา อัดถากร	1,393	0.05	นักธุรกิจ
193	180	นายณรงค์ ทองจำรูญ	1,379	0.05	ไม่ระบุอาชีพ
194	95	นายเมธี วัฒนศิริโรจน์	1,378	0.05	นักธุรกิจ
195	248	นพ.สุเมธ อัครกรกิจ	1,374	0.05	นักธุรกิจ
196	129	นายอดิพันธ์ แสงหิรัญ	1,370	0.05	นักกฎหมาย
197	187	พล.ร.ท.ชาญ วีระประจักษ์	1,368	0.05	ข้าราชการบำนาญ

198	178	นายแนบ สุดสงวน	1,355	0.05	นักกฎหมาย
199	252	นายสมยศ ดุรงค์เดช	1,349	0.05	พนักงานเอกชน
200	244	พล.อ.ท.สนั่น มณีกุล	1,329	0.05	ข้าราชการบำนาญ
201	149	นายเฉลิม อ่างทอง	1,318	0.05	นักกฎหมาย
202	112	นายบัว ทับทอง	1,315	0.05	ทนายความ
203	226	นายมานพ เป็รื่องนนท์	1,311	0.05	ทนายความ
204	186	พล.ต.มงคล พุ่มหิรัญ	1,307	0.05	ข้าราชการบำนาญ
205	177	นายธีรพันธ์ นาทีกาญจนลาภ	1,291	0.05	นายหน้าอสังหาริมทรัพย์
206	188	นายณัฐพิศิษฐ์ ศรีสุชาติ	1,290	0.05	พนักงานรัฐวิสาหกิจ
206	263	นายสานิตย์ ศรพรหม	1,290	0.05	นักธุรกิจ
207	14	พล.ต.ต.อุทัย อัสววิไล	1,258	0.05	ข้าราชการบำนาญ
208	175	นายสุวิษ ชินะโชติ	1,250	0.05	อาจารย์
209	68	นาวาเอกจำลอง กิติกัมรา	1,249	0.05	ข้าราชการบำนาญ
210	61	นายประยูรศักดิ์ ชลายนเดชะ	1,231	0.05	นักการเมือง
211	262	นายอำนาจ ยี่รงค์	1,219	0.05	นักธุรกิจ
212	172	ศาสตราจารย์ธรรมนุญ ลัดพลี	1,196	0.05	ข้าราชการบำนาญ
213	137	นายชนะพงษ์ แจ้งกระจ่าง	1,192	0.05	สื่อมวลชน
214	184	นางสุชาดา อยู่ยอด	1,169	0.04	นักธุรกิจ
215	233	นายจำลอง ศาลิคุปต์	1,129	0.04	ข้าราชการบำนาญ
216	56	นางนงลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์	1,122	0.04	ข้าราชการบำนาญ
217	205	นายธรรมนุญ วรรณิสสร	1,111	0.04	แพทย์
218	227	นางจิราภรณ์ ครุพานิช	1,076	0.04	แพทย์
219	245	นายอุกฤษ บุนนาค	987	0.04	ไม่ระบุอาชีพ
220	254	นายสนั่น เพชรบัณฑิต	981	0.04	นักธุรกิจ
221	38	นายเดชานันต์ อ่ำเหิมยุทธ	972	0.04	ค้าขาย

222	225	ดร.สุกัญญา สีนประสงค์ศิริ	959	0.04	ผู้บริหารโรงเรียน
223	98	นายสะอาด โสภาพ	958	0.04	ข้าราชการบำนาญ
224	221	นายพนิต บุญชะม้อย	936	0.04	นักกฎหมาย
225	157	นายสุรพล เมฆะอำนวยการ	933	0.04	นักกฎหมาย
226	96	นายยงชัย งามอุษารวรรณ	896	0.03	นักธุรกิจ
227	265	นายอุทิศ เหมวัตถกิจ	889	0.03	ค้าขาย
228	203	ดร.ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์	888	0.03	นักวิชาการ
229	220	นายอมรศักดิ์ จันทร์ทรง	886	0.03	ผู้บริหารการศึกษา
229	119	รศ.ดร.สมาน งามสนิท	886	0.03	นักการเมือง
230	74	ร.อ.ดุสิต เจริญกุลทรัพย์	873	0.03	นักธุรกิจ
231	255	นายสาริต เกษสกุล	858	0.03	นักกฎหมาย
232	197	นายประมวล ศิริกุล	838	0.03	นักกฎหมาย
233	90	นายธีรเทพ ทองสถิตย์	821	0.03	ข้าราชการบำนาญ
234	234	รศ.ประสาร พลเยี่ยม	808	0.03	ข้าราชการบำนาญ
235	217	นายจักรพันธ์ วรอาคาร	788	0.03	ทนายความ
236	204	นายสมประสงค์ ปัญจทวี	779	0.03	ทนายความ
237	237	นายสถาพร โคธีรานุรักษ์	769	0.03	ผู้สอบบัญชี
238	200	นายนพดล เฉลิมชัยชาญ	762	0.03	พนักงานเอกชน
239	166	นายจารุตม์ จารุประกร	751	0.03	เกษตรกร
240	223	นายอภิชาติ กมลทิพย์	745	0.03	ทนายความ
241	12	นายวรัญชัย โชคชนะ	744	0.03	นักธุรกิจ
242	222	นายไกรสร กรุงวงศ์	742	0.03	สื่อมวลชน
243	11	นายจรัส สุพร	734	0.03	ข้าราชการบำนาญ
244	239	นายเศรษฐ์ เหราบัตย์	717	0.03	ข้าราชการบำนาญ
245	201	นายมงคล ประสาทเสรี	704	0.03	อาจารย์

246	171	น.ส.ประภา ณ สงขลา	703	0.03	ข้าราชการบำนาญ
247	240	นายสุรเดช จิตรจักรักษ์	694	0.03	นักกฎหมาย
248	224	นายอุดม ฐานวิภาส	665	0.03	พนักงานเอกชน
249	195	นายวินัย มงคล	662	0.03	ข้าราชการประจำ
250	219	นายอุกฤษเดช ศิริวงศ์	645	0.03	ค้าขาย
251	243	น.ส.ศรีพันธ์ บุญหลง	635	0.02	ไม่ระบุอาชีพ
252	170	น.ส.จิตติพร อภิบาลภูวนารถ	621	0.02	ไม่ระบุอาชีพ
253	194	นายสุจินต์ ไฝ่เจริญ	616	0.02	ข้าราชการบำนาญ
254	89	นายบุญช่วย สังข์ศรีศรี	588	0.02	นักการเมือง
255	246	นางพัชราภรณ์ วนะสินธุ์	585	0.02	ข้าราชการบำนาญ
256	256	นายอภิชาติชาย บุญลือ	581	0.02	นักธุรกิจ
257	94	นายเสนีย์ รอดอนันต์	521	0.02	นักธุรกิจ
258	260	ผศ.ดร.อำนาจ นารถศิลป์	517	0.02	อาจารย์
259	232	พ.ต.อ.ประเสริฐ โชติคุณ	470	0.02	ทนายความ
260	257	นายมนัส ชัยสุขสวัสดิ์	417	0.02	ค้าขาย
261	247	นายจตุพร เรืองวิเศษ	406	0.02	นักธุรกิจ

*หมายเหตุ : อาชีพของผู้สมัครพิจารณาและตัดสินจากประวัติของผู้สมัครที่ปรากฏในเอกสารแนะนำตัวของผู้สมัคร เอกสารเกี่ยวกับผู้สมัครของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร

ประกาศคณะกรรมการเลือกตั้ง
เรื่อง ผลการรับรองการเลือกตั้งส.ว.
เขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร

ตามที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 4 เดือน มีนาคม พ.ศ.2543 นั้น บัดนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร ได้รายงานผลการนับคะแนนและรวมคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งครบถ้วนทุกหน่วยเลือกตั้งแล้ว จึงขอประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของเขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสมาชิกวุฒิสภาได้จำนวน 18 คน ปรากฏว่าบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา คือ

ลำดับที่	ชื่อตัว ชื่อสกุล	หมายเหตุ
1	นายปราโมทย์ ไม้กลัด	421,515
2	นายดำรง พุฒตาล	387,994
3	ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	196,897
4	นายโสภณ สุภาพงษ์	162,993
5	พล.ต.อ.ประทีป สันติประภาพ	71,081
6	นายวัลลภ ตังคณานุก์ษ์	52,154
7	นายแก้วสรร อติโพธิ	49,595
8	นายมีชัย วีระไวทยะ	42,815
9	นางประทีป อึ้งทรงธรรม	40,228
10	นายลัก กอแสงเรือง	40,045
12	นายเสรี สุวรรณภานนท์	35,623
13	พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	33,966
14	นายอิมรอน มะลูลีม	33,154
15	นายผ่อง เล่งอี้	25,957
17	นายชุมพล ศิลปอาชา	23,952
18	นายจอห์น อิงภากรณ์	22,925

ภาคผนวก ค.

ผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร 29 เมษายน พ.ศ.2543

รายงานผลการรวมคะแนนเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา
เขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เมื่อวันที่ 29 เดือน เมษายน พ.ศ.2543 นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร ได้เสร็จสิ้น แล้วจึงขอรายงานผลการรวมคะแนนเลือกตั้ง ดังนี้

1. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งปรากฏในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 3,849,522 คน
2. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ได้รับมาทั้งหมด 4,272,268 บัตร
3. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้ง เพื่อการลงคะแนน 1,553,735 คน
4. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่เป็นคะแนนให้ผู้สมัครเลือกตั้ง 1,336,050 บัตร
5. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ทำเครื่องหมายในช่องไม่ประสงค์จะลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครใดเลย 157,187 บัตร
6. จำนวนบัตรเสีย 60,498 บัตร
7. รวมจำนวนบัตรเลือกตั้งตามข้อ (4) (5) และ (6) 1,553,735 บัตร
8. บัตรเลือกตั้งที่เหลือ 2,718,533 บัตร
9. รวมจำนวนบัตรเลือกตั้งตาม (7) และ (8) 4,272,268 บัตร
10. ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้คะแนน เรียงตามลำดับคะแนนผู้สมัคร ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ คะแนน	หมายเลข ประจำตัวผู้สมัคร	ชื่อผู้สมัคร	ได้คะแนน	ร้อยละ
1	162	นายชัชวาลย์ คงอุดม	92,515	6.92
2	185	คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช	82,579	6.18
3	99	นายแพทย์เหวง โตจิราการ	80,182	6.00
4	138	นางสายสุรี จุติกุล	69,309	5.19
5	100	พันตำรวจโทสุรโชค วิเศษจักรพันธ์	57,642	4.31
6	182	นายยอดมหนู ภมรมนตรี	46,467	3.48
7	196	นายอมร รักษาสัตย์	41,914	3.14
8	110	นายอาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา	40,088	3.00
9	28	นายประยุทธ์ มหากิจศิริ	34,536	2.58
10	261	นายวิเชียร เตชะไพบูลย์	34,234	2.56
11	1	ศจ.น.พ.วิจิตร บุญยะโทตระ	33,947	2.54
12	105	นายบรรจง ไช้มนี่	31,516	2.36
13	73	นายณรงค์ ปฏิบัติสรกิจ	30,095	2.25
14	84	นายชัยรัตน์ คำนวน	25,549	1.91
15	37	ร้อยตำรวจโทณรงค์ เทวคุปต์	23,891	1.79
16	58	นายวิจิตร เกตุแก้ว	23,508	1.76
17	39	พลอากาศเอกสามารถ โสดสถิตย์	22,160	1.66
18	165	พล.อ.อ.วีระวุธ ลวะเปารยะ	20,903	1.56
19	199	น.ส.รสนา ไทสิทธิ์กุล	19,158	1.43
20	32	พล.ร.อ.เกาะหลัก เจริญรุกษ์	16,039	1.20
21	82	นายอนุวัตร ลิ่มสุวรรณ	15,667	1.17
22	128	รศ.น.พ.วิชัย วนดุรงค์วรรณ	15,233	1.14
23	147	นายสมพร เทพสิทธา	14,451	1.08
24	41	นายสุขสันต์ จิรจิริยาเวช	13,946	1.04
25	59	นางสุภาวดี หาญเมธี	13,175	0.99
26	17	นายมีพาศน์ ไปตระนันท์	11,932	0.89
27	87	นายสมบัติ วิอังกูร	11,476	0.86
28	122	พลเอกนฤตล เดชประติยุทธ์	9,843	0.74
29	51	น.พ.อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม	9,687	0.73
30	113	นางเครือวัลย์ สมณะ	9,610	0.72

31	15	นายสมิทธ ธรรมสโรช	9,252	0.69
32	78	นายเสรี พัฒนพันธ์ชัย	8,849	0.66
33	191	พล.ต.ท.ประเวศน์ คุ่มภัย	8,222	0.62
34	152	นายสมมาตร มีศิลป์	6,941	0.52
35	141	นางมุสดี ตามไท	6,342	0.47
36	158	นายไพศาล พีชมงคล	6,235	0.47
37	163	นายเสรี วงษ์ไพจิตร	6,055	0.45
38	85	นายเดโช สวานานนท์	5,913	0.44
39	192	นายเสรี เจริญศิริ	5,811	0.43
40	218	นายธรรมรัตน์ นาคสุริยะ	5,690	0.43
41	123	รศ.ดร.พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ	5,621	0.42
42	259	พ.ต.อ.ไพฑูรย์ วิภิญโญธนี	5,374	0.40
43	70	ดร.สุทิน นพเกตุ	5,356	0.40
44	126	นายวิสุทธิ์ เจตสันต์	5,270	0.39
45	139	นายวิทยากร เชียงกุล	5,111	0.38
46	67	นายศิริ สุงคาสีทธิ	5,031	0.38
47	6	นางเจี๊ยง จันทรมล	4,851	0.36
48	20	นายปริญญา สุขชิต	4,823	0.36
49	153	นายประสาน หวังรัตนปราณี	4,692	0.35
50	43	คุณหญิงสมศรี กันธมาลา	4,428	0.33
51	183	นายกมล วัฒนกุล	4,312	0.32
52	16	พล.ต.ท.กิตติโชติ แสงนิล	4,194	0.31
53	106	นายสุธี กรกมลพุกษ์	4,114	0.31
54	117	นายเพชรรัตน์ เตชวัชรา	4,093	0.31
55	65	นางกีระณา สุมาวงศ์	4,023	0.30
56	215	นายธัลล บุนนาค	3,987	0.30
57	124	นายวุฒิพงษ์ วันหวัง	3,786	0.28
58	210	นายสมพงษ์ สุ่มภอรรถ	3,718	0.28
59	18	นายศักดิ์ ธนประกอบ	3,491	0.26
60	79	นางกาญจนา นาคสกุล	3,452	0.26
61	26	นายยุทธ โพธารามิก	3,402	0.25
62	146	พล.อ.อ.วีระ กิจจาท	3,370	0.25

63	34	พลเอกชนพล บุญโยบั้งภูมิก	3,365	0.25
64	2	นายบุญเทียน คำชู	3,350	0.25
65	10	นายถวัลย์ รุยาพร	3,300	0.25
66	131	นายพรสันต์ จิตต์แจ้ง	3,139	0.23
67	242	นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์	3,128	0.23
68	75	นายอรรถ แพทยังกุล	3,014	0.23
69	93	นายธีรรงค์ แสงสุริยจันทร์	2,884	0.22
70	145	ร.ต.ฉลาด วรรณิตร	2,835	0.21
71	206	พล.ต.ต.สินสมุทร มุกดาหาร	2,775	0.21
72	136	พ.ต.ท.ประสิทธิ์ พุฒขาว	2,734	0.20
73	129	นายอดิพันธ์ แสงหิรัญ	2,722	0.20
74	48	นายสุชาติ วิริยานุภาพพงศ์	2,593	0.20
75	127	นายชัชวาลย์ สุกิจจวนิช	2,584	0.19
76	241	นายอุดม ทองบริสุทธ์	2,557	0.19
77	169	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	2,525	0.19
78	44	นายทินกร รุจิณรงค์	2,509	0.19
79	193	รศ.คุณหญิงวนิดา ฐปะเตมีย์	2,437	0.19
80	36	นายสมุท มงคลกิติ	2,345	0.18
81	135	รศ.ธนู บุญยรัตพันธุ์	2,323	0.18
82	80	นายชวลิต รุ่งแสง	2,294	0.17
83	50	พล.ร.อ.ฉลอง ศาสตรสุข	2,291	0.17
84	133	พล.อ.วิจิต บุญยะวัฒน์	2,268	0.17
85	107	พ.ต.อ.บรรจบ สุดใจ	2,238	0.17
86	125	นายพิศาล ไชยชาญ	2,206	0.17
87	142	นายเกรียง วิศิษฏ์สรอรรถ	2,175	0.17
88	181	พล.ต.สุดสาย หัสติน	2,163	0.16
89	81	รศ.นพ.บุญเทียม เขมาภิรัตน์	2,115	0.16
90	77	นายมณฑล ชาติสุวรรณ	2,096	0.16
91	207	น.พ.อาคม สรสุชาติ	2,055	0.16
92	229	นางศันสนีย์ ฉัตรคุปต์	2,044	0.15
93	69	รศ.ดร.เดช พุทธรเจริญทอง	2,036	0.15
94	29	นายบรรจง อภิรติกุล	2,020	0.15

95	3	พลเอกจำลอง อุซุโกมล	1,994	0.15
96	33	นายสุรวัฒน์ ชมภูพงษ์	1,988	0.15
97	49	นายสุขวัฒน์ ทองเพ็ญ	1,920	0.14
98	156	นายวรสิทธิ์ ศรียุทธไกร	1,909	0.14
99	187	พล.ร.ท.ชาญ วีระประจักษ์	1,901	0.14
100	4	นายมานะศักดิ์ อินทรโกมลย์สุด	1,892	0.14
101	57	นายกฤษฎา พรหมพิพัฒน์พร	1,810	0.14
102	62	นางชัตติยา กรรณสูต	1,803	0.13
103	214	นายสมชอบ ไชยเวช	1,748	0.13
104	21	นายขวัญไทย ว่างุดม	1,732	0.13
105	91	นายมนัสพาสน์ ชูโต	1,727	0.13
106	161	นายเฉลิมรัฐ ชัมพานนท์	1,708	0.13
107	115	นาวาโทกาญจน์ ตันติเวชกุล	1,689	0.13
108	9	พล.อ.สุพร หิรัญสิ	1,660	0.12
109	53	นายทิวา ลีจากภัย	1,651	0.12
110	55	นายสุชาติ ไชยมะโน	1,640	0.12
111	64	พลเอกสกันท์ สถิตยुทธการ	1,638	0.12
112	108	นายถนัด ตรัยเลิศวิเชียร	1,636	0.12
113	140	นายประพร ใหญ่อรุณ	1,581	0.12
114	148	นายกีรินทร์ ชัชวาลวงศ์	1,579	0.12
115	120	นายนพคุณ ทรงชาติ	1,576	0.12
116	25	นายธวัชชัย เทียนจวง	1,567	0.12
117	190	นายจ่านงค์ ทองประเสริฐ	1,531	0.11
118	202	ศ.นพ.วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์	1,492	0.11
119	179	นายถวัลย์ศักดิ์ สุขะวรรณ	1,477	0.11
120	61	นายประยูรศักดิ์ ชลายนเดชะ	1,446	0.11
121	216	นายพะนารถ ตามประทีป	1,439	0.11
122	40	นายประหยัด เสนวิรัช	1,437	0.11
123	184	นางสุชาดา อยู่ยอด	1,419	0.11
124	54	พ.ต.คล้าย นวพันธ์	1,417	0.11
125	104	นางสายสม วงศาสุลักษณ์	1,409	0.11
126	45	นายวิศาล ภัทรรธรรมมาศ	1,404	0.11

127	249	นายประภาส อติสยเทพกุล	1,375	0.10
127	101	น.อ.หญิงลัดดา สารชวณะกิจ	1,375	0.10
128	159	นาวาเอกอมร สุวรรณบุบผา	1,365	0.10
129	66	นายปราโมทย์ ผลาภิรมย์	1,332	0.10
130	263	นายसानิตย์ ศรพรหม	1,329	0.10
131	76	พล.ท.บุญเชิด วงศ์ไศลย์	1,309	0.10
132	211	นายทองอินทร์ สุนสวัสดิ์	1,290	0.10
133	88	นายชรินทร์ พิทยาวิวิท	1,282	0.10
134	86	นายสำเร็จ นิลประดิษฐ์	1,269	0.09
135	195	นายวินัย มงคล	1,268	0.09
136	112	นายบัว ทับทอง	1,255	0.09
137	47	นายประทีป วัชรโชคเกษม	1,247	0.09
138	226	นายมานพ เป็รื่องนนท์	1,230	0.09
139	83	นายสมิทธิ คำเพิ่มพูล	1,227	0.09
140	109	นายประสาน ปิ่นกุ่มภีร์	1,204	0.09
141	71	พลเรือโทสมบุญร์ สุขพันธ์ ร.น.	1,172	0.09
142	155	นายช.ศรีพิชญ์ เพ็ชญ์ไพศิษฐ์	1,167	0.09
143	186	พล.ต.มงคล พุ่มหิรัญ	1,151	0.09
144	46	นายจรัส อินทุमार	1,143	0.09
145	132	นายอารมย์ ชาวลิต	1,064	0.08
145	14	พล.ต.ต.อุทัย อัสวีไล	1,064	0.08
146	114	นายวิรุพห์ ขาวบริสุทธิ์	1,060	0.08
146	52	นายจุมพล วามะศิริ	1,060	0.08
147	189	พล.ต.อ.อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ	1,053	0.08
148	168	นายสมบัติ ที่มทรัพย์	1,049	0.08
149	97	นายบุญเหลือ เครือไชย	1,046	0.08
150	31	นายสมศักดิ์ จามิกรณ์	1,042	0.08
151	121	นายสุทธิดล สินประเสริฐนาวิน	1,038	00.08
152	103	นายอนุภิน ฌ นคร	1,019	0.08
153	198	นายผจญ อุลปาทร	1,011	0.08
154	164	นายบูรพา อัดถากร	1,007	0.08
155	96	นายยงชัย งามอุษาวรรณ	994	0.07

156	143	ว่าที่ร้อยตรีอำนาจ พึงสาคร	976	0.07
157	173	พล.ต.ต.ชาตรี สุทัศน์ ณ อยุธยา	952	0.07
158	262	นายอำนาจ ยี่รงค์	941	0.07
159	38	นายเดชานันต์ อ่ำเหิมยุทธ	920	0.07
160	137	นายชนะพงษ์ แจ้งกระจ่าง	918	0.07
161	22	นายสุนทร โคตรบรรเทา	885	0.07
162	42	นายเวชสิทธิ์ เทียนฉาย	874	0.07
163	24	นายชวณ ชูจันทร์	873	0.07
164	251	นายอุดม วิบูลเทพาชาติ	863	0.06
165	56	นางนงลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์	858	0.06
166	172	ศาสตราจารย์ธรรมบุญ ลัดพลี	857	0.06
167	248	น.พ.สุเมธ อัครวรกิจ	852	0.06
168	23	นายประเสริฐ ภัคดีพัฒนพนิช	849	0.06
169	213	นายประมุก สุตะบุตร	830	0.06
170	98	นายสะอาด โสภาพ	791	0.06
171	235	นายธนรัชต์ วิเชียรรัตน์	773	0.06
172	209	นายสมพร อรรถเศรณีวงศ์	770	0.06
173	228	นายประเสริฐ ลิมประเสริฐ	759	0.06
174	205	นายธรรมบุญ วรรณิสสร	735	0.06
175	236	พล.ท.จารุพันธ์ บูรณสงคราม	728	0.05
176	13	นายจรัล ทองเกษม	713	0.05
177	89	นายบุญช่วย สังข์รัมย์	688	0.05
178	149	นายเฉลิม อ่างทอง	678	0.05
179	160	นายณรงค์ จันทอรีย์	670	0.05
180	188	นายณัฐพิศิษฐ์ ศรีสุชาติ	664	0.05
181	167	นางภาลีนา ณ นคร	663	0.05
182	119	รศ.ดร.สมาน งามสนิท	660	0.05
183	63	นายรณยุทธ ศรียิ่งยงค์	646	0.05
184	19	นายสง่า หอพิบูลสุข	639	0.05
185	7	นายจินดา กรรพทธุ์	621	0.05
186	116	นายชูชีพ สอนสนิท	596	0.04
187	174	นายไพโรจน์ ประเสริฐ	595	0.04

188	258	นายจิตติ โสภณดิเรกรัตน์	573	0.04
189	230	นายวัชระ ประภาพัฒน์	560	0.04
190	221	นายพนิต บุญชะม้อย	551	0.04
191	157	นายสุรพล เมฆะอำนวยการชัย	549	0.04
192	12	นายวรัญชัย โชคชนะ	546	0.04
193	68	พล.เรือตรีจำลอง กิติ กัมรา	541	0.04
193	175	นายสุวิษ ชินะโชติ	541	0.04
194	92	นายนำชัย ดีวิ	530	0.04
195	74	นายดุสิต เจริญกุลทรัพย์	525	0.04
196	223	นายอภิชาติ กมลทิพย์	514	0.04
197	95	นายเมธี วัฒนศิริโรจน์	509	0.04
198	264	พ.ต.อ.(พิเศษ)วิมุตติ พิเศษกุล	506	0.04
199	178	นายแนบ สุดสงวน	499	0.04
200	197	นายประมวล ศิริกุล	489	0.04
201	238	นายอนันต์ อินสุข	476	0.04
202	227	นางจิราภรณ์ ครุพานิช	474	0.04
202	170	น.ส.จิตติพร อภิบาลภูวนารถ	474	0.04
203	154	นายธรรมศักดิ์ แดงท่าไม้	473	0.04
204	252	นายสมยศ ดุรงค์เดช	472	0.04
205	222	นายไกรสร กรุงวงศ์	466	0.03
206	180	นายณรงค์ ทองจำรูญ	460	0.03
207	217	นายจักรพันธ์ วรอาคาร	440	0.03
208	90	นายธีรเทพ ทองสถิตย์	439	0.03
209	265	นายอุทิศ เหมวัตถกิจ	431	0.03
210	240	นายสุรเดช จิตรจรงค์	429	0.03
210	225	ดร.สุกัญญา สินประสงค์ศิริ	429	0.03
211	203	ดร.ณรงค์ สินสวัสดิ์	420	0.03
212	171	น.ส.ประภา ณ สงขลา	411	0.03
213	233	นายจำลอง ศาลิคุปต์	408	0.03
214	220	นายอมรศักดิ์ จันทร์ทรง	402	0.03
215	246	นางพัชราภรณ์ วนะสินธุ์	376	0.03
216	239	นายเศรษฐ์ เหราบัตย์	375	0.03

217	237	นายสถาพร โคธีรานุรักษ์	355	0.03
218	245	นายอุฤทธิ์ บุนนาค	353	0.03
219	200	นายนพดล เฉลิมชัยชาญ	350	0.03
220	250	นายชลอ กมลพันธ์	349	0.03
221	11	นายจรัส สุพร	347	0.03
222	201	นายมงคล ประสาทเสรี	342	0.03
223	231	นายสมบัติ พงศ์บุญคุ้มลาก	337	0.03
223	166	นายจารุตม์ จารุประกร	337	0.03
224	256	นายอภิชาติชาย บุญลือ	335	0.03
225	253	นายวีระศักดิ์ เชี่ยวรุ่งโรจน์	325	0.02
225	194	นายสุจินต์ ใฝ่เจริญ	325	0.02
226	94	นายเสนีย์ รอดอนันต์	324	0.02
227	260	ผศ.ดร.อำนาจ นารถศิลป์	316	0.02
228	234	รศ.ประสาร พลเยี่ยม	312	0.02
229	177	นายธีรพันธ์ นาทีกาญจนลาก	309	0.02
230	219	นายอุกฤษเดช ศิริวงศ์	308	0.02
231	224	นายอุดม ฐานวิภาส	293	0.02
232	243	น.ส.ศรีพันธ์ บุญ-หลง	291	0.02
233	255	นายสาธิต เกษสกุล	287	0.02
234	254	นายสนั่น เพชรบัณฑิต	277	0.02
235	244	พล.อ.ท.สนั่น มณีกุล	225	0.02
236	247	นายจตุพร เรืองวิเศษ	207	0.02
237	232	พ.ต.อ.ประเสริฐ โชติคุณ	197	0.01
238	204	นายสมประสงค์ ปัญจทวี	184	0.01
239	257	นายมนัส ชัยสุขสวัสดิ์	142	0.01

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เรื่อง ผลการรับรองการเลือกตั้ง ส.ว.
เขตเลือกตั้งจังหวัด กรุงเทพมหานคร

ตามที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่เขตเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 29 เดือน เมษายน พ.ศ.2543 นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร ได้รายงานผลการนับคะแนนและรวมคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งครบถ้วนทุกหน่วยเลือกตั้งแล้ว จึงขอประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาของเขตเลือกตั้ง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสมาชิกวุฒิสภาได้จำนวน 2 คน ปรากฏว่าบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาคือ

ลำดับที่	ชื่อตัว ชื่อสกุล	หมายเหตุ
1	นายชัชวาลย์ คงอุดม	92,515
2	คุณหญิงชดช้อย โสภณพานิช	82,579

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวพจนีย์ ไชวาริล เกิดวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ.2519 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2541

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย